

MIC. # 9670 (RAB. 2406)

ATLAS, ELI'EZER.

אטלס, אלעזר.

KITVE ELI'EZER ATLAS.

כתבי אלעזר אטלס.

GERMANY?: [1880-1889]

ROMAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Index

0 4478

ד' תשס"ג הקדמה לפרשת ויקרא תשס"ג. 1884.

81-508f.	1879	Illegitime Mischehen in Judäa	Frankf. i.
- 44f.	1880	Beiträge zur vergleichenden Sagen- & Märchenkunde	"
81-95	1880	Zur Topographie Palästinas	"
18-48f.	1881	Über ...	"
89-94	"	Proselysten-Familie Agathobulos in Jerusalem	"
24-27	"	Zum jüdischen Kalender	"
29-39	"	Die jüdischen Steinsarkophage in Palästina	"
7-121f.	1882	Die Agada der Tannaiten	"
306-17	1883	Über einige Namen der Rabbinen ...	"
36-48	1884	Notizen: ...	"
470-74	"	Notiz, ...	"
163-76f.	1852	Bilder aus dem Leben und Wirken der Rabbinen	"
243-61f.	"	Über manches Folizeiliche des Talm. Rechts	"
289-304f.	1853	Die Gemeindevordnung nach talmudischem Rechte	"
346-50	1857	Eldad & Medad (עלדאד ומדאד)	"
175-200f.	1860	Geographische Skizzen	"
222-28	1862	Die Haftara	"
216-24f.	1865	Die Hebräische Tradition in Hieronymus	"
153	1866	Zur Talmudischen Münzkunde	"

I-V

	גירסאות, 1874, Textkritisches, Ann. 1210, Schriftlichen Glossen im Talmud, Fieber, Purpur				4
antl. Ms	Dinke	1872	250-31		4
"	Ben Hosa und seine Zeit		330 -		
"	Das Taroum zu den psalmen		408 -		2
"	Rabinische Agada in 1881 Tracht	1873	14-31		1
"	Die Mischna in Mündlicher Überlieferung	"	35-4		
"	Justinus Martyr und die Agada	"	49-6		1
"	Kritische Beleuchtung... Talmudstelle ^{גירסאות}	"	126 -		
"	Plan und System... Mischna, 6	"	208 -		
"	Eine kulturgeschichtliche Berajtha ^{גירסאות}	"	270 -		
"	Der Einfluss anderer Tanaaiten auf R. Juda ^{Chanasi's}	"	321 - 3		
"	Kalachakritik	1874	30 -		
"	Studien über die Tosiftha	"	464 - 7		
"	Die christliche Resolutions-Idee im Judenth.	1875	410 - 1		
"	Die Fabel in Talmud und Midrasch	⁷⁵ / ₈₃ "	540 - 5		
"	Mithenmischung in der Hagada ...	1876	177 - 95		
"	Das Zeitalter der griechischen Uebersetzung ^{גירסאות}	1877	83 -		
"	Eine Localität Led bei Jerusalem	1878	427 -		

VI - X

1-12 f.	1871	Die beiden Ben Ascher und die Masora v. Grätz	Frank. Ms
114-119 f.	"	Joseph Al-Basir	v. Frankel "
178-183	"	Arabische Ausfertigungen ... über Juden v. Goldfischer	"
187-191	"	Recension (ע"מ י"ב ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה) v. y.	"
208-223	"	Das Targum zu Hiob v. Bacher	"
352-363 f.	"	Beiträge ... letzten geonäischen ... karäischen v. Frankel	"
547-550	"	Einleitung in den Talmud (פירוש ופירושים) v. Oppenheimer	"
96	1872	Menachem b. Saruk	"
207-217 f.	"	Zur Karäischen Bibliographie (ע"מ י"ב ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה)	"
182-89	1873	Recension ספר חנוכה	"
228	"	Notiz חנוכה	"
379-84	"	Recension: פתח - שמחה Wörterbuch	"
266-74	1874	Antikaräische in einem jüngeren Midrasch	"
132-35	1880	Analecten. פירוש, פירוש, פירוש, פירוש, פירוש	"
277-82	1852	Verhältnisse der Baraita des Samuel u. S. de R. E.	"
345	1857	Bemerkung (פירוש ופירושים)	"
192-202	1862	Über den Aberglauben in den Arab. jud. Schulen	"
224-31 f.	1864	Midrasch der Pi. schenaja ochochani (פירוש)	"
68-72	1860	Jüdischer Volkswitz in der Muhammed. Literatur	"

I - V

4-60f.	1866	Gebrauch der indischen Ziffern bei d. Juden	Frankf. Mts
55-6	1867	Talmudische Lexicographie	" "
4-52f.	"	Zur Ethik des ...	" "
0-43f.	⁶⁷ / ₆₈	Beiträge zur Geographie des Talmud, Notiz ⁶⁸ / _{337f.}	" "
33f.	1868	Commentarien des Ephraem Syrus	" "
17	"	Abschaffung der Todesstrafe ...	" "
21	1869	Zur Geographie Palästinas 1870 S. 227, 524	" "
99	"	Pentateuch = Periskopen = Vorlesung	" "
77	1870	Der Ausdruck ג'ו	" "
206f.	"	Halachah - Kritische Forschungen ג'ו ע"מ: 2130 27	" "
44	¹⁸⁶⁴ / ₆₅	Zur Ges. d. Massorah	Geiger Zts

XI - XIII

29-32	1871	Der Ägyptische Arzt Muwaffik (Ebn) v. Goldriker	Frank. Ts
173-	"	Der Jude v. Neubauer	" "
186-187	"	Eine jüdische Dichterin in Arab. Span. v. Bacher	" "
248-264	"	R. Jaak Oz-Sarua v. Gross	" "
424-427	"	Ein ... jethum (פארווארט) v. Buchholz	" "
427-432	"	Das Judenthum und seine Geschiefte v. Geiger	" "
455-459	"	Der Dichter Pinejas Ha-lewi v. Neubauer	" "
512-515	"	Vacstrag	" "
520-523	"	Aus dem innern Leben der Deutschen Juden v. Berlin	" "
91	1872	Joseph ibn Aknin	" "
96	"	Mose b. Sefeschet Zeitgenosse Mesarisis	" "
182-184	"	Aufassung d. פירוש רמב"ם פירוש חזקוני	" "
174-180	1873	Gutachten d. Mainoniden über Gesang u. Musik	" "
220-28	"	Aramäische Poesien	" "
279-82	"	ביתר חזקו נאמר אהרן	" "
282-85	1878	Der Epilog zum Truch	" "
324-32	1882	Zur Namenkunde ... Karaiten	" "
430-32	1883	Fränkisch- u. Hunischwein	" "
327-32	1884	Der unbekante Gaon in Jbn Esrah, Jesh Mora	" "

XI - XIII

Frankl. Ms	Das dreisprachige Gedicht in Sachkemoni	1855	220-26
"	Netiv (סודות גדולות) 1289	"	398-400
"	" Mischnacommentar des Maimonides	1860	381-7
"	" Ein Commentar des Jeruschalmi	"	421-6
"	" War Raschi das Targum zu den Hagiographen bekannt?	1868	73-95

XIV - XVI

	1870	Poetische Sammlung (אגדת ישראל) v. Halberstam	Frank. Ms
176-178	1871	Der Macsor Dragon v. Neubauer	" "
232-236	"	Ein Compendium (עמ) v. Rosin v. Gen.	" "
275	"	Historische Notiz v. Wolf	" "
320-326	"	Der Sidur aus Jemen v. Neubauer	" "
327-331	"	Immanuel & Dante v. Paul	" "
378-381	"	Die Juden in Bologna	" "
481-494	"	Elia del Mediga v. Rippner	" "
178-182	1872	Der Autor u. Abfassung d. אגדת ישראל	" "
184-186	"	Nachbemerkung אגדת ישראל	" "
269-73	1875	Vermischungen v. jüdischem u. Heidnischem..	" "
223-27	1878	Miscellen (אגדת ישראל אגדת ישראל)	" "
337-54	1880	Shylak in der Sage...	" "
145-61f.	1881	Das Land "Hagar" (אגדת ישראל)	" "
371-81	1882	Handschriftliches aus der Breslauer Stadtbibliothek	" "
		<u>Notiz</u>	
277	1865	Notiz: אגדת ישראל אגדת ישראל	" "
307	1868	Eine Paraphrase des Erasmus v. Rotterdam	" "

XIV - XVI

Geiger, Fts

Ein Stückchen Mittelalter

1864
65

119-28

XVII - XIX

91-93	1871	Das Rufen ... Mesab v. Moab v. Kämpf	Frank. Ms
97-114	"	Genealogie der Chronik (1220) v. Barend	"
289-306	"	Das Clientenverhältnis im Hebr. Alterthume v. Grätz	"
337-352f	"	Zur ... Buches Daniel v. Grätz	"
471-478	"	Die jüdisch-alexandrinische Religionsphilosophie	"
502-511	"	Die Kanonicität des Buches Esther	"
522-	"	Der geschichtliche Hintergrund d. 119 Psalmes	"
49-64f	1872	Die Söhne des Tobias ... Sprachdichter Sirach	"
65-75	"	Der Prophet Jeremia in Rom	"
122-139	"	Tiron und Circus d. Könige Salomo	"
141-144	"	Opfer	"
150-155	"	Der Hohenpriester Onias II	"
287-305	"	Ursprung des philonischen Logos	"
1-9	1875	Ein Danklied Ders in Esra bezuglich d... Altar	"
194-208f.	"	Der Einfluss jüdischer ... auf ... der Völker	"
301-310f.	"	Zur Pentateuch - Kritik	"
427-46	"	Exegetisches ... 68 Psalmes	"
	"	Kritische Auslegung des 49 Psalmes	"
385-401	1877	Auslegung des 16 Psalmes	"

Bibliographie

53

- Das jüdische Unterrichtswesen v. Gubemann Wien 1873 ^{F. Ms.} 74
- Hellenische Studien v. Freudenthal Breslau 1874 74
- Zur neueren Geschichte der Juden in Ungarn v. Löw 74
- De senasi consulti Romanorum ab Josepho XIV 74
- Die Exegese bei den Französischen Jüdiliten vom 10 bis 14 Jh. 74
- Rapport ... de la France ... en Allemagne, Neubauer, 74
- Philo ... als Ausleger des alten Testaments, Biegele 75
- יצאנו לדרך 75
- Die Lehre vom Kampf um's Recht ... Schmiel 75
- ענין הדין 75
- Moses Mendelssohn Brasch 76
- Jedidia Valomo Horzib Einleitung 76
- Geschichte der Juden in Bayern 76
- Zur Geschichte des alten Orients 77
- Hebräische Handschriften in Erfurt 77
- Proselitenfrage im Judenthum 78
- Patriistische & Talmudische Studien 79
- Das Rechtsverhältnis der Juden in Rumänien 79
- Überaufsicht u. Schutzrecht des Staats ... 79

42	1877	Das Korbfest der Erstlinge bei Philo	Frakkl. Tts
9-301	1880	Eine dunkle Stelle in der ... Tempelrichtung	" "
6	1883	Ursprung der Hofenpriesterwürde der Makkabäer	" "
19	1857	Über die egyptischen Längenmaße	" "
32f.	1866	Tamaritanischer Pentateuch - Übersetzung	" "
49	1868	Eine Alexandrinische Liebesgeschichte	" "
57f.	1869	Der Auszug aus Babylonien	" "
421	"	Jüdisch-jellenistische Religionsphilosophie	" "
54	1863	Saducäer & Pharisäer	1864/65 G. 15
25	"	Zur Ges. d. Versöhnungstag	Geiger, Tts
			" "

Bibliographie

Zeitschrift des deutschen Palästina-Vereins	80
Bibliotheca Rabbinica	80
Blicke in die Religionsgeschichte im Anfang d. 19. Jh.	80
Die Spuren M. Ballajusis in der jüdischen Religionsph.	80
עניני א. מדינתנו, עניני א. מדינתנו	81
Die Dikane Jekamim des Aaron b. Mose b. Ascher	81
עניני א. מדינתנו, Philosophie... der Juden, מוסר, חסידות, חסידות	52
משה ב. לוי, משה ב. לוי	
Zur Ges. ... in Wien, אגודת ישראל, אגודת ישראל	53
Die Biblia, Notice sur quelques... Du XIII. S., Inscription Phénicienne	
Chet Saraval, 6	
היסטוריה, Geschichte d. 4. J. III, Beiträge zur Sprach...	54
היסטוריה, Beiträge zur Sprach...	
Zur Koran, Geschichte d. 4. III, Über Sabbat, 'utrcyclis'...	57
היסטוריה, Über Sabbat, 'utrcyclis'...	
Fab. für Phönizische Stud., Die Westgoth. Gesetzg. v. Gratian	58
היסטוריה, Die Westgoth. Gesetzg. v. Gratian	
היסטוריה, Israeliten	
היסטוריה, Jahrbuch f. j. Religionsph. v. Bernhardin	59
היסטוריה, Jahrbuch f. j. Religionsph. v. Bernhardin	
היסטוריה, Israeliten, Ferdinand II, Spanis. Ketzer ges.	60
היסטוריה, Ferdinand II, Spanis. Ketzer ges.	
היסטוריה, Das Leben & Lehre des Mohammed	

ה פ ר ט

מאוס לנגד וסוף וט' זכרים

המאוס הזה יהיה פתוח הפתחים המלומדים למיפה הארץ - ספר אהל

זו: מרה ומכנה, תורה שגברתי היום יצאה, ספרים וספרים.

ביום ימים יען להיום ולהיום אה התורה שמהגור ימי יען

לפניה ספרים, אמרן עשו אה המאוס הזה לפניהם להקוסלים שמהג

כל מהגור שמהג בכלל, וממהגור פרוסיה פריטה.

לפי כי יום יתעלו פתחו בהכרח, הפני שמהג אה פרוסיה

שמהגים אה המהגור ופתיחים ספרים, ושמהגים להמטה עם המהגור

היוקלים לממהגור שמהג פרוסיה הכמהגים שמהג המהגור - מהגור

התורה מהגור זכרו ימי יען מהגור הרחשלים, וממהגור מהגור

המהגורים, ובמהגור - מה ספרים מהגור וממהגור מהגור

מהגור מהגור מהגור מהגור מהגור מהגור מהגור מהגור

מהגור מהגור מהגור מהגור מהגור מהגור מהגור מהגור

(453)

מ"ט ל"ג: ל"ב זה שיהיה הרמ"ט הוא סוף קולו וזהו סוף
המורה ר' אברהם מלוצקין בן אבן הרמ"ט (אוצר הספרים ה" 185)

15

R 2406
MIC# 9670

SKŁAD PAPIERU KSIĄG BUCHHALTERYJNYCH I MATERIAŁÓW PISMIENNYCH.

INDEX

NALEWKI №25.

M. BLEIWEISS.

W WARSZAWIE.

R 2406
MICH 9670

Vorchristl. Zeitrechnung.

471-478	1871	Die jüdische-Alexandrinische Religionsph.	Frankl. Ms
502-511	$\frac{71}{65}$	Die Nomenclatur d. Buches Esther;	" "
529	"	Der geschichtl. Hintergrund d. 119 Psalms	" "
49-64 f.	$\frac{872}{9}$	Die Söhne des Tobias ... Sprachdichter, Sirach	" "
65-75	"	Der Prophet Jeremia in Babel	" "
150-155	"	Der Hohepriester Onias III	" "
289-308 f.	1874	Beginn der palästinensischen Herrschaft über Judäa	" "
385-97	"	Die ägyptische Vasallenschrift $\text{juda, } \sigma \text{ } \sigma \sigma \sigma$	" "
433-46 f.	"	Die Echtheit des Buches Ezechiel	" "
481-98 f.	"	Die assyrische Invasionen ... in Judäa	" "
49-67	1875	Die Ursprünge der Nabatäerherrschaft	" "
45-60	1876	Lage der Burg Akra	" "
209-24 f.	"	Die jüdischen Ethnarchen in Alexandria	" "
289-308 f.	$\frac{76}{58}$	Abfassungszeit des pseudo-Krispianos 58. 6. 237	" "
1-16 f.	1877	Das Sendschreiben der Palästinenser ...	" "
		Torgänge unter dem Kaiser Caligula	" "
80-98 f.	"	Die Vorstadt Bezetha	" "
49-60 f.	1878	Aristobulos und seine Schriften	" "
26-83 f.	1879	Die Erlasse Cäsars und die Senatsconsulle c. 50	" "

Vorchristl. Zeitrechnung

317-29	1858	Cchemaja e Abtalion	Frankl. Zts
181-12 f.	1865	Das Buch j. b. Sirach	" "
121-34 f.	1866	Beiträge zur Alexandersage	" "
178-89 f.	"	Die Psalmen 120-35	" "
110-12	1868	Das Grab des biblischen Esther in Hamadan	" "
481-507	1869	Das Buch Hefeleth	" "
1-17 f.	1870	Die Zeit des Königs Chiskija	" "
177-82	"	Die Moabitische Inschrift	" "
268-75	"	Jedaja b. Achikam	" "
276-86	1864 65	Abarchen 1872 G. 211	Geiger Zts
247-77	1868	Die zweite Tempelperiode	" "
111-35	1869	Apokriphen zweiter Ordnung Nachtrag 1871 G. 123	" "
176	"	Zwei Menachem	" "
104 f.	1870	Die Säule des Mesa Erklärung: 1872 G. 265	" "
30 f.	1871	Die jüdischen Sibyllen	" "
49 f.	1872	Das Buch Tobia	" "

Vorchristl. Zeitrechnung

			Frankl. Ms
49-64 f.	1881	Zur Geschichte der nach exilischen Siege	"
202-206	"	Ein Arabarch Nicanor...	"
241-54	1883	Antiochos Epiphanes Untergang	"
275-77	1852	Über den Oniastempel	"
285-96	"	Die abschbaren Hohenpriester	"
40 f.	1853	Die Essäer nach Talmud. Quellen	"
7 f.	⁵³ / ₅₄	Genealogisches & Chronologisches	"
29 f.	"	Die Diaspora zur zeit des 2 ^{ten} Tempels Notiz 57. S. 123	"
29 f.	1854	Chronologische ansetzung ...	"
13 f.	"	Die Juden unter den ersten Röm. Kaisern	"
15	1855	Die Eroberung Jerusalems	"
29	"	Zur Ges. der jüd. Münzen, Notiz 56 S. 438	"
74 f.	"	Die Präsidentur im Synhedrium	"
58	1856	Arabia b. Mafalabel	"
62	"	Phöniciische Alterthümer (אבן גזר)	"
27 f.	1857	Die Grosse Versammlung v. Grätz (אסיפת גרץ)	"
55	"	Simon der Gerechte v. Grätz	"
114 f.	"	Jonathan b. Uziel, בן יוחנן	"
20	1858	Das Zusammenwirken Esra's u. Nehemia's	"

Vorchrist. Zeitrechnung

1-37f.	1882	Sadukäer & Boethosäer	Berliner Tg
45-68	1883	Die grosse Versammlung	" "
1-16f.	1884	Hillel	" "
1-69	1877	Das Apokryph. Ousama - Buch. Nachklang III 6.10	Büll Tg
13-70	1883	Die historische Basis des Buches Ruth	" "
85-95	"		הכורית
100-105	"		הכורית

דמ ופלה

הכורית והופלות

I V

1877/81	1870/71	Biographie Agrippa's II	Frankl. Ms.
200-207	871	Eine Feierszählung ... zweiten Tempel.	" "
460-462	"	K. Jose's chronologische Angaben	" "
161-178 f.	1872	K. Juda ha-Nasi's Anteil an Mischnah	" "
241-56 f.	1873	Die Söhne des Herodes	" "
373-78	"	Historische Notiz (1457 (2 20))	" "
385-97 f.	"	Aufstände der Juden unter Trajan u. Hadrian	" "
49-61 f.	1874	Die rechtliche u. gesellschaftliche ... Juden	" "
375-383	"	Zur Geschichte des constanten Kalenders	" "
43-48 f.	1875	Der Text der Fastenrolle	" "
403-407	"	Eine Stelle in Menachoth historisch beleuchtet	" "
1-11	1876	Politische Geographie Palästina's	" "
875-84 f.	"	Entstehung und Werth der Megillat Taanith	" "
55-97 f.	"	Die Höfe und Thore des zweiten Tempels	" "
97-107 f.	1877	Vorgänge unter dem Kaiser Caligula	" "
241-52 f.	"	Die Adiabenenische Königin in Jerusalem	" "
61-71 f.	1878	Zur Geschichte der Juden in Arles Nachtrag 82	" "
1-16	1879	Zur Römischen Kaisergeschichte ... Nachtrag 47	" "
453-52	1881	Hillel der Patriarchensohn c. 250	" "

I - V

39-64	1862	Gymmachus, Übersetzer der Bibel	Geiger \tilde{z} s
133-36	1864 65	Grabinschriften in Rom	" "
126-40	1866	Die Mischnahordnung	" "
75-80	1867	Tacharias b. Ha-Paraw & Joseph Ja-Rohen	" "
131-6	1868	R. Jochanan b. Sakai & R. Elieser	" "
141-51	"	Feststellung d. jüdischen Kalenderberechnung	" "
118	1871	R. Elieser in Lewite	" "
236 f.	"	פרו זה משה	" "
155 f.	1875 1872	Das Buch Tobia Punctirte seitige Schriften	" "
273	"	Der jüdische Senat in Rom	" "
30-48 f.	1881	Bereschith Rabba	Berliner \tilde{z}
117 f.	"	Ben He He	" "
113-44	1882 3	Die achtzehn Bestimmungen (אשר ה')	" "
58-86	1874	Adiabene	Brüll \tilde{z}
225	"	Benjamin der Arzt. (חוקר נפש)	" "
1-123	1876	Entstehungsgeschichte d. b. Talmuds	" "
154	"	Miscellaneous v. jüdischer Herkunft	" "

I - V

35-36	1881	Zur Lebenszeit des $\text{מֵיֵשׁׁרַיִם בֶּן־יִצְחָק}$	Frankl. Ms
481-96	1884	Die kriegerische Bewegung in Palästina	" "
29-51	"	Historische u. Topographische Streifzüge	" "
209-22	1852 ₃	Die talmudische Chronologie u. Topographie	" "
101	1855	Rabbi Meir	" "
94	"	R. Jochanan ben Napcha	" "
29	1856	Ein historisches Datum im Buche Schaz, 367 Notiz S. 77, 160, 235, 319	" "
"	"	Zur Ges. d. Bar Kochba	" "
77	"	Rabbi Simon b. Jojai	" "
19	⁵⁶ 57	Über das Alter des Hillel'schen Kalenders	" "
91	⁶⁴ 65	Vertheiler der Aniba, schon Ochale	" "
77	1864	R. Simon b. Gamliel II	" "
6	1866	Die Massoretenschule zu Tiberias	" "
4	"	Die jüdischen Primaten des Theod. Codex	" "
79	"	Notiz: $\text{מֵיֵשׁׁרַיִם בֶּן־יִצְחָק}$ v. Grätz	" "
51	1867	Aufstand in Palästina IV	" "
50	1870	Eine historische Kleinigkeit	" "
23	"	R. Jochanan b. Sakai	" "

I - V

40-42	1879	Eine Talmudische Nachricht über Josephus	Brüll 76
51-3	1885	Das Todesjahr Jerusalems II	" "

261-324	1861	Epigraphische Beiträge zur Ges. d. J.	Jahrbuch f. d. J.
---------	------	---------------------------------------	-------------------

77f.	III		הנהגות	I ספר
116	I		הנהגות	הנהגות
35	"		הנהגות	הנהגות

הנהגות הנהגות הנהגות

VI - X

1-12 f.	1871	Die beiden Ben-Asher und die Masora	Frankl. Ms
114-119 f.	"	Joseph Al-Basir	" "
352-363 f.	"	Beiträge ... letzten geonäischen ... karäischen	" "
547-550	"	Einteilung in den Talmud (ענין מסוּעוּת)	" "
96	1872	Menahem b. Saruk	" "
207-217 f.	"	Zur karäischen Bibliographie (ארכיון)	" "
45-47	1874	Mitglieder der jüdischen Accente	" "
412-26 f.	" ⁸²	Öldad Ḥaḏani, Jehuda b. Koreisch, u. Saadia	" "
179-89 f.	1875	Eine Hymne Samuel Hanavide	" "
385-99 f.	1878	Zur Geschichte der Falascha	" "
423-27	"	Öldad der Danite in Sura (?)	" "
97-113 f.	1879/81	Zur Composition der agadischen Homilien	" "
260-70 f.	"	Chiwi Albalchi nach Saadia ארצי גיורת	" "
463-67	"	Fragmente zur Aufstellung der Agada	" "
145-66 f.	1880	Jbn Ganach's Leben	" "
483-51	"	Jüdische Katakombenschriften in Süditalien	" "
470-73	1881	Über Ben-Koreisch	" "
167-70	1882	Eine von Saadia Gaon bestätigte Decision	" "
472-75	"	Notiz über das Werk ארצי ארצי	" "

VI - X

231-38	18 ⁶⁴ / ₆₅	Chwolson's Briefe (mit 2r) Jerds. 293- ¹⁸⁶⁶ / _{S.313}	Geiger Zts
221-9	1867	Krim'sche Grabschriften. Notizen S 309 ¹⁸⁶⁸ / _{S.235}	" "
235	"	Über Grätz B. V	" "
56 f.	1871	Zur Ges. der heb. Sprachwissenschaft	" "
234	"	Sonnt: (mit 3. 21 Grätz 2r) 1872 B. 4; 1875 B. 197	" "
10 f.	1872	Zur Makdanim-Literatur	" "
172 f.	"	David b. Taisai gegen Qadia	" "
255 f.	"	Qadia's Vorreden zum Agron & Galuf	" "
79 f.	1875	Ben-Ascher	" "
185	"	Brief v. Chasdai Schaprut	" "
1-19 f.	1881	Qadia's Einleitung ...	Berliner Mg
225 f.	1874	Isak b. Kapron	Brüll Jb
146 f.	1876	Der Leser des h. Asefa v. Qefabacsa	" "
174	"	Massoreten-Verzeichnisse	" "
94-97	1883	Die palästinen'sischen verschriebenen	" "

55, 127	I	ע"ג מ"ג ר"י ס"ג ר"י, רשומה על הס"ג	I הכרזת
77 f.	II	מחברות רב"ל קטנים א"ת"ג	" "
133	"	ע"ג ר"ט קטנות	" "
167	"	ע"ג הרשימה אמתקלים	" "
316 f.	II, III	הכנו שמהל בקיום	" "
213 f.	III	ע"ג ה' יהודה בן ברעם	" "
403 f.	III, IV	ק"מ ר"ג ר"ג ר"ג ר"ג	" "
66	IV	הדרה ע"ג ק"מ	" "
254 f.	IV, V	חוקיות קורות שמהל בקיום	" "
307 f.	V	ע"ג ס' אלבז הג"ל, ובאומה לר"ט קט"ג, ס"ג ש"ג	" "
133	"	סג"ר ופ"ה ליהודי קיום	" "
18 f.	I	288, 524 מחברות פ"ס ק"מ הדרות ע"ג	II
67 f.	VI	ב"מ ל"ס ק"מ ובאומה	החלוק
59 f.	VII	רב"ל קטנים אמתקלים	"
49	"	חוס ק"מ	הפ"ס ק"מ
65	"	הדרות ל"ס ק"מ רב"ל ק"מ	"
5	"	ב"מ ל"ס ק"מ סג"ר סג"ר ל"ס ק"מ	שניה
15	"	ק"מ ל"ס ק"מ ע"ג ק"מ	"

XI XIII

29-32	1871	Der ägyptische Arzt Mauaffik (Frankl.)	Frankl. III
173	"	Der Jude	" "
186-187	"	Eine jüdische Dichterin in Arab. Spanien	" "
248-264	"	R. Jaak ben-Sarua	" "
424-427	"	Ein... jethum (צדוק צד)	" "
455-459	"	Der Dichter, Inchas Fa-lewi	" "
512-515	"	Nachtrag	" "
520-523	"	Aus dem innern Leben der Deutschen Juden	" "
91	1872	Joseph ben Armin	" "
96	70	Mose b. Scheschet Zeitgenosse Alcharisi's	" "
182-184	"	Abfassung d. ...	" "
417-21	"	Die beiden jüdischen aus Dampierre	" "
422-	"	Bibliographische Materialien (Frankl. ...)	" "
426	"	1487 ...	" "
480	"	Berichtigung des ...	" "
337-441	1873	R. Abraham b. David aus Desquiere 1125-98	" "
10-18 f.	1874	Anklage gegen den Talmud u. Vertheidig. c. 1250	" "
7-24 f.	1875	Lateinische Übersetzung des „Führers“ (פ. 312) 1710	" "

XI - XIII

477-80	1884	Miscellen: <i>מגוונות, חן הן הן, מן הן הן, מן הן הן</i>	Frankl. Ms
523-41f.	1852	Galerie: <i>מגוונות מן הן הן</i>	" "
37-41f.	1855	R. Serachia fa-Lewi c. 1150	" "
104-6	"	Ein Pergament-Manuscript <i>ה"ע</i>	" "
122-4	"	Lewi b. Abraham 1258 - ?	" "
167-77	1856	Quenen aus dem Jahre 1096	" "
223-29f.	"	Der Commentar des R. Josef Kara <i>מ"ח ע"ד</i>	" "
419-21	"	Eine Gelehrtenfamilie dem XI, XII	" "
386-92f.	1857	Jon Gabirol's Bedeutung für ... Philosophie	" "
81-97f.	1858	R. Mose b. Nachman (<i>מ"ח ע"ד</i>) Nachtrag 60 S. 1750	" "
177-91	"	Die Geschichte der Juden in Trier	" "
217-28	"	Der Halachot Gedolot v. Grätz; Nachtrag ⁵⁹ / _{5.379}	" "
453-57	"	Jekubiel & Joseph Jon - Migasch v. Grätz	" "
45-66	1859	Zur Geschichte der Juden in Mecklenburg 1257	" "
148-21f.	"	Hymnen des Isak b. Giehl	" "
201	"	Der Eid der Herrscher <i>מ"ח ע"ד</i>	" "
213-23f.	"	Jehuda Alcharisi als Kritiker	" "
81-91	1860	Die Juden in Dortmund v. 1250 f.	" "
222-26	⁶⁰ / ₆₁	R. Lewi b. Gerson	" "

XI - XIII

190-91	1875	Berichtigungen <i>וּבְרִיּוֹת הַגְּמָרָה, גִּיּוֹת הַגְּמָרָה</i>	Frankl. Ms
54-73f.	1876	Karäische Studien <i>182, 83, 84</i>	1027 " "
507-13	"	Scheschet Benvenisti über Maimuni	" "
26-37f.	1877	Mardochei ben Hillel	" "
60-73	1782	Das Buch <i>Arugath habboschem</i> d. Abr. b. Asriel	" "
91-77f.	"	Abraham ibn Dawud aus Toledo	1180 " "
27-40	"	Bericht über die Verfolgung der Juden 1096	" "
73-204f.	1880	Zur Geschichte der Juden in Ostfranken	" "
6-74	"	Abraham b. Chija & Jehuda Halewi	" "
5-305f.	1881	Meir b. Simon (<i>אֲבִיר גַּרְמָזֵי</i>) 1245	" "
45	1883	Notiz, Die Juden in Oxford	" "
2-22f.	"	R. Samuel b. Meir als Exeget, Beitrag 271-85	" "
2-30	"	Abraham ibn Esra's Diwan; <i>Arrosticha</i> 84ff.	" "
2-63	"	Geschichte der Juden in Brestau (bis 1349)	" "
50	1884	Aus Moses b. Esra's Diwan	" "
7-63	"	Die Erfurter jabraïsen Grabinschriften	" "
512	"	Zur Geschichte der Juden in Spanien	" "
2-61	"	Die Familie Kimchi	" "
70	"	Abraham ibn Esra's Pentateuchcommentar	" "

XI - XIII

297-300	1866	Isaak b. Joseph Israeli	Geiger 2 ^{ts}
68-	1867	Über Chazarien	" "
81-97	"	Die Juden in Dortmund	" "
120-34	"	Gabriel	" "
177	"	Joseph ben אהרן	" "
186	"	Isaak Ja-Lewi b. Joseph Migasch Kleinfisch	" "
121-31	1868	Supercommentare zu Jbn Esra	" "
155	"	Daniel Ja-Babli & Abraham b. Maimonides	" "
159-	"	Lewi b. Gerson	" "
73	1871	Tarchon's Bibelcommentar	" "
141	"	Notiz: (הנהיגה ביה אהרן בקרבן)	" "
142 f.	"	R. Baehia b. Ascher	" "
154 f.	"	Anonymer Commentator: ... אהרן אהרן אהרן	" "
157	"	Jacob Kasir (הנהיגה ביה אהרן)	" "
158	"	הנהיגה ביה אהרן אהרן?	" "
172	"	Mose b. Zedaka str.	" "
199 f.	"	Tanqum Jerusalmi. Mesajom b. Chelbo	" "
214 f.	"	Nordfranzösische Exegeten XIII XIV	" "
282-98	"	R. Meir Ha-Levi Nachtrag 1875 G. 171	" "

XI - XIII

244-50j.	1862 $\frac{3}{3}$	Commentar des S. Parchon zu Jesaja	Frankl. Tls
161-77j.	1863	Geschichte d. Juden in Opreyer	" "
393-8	$\frac{63}{65}$	Zu dem Raschi-Commentare, Alser. 5. 217-64jg	" "
37-38	1864	Der Tajten Jirchak b. Schmuel	" "
25-30j.	1865	Zwei Briefe aus Maimonides Correspondenz (אשר נכתבו)	" "
308-13j.	"	Die Disputation des Bonastruc mit Tablo Nachtrag 6. 428	" "
209-11	1867	Zur hebräisch-spanischen Bibliographie	" "
"	"	Das Soudschreiben des Don Chodai Crococa	" "
-5	1868	Analekten: 270 232 אידן, פ"ע, חר"ג, חר"ט	" "
1-55j.	"	R. Abraham b. Jaak, Ab-geh-din	" "
7-58	"	Commentar, Nachmanis zum Buche Job	" "
110j.	1869	Die Religionsdisputation v. Jehiel von Paris 1240	" "
22	1870	Notiz: zur Ges. d. Juden in byzantinischen Reiche 1260	" "
10j.	1862	Ochlachregeln (אורח חיים) XII	Geiger Tls
11	1863	Alle jüdische Grammatiker	" "
12	"	Die Nordfranzösische Exegeterschule	" "
25	"	Alle jüdische Mathematische Schriften	" "
10j.	1866	Jyftik b. Mi	" "

243	II	הדרוה לרובא ר"ש יצחק בן הדרש	I	הכרת
241	"	ר"ג ספר זורנוה לביקום	"	"
47f.	III	ר"ג אברהם רוב מן	"	"
215	"	ר"ש יצחק אלהא שיהא קשרים	"	"
294f.	"	ה' יהודה בן יקר	"	"
183	IV	רשימה של ספר יב הדרה	"	"
287	I	לורוה הרד"ג	II	"
400	"	ספר הירו וקב"ל ר"י השולח הרד"מ	"	"
408	"	ספר אברהם	"	"
94	"	ר"ג אברהם הרד"מ		יסודות
10	300	ה' קרטיב"ה ה"ב 1252	"	"
פג - 11	"	ר"ש אשה (ר"א) אשה אברהם אשה	"	"
36	"	Lucena	"	"

	1820 71	Poetische Sammlung (אגודת השירים)	Frankf. Als
176-178	1871	Das Machser, Dragon	" "
232-236	"	Ein Compendium (עמוד)	" "
275	"	Historische Notiz	" "
320-326	"	Der Sidur aus Jemen	" "
327-331	"	Immortal e Dante	" "
378-381	"	Die Juden in Bologna	" "
481-494	71 82 85	Oliva del Medica	" "
178-182	1872	Der Autor e Abfassung d. מנחת	" "
184-186	"	Nachbemerkung מנחת ה' מנחת	" "
376	"	Talmudzerstörung 1322	" "
525-26	"	Zur Geschichte d. Juden in Spanien, 385	" "
570	"	Notiz מנחת ה' מנחת	" "
82-84	1873	Verbot d. Auswand. d. Juden aus Palästina 1427	" "
41-594	1874	R. Simeon b. Zemira Duran, 301 -	" "
89-300	1875	Confiscation der jüdischen Schriften in Frankf. a. M. 1509	" "
20-325	"	Die Responsen des R. Isak b. Scheschet	" "
8-10	75 56 5.74	Die Juden in Strasburg u. Samuel Schlettstadt c. 1400	" "
9-114	"	Zur Geschichte der Juden in Bordeaux	" "

XIV - XVI

121-45	1853	Die Juden in Holland 5 Nachträge 157	Frankl. Ms.
66	1854	Jacob Pual 1361	" "
197-202	1855	Bedeutung des Namens Guggino	" "
205-15f.	1856	Salomon Molco e D. Neuberger v. Grätz	" "
321-30	"	Inscription in der Kirche San Benito	" "
105-14f.	1857	Zur Geschichte der Juden in Danzig	" "
364-91	"	Der Schatzmeister Samuel Lewi XIV - Notiz 58 S. 36	" "
437-49	⁵⁷ / ₅₈ 59	Zur Geschichte der Synag. - Gemeinde in Königsberg Nachtrag 62 89.	" "
408-18	1858	Zur Geschichte der Juden in Hamburg	" "
433-46	"	Die portugis. ... in Beziehung zu den Juden	" "
355-94	1860	Die Juden in Oppenheim 1400f.	" "
362	"	Notiz. Anno 1386 (אין יאר 1386)	" "
27-36f.	1861	Geschichte d. Juden in Hannover XVI	" "
39-40	"	Der reiche Michael XIV 65 9. 5. 425; 67-387	" "
74-80	"	Notizen: Würfelroll, Herz. Friedrich, Krönungsfeier etc.	" "
359-60	"	Notizen: Judengroschen, Kattenpfeilig Kinderraub	" "
76-108	1863	Elia Levita (אליהו בן יצחק)	" "
11-12	"	Notiz: Ein jüdischer Schütze 1499 Nachtrag 5. 277	" "
9-	"	Zur Geschichte d. Juden in Mittelalter 1476ff.	" "

73-77	1876	Gemeindevorfassung der Karäer in Konstantinopel	Frankl. Ms
232-37	"	Zur Geschichte der Juden in Trau 1352-1400	"
285-87	1878	Notiz (e en an der a) pro die	"
317-24	"	Eine hebraische Handschrift 1441	"
36-38	1879	Aus dem Frankfurter Gemeindebuche 1583-1688	"
78-83	"	Ein Pseudo-Messias im 14. Jahrhundert	"
118-21	"	Über Don Joseph Nasi c. 1560; 1869 S. 422	"
56-58	"	Zur Geschichte der Juden in Frankfurt a. M. c. 1560	"
43-45	1880	Ein schwäbischer (altzürcher?) Minhag 1326	"
19-25 f.	1881	Handschriftliches aus München 1313, אגרות אבות	"
84	"	Zusatz	"
14-39	1882	Zur Geschichte der Juden in Brandenburg c. 1450	"
56-71	⁷² / ₇₈	Das Todesjahr des R. Isak b. Scheschet 1408	"
72-82	"	Geschichte der Juden in Stendal 1300-1510	"
7-96 f.	1883	Abraham Bibago's Schriften c. 1475 Nachtrag 239	"
79-84	"	Polit. Beste. einiger Juden der Kurpfalz c. 1575	"
157-79 f.	"	Joseph b. Schemtob's Commentar	"
102-12	1884	Geschichte der deutschen Juden im XVI. Jh.	"
1-28	"	Notiz, über Salomo Molcho	"

XIV - XVI

217-23	1862	Joseph b. Elieser (ראב"ה ע"ה)	Geiger 27s
220-26	1864/65	Ulmer Grabchriften	" "
244-46	"	Jacob b. Ascher	" "
171-4	1866	Der Arzt Benjamin b. Eljahu Beer - XV	" "
16-29	1867	Zur Ges. d. J. in Regensburg; Luther u. d. Juden	" "
134-42	"	Secklummerlied... in jüdischen Kreisen	" "
181	"	Notizen: (ראב"ה ע"ה); 27... (ראב"ה ע"ה)	" "
231-35	"	Über Grätz G. d. J. B. IX	" "
286-301	"	Immanuel	" "
187-	1868	Begleitnamen in Chiffren	" "
227-30	1869	Die Ozekler Sabbatharier	" "
293 f.	"	Hefferkorn	" "
57 f.	1870	Die Juden in ... Bauernkrieg 1525	" "
118 f.	"	Das Königsbuch des Kolonimos	" "
241 f.	"	Reuchlin u. das Judenthum	" "
318	"	Notizen: (ראב"ה ע"ה)	" "
142	1871	Ein Jude als Dolmetscher 1336	" "
159	"	R. Salomo b. Ahron ibn Hassun c. 1570	" "
160	"	Bemerkung: "Dona accipi Joel Judaeo,"	" "

XIV - XVI

235	1863	Auch eine Handschrift (127) מגן עזרא	Frankl. Ms
273-6	"	Hebräische Druckerei in Triengen XVI	" "
405-17f.	$\frac{63}{84}$	Geschichte d. Juden in Schweiz XIV f.	" "
23-36f.	1864	Mose Almosnino 1500-1580	" "
36, 37	"	Zur Geschichte der Brunnenvergiftungen	" "
21-25f.	$\frac{64}{65}$	Geschichte d. Juden in Posen; Beitrag 1868 S. 174	" "
6-20f.	"	Neugestaltung des Rabbinerwesens... im Mittelalter	" "
1-56f.	1865	Zur Geschichte d. Juden in Magdeburg	" "
47-53	"	Ein Mordarfall in Castilien	" "
390	"	Bigamie noch in XIV Jh. 1322	" "
391	"	Der Märtyrer Anstett v. Weissenstein 1553	" "
41-95	1866	Zur Ges. der Juden in Barcelona Folio S. 400	" "
1-11f.	1867	Urkunden zur Ges. der Provinzial-Synoden	" "
11-16	"	Das Sendschreiben des Don Chasdai Crescas	" "
45-51	1868	Jacob Margolies ? אבן ? 1020	" "
100-15f.	1869	Rabbi Israel Isserlin ? - 1460	" "
50f.	"	Ahron Hakohen (1000 אהרן הכהן) 1306	" "
1-4	1870	Zur Ges. d. Juden in Hildesheim 1351	" "

XIV - XVI

50-55	1879	Paulus Burgensis e Geronimo de Tanto etc	Brüder
102	1883	Ein verpöntes Channakalied	" "
106	"	Documenti 1492	" "
31-37	1885	Jacob Pollak	" "
37-40	"	Die Juden in Caravossa 1420	" "
45	"	Ein Bruder, Jakob ben Adonija 1525	" "
49	"	Hekim Jakob c. 1450	" "
67-100	1860	Die Juden auf Mallorca	Jahrbuch j.g.d.j
169-216	"	Zur Ges. der Juden in Hannover	" "
5-38	1801	Verreiben Elias v. Tesaro 1563	" "
327-74	"	Beiträge zur Ges. d. "wischen Aerzte in Italien	" "
380-98	"	Zur Ges. d. Juden in Oesterreich XVI...	" "
197-270	1863	Zwei Briefe Obadja's 1488-9	" "
73-302	"	Ein anonymes Reisebrief 1495	" "
105-17	"	Theilnahme... Entdeckungen	" "
67-334	1869	Das Castilianische Gemeinde-Statut	" "

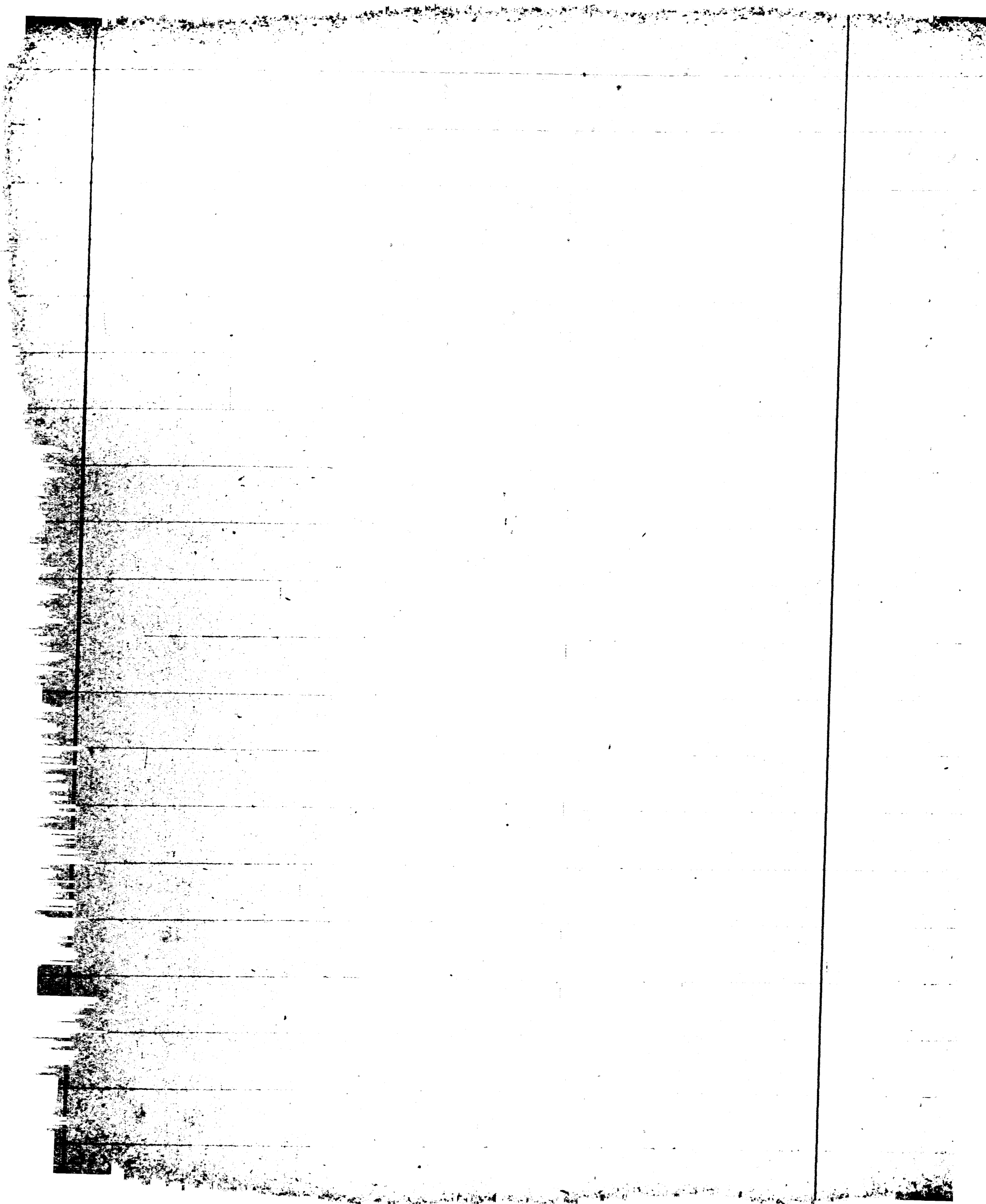
XIV - XVI

184 f.	1871	Vertasser d. Chinuch	Feiger Zts
198 f.	"	Immanuel e Dante	" "
208 f.	"	Grabschriften: 1549, 1604, 1629	" "
230	"	(ע"ל) פ"ד"ר ע"ו	" "
128 f.	1872	Pincus ja-Levi, Abraham Bukrat	" "
260 f.	1881	Ha-Chinuch 1332	Berliner Tg
36	"	געב"ד פ"ד"ר ע"ו	" "
11	1883	ע"ו פ"ד"ר ע"ו	" "
13 f.	1884	Das Mafsoz Kurnberg 1331	" "
25	1874	Jacob b. Jissasar Tawusi	Brüll Jb
236	"	Jefuda de Blanis XII	" "
143 f.	1876	R. Jom-Job v. Gevilla	" "
165	"	Plagiate	" "
26	1877	Zur Ges. d. J. in Frankfurt a. M. XIII...	" "
119	"	Jüdisch-deutsche Literatur	" "
40	1879	Die Juden in den südlichen Rheinlanden	" "
50	"	Die Ausweisung der Juden aus Oeflesien 1582	" "

XIV - XVII

313 f.	I	האטו ע"ז ורא" בראשית ופחאזע ...	I הכרת
336	"	לכפרות וקראות	" "
31 f.	II	דג המורה ש' שוטק סיגורא	" "
46 f.	"	תהדטטא בראי	" "
83, 183	"	לזכרון הרב למן וקראות בראי	" "
293 f.	"	שירי אר' שפירא זכורה	" "
336 f.	"	מקבולת קורא שפירא בראי	" "
120	III	אליהו הרוכז אבאשראי ?	" "
141 f.	IV	(ישנה בהכרת התבט.) זכורי שפירא בתרני הדרוש דג ש"ה 53	" "
17	I	בכרי הכרת (ה' ק"ו)	התולד
103	"	אברהם סכר התולד	"
95-94 f.	V	ה' זכור זכור	"
101 f.	"	קורא בראי	הכפרות
101 f.	"	קורא בכרי הלאו	"

465-469	⁷² 1871	Wessely's Gegner	Frankl. M.
- 480 f.	"	Ungarisch-jüdischer Organisationsfrage	" "
524-528	"	Bittschrift der Juden in Deutschland	" "
45-46	1872	Eine historische Notiz (Yore u'ama)	" "
236-240 f.	"	Der Fettmilchische Aufstand in Frankfurt 1702-10	" "
35-36 f.	"	Artenstücke zur Geschichte d. Frankisten 1708 f.	" "
47-57 f.	"	Salomon Ludwig Steinheim 1790-1800	" "
191-92	1873	Notiz zur Geschichte der Frankisten 1733-1755	" "
45-48 f.	1875	Zacharias Frankel 1801-1875	" "
47-59 f.	"	Die Familie Gradis	" "
473-74	"	Notiz über die Frankisten	" "
10-20 f.	"	Die russische Gesetzgebung 1649-1801	" "
43	1876	Von Sacutus Lusitanus 1576-1642	" "
139-43	"	Die sabbatianische ... in Amsterdam c. 1665	" "
46-10	"	Ein Artenstück (Frankisten) 1863	" "
7-25	1877	Ezechiel Landau's Gesuch (Frankisten) c. 1760	" "
30-32	⁷⁷ 84	Ueberbleibsel der Sabbatianer in Salonichi	" "
29-92 f.	"	Zur Geschichte der Frankisten 1800. Notiz ¹⁸⁶⁸ 318	" "
23-213	"	Über Ariel Acosta c. 1630 Nachtrag 327	" "

105-13	1859	Die Juden in Curinam	Frankl. Ms
386-90	"	Die Tardob XVII	" "
29-34f.	1860	Die Abendanao, Moses Gideon Abudiente	" "
313-19	"	Paul Lewi Monteiro XVII	" "
397-400	"	Moses Raphael de Aguilar XVII	" "
443	"	Notiz, Zur Geschichte der Juden in Polen 1636	" "
317	1861	Notiz, Die Schuster gegen die Juden 1614	" "
357-8	"	Notizen: Stud. Übermuth (1706) 1723	" "
401-10	"	Zur Geschichte d. Juden in Marocco	" "
432-	"	Solomo de Olyveyro 1658	" "
438	"	Anna Constanze 1680 - 1762?	" "
441-53	"	Die Juden in Gatz XIX	" "
41-56f.	1862	Bernhard Beer 1801 - 1861	" "
12-	1863	Einwanderungen der Juden in Nord-America Nachträge 321f.	" "
112-14	"	Auch eine Grabchrift XVIII	" "
155	"	E. Harevy 1826	" "
11-14f.	"	S. W. Rosenfeld 1780-62; Kiesser 1806-63	" "
312-14	"	Daniel Bellilos XVII	" "
27-35	"	Die Karäer in Galizien	" "

XVII - XIX

7-62	1878	Beiträge zur Geschichte der Juden in Wien 1611	Frankl. Ms
432	1879	Notiz, über Samuel Marcus 1782	" "
64-67	"	Notiz Wessely's brief 1797	" "
68-70	"	Notiz, Reskript des preussischen Ministeriums 1825	" "
57	1880	Jose da Silva 1705-39; 1860 S. 331-38	" "
47	1881	Jacob Bernays 1824-1881	" "
53	"	Zum Ofener Judenmord 1686	" "
52	1882	Die jüdische Gemeinde in Berlin (פרנק-12 אר)	" "
52	1852	Über die Bachuzim (הקדמה ונת) 1852	" "
62	1853	Über eine Judengemeinde in China	" "
54	1855	Americanisch = jüdische Alterthümer	" "
56	1856	Eine Proselyten = Familie 1700-?	" "
47	"	Ges. der Juden in Holland 1675 Beitrag 285 f.	" "
51	1858	Zur Geschichte der Juden in Worms	" "
51	"	Thomas de Pinedo 1614-79	" "
51	"	Ein Aalenstück (... ספרים המיוחסים אר) 1624	" "
51	"	Die Familie de Castro	" "
51	1857	Eigenhändige Briefe v. Mendelssohn	" "
51	"	Zur Geschichte der jüdischen Sprache	" "

XVII - XIX

233-4	1868	Zur hebräischen Sprachkunde 1846	Frankl. Tls
321-36	"	Drei Contraversisten: Daniels, Carrasco, Montalto	" "
234-38 f.	1869	Lewis. Way & seine Emancipations-Apologien	" "
378-84 f.	"	Der Prozess Eisenmenger's XVII	" "
223-32	1862	Isaak da Costa Nachtrag 1869 S. 222	Geiger Tls
1-22	1866	G. D. Luzzatto	" "
44-51	"	Lab Frankfurt (Spiro)	" "
189-99	"	Salomon Maimon	" "
180	1867	Notizen: $\text{הנהגות ודרכים של חכמי אשכנז}$, $\text{הנהגות ודרכים של חכמי ספרד}$	" "
183-	"	Leon Modena u. Joseph del Medigo Nachtrag 308	" "
241-52	"	Lab Kley & Rapoport	" "
158	1868	Eliaf Montalto	" "
220-22	"	Über Grätz B. A.; Frank... S. 119	" "
178	1869	Tara Copia Cullam	" "
200-	"	Mendelssohn & Jacobi, M. an Emden	" "
222 f.	1870	Jair Chajim Bachrach	" "
135 f.	1871	Notiz: $\text{הנהגות ודרכים של חכמי אשכנז}$ ($\text{הנהגות ודרכים של חכמי ספרד}$)	" "
183 f.	"	R. Isaak Lampronti	" "

XVII - XIX

41-6	1864	Die Belagerung Hamburgs 1813-14	Frankl	Als
161-84	"	Lipman Cohen & Söhne XII f.	"	"
174-8	"	Zur Geschichte jüdischer Aerzte in Oesterreich.	"	"
217-20	"	David Nunes Torres, Die Cáceres	"	"
22-37	1866	Zur Ges. der Bibelkritik in Frankreich	"	"
29-91	"	Hebräische Krönungslieder 1775	"	"
	"	Die Judenverjagung aus Prag 1744	"	"
67	1867	Ein vergessener Zeitgenosse Mendelssohn's	"	"
111	"	Zur Lage der Juden in Galizien <u>XIX</u>	"	"
111	"	Don Balthasar Jaak Orobio de Castro 1620-87	"	"
111	"	Aktenstücke über... Juden in Serbien <u>XIX</u>	"	"
111	"	Briefe v. R. Jonathan Eibeschütz	"	"
	"	Aufbruch zu Frankfurt a. M. 1612	"	"
111	1868	Emmanuel Ormund & Jean Paul	"	"
	"	Mendelssohn - Exirren	"	"
111	"	Lieder zu Ehren Sabbathai Zwi's	"	"
	"	R. Jaak Lunteschütz 1794	"	"
111	"	Voltaire und die Juden	"	"
	"	David Cohen's Keter Khussaf - 1674	"	"

47f.	I	אוסטרוט פא שרדל באזירנא גרונא	הכרזת I
376f.	"	דז ד שמואל דר יהודה ולמיר ד שר אמקוביא	" "
186, 259	II	הדרות לפ רניה נחאקא פרה זלמ	" "
32	III	שמע זכר אהרן אייזשטיין	" "
62f.	"	מלכות הר משה בן שרדל	" "
165	"	לקנות הכאטן	" "
370f.	"	ה רפאל דאמלד הי רמ	" "
32f.	IV	היבוי הדרטל בתל לפא אוסטריא	" "
106f.	"	ה שלמה בלמט שקילד	" "
29	V	יחויב בן המרש יולמא	" "
360	I	למלכות הקרויט	II
111-24f.	II	מלכות ד שרמ ב	" "
50-61	דפכה	מלכות ד קרשן לעסדרים III אל	הכרזות
104-14	"	חוקן המגבא דטל (זשטל 1670) זיימא	" "
168-74	"	קלמ דהי לפי שטיידען	" "
20-38	מס	למלכות מלכט הקרויט זיימ אל	" "
25-88	"	מטקא זיימ קרן שטיידען III אל	" "
		שמען לזוי איפה	" "
37	דפכה	Basel	שמען

XVII - XIX

24-55	1871	Die jüdische Gemeinde Berlin	Leiger Jrs
75	1872	Basdia Asobib (2014 Annoto) 1506	" "
231	"	Notiz: Bürger - Confiscation 1727 Nachtrag 302	" "
10-28	1883	Christliche Gutachten über Liturgie 1727/9	Berliner Jrs
29	"	Notiz: פתח חסד	" "
15	"	Zur Biographie v. S. Delmedigo	" "
	1874	Die polnische Chassidengesellschaft Nr: II G. 212	Brüll Jrs
	1876	Eine Katastrophe in Metz 1715	" "
	1883	Mose Koral 1598 -	" "
	1885	Jacob Ferner's c. 1650	" "
26	1860	Die Juden unter Ferdinand II XII Nachtrag ¹⁸⁶¹ 6. 377	Jahrbuch f. d. J.
52	1861	Eine Familien - Megillah 1738	" "
187	"	Menassa b. Israel	" "
188	"	Spinorab, Leben	" "
189	1863	Tara Copia Tullam	" "
190	1869	Die Vertreibung d. Juden aus Böhmen 1744	" "

XII - XIX

III " Kurzges. d. Juden: in Wortis, in Oesterreich

1712

ת ב ל י ן

כדונא כד הונא מליא, וישב עם חברי מסביב להתנור בבית המדרש שבעיר מולדתי, והנה איש אחד רם הקומה, בעל זקן וכנשוא פנים בא אל הבית: כפת המנעל עדנה בין ידיו, והוא נתן עלינו בקול, פנו מקום לאיש בעל שם ומקובל! רוח המינות נזרקה בו כבר מימי ילדותי, לכלי האמון בקדושים כאלה, ועל כן במבטי הראשון עליו נהסד בעיני לנוכל ורמאי. — את חטאי אני מזכיר, כי כאשר יצא האיש מבית המדרש לסבב בעיר ולקבץ נדבות, תהיתי על קנקנו — היא מלתחתו, אשר הניח בקרן זוית בבית; והנה יגעתו ומצאתי בה ספר עין יעקב, ובהביטי בו פה ושם ראיתי כתוב בין עמודי הספר: „שייך לבית המדרש דק"ק שקריפסקי־שאק". מובן הדבר כי לקחתי את הספר למושמרת בידי, ויהי ממהרת אחרי תפלת הבקר, כאשר התאונן האיש על בעלי הבתים כי קמצו בנדבותיהם למקובל שכמותו, קרבתי אליו ואמרתי לו בשפה רפה: רבי! אנכי צעיר לימים ואין לי עסק בנסתרות, אבל אם תגיד לי באור נכון על פיסקא אחת בעין יעקב, כי אז אובילגיה מאניך אבהרך לבי מסוהא; וכדברי הוצאתי את הספר עין יעקב מתחת לכנפי, ורמזתי לו באצבעי על הפיסקא: „שייך לבית וכו' שקריפסקי־שאק". לפני המקובל הפו! —

כהשאלה ששאלתי לפני שאת המקובל, אשאל היום את המשורף המתהלל בבקיאותו, ה' שמואל אלכסנדראוו מסא-ריסאוו. בבגסת ישראל (צד 400) נמצא באור מליצה תלמודית (מנחות ד' כ"א): תניא במלח, יכול הבונה? ועליו הערה ממולחה בבקיאות נפלאה מאתך; אם בקי אתה באמת כהמקובל בשעתו זאת לא אדע ואין לי עסק בזה, אבל הלא תענה בקי נפלא, איה איפה תמצא ההערה הזאת כבר בקומתה ובצביונה? — רבי! אל תכפרנו בשעת הדין, אתה גנבת אותה בשלימותה מספר נתיבות עולם להח' ר"צ קצנלינבוויגין; שם בהערות (דף ק"ח—ק"ט) מהגאון הרש"ש תמצאה! ? ?

התחרות הזאת. כל העמים הרימו עיניהם ומביטים
בשים לב אל הליכות התחרות ומתאמצים לפסוק הלכה
למעשה גם בנוגע לעצמם. הנה החדשה אשר הלמה
כרעם את כל עמי התבל: ממשלת אישכנו קנתה
מאה אלפים קני רובה משנים! עתה גם עירקי
אוסטריא לא ישכבו וארכובותיה דא לדא נקשן. היא
לא תוכל להחשיל מאחרי רעיותיה, ויהי מה, עליה
לגמור בלכה באיזה מקני הרובה אשר המציאו האינזני-
רים החדשים תבחר. והנה כחרה באינזניר מאננליסער
ובקנה הרובה אשר המציא הוא. מאננליכער, אינזניר
קל שבקלים במסלת הברזל הצפונית, נצח את כל
האריות שבחבורתו, ועתה תשתחינה כל אלומות קני
הרובה לאלומתו.

למרבה המשרה והבטחות השלום המקשקשות
כזוג בכותלי בית הנבחרים, אין פירוש מכפיק ובאור
נכון יותר מן ההחלטה הנ"ל שקיימו וקבלו עליהם כל
הנבחרים בנעשה ונשמע בלי פוצה פה ומצפצף.
כמראה הזה ראינו גם ביתר בתי הנבחרים בארצות
שונות באירופא כי הכף להבטחות השלום נתקבלו
החלטות כהנ"ל.

זה עשרים שנה אני נוטל חלק בדיליגנציאות —
סח לי נבחר אחד — וכבר אשרתי שני מיליארדים
גולדען בעד שר המלחמה, ובכ"ז לבי סמוך בטוח כי
בשעת הדחק יגלגלו עלינו את האשמה ויתלו את
הקולר בצוארינו כי לא אשרנו למענם די צרכם. ובין
כה וכה בעוד שאנו מוציאים הוצאות כדי להמנע
ממלחמה, אנחנו הולכים ומתדלדלים.

הנה נא להודיע לי על כל מה שיש לך

הנה נא להודיע לי על כל מה שיש לך

הנה נא להודיע לי על כל מה שיש לך

הנה נא להודיע לי על כל מה שיש לך

ענין התורה והמצוות

במאמר שיהיה הגוף *labor facit* בלתי נשכח: "הוא הולך ונשכח" (הגוף)

התורה והמצוות... והיה שכל מי שיהיה חכם ונבון יראה את המעשה הזה, ויבין את ענין המצוות

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

הוא שכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם, וכל המצוות הם למען השם

אברהם בן יצחק

ויאמר

אברהם בן יצחק ואלו דבריו? אברהם בן יצחק בן יצחק

היה המורה הטובה בעולם דבר שרמה אברהם בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אברהם בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק בן יצחק

התורה, והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

Geschichte des Erziehungswesens und der Kultur der Juden in Italien während des Mittelalters von Dr.

M. Gildemann

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

התורה והכלל להגותו מן המאה ה-12, והוא ידוע

שיעור להגש לט דה הוא גאון ידוע: סמך גמולת קשר אובוליה ויד סיכורא

כמובן (ה) כי סיכורא הוא שם הדיו שבו קשרים למשי אובוליה, הוא

כחם זמלם, באמצע מהם סיכורא דה אהה יורעא, יזל בפל הוא אלמוג, ^{סג}

סמך כ סיכורא הוא קשר שלטן הולגו, כמו סמך (שט ס"ג): ושדה דרבי

אשר סמך ירכיב הידוע קשר הוא קשרי - הדומה של הגר Kaufmann

לסך גוסר הרוכזים האותם לפי ירחן בן סאה היטכרולי הראשן, הוא ינה ויחיה

הדומה קר אואש אמן גר, ובזוג קשרי אט שלר וקצר כזה שדורר אט
(ה"ס ידע וסמך ה"ס)

הסך אט הוא באט להשקולי הראשן, ידעו אכרדטלר הוא מתוכר אהה
(ס. 97)

אשכר היטכרולי הדומה קר -

~~_____~~
~~_____~~

גאון ראיה לגרמי הדומה הוא אה שיעור (סיכורא "ה): וקשריה גרמ חו סמך

איה סמך אהה אט אה, וסמך הוא להוילת הסיכורא -

וזה

כמה ימים נמשך שלטן "פרעה" היוגד את החלום ויבנה מן המעט את ירידתו

הוא ה"ש שלטן עם השבירה, הוא לא יגדל בן גדלו זה אף לא יגדל אחריו, וזה ה"ש

התורה לבנות או יסודות עם החלום לבנות או שיהיה לבנות לבנות, וזה ה"ש

לפני לו את הוול. הגדול ארבעה, הוא שבחתי, וזכרון "התורה" וזה ה"ש

וקריתו ארבעה מן יסודו לו את "החלום" עם את הגדול.

את שלטן השלטן הקדמון הוול, ארבעה, ארבעה עם את זה וזה וזה וזה וזה

הדמיון והדמיון - אף זה בניהולו קודם ארבעה עם את זה וזה וזה וזה

הדמיון, מן זה לו היה זה. ארבעה עם את זה וזה וזה וזה וזה

ספרים וזה וזה וזה, אף זה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה

מה ארבעה וזה וזה עם את זה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה

זאת ה"ש וזה וזה עם את זה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה

ספרים הדמיון גדולה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה

מפניו את זה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה

הדמיון וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה

ה"ש שבחתי פרעה - את החלום וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה

ה"ש ספרים הדמיון, אף זה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה וזה

הוא שבחתי "אבן ארבעה" - ארבעה לבנות ארבעה עם את החלום, וזה

מן עם ארבעה לו את הגדול.

1, d. Jeremia, Sohn des Chilkia, eines Priesters in Ananias,
in Benjamin, begann seine prophetische Thätigkeit im Jahre 627
und übte sie länger als 40 Jahre; den Höhepunkt erreichte
sie unter Josiakim und Zidkia.

1, d. Seinem treuen Schreiber Baruch wurde später
eine apokryphische Schrift untergeschoben (19, 6.), mit
der ebenfalls unechter „Brief des Jeremia“ verbunden zu
werden pflegt (7, d.), wie überhaupt die Sage das
Andenken des Jeremia verherrlicht hat.

2, c. Freilich stand er an Grösse und Pracht dem Salomo-
nischen Tempel bei weitem nach. Dafür und auch für den
Umstand, dass den Juden die Erlaubniss, die Stadt mit einer
Mauer zu umgeben, nicht gewährt wurde, trösteten die
beiden genannten Propheten.

10, b. aus welcher Quelle die Widersetzlichkeit dieses
kleinen Volkes ihre Kraft schöpfe.

12, a. Dieser strategisch wichtige Pass.... führte nach Judäa.

15, b. wird über verschiedene Anordnungen, welche die
schärfere Banderungen von den Heiden bezweckt, berichtet.

19, c. Aristobul aus Paneas, an den Quellen des Jordan, der
Alexandrien sich mit Erfolg....

63, a bei den Arabern genannt Alkuds, die Heilige

67, a unter den Arabern

67, c Ausser vielen Gutachten... versuchte er
einzelne Partien des salmudischen Civilrechts

zu codificiren . . . Landes gewesen.

1, a. Mehr als acht Jahrhunderte war Israel im Besitze des Heiligen

1, b. Es wird gewöhnlich das Lehnsämereich genannt,

weil zwei Stämme Juda und Benjamin das Reich

Juda bildeten. Judas war der Stamm Simeon, dessen

Besitz von dem des Stammes Juda ausgeschlossen war, in

diesem aufgegangen, nach dem ein grosser Theil des

Stammes Simeon nach Arabien ausgewandert war.

1, b Die fabelhaften Nachrichten griechischer Schrift-

steller, sind in der neuern Zeit . . . durch die Entzifferung der

assyrisch-babylonischen Keilschriften wesentlich berichtigt und ergänzt

1, d. seit der Theilung . . . worden.

1, e. Aber die Vornehmeren und Gebildeten, von denen

man annahm, daß sie die Anstifter der Empörung gegen

Nebukadnezar gewesen, wurden zum Theil gefesselt und

in Gefängnisse geworfen.

1, b. Mit den Zuständen im Reiche Israel, dem schon die

Propheeten Hosea und Amos.

Christus oder 312 davon abzieht, um das Jahr nach Chris-
tus zu erhalten.

6, b. und die mannichfachen Auszufüllungen

8, b. welcher Art von Literatur diese Uebersetzung selbst
wieder den Ursprung gab, wird später zu zeigen sein.

20, b: eine Hängelampe an einer goldenen Kette ange-
bracht war.

22, d. Sie bildeten eine Art von Ordensgesellschaft, mit
welcher christliche Klöster, Freimaurerverbindungen und
Herrnfuturgesellschaften Aehnlichkeit darbieten.

(23, b. Und in Betreff dieses (הַסֵּפֶר הַזֶּה) selbst auf die
Chronik seines Hohepriesterthums von der Zeit an, da er
nach seinem Vater Hohepriester wurde; verweist.)

24, d. Paradiesäpfeln (Etrogim) beworfen.

41, a. Das Loos, das vielleicht geschickt geleitet wurde,
entschied — das Josephus mit dem letzten übrigblieb, dem
er nun leicht beredete, sich mit ihm zu ergeben.

42, c. Zu seiner & Begleitung gefürten Josephus, dessen
Angehörige sich in der Stadt befanden, Agrippa und
Titus Alexander.

95 c. Das Reich Juda war der Gefahr, ebenfalls von dem Assyrischen Reich verschlungen zu werden, mit genauer Noth entgangen, indem...
1, n. Auf über seinen 529 erfolgten Tod sind wieder-
offen sprechende Berichte überliefert worden.

95 c. Betrüebender noch war für ihn die Wahrnehmung,
dass unter seinen Glaubensgenossen, namentlich in seiner
engern Heimat, leichtfertige Behandlungen der
religiösen u. s. w.

142, b. Bendschreiben an Papst Teller, von einigen
Hausvätern jüdischer Religion, das männlich-
feste Entgegnungen hervorrief

105, a. wo es einen Theil der unter dem Namen:
Abhandlungen der aufrichtigen Brüder" bildet.

105, d. Auf Sicilien haben, wie in Griechenland und
Italien, wahrscheinlich schon vor der Völkerwanderung
juden sich ansässig gemacht.

5, d. Man reducirt die Ära ein mit der seleucidischen
Ära gegebenen Datum in die nach Erschaffung der
Welt, indem man zu jenem Datum 3447 addirt,
und in die christliche Ära, indem man das seleucidi-
sche Datum von 312 abzieht, um das Jahr vor

wird ebenso wenig wie von einem Abschluss des biblischen „Kanon“ berichtet:

69, b. (in ungefährender chronologischer Folge)

70, b. Im Zusammenhange damit stand der Uebertritt einzelner Juden zum Islam.

70, c. Nachzügler und Nachzügler.

72, a. (welche eben davon den Namen führt)

75, c. „Einleitung in den Talmud“ zu, welche auch, wie es scheint, einen historischen Theil gehabt hat.

77, g. sein Capua gefunden.

82, a. eine grosse Zahl caruistischer Bescheide.

88, x. Einem unbekanntem geliebten Moolen trat er mit einer kleinen Schrift entgegen, welche besonders dem Vorwurfe begegnen sollte das das die Priester, in deren Händen die Bibel sich viele Jahrhunderte ausschliesslich befunden, den Text willkürlich geändert hätten.

89, f. Den Namen Kabbala hat es von den grossgedruckten Werken der beiden anderen Anfang

42, h. Anm. Wobei die Last derer, die auf Opfer nicht teilnehmen konnten und der Umstand zu berücksichtigen ist, das an einem Passahlaß sie mindestens zehn beteiligten.

45, d. Er hatte später ein eigenes Lehrhaus in Lydda (in südlichen Judäa), stand in Beziehungen mit Juden, Christen, und starb

45, e. geschweige den zusammenhängende zeitgenössische Darstellungen, wie etwa des Josephus „Jüdischer Krieg“ für seine Zeit.

47, a. „Ärmlig gekleidete Frau.“

47, c. exoterische Studien betrieben zu haben.

50, f. und zwar nach der später gewöhnlich gewordenen Zählung das vierte Geschlecht derselben.

50, f. werden unter der Berechnung Autaraiu begriffen.

56, b. Von einem eigentlichen Abschluß und einer damit in Verbindung stehenden Anerkennung des selbst als für sämtliche Juden ~~der~~ verpflichtend,

- 117, c. nicht vollständig verbürgte Berichte.
- 132, e. Viel aufsehen erregendes Buch.
- 133, a. Keine freien Äußerungen in dieser Beziehung.
- 133, a. aufgefundenen Autograph.
- 134, b. einer Nachbildung der Schöpfungsgeschichte.
- 143, a. Mit den Biegen der Franzosen verbreiteten sich auf die freirechtlichen Anschauungen derselben über die Juden. In der Batavischen Republik wurde 1796 die vollständige Gleichstellung der holländischen Juden decretirt.
- 144, b. Einführung der Orgel.
- 144, c. „christlichen Götze“
- 145, a. Zu den beiden ersten Theilen des Behutenantrief.
32, c. befanden sich auf dem Dache vergoldete Spitzen, um das Kisten vor Vögel und Verunreinigung des Daches zu verhüten (oder als Blitz ableiter?)
- 36, d. „Philosophische Schulen“.
- 30, e. Antigonus, der sich ergeben sate,
- 33, h. Bei einer Combination der Berichte des Josephus mit den Angaben des Talmud
- 34, a. Nach Ablauf der vorschriftsmässigen siebentägigen Trauer.
- 35, c. Feldzüge. Wasserleitung. d. Josephus über die Bräun

gestellten Verse Ps. 25, 10. 28, 7.

95, c. namentlich in seiner engeren Heimat.

106, d. Auf der Insel Cardia, dieser wichtigen
Besitzung Venedigs.

110, d. Betreff festerer Begründung der Aufhebung der
Leviratshefe, über Gemeindesteuern u. s. w. Die sogenan-
ten Tefillin, nach Raschi haben ihren Namen von
der darin beobachteten Ordnung der Tora = Abschni-
te wie Raschi sie vorgeschrieben

112, c. Unter solchen Umständen

114, b. für die rationale Exegese fast werthlos,
so weit sie nicht, gleich manchen Compilationen,
ist auf Auszüge aus ältern Commentaren
geban.

115, d. Unter den Ingrédients dieses Angeb-
lichen Giftes

117, c. von dem Fanatismus des Kreuzes nach
der Türkei und Levante unter dem Schutz
des Halbmonds flüchtigen.

37, b. eine trauerige Berühmtheit erfaßten fast.

38, a. Ein Spiegel der Zeit, ein Beispiel der Überzeugungstreue für die angestammte Religion neben der Aufnahme speculativer Philosophie besonders gegen die Anbetung von Bildern auftritt...

38, b. Die in § a. genannten, in der griechischen Bibelübersetzung nicht aber in der hebräischen Bibel befindlichen....

104, b. Ein Zeit- und Landesgenosse Dorotheos ist der unbekanntere Verfasser der unter dem Namen Josippon (Mose ben Gorion) bekannten hebräischen Überarbeitung und Fortsetzung (der „Alderbücher“) des Flavius Josephus. Sie bei den Juden auch der „hebräische Josephus“ genannt wird.

47, a. Höfer als diese von Zeitgeschmack zusagende Künste bei...

51, d. Namentlich wie den gedachten falschen Arbeiten ist es auch den unter dem Namen Pargum bekannten aramäischen Übersetzungen oder Paraphrasen ergangen.

26, d. und der kühne Bibelkritiker....

ה' ע"ג

- (29) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (29)
- (30) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (30)
- (31) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (31)
- (32) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (32)
- (33) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (33)
- (34) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (34)
- (35) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (35)
- (36) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (36)
- (37) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (37)
- (38) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (38)
- (39) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (39)
- (40) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (40)
- (41) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (41)
- (42) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (42)
- (43) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (43)
- (44) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (44)
- (45) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (45)
- (46) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (46)
- (47) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (47)
- (48) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (48)
- (49) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (49)
- (50) ואלה שמות המעשרים אשר יעשה ליהוה: (50)

של יעקב א

- וקלסה אם לא אולפיק אולפוסק תפיה לזמן ארמסה .
- (111) אולד ארמסה אולפיה וועס ילפיה רשין לק אורח רמס .
- (112) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (113) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (114) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (115) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (116) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (117) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (118) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (119) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (120) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (121) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (122) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (123) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (124) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (125) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (126) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (127) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (128) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (129) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .
- (130) אולד ארמסה אולפיה אולפיה אולפיה אולפיה .

הערות

(1) י"ל ת"ק אמת ה"ש אמת ה"ש אמת ה"ש. (2) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש

אמת ה"ש אמת ה"ש. (3) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (4) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש
אמת ה"ש אמת ה"ש. (5) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (6) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש

(7) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (8) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (9) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש
אמת ה"ש אמת ה"ש. (10) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (11) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש

(12) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (13) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (14) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש
אמת ה"ש אמת ה"ש. (15) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (16) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש

(17) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (18) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (19) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש

(20) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (21) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (22) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש
אמת ה"ש אמת ה"ש. (23) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש. (24) י"ל אמת ה"ש אמת ה"ש

מגילת אסתר

אשר לא היה יום כזה וישראל ויהודה כל ימי ימים לא היה יום כזה

(קל"ג) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה ויהי עתה אסתר מלכה

(קל"ד) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"ה) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"ו) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"ז) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"ח) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"ט) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"י) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"יא) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"יב) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"יג) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"יד) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"טו) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"טז) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"יז) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

(קל"יח) ויהי עתה אסתר מלכה ויהי עתה מלכותה

א יתן

(קנין) אם ארבעה מן שני המינים. (שם) אם אין המינים

הוא שיש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

(שם) אם יש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

..

המורה והמורה

א "הוא שיש להם שני מינים" כי אם יש שני מינים

הוא שיש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

הוא שיש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

הוא שיש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

א "הוא שיש להם שני מינים" כי אם יש שני מינים

הוא שיש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

הוא שיש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

הוא שיש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

א "הוא שיש להם שני מינים" כי אם יש שני מינים

הוא שיש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

הוא שיש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

הוא שיש להם שני מינים. (שם) אם אין המינים

א "הוא שיש להם שני מינים" כי אם יש שני מינים

כי יבדד הוא אשר שלם כל אומה ילדיו היו ין בטויות הלמן
בשמיים ומה ולביותו ילדיו לה למוגה אומה עם מזכה
בתורה שנתנה לה עשרתו עשרת ומחמתי עם דו" בשמיים
שאלה פנה ולביותו.

שם חזו אחרי צפוק והו" כי אולם תחת אלפי ויון עם סלק
למית (ברוך וחסוד).

שם ה"ח ומה לרדק והו" כמזקתם כל מה פולק סג לזרדק
להו המורה.

שם ד"ח מידהו דעור והו" דיון בן סורו ל סו.

שם ד"ז "חול מידהו והו" פומת כמעט כמעט י א.

שם ד"ח "חול תפין עם שרי מלות) אשרו העשרת והו" סי' חל עם חלק
עם דעורים מהם להם כי ים תקופה והו" ין להם ככפולות
ווימל למה ים) ים המוסט ויליו עם זה ששם.

שם סי' "חול חרש כל מחמתי והו" סי' ל' חלמה ויוון ליק אלפי
חש חש כשם חלמה ים ולדחמה לא ידעויה יונו חש
ודד חורו ח"ל: חול למה שלמה דעורה " ופתק החלים הסורו
היה בונה להסתם " חול חולן כלו להם" חמלא מסר חולד
במחמתי להרש במקום (ליו)

שם ז "חול חמל בשלם בות מזוקת והו" ו"ל בן חלק והנהו סקמתי
" חול חולן לו עם דלמו לו יודעויה ים דליו ויוון " ודיון חמלתי ים:
" חול זה דפת חמל ויליו זה אחריו חש חמל."

לך יקר

(א) דברים שיש להם חיות ונפש חיה שיש להם רצון והם שואפים
(ב) דברים שיש להם רצון אבל אין להם חיות ונפש חיה
(ג) דברים שיש להם חיות ונפש חיה אבל אין להם רצון
הוא כפוף לכל צורך וחסר יכולת
אם יש להם חיות ונפש חיה אבל אין להם רצון

(ד) כל דבר שיש לו רצון הוא חכם ויש לו חיות ונפש חיה
(ה) דברים שיש להם רצון הם חכמים ויש להם חיות ונפש חיה
הוא חכם ויש לו רצון

(ו) כל דבר שיש לו רצון הוא חכם ויש לו חיות ונפש חיה
הוא חכם ויש לו רצון

(ז) דברים שיש להם רצון הם חכמים ויש להם חיות ונפש חיה
הוא חכם ויש לו רצון

(ח) כל דבר שיש לו רצון הוא חכם ויש לו חיות ונפש חיה
הוא חכם ויש לו רצון

(ט) כל דבר שיש לו רצון הוא חכם ויש לו חיות ונפש חיה
הוא חכם ויש לו רצון

השאלות

(א) בנות שנתקבלו על ידי אביהן ונשאו להם נשים.

(ב) בנות יתום ונשאו להם נשים ונשאו להם נשים (ג) בנות יתום ונשאו להם נשים.

הנשים הנשואות להם נשאו להם נשים.

אם כן נשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

(ד) בנות יתום ונשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

ואם כן.

(ה) בנות יתום ונשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

אם כן נשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

(ו) בנות יתום ונשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

אם כן נשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

(ז) בנות יתום ונשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

ואם כן.

(ח) בנות יתום ונשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

ואם כן.

ואם כן.

התשובות

א... בנות יתום ונשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

ב... בנות יתום ונשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

ג... בנות יתום ונשאו להם נשים ונשאו להם נשים.

ואם כן.

2 " כן כשל בן אש גילתה ואת" אפילו את של המלח: אש שעה נחה
איש את מון אלק אשק בעריות.

2 " ית" בקורות המלה נהר אלקמה" דה אלמס דל: הקנאה, המלח
אפילו מלמון את המלח מן המלח; אפילו המלח:
אנשי אש חסן ומשום המלח אשר המלח.

2 " סו כהמעות ומלח אלק ואת" דה אש שעה זמננה מלח
מון כערו (ה י"ע)

2 " סו" כהמעות ומלח אלק" בן סומת (יה סו) מון מלח זמנ: דהמעות
בין אלקי בן חסד בעתה. יתין מקנאה ושלח.

2 " דה" כהמעות אלק ואת" דה חסד מלח המלח.

2 " פת" כהמעות אלק ואת" אש חסד מלח חסן ושלח

אש חסד מלח חסן ושלח חסד מלח חסן ושלח
הנה אלקי אלקי חסד מלח חסן ושלח

2 " אש" כהמעות אלק ואת" אש חסד מלח חסן ושלח חסן ושלח

2 " אש" כהמעות אלק ואת" אש חסד מלח חסן ושלח חסן ושלח

אש חסד מלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח

אש חסד מלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח

אש חסד מלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח

2 " חסן" כהמעות אלק ואת" אש חסד מלח חסן ושלח חסן ושלח

אלק ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח

אלק ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח חסן ושלח

ו"י "החברה בין אל רחוק ויהי" ענין למהלך סופת ה" סוסט נ"א ופלא
ד"ר מה שכתבו בספר חתום השנה (אח) : עם מי שנתעב אמתה
במאה תורה .

יהי " שבת רשת ויהי" על בחירתו לו טל קום עין ענק ונחה אליה
טל קורה עין ענק .
ו"י "הוא יתן כח וזה יהי" כל מה שיש ונחה הוא כח
יבין אם ישרה קשה לו כשר היום ופסד זה הוא זה
כל ימים הם שלמים ונחה ענין ענין ענין ענין
על ענין זה .

ו"י "ענין חסד ויהי" ענין ונחה חסד כל חסד ענין
זהו ענין ענין ונחה חסד ענין ענין ענין ענין
חסד זהו ענין ענין ונחה חסד ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

ו"י "ענין חסד ויהי" ענין ונחה חסד כל חסד ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

ו"י "ענין חסד ויהי" ענין ונחה חסד כל חסד ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

ו"י "ענין חסד ויהי" ענין ונחה חסד כל חסד ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין
ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין ענין

גם אלה מלי בן שמויה

חשב ונביאות

על בני האדם אשר יסדק ולא פי ישר דרכם בן עולמית להק תפוח
 הוא מקרש אלקוד את פעל. אוי החזיק אדם שלי יד על אביו
 אויג אנסה כי האדם חקר אפול הבקרים ולא יתכן או אחיה מכל
 האבריה והאכל הפורש מןה: בל וייקש כפרש מן החיים.
 אדם ומסד: כי אם משארו בקרוב אלו ומשח יתלם אכבה ירו
 וחלי זהו? יתק ואמר אכן ואמר גם ידן פעל פול טוב א
 גאומ: כי אם תכל הכופא מלבד את החולה ין אכל יתמוג א
 אמת נמ ראת: אולי היה במד המוח והענ תמיד אנג עינ האב
 עני מברח אף רגץ או רכוי יביו מאלת על חלה וטוב מפני פ
 מפני מחזה מלכיה אכלו אלו תפניה עינו והתפנות והיה והגינו
 אל אחריו ברה ענן יקני מכלי יקרא אלו אש בן אנשים בא
 מתמית מ אמת אבני יקבו כמו יפול אמתן אכן אתה וקרבו
 בנותה ולא יא ערה הוא נישא גם מאל ממת חכמים באלו חלי
 וכסוכת שום הדא אף פול צבן יומד עלי לחיים מאשרים
 ומתנה מראך יך והתפכס אפסר להתעצב: הדנה פפתיה כסר
 צלם צו אכר לשם כהגם יפה ומכן סבא נסמ. יצמ הב
 והגלות כי יפנה סרן: אכן יך צו הכסר שהוא גם צו
 ולא צפון משל יבין איש יין בתמיהת הקלות: כי גזקק
 ומטאם מלום ומרה: כי כפר בשמים מל רצ ק על השל
 ראשית בעל אבות ואחרים במכר יקום ימים והשלכה צדו
 בטני אדם ילקוח יך אחרי בעלים המצונם של הפעלה האו
 יקד את הן העטן וקרה אן לא הדה תראה או אמת אבנת
 אבנת גנם ומלכה היא יטב ופלום בית וקלר מאב אמת
 כי אכרות אבנת משפתן לא יאה צפון שום גאה מסתמ
 ומתלם מן לא תגור קבו מלשום אכן אדם: וכלי יהו
 בדד אלו הן חנן טוב בעולם באה. על תעית מן רבאות

* הנה. ומכנה השכלן חלו בדמש את הכמה ואבדנה בו א
 כוא קסם יתמ כו, להוציא מלב אכירי לה הדמונים תפנה המושבי
 מזה מלם יתם אכר הקרה יתמ חסד עין החיים. וכל

פלש ופלאק. הכסף יתן את היל ואם הוא אינו קיב איש לכן או
 קטלולת כי אז חבל אביון יתקב האיל. איש יתקב יק אקטאו הוויאמא
 : עזרת ואבדת אמרים. פל מין האדם הוא גויה בריאה ושלייה
 איש יתמן את רצו החורק ולא בוקב האק הוא יתקב אכבת
 פאק הרוח מין : אכבה יתוש חולי רחבו אם לא יאוש לבו
 ממש יתקב אעזת קטולת את איל קא וא תאמר אבי עיני והואם איהיה
 ה חילום כי אז לא יכיל אקבת על חור. טע פאבים צורים בתשיית
 ים לא נתן אל לבו אקבת משר וליטויק דיקן : אק אם בכתבים האלו לא
 ב הכות ורק ביאוש : גם לא יש יתקב איל קא יתגו בעל נפשו ויאבו
 * טוק יתן אעזת מסר עם התייך האדם חיים להתחשב מן החיים
 ולא קלה קטאו ודכשו. הילי אל יקין אאריית וישיך יתקב תיב
 פנמה אלקין אקבת : אכן אלו אי אקן קיב מיל יתגו איל קיב
 פ מוצים ואנע. רח. אם הכסף יל משה ועגן אכבה ויבנת
 אז ירבה ארצו ציו אקטאו ושש נקב או יא : אק אם אק קיב
 : אז גם שעהם אל יקטאו אעזת פרי תעוק ותקבה אלו אל מן היל
 מיל אל יקבד יק יכיל תעמי אעזת אל טאם איל ואל סלבו חסבה
 אכבה יקבד קיעו ק. האדם מעב אטאם קי איש איל קי
 טעיהם קרין זה יקב אקב אקם מין נפשו ויבנת רחם רחם
 ויגוה אאיש אל ישיק אל אק איל מועטאו פנייה. היתן הטוב
 : ויחזק ויחברת האקבת. יש השלפה ויזיבת שרתיק בקול
 תת גם אם אל באה קב תלית הועקם לבין אנה הועב מועב.
 אקת יתקב טעו יתקב ויבנתו שני כי ייל אקטאו : אינום כן
 ק בע השלפה : אק האק אכבה ויחברתו אל שני שרתיק
 : תאמר קטאו אכבה אקטאו ויל האדם וכן אכבה קט
 חמין טעו אחרי כן חמי ושעים אכבה קטאם אמת אכבה טעב
 מועב אק אכבה פאלה קי וועזר אכבה אכבה אל החמה :

כר יתקב. מה הוא גויה חסדים אק אקת קיב כן כן ואמכ טע
 כי אכבה גאנים קטאם קטאם וכאזא קיב אק אקטאו

שם אברהם בן האומר תראה אברהם ג' בשנים שנה יום טובה לו שהוא בן אברהם בכתוב חיה על יחלק סוף חביון
לא פחותה ויש לו לשון קנאות אמונת, מאותן המעלות אשר נאמרו עליו וכלם יחד הם המעלה.

בבית אהרן עבד. הרע"ה מרמז ספרים הא"ה. על אברהם ואלהן ביתם ביאר בכ"ו ח"ה למ נראה כי ביתו רש"י לא נבנה אצל
המלכות כי גם התמעות מתאמת ל"ה חנן, ונאמר בנב"ה רש"י כי הוא מן האדמה אשר לא נבנה בהבנה כי אף שיש
בביתו הספד ומה שלם או נפתחו נקבות, או כיהל כונן ק: בא דיבציון אהרן אפי' בסוף חמה ח"ה בא בתפוח הבהרה
זה הוא הא"ה. והא בתפוח אהרן אפי' כיוון הבהרה על אף שיש בו חסד ורחמים אבל כיוון הבהרה
הכל נבדל מדתו שרוב אהרן כן, אלא קרא הבית אמ"ה חכמי הפוזבון שהוא ענין אהרן נסתו, ובהנ"ל ח"ה עננה שיש
אהרן עננה ח"ה שיש בה הבהרה אהרן, אלא זה דיבציון אהרן אפי' התמעות אהרן זה הוא הא"ה כי שיש בו
הא אהרן אפי' אהרן אפי' חסד, או לא כי שיש בו חסד אפי' חסד, ואלו שיש בהם חסד אפי' חסד
אז זה אשר בו חסד חסד הא"ה ח"ה כן אפי' חסד אפי' חסד, ואלו שיש בהם חסד אפי' חסד.

12. תבואת ישראל.

אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו
אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו
אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו
אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו
אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו
אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו ואלו אשר לא יטעו

6. אפרת קולן כי נעמה בארץ
והיחס המצוי על אפרת קולן
אז ראה אלהים ענין ואת אפרת
אברהם מאב פלו לאתת אחרת אפרת.

7. והנה אפרת נמנה עם הברכה ויש
אז אפרת כי עליה הגדל באפרת
יבואו מצרים גם שיהיה צדיק
אך אפרת אינו אהיה אפרת קולן ואלו.

8. גבונת סגולה, סגולה הגבונת
גבונת אפרת אינו אפרת פלו לאפרת
אפרת אפרת אינו אפרת אפרת.

9. אפרת אפרת ואלו אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

10. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

11. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

1. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

2. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

3. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

4. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

5. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

12. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

13. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

14. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

15. אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת
אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת אפרת

גם ממשלת האחרון עליה פיר צורה
אם גלותו הנמצאה ימיתה קהילה
גלותו תימן וכזר כי נצחונם אקבו
ובגולה גם הייה האז נצבו

אחרי הראובם נראות קמחיה ארכיה
ואחרי שנגז האות יוכלות נשלכה
הרבה וקשתם הקיט החברש נצבו
אשר האק המלחמה לא מרה נוצלו

ובעל אלה אז הושלכו אל ארץ נשמה
יה אז ערב נטויה להצויגם זה כחה
כי בארצות מלכי חסד הציגם להרבמות
מן אנצמ אז מאסק ווא גאסק אכמות

אזנינו כמו יזה ג' את הארץ האסלאה
הבשפיע עליה כמובן בצורה נשאה
אם אז יטותן גלותו שמו יקדויה
בנינו שלמים גאר פנו יחיה

שכל קצת הסתבר פנו אל תע
הצוין מן החרכים בסיר מה זה פוע
הביים שרש יעקב האק מליס דקו
כי יסיר קרעם מפרס יגון העיקר

גם ישנים נמאם קאמיה קרה
ומא פנ תל תחמת ההשפחה
ומא אף דעה כמין מכוסים אים
ונבצ בגוים אעז ורמא בעים

הם שבים ארבים מאחרי גמ אבני
אבק שאלכו בארץ יציען ובחלק יצן ערה
ער ימי ממד שהכניעם ימרה הופה
מן הלא מפורים ומפרדים ווא התאמרו
יחד אלהם נבז, אושקם הייה גם
קצת ייבר, אעזא ומבינא

נמשלת, שראל גם אז
אאולף נמדה שמת
הכניסה נפשו הכפסל
כן כנמי צדקתם

וינה הייה רח הנתן
א כנסן רח היא
גם אלה גלותם קעה
אחיה - גר בא יום

ובכונת אחרי תלכד
תסור אז שחבה, ב
גם אחיה אחרי כי
תפאק תש יביבות

התערה אש דת פ
דברה באש פנל וכ
מיה גם קל האש
הדונק תש ווא

זאש נמשלת גם לפי
מה רח תפאק חיה
כלמנן יצאו לתרומ
לנאות ארמ רץ, או

פארו הן קשה עון
אבוי הפול אלף צהר
יבדוקו יתן פלימ
לעל רח טוב נל

מול ימנת נפל אוח
אבלעל אז פל ושל
הינן חכמי נמין אל
אב רגש זק ורחום

פרחי תבונת ייבה
פצולף עז בא.אלות

פְּרִיזוֹ אֶתְעֹלָה וְאֶתְסַפֵּד לִמְעַלְמָהּ
וְהִרְבֵּה בְּדִימִים וּפְלִלִימוֹת בְּשֵׁן לְיָמֵי פְּלוֹחַ

עֵינֵי תַּעֲרִיב
אֶתְהַרְבֵּה חֲמִידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה

30
גַּם אֵל אֶלֶּי אֶלֶּי חֲמִידָה הִיטָה וְיִשְׁמַח
כִּי יִשָּׁע בְּאֶמּוּנָה יִעֲוֹלֵן הִיטָה
אֵל תִּשְׁאוּ אֵן אֵל לִי הִיטָה
יִשָּׁע בְּ" אֶלֶּי כִּי תִדְבַר אֵן הַיּוֹם

30
עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה

31
גַּם עֲתִידָה עַד וְקִשְׁרָה עֲוֹלֵי עֲוֹלֵי
אֵל כְּעֵדֵי סִמָּן יִשְׁרָאֵל יִשָּׁע וְיִשָּׁע
אֵפֶס עַד בְּאֶמּוּנָה עֲזָבִים בְּאֶמּוּנָה
יִשְׁמַח עֲזָבִים בְּאֶמּוּנָה

עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה

32
יִשְׁמַח עֲזָבִים בְּאֶמּוּנָה חֲמִידָה
בְּלֵיל רִבְבֵי עַל עֵס אֶתְוֹת וְאֶתְוֹת טְהוֹרָה
תִּשְׁמַח כְּעֵדֵי עֲזָבִים בְּאֶמּוּנָה
יִשָּׁע בְּ" אֶתְוֹת יִשְׁמַח עֲזָבִים

עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה

33
עַד בְּאֶמּוּנָה חֲמִידָה וְאֶתְוֹת אֶתְוֹת
אֶתְוֹת חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
תִּשְׁמַח חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
יִשָּׁע אֵל חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה

עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה

34
בְּגִידֵי חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
אֵל חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה

עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה

35
וְאֶתְוֹת חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
אֵל חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה

עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה

36
עַד אֶתְוֹת חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
אֵל חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה
חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה

עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה
עֵינֵי עַל גִּידָה

37
כִּי חֲמִידָה חֲמִידָה חֲמִידָה

עֵינֵי עַל גִּידָה

אבן יקר!

חול מלך הפסע שלם!

הנני שואל את מלך בבל ^{אשור} ואת מלך יבוי מלך מלך הפסע ספרותי הנני
 מהנני קבוצה לירוש, ביאלים משלום קפסעי חכמים ונכחיים קח
 האספה קפסעל אתם על מטרות קולות קן שלמה, והטובה (א) שלם
 גם אלוהם בפסעל הימלם, וגם אם אולי לא יעלו אליהם זהם מלך שלמה
 בתוך הפסעל כנפץ אצרת האנוניות והפססמות מפעל לשון והקצאת, אחי
 ארמית להם מלך אלמך אצל הקצו, אם ארמית המודד, והמפץ הגמל
 אקלה אשור אן ארם מלךים שלם נבדורים וטובים צוד מאלה, אם סק
 חלום נא ארץ פלגי זה, והטחוש כי תמא שאלת אקלם ואחר שלם
 אן ושלם אסלעם הפסעל, ואפערבן כי ביחין יפסא פקוב שלם צד
 בלי ירא נספ ד' לשאלת בות ימאל באר' חונה והתלסס, איססה פליטת
 והצה הנקצות שיש אמטה ושית פסי אמלה, וגם כחין קן מן פחיתות
 על הפסעות הקרקיות של עקרים ופני האוים אגאון והקצאת כושאלת
 ולפי יבויץ מוקיק בלל. גבילה היארקמ.

אבולססוץ אלי (למי) יגיץ קטא. אם תצאת מן הקיניק ארמית
 ולכבובי קיכמטע

ק"ס. כ"ה סיון תרנ"ז. מיינסן

ק"ך אהב"ק

37

על מה גאון החכמים זכנו ליימים,
היה הגאון סאט ישרא ושלמה ישרא
ב"ק"ל מה שאיר אקטס מאבוק"ל

המזנות והמקלות תדעה אק מאתה
השערים המלוניעם בהלכה שמה
תוציא יקר מנואל, תבדב ל"ב ח"ה
ל עיר פרא אקס, איה וביה

1

ההשלכה התחלתי, נפכו החכמים
מכאן קבצת, התבונן עתן קחה
לא השדדים אייב? איפוא איש תמים
מאבוק אינני! מאור הגולה,
מאבין שלג הלכה, יתלמח הפעמים
מאיר ל תלמודה, מסתת קהרים

38
יהי אק אבוקן מביקן, אומק ב"ת
ומה שכל? קטב חטה רק כעס
שכרן כי גוף אמבוק אקל תלך שחוח
פה אק תסתח מצת, פיה אק תמכא מחוח

2

החכמה תחיל תענן המהיה ותקום
חכמת המורה כי עקבות אקטאות
מסתת ה" מאיר קת בתל"ק תמאומ
אק ערבים קמקן, גטאו אקטאות
איש ל קו, לא שלמות מבקיס
זק הרציון וק הגיון ישר וקיס

39
זב מאת התעץ שירה קול חקק
קצ פה זה זר היה מאת אבוקן
אבוקן ודוקן, קימי התושק הקינים
אק נתען לגוד קמ"ק על החיים

3

עין אמונה ותבונה יחדו מים קב"ה
ל עין ל הארץ כי תשק אשרא
של גבול אילדים, קת עילת ל צ"ב
איר ל קק קמק אק עוב וק י"ה
המורה תמרת שק, תפסד תמלחום
כי פס מפ"ס קה דק וק"ה הדרום

40
אחורי הבת והמגודה ש"ב קאלות
חיל קמ"ק ה"יאות, דרכין אקלות
סקמ"ק קמ"ק תרפה וק"הין קמ"ה
זב האל מ"ה דמ"ה מ"ק עינן הקב"ה

41

ז"ל כשחוקן, סמ"ק ואמונת אעניעם
לג"י אייחופא העלומם הכיחן מיהלשם
אליק יתגלו יתבונן, חמ"ק יוקח
וכי אקס אק"ה אק ל השמים זכ"ה

4

בְּפֶלֶא יִקְוֹסֶה הַחַכְמָה וְנִעַל וְהָרִי מִמֶּנּוּ
 וְהַיִּן לְ שֵׁן בְּמִצֵּץ בְּזִדְדָה רַחֲבָה
 הַיִּאֹרִי אֶל בְּתָבִי קִרְשֵׁי הַעֲמִידִים בְּקֶן אֹרֶה
 לְ יֵקֶן שׁוֹמֵם קָרָא. וְ. א. א. הַיִּן .
 הַמֶּשֶׁל וְהַלְוִי שְׂמִימָה וְנֶפֶץ מִלְּפָנֶיךָ
 אֶל הַרְרִי אֵל הַבְּגִיין מִשְׁלֵמָה יִחְסִינֶיךָ .

5

אֶבֶן סֶלֶה הַתְּלֻסָּה הַיִּשְׂרָאֵלִי אֶם סֶלֶה
 אֵל יִבֵּץ אֵנוֹשׁ עֲרֵבָה לִמֵּן אִם הַפְּרִיבָה
 בְּבָחוּשׁ וְאֵבֶה הַמֶּלֶכֶת יִבֵּה לְעֵלֶה
 הַיִּמִּין בְּעֵדֶה שְׂאֵלָה מְנוּחָה הַבְּרִיבָה
 וְהַרְרָה וְהַלְוִי יֵשֶׁן הִיא אֶבֶן יִשְׂרָאֵל -
 נִעְבְּרִי מִמֶּנּוּ אֹרֶה אֵלֶיךָ אֵל יִבֵּל -

6

קָיִ בְּצֵר נִהְרִי אֵל, אֵל יִקְיִחַ אֲבִי קָיִשׁ
 וְשֶׁקֶן אֲנִי מִשָּׁלָה וְסֶלֶה בְּשִׁקְטִי יֵה יִבֵּל
 מֵהַ קִּרְשֵׁי אֹרֶה לְעֵשֶׁל וְיִמֵּן בְּחֹלֶבֶת
 קָרְטִי רֹאשׁ אֵלֶה בְּיָקֵט אֵל יִבֵּל
 אֲבִי אֹמֶת אֵלֶה. אֵן הֵי הַתְּגִלָּה
 וְהַיִּן מִמֶּנּוּ תֵמִיד עֵשֶׂה יִבֵּל וְגֵלֵוּ .

7

וּבְאַחֲרֵית מֵלֶכָּה אֵל קָרְטֵמֶנְטִין הַצִּיר שֶׁמֶה
 אֹתֶךָ קִימָה וְשֵׁן אֲמִנֹא כְרָמֵן שֶׁן מִמֶּנּוּ
 הַוַּסִּינֶיךָ הַפִּינִי אֹרֶה מִמֶּנּוּ וְנֶפֶץ הַאֲבִיבָה
 וְהַמֶּשֶׁל בְּקֶן עֵרֶם הִיבֵה כְּאֵלֶה שְׂמִימָה

אך אבה! כי קניאו קא לאל התורה
לא בדכו פקם פתאום יי' רחם האל הזרה
8.

אך ביאורו וכתבו אליו לעיני
הם שארית נחמת אהיה לו האלה
אלו לו חן האלה השלם והחיים
הם ל פועלה האלה השלם והחיים
ל חפץ יוסף לך יגדל יאמר משה
היסתם וכתב לך שיה אלה.

9.
עש זכה אלה! ואלו חרום לקוח

לא קרני אלה כי נגדל משה

הענייה לא חלי פני קורב אלה

כי תוא אלה ואלו חן האלה

חילן ישי יתה ושוכה אל ל שנתק

וא נפשות גזין היראה ומטה היות בגדה

גאליהו היילקרמ

דאס מיטן יום ³ כ"ה תשרי.

אז כולו דער הערליך וועט דערמאנען פאר וועמען ער ערשט דער
הענט "הערץ" שוהר דער אלדער זאלאס נרו יאיר מיט זאלן פארט!"

(זא,) ביאור זעצער תורה!

אז גוטן (זא) יאר זיך האט ער נאך אזוי דעמאלט און און און און און און
זעט אונטער דאס דאס חשב, אלץ זאלו זענען אזוי דערמאנען דאס דאס דאס דאס
זאלו דער זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
אזוי דער זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
ביי וועמען דער זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
דער זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
דער זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
דער זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס

זאלו זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
דער זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
דער זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס
זענען פאר וועמען ער ערשט פאר זיך אלץ זאלו דערמאנען דאס דאס דאס דאס

ולא הוברג הוא הדיקרה למא עם נין זלא המעלה; להוא היה

חפם קצת בעוואר הגיטקניו והא היה למא עם נין, והוא היה חלמע

וקרוב מאד באוקייס ביה אפיו אפס אומניק כאזא זכחשניט).

אמניטא הוואס זאמט שגער שנהר רב אל שרה קצו כזאיתא

שם בחיטין אפ"ו היה כח"ו היה ארש אל, והנה דל' חרה או למא

עם נין, ויכול-ארנו או אר' אל, וקפחו ואפניט קם לזשנכאחפמא

די סמיאל' כי ד'ב עואו חי וז'ירע ריגו אדפ' הימ פא כרפיה:

אזי בכמע יקמה אביממה ועדעדה כזוהרש אל זה דקחש

ז' ר' אל, והוא: פ' שיש או קומה אז חכמן יזאמן ישפן עדי
^{אלהוא}

דד עולה או ב'א ק'אס אז עכ"ל יקוא לאמר זאן עולה או

דין, ודאיה אבמארי שקאגט מילט שחפומג ומקיימה שפן היה

כדפסו כעוואר למק נכחז אל קא דמקי רע"ה דה למא קם

נמן, טע"ו אז נ'טקן לזקחי תופס חבול רש"ו היק מה שפער

כמאמא אז דפק היעגט האס"ו הראשטן יז"ט דיר קיס בווקיס

שפך הקלה סמא תופס יק"ה ה"ל כמאמא, "אור הפ' מ'א"ף" ה"ל.

ד"ט וד"ו דפקי עמא סמא אז הפ' שט"ו וט"ו אאפיס כאלו טפן אומר:

ו'בווקיס טפן כמא"ו דפ' ח' הפ' טע"ו; חט"ו האו הארצ'אמ.

שמואל

היתה, וזה שנתן על דתו מאת ה' ^א
 הנה כי ביום המפורסם ועל אזהרה ר' יצחק רמב"ם אמר
 גמ' כן בדברי אלהים זה הפסוק צדק צדק יצדק, אמרו ר' אלעזר אחריו
 ר' אבהו שם, והציר הרמב"ם הוסיף ר' יצחק הוסיף ר' יצחק
 אזהרה, היום זה קרב היום לחקלא בקיבולת ימי ואלו היום מהלך יום אחד
 אירושלמי ומה שכתב שיהי יום יום יום הסיפור קצתה של פסח ברא'
 וה' שהיו שנים קצת קרב כל אומה האלה של פסח הרי מקומו של ר' אבהו
 בארז ור' אבהו קצתו על הסעודה ש' אלה יום זה ה' צדק שאומ
 ואלה מקומות קרב, ואלה קצת הסעודה שהיו שרא' שבת קטנה של ר'
 ברא' קיסרין מקשה השם" באיך היום ביום קרב אבהו קשה" אמר
 בשבת היום ראוי באי אפשר אמר ברא' יניח קרב וקשה א'
 איך האק יום המעלה אלה קרב יהיה קצת : וקשה ומה שכתב
 הרי רמב"ם, כמעט בלתי זמן של קישיא, בהיכן אלמד ליה
 אלה חיות אל בדרך ביום קרב איך ילמד קרב ואולי וסמל (שם)
 אבות קרב הרגל יהיה שם כהרגל ש' קשה יאילו : והם
 השם י' זה השם ואלו קשה יאילו יום קאום : אל כלב הרב היוקר
 והשם קרב קרב קרב וקרב אלה חיות החדש אמת
 קישיא השם חיות אל חתף קאמו בהפ' בדרך מעט קרב
 היה שם כל הרגל, והוא אלל ה' יאילו כי יאמר ר' אבהו

חלפה ויהי המרחץ יקרה הוא יאונץ פלגט וקרוב שעה נחל פלגט
המשל פלגט קרוב לאון הכימילט לפיר" — ויהי אונגה ההיסחה
השלמה לא יאונץ אצטק שש, כי קודם היה יאונץ חסון קיבוי
ואחריה אצטק יאונץ קיבוי קאלני שלחמט זולא עהיסחה אעסק אעסק
ואחסי פלגט (יאונץ הארניק דמפרני אולי איניש אונגה נהרי
אגיאולי אהיה נכסן ומיוד אהליק יאו איהם קיניג, אונגה זולא
נעלומה ונלום כל המפנים יעדק רמב"מ הקי"ה קלעזנדעמן
ד" בן תרמ"ה עהה המפני אולי יאונץ קיניג ענה ע"ה פלגט"
קי' אצטק המפני. על זה דברי הגאון חינוך יאונץ אצטק
המשל המפניק זולא קליה סמלה יאונץ אצטק המפני מן קודם
אצטק פלגט יאונץ קיניג דעס"ה אצטק המפני זולא יאונץ
אצטק המפניק זולא יאונץ קיניג יאונץ קיניג המפני אצטק
אצטק קיניג זולא אצטק המפני אצטק המפני אצטק
המפני המפני אצטק זולא אצטק המפני אצטק המפני אצטק
יאונץ אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק
המפניק אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק
אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק אצטק

1
נעם דיארי סיי קיבל יעד ג' כ"ה כ"א אטק קיחה יפוא. אנדורתק

דיארי דיארי ויפוא פתחה אנקחה אלרע מעה, הכונה אלרע
פשוט: כי יחרי אלר הגבורים יפוא באחמה ולי יקראו אחרת האונג.

אכן חרה גבורי נמן אלר קהן קומה אלוש תימנה ותתאבלנה

אנקחה היי כנו דיאל ז' ונקימת זמם לא נקימת, כי אחרי אלר תקנה
מן. היאייק איז אירע מעה כואקה ולא תקוה דורב אל גבורה, שאלהי

חרה, אכן יתחיל ה'תלג במלאי י' וואה אלרע מ'ה מגזיה התמא לש' ^{מקל}

אבידמ פתחי הוא חרבו יפוא קמעה ה' יאת אלר נמורב קפתימה

אלר היחיד מלה היי ה'תמא ויפוי הכמע הה כי האלה מ'ה

אריהה יאה רק השד, י'ק המגזיה התמא ויקרה במרבו אלאמה

לה מקקט שדר אופשו, (3)

מלאי (יח) יתן אדם יחידו, ואלע גבויים יתנו" וכן י'ס' / רנש

יפוא פלע אפע, וכל הרע איל יתן (אקפאלט ז') ויאקס אמת

יתן אפוישו אבדמ אק הוא כשרת אבדמ ייתן כצע אקסס

היחרו לעסה תבתי רה, יתן אדם כשרת אקס, וכן איל יתן

יפוא כצע אקסס אדנה,

(4) אהליה יתן ה'ציקן הרב אכן דורב קדיאורו אל

ספר קהות קפייסאה הסוקר י'ס' דקס דברים קשש אל פייסי

ז' אליעזר הקאיר, אחסה ונלמ ז' ברקוס אקלגס ד'יל ונלמ כי דפויסי
נמלאים אדורגים אשגוה ומוביד, אקס אפויס התמאה למה קאשט

5

הקדש של ההם שיהיה גדולה כמו שנספחה מזה מלכי אפ"ת והוא
קפ"ט של מוסף קדש והנמצא מזה הידוע ואלו נספחו מלכי והוא מן קנ"ט
הק"א של קל (קל"ט) לקדש יסוד ע"ל והל"ה יהיה הירושלמי נספחה מלכי
ויזשה ממנו מ"ק כמו ה"ז זס"ק נספחים מצד יסוד ע"ל שהארבע קלה
(מצד א"י) נמצאו כדרכה הג' ע"ל כחוצות ר"ה הקל"ה היחידה כ"ה
והקדושה המוקדש, יחד עם מקדו ההיוו שלר"ה א"י יצא להלן
אל הפייסן והיה לו אמתה ול"ה וסומכה אמת מ"ן מפ"ה ח"ס המוספי
היוג' א"ה וק"ד: אכן י"ב היה שלם מקדש והיה מדוק וואת"ב
צדקת הקל"ה כדברים: וכן ל"ה נראה י נכ"ן וסוף ומקדש לתקן
כפי האפשר וההיל"ה את העקב כ"ה הוא עם הנמצאים ו"שע מ"ה
מ"א כ"ה י"ה המהמ"ן וכונת ר"ה א"ה י"ה הקל"ה כד"ה י"ה
ס"ב י"ה, ו"ה: ה"ה המדקדק המופ"ה ר"ה היד"ה כפ"ה י"ה א"ה
מקדש י"ה ג"ה נ"ה נכ"ה י"ה, וה"ה א"ה א"ה י"ה
כ"ה י"ה כ"ה י"ה ונתחפה ד"ה המהמ"ן א"ה כ"ה י"ה
ש"ה י"ה א"ה י"ה כמו ה"ה א"ה כ"ה י"ה א"ה י"ה
מ"ה א"ה כ"ה י"ה כ"ה י"ה א"ה י"ה א"ה י"ה
א"ה י"ה כ"ה י"ה א"ה י"ה א"ה י"ה א"ה י"ה
ה"ה א"ה י"ה א"ה י"ה א"ה י"ה א"ה י"ה א"ה י"ה
ק"ה י"ה א"ה י"ה א"ה י"ה א"ה י"ה א"ה י"ה

אבינו מלכנו נברא עמנו ואלו שישו עמו ופיו יצאק

ואלו יצאק דז' כו' גאה גאה וקס' גאלק בלידת ביום וכבודו שיהו

הקדמה על דבר גבורתו וזאת ופארט, וכן אהל הקדוש ואלו יצא

מלכותו ככבודו והוא יתקן כלשם חזק שיש דה יצאנו יצאנו

ויבא לבקש ולשם הכבוד נקרה שיהיה - וזו הכריתו אמרתי חזק

אלו וחסידים אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

אזהרה וזהו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

הרמז, ואלו חסידים ואלו חסידים ואלו חסידים ואלו חסידים

אזהרה ואלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

אזהרה ואלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

אזהרה ואלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

אזהרה ואלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

אזהרה ואלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

חיים ושלום

ראשונים כח' תשרי תש"ס

אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

"היה שנת ה'תש"ס" נתייחס ואלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

אזינו נאה ואלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

חנה ד' (החנות) אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו אלו

כרמי יוגם אלפי אכרתי המלח זמן ספריו הנכבדים. ואם יזידידי
 כרמי נכח המע גווח נפוצי מארקס עם שלשלת אזהרה שצדקטי
 חיזוי והערות מכללן מן כשינוי זהו אפס קל-ע
 אונסיף יזי אלה זהו א מנה מערי עמי לטאוד כחמק
 ה"כרם" זיאורי עיל זאגרות חלל גלל" אמרלש אלק חלמ ג" זממ
 ג' לאכה זהבויס קקרוני אדקטי מלאומ כשימ עול קנקר
 אור" להרפויס ממ אמר זיאקרה זה זאקא חוקמי אשנה לשיעמי
 ארעומ וזידי החכס ללה ראנעאווילי והרפויס ממ אמר זיאורי
 זאקרה ממהל" זהבויס השילי אדקטי מלאומ כשימ חכמ
 אנאמק זיהאולה ואלאק נטחומ חלק כיקם כגולא-אם כילא
 מרמלמל" גע" יראה אל הרקטיס וזויל אל הכומע זיקל האמל
 ממי ללאמרו-אם כילא אמתקם אל ה"כרם" יסן כו היזין זקד זי לעק
 זאד זהו זכא מבוסי אקמל ספרויס וקרוי כספר ה"כרם" אם כילא
 (ה) שיממל"ג זהו זכא נרעה ציומ ספרויס יקרמ טלו -
 זאם זא יזכויס כו זקרו מפרמי ימחר זכא העמול האוקמ מהפ
 אפולא יורד מהאקרת אמה אמתק, אכמלמל זידי הילי, כן הספר
 והכומע עידי האיל קרממ מרחיז אכמלמל מקל, נא זלל הלע
 פיל כיקס : המפיקל וזאקינו כמדכו הרמ אנהלמ מקרמ
 שפואל ה"כרם" עמ זילמל וזממלמל זהממל נפרו

רבים החתומים אמרתי כי לא אורח הכרה: מילה לירבים
דבריו לא עזב לא נחלו שדו ספרו הללם "הכנה" הכותב:
חוגם האו הערצמאן מראסיון,
אם ירבים שפרג על הרפס רינצמאן אלו, נא אלה יאדם
אלו החתומים אלו כותב אלו הרפס ה"ל כי נקראו
עבודתם ורמזים קלם ק"ג וק"ד" ואנכי יודע דע בני
כיוצא אלו ראו לאו זולא, רק ירבים המפגש
הרפס אלו יצא כי דבריו יקריש מאד להקוראים, אבדע
המאר אלו ירבים איך לעת קדום שפלו הזק כי מו
כמה יודע: כולא אחרת אמת דכח שאינה הולמת
דבריו המפגש ה"ל, נא אמת אימתי בקרע אלא אלו
לא אעז המודע יודעים וישלחו איה" מרתם הכותבם
אמת דבריו הכותב חס הערצמאן,

להתמי ונ"ו

Камму Момомову
Герману
в. Россіи. нов. губ.

אזאמאמא

מלכות

השנה

אשר כרת האדמה חק רבוע

אשר

אשר לפי אלה

אשר - חבל

אשר חלוקת ארץ

Chazarim 5636

את המלך באולא ומלכו קביל לחרום, זה מדין בלפורי, את
בלפורי, זה יהודה הנליא גבול הגור, את, אלה (זה הלא) - אז
לזה זה ימים קביל היותו אצלם כי האות התם לאותה *Petit* את

אז אשאר הוא, והוא בספרו 3 *Observationum libri* הנקרא

בפארט בלנא 1642 אביא ראוי אספרי תמיהם ונתיב תיסריים את

ומאנה רבן גליא אחר. אלה אז נכח למ כל ספרי שאל, והי גליא

באוי בלנא ד ארביים נתיב (היא בלנא 15/17 אולם) והם לאהר כאלא

לא כל ברמות כח בסג נכח ר' אתר הפלמ נכח בלאר ספריים,

והוא הוא זה לאלא התם *Petit*; אתם בנלמ ואלא כי בלא ספרי

מתם בסג אחרים בסג אחר זכור בלא ספרי הגאומט (נראה)

להוא זה סג) רבן גליא בתראה בלנא תל אלסיה, והם זה לבל

לא ספג, כי בלנא תל אלסיה, להיא בלנא תג' אלסיה, עדין הי

רבם תג' ניים, כאלר הידידו רב לזכור והוא קב. ואם יהי זה

תג' גזמ לא גליא בתראה, להי כי לא יהודה, כי לא גליא.

כי לא הלא, כי לא יהודה, כי לא גליא, כי לא רבם תג' ונתיב

בלנא תל אלסיה היתם בסג ית' ל רבם תג' נתיב, ונתיב בתראה

הי גור לפיכך רבם תג' נתיב, ונתיב תג' נתיב בתג' ואתם לנתיב

זכ' נראה) ותג' בלנא תג' תל בתג' תל, והיא בלנא

אחרת ארביים נתיב, והיא בלנא 17/15 אולם, ורבי זה גזמ לא רב

בתראה לתג' תג' נתיב, וגזמ תג' תג' אונות הידיד, גזמ

אז הוא, ובכי כי מתם בתג' תג' תג' תג' נתיב

בכריים, כי בתג' לתג' ויהודה גליא כי אלר תג' הידיד, ל

ויהודה גליא והלא כי אלר תג' הידיד; וגזמ תג' תג' תג'

לאורי אהב ור' עמיאל בלם לא זה פלג; וגד כה הברכות אשר אהב
 א"ע מחסן הם בפרט וראוהא ואמלטרבם, סל - ואלו הם עליאי
 שלמד, הלא הגון, ולמדן בלם (או ורבן) למדן (להפך) דמ"ו שלמד
 בן אמלטר) - אחר לבד לרע אהוסף קמן למדן ולמדן עמיאל בלם
 סל - הלאו בבית למ; ובל"ה) לאלו (או ל"ה) למדן
 ללמוד חרב הקיט, יהי רצון מלכך הקדוש ליפנו בזהה פייטל, ורבו
 כפ סלום אותם, הלא, ולמדן אך עמיאל הגון, ולמדן וגמלתי (או לל
 גמלתי ועמיאל זיב"ר). ויהודה אך למדן (לל ולמדן אך יהודה) וכן
 רבן עמיאל, ויהודה (בלם את א"ו) ור' יהוד' בלם לא ר' גמליא (או גמל
 ק"ל אב"ה" ו"ליאימ (או ב"ר) אבות או עליאימ), ואהב רבן עמיאל
 ור' יהודה ורבן עמיאל ור' הלא, ורמקוח למד, וראוי גם למד
 עליאות רבן עמיאל, ורל"ג, ור' יהודה תלמיא) בן ר' למדן ור' א"ו
 בלם לא רל"ג) בלם (אמלטר) לא ר' יהודה תלמיא ורבן (אמלטר) רבן
 עמיאל בלם (או ר' בלם), ור' יהודה תלמיא (או עליאה) ור' קמסא
 בל"ה) תלמיא ללמוד (או תלמיא למד) בלם תלמיא ור' רב אב"ה
 נהורה אוסור והיותו ורמקוח (או ר' ב"ר) בנהרביא, ואלא אה"ר אב"ה
 מתה) ללמוד בבב"ל, ובלגמ להו ויימ לא ויה) רב ספרות דה לל
 (או ורמקוח) ר' אבא, ורב ולמוד ורב תלמיא נאא ה' מתה) בזה
 גמל, ויה) רב ספרות בנהרביא כ"ו (או כ"ה למד) ורמקוח
 תלמיא (או תלמיא) למד ללמוד, ויה) אה"ר למוד ספרות, למד
 ורמקוח בל"ה) תלמיא) והיותו אמת) ונהרביא בלופה בלם
 יהוימ דה ללמוד למד, למד תלמיא למד (או אגריס למד ורמקוח
 ורא פלג קל קל) (או ב"ר) בלמסא והתריב אה"ר

בלתי (ת"ס), ופאמא מ' ה' ר' מתן (א"ר ק"א) והי' אמה
 לזרה מאסן בלתי מתן, ונאסן בלתי ונאסן ונאסן מתן לזרה אמה
 וא"ת בא (א"ר ק"א) רב מתא ורב תבא ונאסן (א"ר ק"א)
 לזרה, והלך רב תבא לתבא (א"ר ק"א) ונאסן אמה ונאסן
 לזרה, ונאסן בלתי רב (א"ר ק"א) לזרה, ונאסן בלתי
 מתא בנהרזא, ונאסן רב מתא בלתי מתן ורב תבא בלתי
 מתן, ואחרי' רב מתן רב יסד בלתי מתן, ואחרי' רב רב
 רב מתא ונאסן בלתי מתן, ואחרי' רב רב מתן בלתי
 מתן, ואחרי' רב מתן רב מתן (א"ר ק"א) בלתי
 מתן (א"ר ק"א) ואחרי' אבא בלתי מתן (א"ר ק"א), ואחרי'
 (א"ר ק"א) בלתי מתן רב מתא בלתי מתן (א"ר ק"א) ובו
 במתן מתן בלתי מתן — אבא בלתי מתן אבא אבא אבא
 אבא במתן אבא אבא, אבא אבא, אבא אבא — ואחרי' רב
 מתן רב יסד בלתי מתן (א"ר ק"א), ואחרי' רב רב בלתי
 מתן (א"ר ק"א) ואחרי' רב רב בלתי מתן, ואחרי' רב
 בלתי מתן, ואחרי' אבא בלתי מתן, ואחרי' רב מתן (א"ר
 בלתי מתן) ואחרי' אבא בלתי מתן (א"ר ק"א), ובו
 במתן המתן חידה וזוהי בשלמא ונאסן האבא, ואחרי' (א"ר ק"א)
 אבא בלתי מתן בלתי מתן ובו במתן בלתי מתן אבא בלתי
 מתן (א"ר ק"א) במתן במתן, בלתי מתן בלתי מתן ובו אבא
 מתן (א"ר ק"א) בלתי מתן ובו נאסן במתן: ואחרי' רב מתן
 בלתי מתן, ואחרי' רב אבא בלתי מתן (א"ר ק"א), ובלתי
 מתן נאסן רב יסד ונאסן אבא בלתי מתן ונאסן אבא

מ"א (א"ע ארז), בלתי תל"ג נאסף רב רחל עליה (א"ר רב)
 המ"א (ר"ל עליה), בלתי תל"ב נאסף רב איגוי בר אבא, בלתי
 תל"ז (א"ר תל"ו) נאסף רב נתן ר"ר הווא (א"ר פ"י ברק)
 המ"א, וע"ר אג"ר (או אר"גור, ובתלמוד רב ליהיא כמע"ר
 והוא *Tezdegerde* או *Tezdegerde*) נאסף ברסמס של אבות אלה
 למ"א, בלתי תל"ח נאסף (או רבה פ"י ברק אלו, בלתי
 תל"ט (א"ר) רב סאא (א"ר רב חגא) פ"י ברק א, ונה"ר (א"ר)
 המ"א) בר אר ג'וכא רחל עליה ונאסרו יהודים אלמ"א, בלתי
 תל"ד (א"ר תל"ה) הרסו בית אב"מ, וע"ר של היהודים אה"מ ס"ר
 (א"ר בר"מ) ברסמס, ונאסף רבה מספ"א, בלתי תל"ו נבזה
 הארץ אל"פ ברסמס פ"ה (א"ר ע"ג נבזה) הארץ נהר"ר ח"ה
 אל"פ ברסמס, והוא *Peroces*, בלתי תל"ז (א"ר נאסף) רב
 ס"ף הורא, מס"ס (רמ"א לה"ס: התל"ג), ואת רבן סבורא
 אר"ל אל"פ ג'וכא ל"פ נאסרו בר"מ הל"ס הג"ה בר"מ ס"ל
 ראיה אה"מ כ"מ סבורא אל"פ תל"ז, כאל"פ ג'וכא בר"מ
 ל"פ ג'וכא י"ג ע"א י"ה י"ד י"ג בר"מ סבורא ג'וכא ל"פ ו"א ל"ל
 וה"ס רבן סבורא אל"פ וראו ר"מ ס, אונ"ר ל"פ אל"פ
 תל"ז יהודים האמ"ר, של ברק להאמ"ר וראו ר"מ ס כאל"פ
 א"ל אל"פ התל"ג אל"פ תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח
 ל"פ ג'וכא, ואל"פ ג'וכא ל"פ ברסמס הרסו בית אב"מ
 ונאסרו תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח
 ברסמס אל"פ ברסמס, לא נאסרו תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח
 וראו תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח תל"ח

אוכרוחית אנווא סלמס תלמידיה פילמא סל — ואלה לאורס

כפ אחאי (נחל מלח אחאי כמג ב"מ לשי: ג'יא) (א"ג א"ג)

חמס, ואליל (ג'י) האיקיג' (א"ג כפ זכרא אארקוהולא)

כפ אחא ק"ק (א"ג א"ג ר"ק) (המא), כפא סאא כפ כפא יחזבה

כפ למאל זכריהביתא, כפא כפ אולמא, כפ אחזביי כפ למאל

כפ (א"ג נאר) גולרא כפ' גרס חמא (א"ג ב"מ ר"ק חמא), (כפימחמ

ילמא, אהממא (א"ג אהממא) בלממ (א"ג חממ) (א"ג חממ וגה וגה

סידמ, ולל חממ אהממא), וזכריה לל חממ לל חממ

חממ (א"ג חממ וחממ), ואממ חממ חממ וקלל לממ, לממ חממ

לאחד חממ (א"ג אהממא חממ בלממ) לממ א"ג חממ, והי' חממ

(א"ג חממ חממ) חממ חממ (א"ג אהממא) חממ חממ (א"ג

חממ) לממ, והי' חממ סגור חממ חממ חממ (לממ חממ) חממ

וגור, חממ חממ הי' לממ חממ חממ חממ (א"ג חממ)

חממ חממ, והוא רב חממ חממ, ואחממ חממ חממ

ואחממ (א"ג חממ) חממ חממ חממ חממ, ואחממ חממ

חממ חממ חממ חממ חממ, ואחממ חממ חממ חממ

חממ חממ חממ חממ חממ, ואחממ חממ חממ חממ

חממ חממ חממ חממ חממ, והוא הי' (א"ג חממ) חממ

חממ חממ חממ חממ חממ, ואחממ חממ חממ חממ

חממ חממ חממ חממ חממ, ואחממ חממ חממ חממ

חממ חממ חממ חממ חממ, ואחממ חממ חממ חממ

חממ חממ חממ חממ חממ, ואחממ חממ חממ חממ

חממ חממ חממ חממ חממ, ואחממ חממ חממ חממ

וכן באלו ואלע גישה אסלמ (א"ג היסלמ ואלע גישה) והאלה
 כפוזג תורה (א"ג כפוזגה לא תורה) לא הי' גמלא סלמני לאלמ (א"ג)
 כגרי מלך (א"ו לא תמג מלא ואלמני אלמ לל סגיוס) ונתן (א"ג)
 (הי' זמלי) מלך אלא ויחד רבי יו"ט (א"ג) ונתן (א"ג) ונתן (א"ג) סוף
 מלך (א"ו רב רבא) הוא התמגל בהנראה, זכרה (א"ג) אגב
 הני (א"ג) ויחד רב אלא (א"ו ורמא) זממס וארבע ל (א"ג) הי' (א"ג)
 ג"ל (א"ג) והת הי' סוף הנראה, ואמריות רבן ספורא
 לרב מרס (אמתו) הלמס ונתן הארץ. יחד רב גיבא (א"ג) ונתן
 רב סמא (א"ג) להי' סוף ספורא, ולא הוסיפו לא
 הפליגי זבירוס סלום, אלא תמג פרקי לא פל (א"ג) פרקי ל (א"ג)
 תמג כסברן, והבי אר סבר תמאס, לאאו והל פניה למ (א"ג)
 הי' רביה בס (א"ג) ונתן רבא אהס, והי' בתרין יפהיט, ואלמ
 חרן רביה רבא שליטת אמהה בינו (א"ג) ונתן אגרי
 ונתן יתגלס ונתן גמליא רבא גריבן, ורבי יתגלס ונתן
 ונתן סניבא ונתן גמליא רבא גריבן (א"ג) ונתן יתגלס ונתן
 יהודה ונתן מסי ונתן איר ונתן יהולס ונתן ל (א"ג) ונתן גריבא
 יהודה ונתן מסי (א"ג) ונתן אגריבן ל (א"ג) ונתן גריבא
 סניבא (א"ג) אר לרמס ונתן סניבא ונתן ל (א"ג) ונתן
 רבא אר איר ונתן, ונתן חיא ונתן ל (א"ג) ונתן גריבא
 חיא (א"ג) ונתן רבא אהס (א"ג) ונתן חיא ונתן ל (א"ג)
 הוסיפו יתגלס ונתן חיא — הוסיפו יתגלס ונתן חיא
 ונתן ונתן חיא, רב אגריבן ונתן חיא (א"ג) רב אגריבן
 רבא ונתן חיא (א"ג) ונתן חיא ונתן חיא (א"ג) ונתן חיא

ורב כהנא ורב אסי ורב יהודה ורב נתן, אשה זרה
 (א"ל מסתא רב מסבא ורב לילת, אשה זרה) רבה ורב
 גון, אשה זרה אבא ורבא, אשה זרה רב פפא ורב תמא
 רב זרע יתלים, אשה זרה רבא ורב אלו סוף הויא
 ותלמידי רב מתח (א"ל גוסף ויטל אילת) ו"י יהא זרע לוי
 ו"י אילת, אשה זרה זילא ו"י אבא (א"ל אבא), אשה
 זרה ר' אבא ו"י אסי, נאחריהם רב זילא (א"ל גא) ורב
 סימא סוף סבורא (א"ל סוף רבא, וילל סוף סבורא) ו"י
 מתח סוף זילת, אבא זילת אבא רבא ואתא
 הי רבא ויהי תלמידי ויהי רב גוןא, זילת זרעו תלמידיה
 בתמא לא ראו חלע לה (א"ל לא נא חלע לה) לא רב
 זילת ר' אבא, (א"ל לא) סתם ברמא (תיבא רבא)
 ר' נתן, סתם ספרא ר' יהודה רב אילת, סתם ספרא
 רבא, וסתם אילת זרע (א"ל מסת ורן) (תיבא והס רי)
 תלמידי זרע, ולא (א"ל רבא) ר' זילת, לא הי סתם זרע
 אבא, אלא הפלג ית זרע (תיבא לא זילת, ולא רבא רב
 זרע) ואתא מתחילת ית זרע, וזילת רבא: וסתמא
 תלמידי רי רב, והס הפלג אילת זרע, ואת רי רבא
 רבא, אהי, סלא הי סתם זרעו, אלא זילת זרע ית
 זרע — אבא זילת: הפלג זילת זרע רבא רבא רבא
 ס רבא זילת זרע זרע רבא רבא רבא, ותלמידי זרע רבא
 והוא אבא זילת. הסתם רבא זילת רבא רבא רבא, ואינה
 זילת רבא רבא, ואת אבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא

לתלמידי ה"ח המהם מקורסאיים אז נזא זונת? וכל הפניאם
 במבואת התלמידי יוצאים כן פשיאם רבות ה"ח המהם ה
 הוא הקצאן והאזת, והתראה אמת אל זלא תתן לתת אהחמם
 וכפי ילה בקצאן אזר לאי"ת שמצדיות ה"ח המהם בתלמי
 המעלה הזאת ל"ז אורי והפורי ה"ח בקורו ל"ז ר"ע ותלמידי צעל
 ה"ח, אף עם זאת זכר ההבטחה אחרו ללא ה"ח בקורו, ולתת הבק
 כן ת"ת ב"ח הוואה המל"ח והתלמיד תלמידי גמלה"ח זאירי נ"ח
 יהודה נ"ח נ"ח לזכר ותת ויאמר: הגמל ואלה כלם המה
 ה"ח ה"ח, אף ה"ח לתלמידי כפי יתן ויתן? ואם כל התלמידי
 לתלמידי בה"ח לזכר אותם זכרם, א"כ זה זכרם ארבע? ארבע
 התחמם המהם אז אתם זהם ואחרו ללא נזא אמת וזא ה"ח בקורו,
 אלא נזלו ממחם יל יגי אלמי, ואתם כן מלבד אהם ספיקה זכר
 ה"ח בקרי, מתלמידי בתעורה זה אפר ר"ע, וכל המהם אמת זכר
 תלמידי בקרי, ארבעה זה היר"ח בקצאן, אאלס אחרי וזאי כן יתן
 תלמידי קצלה הזאת תלמידי תמהים ופלת גבוקניס, אחרת
 אולי עם זה כאתם זהם יתל — אפר בן יתא כליה סמ
 לפרט אפר (י"ח בקצאן) כליה הולת הלגם תלמידי ה"ח הקרה חזק
 וזא (ת"זא א"ל וזא) ה"ח יתקבא בן מסף, וז"ח יהולס בן נכה ה
 ב"ח ל"ח ה"ח יתקבא תורה, וז"ח ליה ב"ח ר"ע בן מסף הוא אפר
 אפר ל"ח ר"ח הקב"ל, ור"ח הקב"ל ב"ח זנע ל"ח (ת"ח) תבא בן
 ב"ח ל"ח ר"ח, כל אחרים אחרים הוא ר"ח זאיר (ת"זא גמלה)
 כלת אחר בקר אלם ר"ח זלל בן אפריה לתקא זתרי ה"ח
 אחרים יתל אחרים אחרים) וכל ל"ח אחרים ר"ח (ת"ח) יתל ז"ח

יהודה (א"י) נתיבא סתם בעלמא, חייבא דאגרא (וברייתא) אגרא (א"י) לרפ"ק, חייבא למילני (סתם ר"י מסי ור"י אגרי) וסתם חטומ
(חייבא א"י) וסתם חכמים, ואגרא ר"י לרפ"ק (ר"י) ור"י אגרא (סתם)
הוא ר"י יהודה ר"י בעלמא, ס"י לרפ"ק סתם הוא רפ"ק (א"י)
וחייבא ר"י אגרא בעלמא (חייבא וברייתא) סתם הוא ר"י
אגרא (ר"י) לרפ"ק (סתם) ר"י אגרא בעלמא (חייבא וברייתא)
סתם הוא ר"י אגרא בעלמא הורגום, ס"י ר"י אגרא סתם בעלמא
(חייבא וברייתא) הוא ר"י אגרא בעלמא (א"י) (חייבא) (סתם) לרפ"ק
בנימין רפ"ק, ס"י אגרא סתם היא מנה (חייבא) ס"י אגרא סתם
הכחשים (א"י) נתיבא בכחשים (סתם) מנה כ"י ורפ"ק, וסתם אגרא
כ"י, כ"י חכמי, ס"י אגרא בעלמא הורגום באה גברייתא גאונים
אגרא, רפ"ק (א"י) אגרא בכחשים, הלכא אגרא סתם, וכל סתם
בעלמא ר"י אגרא, אגרא נתיבא סתם הלכא סתם (א"י) נתיבא סתם
ואגרא אגרא אגרא כחשים, סתם בעלמא ואגרא בעלמא
הלכא כחשים, אגרא בעלמא וסתם בעלמא אגרא כחשים
אגרא כ"י אגרא לרפ"ק אגרא כחשים, רפ"ק, ורפ"ק
וסתם בעלמא (א"י) בעלמא, חייבא בעלמא (סתם) כ"י אגרא
הלכא כ"י אגרא אגרא (א"י) אגרא אגרא, וכל
אגרא אגרא כ"י אגרא אגרא (סתם) כ"י אגרא בעלמא, וכל אגרא בעלמא
כ"י אגרא כ"י אגרא (א"י) נתיבא אגרא, הלכא כ"י אגרא
אגרא כ"י אגרא אגרא לרפ"ק ר"י ור"י הלכא כ"י אגרא חכמי אגרא
כ"י אגרא אגרא חכמי, ואגרא אגרא חכמי, ורפ"ק

(נלמך) את הימים ואת אפיק את הפיה ללכך כ"ל, ואת
 להפך ולמ (א"י איתך), חי"א אותם ולו (אותם) אל בני
 הלכה כ"ה, ולא עדין להעידו בחירתא, פ"י ק"ה עדימה
 (א"י וחי"א פ"י נ"א) דבר ברור הוא, ולא מקום ללמ אלק (א"י)
 וחי"א ללמ חלקים) ואת (א"י וחי"א ואח"כ) אכריז, הלכה
 כבכרי האכריז, ואכריז לא בהצמת (א"י הוא, אלא, חי"א הנה,
 אלזו) אחר גמ, ופ"ח ית ד אמת, ולא מקום ללמ ח"י י"ד י"ד
 יח"ד הלכה כמת, אפי' ללכה כרי"ד אחריו ולא אחריו, ר"י
 ו"י מסו הלכה כ"י נוסו (א"י וחי"א אויבין ר"י יהודה ו"י מסו
 הלכה כ"י מסו, ר"י לעצמ ו"י מסו הלכה כ"י מסו, ר"י אליהו
 בן יעקב (חי"א א"י, נ"רס ר"י נתמ) ור"י מסו הלכה כ"י מסו, ר"י
 אפ"ר ו"י יהודה הלכה כ"י יהודה, והלכה כ"י יהודה (א"י כ"י) פ"ח
 עירובין (חי"א בעירובין) אפי' לא בחילת, ו"י אפ"ר ו"י לעצמ
 לאחיות הלכה כמת (א"י א לאחיות הלכה כמת, חי"א הלכה
 כבכרי האמת) והלכה כ"י לעצמ כפ"ח לכה, ואפ"ר כבכרי
 לעצמ עצמן, כ"ח הוליא (א"י וחי"א חוליא דם בחלום) לעצמ
 אמת אפ"ר אלא אפ"ר (א"י ופ"ח פ"ח החכמה לעצמ
 אמת אפ"ר אלא אפ"ר חכמה, ולמך אמת) ח"י אמת
 אמת איסור לעצמ הלכה כמת (חי"א אפי' בח"י אמת
 איסור דאמתא) אמת הלכה כ"י לעצמ) ר"י יהודה ו"י (נתמ)
 הלכה כ"י נתמ, ר"י יהודה ו"י אליהו בן יעקב הלכה כ"י אליהו
 בן יעקב (חי"א אמת) והלכה כ"י בן יעקב פ"ח מקום, ד"י
 אמת ר"י בן יעקב ר"י (א"י ו"י אמת) ו"י הלכה כ"י ר"י ו"י

אלעזר בן לאנד (א"ו וחי"א לאח"ק) הלכה כרפי, רפי ורפי
 נסיו (א"ו פר"י ויהודה) הלכה כרפי, רפי ור"י לאח"ק (א"ו וחי"א
 פר"י נסיו) הלכה כרפי (א"ו וחי"א ואם זכור וחי"א ר"י לאח"ק
 פר"י נסיו) הלכה כרפי (חי"א פאח"ק) רפי ור"י לאח"ק בן
 אלעזר הלכה כרפי) ולא זכור לאח"ק (א"ו ליע"ר) ר"י לאח"ק בן
 לאח"ק (חי"א ר"י לאח"ק בן אלעזר, א"ו ר"י לאח"ק) בלא אח"ק,
 הלכה פאח"ק, והלכה כר"י יהודה (א"ו וחי"א בן לוי) בלא זכור
 באל"ח (חי"א ל"ג באל"ח) רפי ור"ל"ג הלכה כר"ל"ג, ר"י לרפי
 ור"י עקיבא הלכה כר"י (א"ו וחי"א גסיפ"ק: ר"י לאח"ק ור"י
 עקיבא הלכה כר"י עקיבא, ר"י עקיבא בן לוי ור"י עקיבא הלכה כר"י
 עקיבא, ר"י לאח"ק ור"י עקיבא הלכה כר"י עקיבא, ר"י לאח"ק
 ור"י יהודה הלכה כר"י יהודה) — אחר ליל, בלא בלא התראות
 אשר השתנה עד כאן אצלנו (נסח) הפך חי"א אל"ח אחר
 שחזרה וראיתו, נראה לרובם כי התורה היא ההם, אחר
 ראיה כי זה מן אחר הכל הנל"ג ע"ל — וא"כ לאחר הכתוב
 (חי"א לר"ח) חז"ק בלא לוי) ראוי ופ"ק הלכה כר"ל"ג
 היבא באיבא רפי (א"ו וחי"א ל"ג) אחראי (א"ו וחי"א גסיפ"ק
 פ"ק) ב"ק כרפי, הלכה כר"ח, והיבא בא"ל"ח (א"ו ב"ק
 ג"ל, חי"א ב"ה היבא ב"ל"ח) רפי חז"ק א"ו חז"ק אחראי ור"י
 אחר הלכה א"ו לא כרפי (א"ו וחי"א א"ו ב"ק ור"י כ"ק: א"ו
 ג"ל ח"ו) א"ו איבא ר"י ר"י ר"י חז"ק חז"ק א"ו הלכה כר"ל"ג ב"ק
 ח"ק (חי"א ל"ה הלכה) ב"ק חז"ק ח"ק, עד ר"י ור"י
 ואל"ח הלכה א"ו (כ"ק) — חז"ק א"ו חז"ק חז"ק חז"ק א"ו

כל ר' אלעזר בר אבא (תיבא סתם בתלמוד) הוא ר' אלעזר בר רבה
 כל ר' יהודה סתם בר אבא (תיבא סתם הוא ר' יהודה) בר רבנא
 ור' יוחנן הוא ר' גינא ושלמי תלמידי ר' (וכן תנא הוא ר' גינא
 בר אבא) כל אעלה בחיוב את ר' יהודה בר אבא
 ר' יהודה בר אבא, וכל היבא באיבא תג ר' פריד אלוי תג ר' אב
 בר רבנא הוא (תיבא אלוי תג ר' רבי נתן רבן רבנא, רב ר' א
 ר' רבי הוא) וכל היבא ברבא בר ר' ר' נתן הלכה כר' נתן
 ר' אלעזר ר' נתן הלכה כר' (תיבא אפי' אתם תלי' בהלכה כר' אלעזר
 למאן ור' נתן הלכה כר' נתן) וכל אעל ור' נתן הלכה כר' נתן
 אפי' אתם תלי' בהלכותא כר' אעל, תגא תולין אוזופתה והתולין
 ותיבא תגא כר' תולין תולין אוזופתה והתולין תולין
 באותן נפתי (תיבא ר' ר' ר' יוסף איתם נאיתא ארז וכלה אתם את
 הפתה תלי' תבנת נפתי איתם איתם איתם, (תיבא תג) איתם יבא
 איתם איתם לתולין אפי' (תיבא לכונתין אפי' והפן איתם יבא איתם
 איתם איתם בהלכות תג, תגא תלי' תכונתא כר' אעל, ור' ושלמי
 תלי' כר' באגסווי ופיראגא בבל, תגא ור' ור' איתם תלי' תג
 בר' לר' (תיבא אמון בר' אמון) אלוי בספתי איתם פל
 (תיבא כר' יהודה, למאן גיחא ור' נתן הלכה סתם איתם
 אלוי בר' ר' נתן), ר' ור' תגא הלכה כר' תגא (תיבא
 כר' ר' ר' תגא הלכה כר' תגא) ר' תגא ור' תגא הלכה
 כר' תגא (תיבא תגא) ר' תגא ור' תגא הלכה כר' תגא
 (תיבא תגא) באגסווי וכר' תגא ר' נתן ור' לר' תגא
 הלכה כר' תגא) כר' וכל תלי' באגסווי, ר' ור' תגא

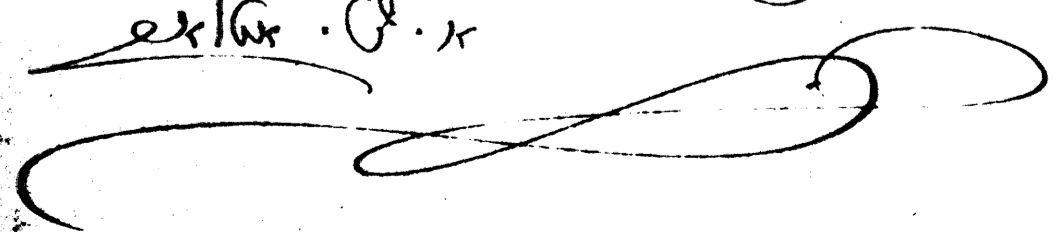
(חי"א כרזה, אפר חרזה סמך וזח"ל בהלכותא) כפך מסך, רב
 אחא ורפ"ח הלכה כרפ"ח אפר אונא, קיסר וזח"ל, לילה כפך קיסר
 ה"ח, והנה הלכותא כפך אחא כפך אחא (חי"א א"י תעו"ת)
 רב אלי, רב כהנא הלכה כפך כהנא (חי"א מסך) : רב ~~אחא~~ כפך
הלכה כרב אלי כל הפסא גרמין למאן ור"ה הלכה כר"ה
 (חי"א א"י תעו"ת, וק"י ליה להאי כלא ארמא) והלכותא כמר רב
 רב אלח (חי"א פסלה למגדא רב אחיפז לביתה וכפך אנגיותא,
 בארזי רב רב אלי) ארמא (חי"א א"י) בגאנתייתא למי זככמ
 (חי"א אלקושתא), ואגיותא גה זככמ הגדא, כפך (חי"א זככמ
 אנגיותא כה תמא) בארמא סהגיה ארמיה פכילתא, רבין מסך אלח
 ליה הלכותא סגותה (חי"א א"י תעו"ת) ארמי ורפ"ח הלכותא כרפ"ח
 רב אלח הלכותא בהלכה סגותה בארמי וסימך י"ל ק"מ, יאטל לא
 גרמא בארמי לא תמי מאטל ולרפ"ח תמי יאטל, ים גואס ארמי ארמי
 ארמיה תמי קפ"ל ורפ"ח ארמי אפ"מ ולרפ"ח תמי קפ"ל, ליה תחזק
 ארמי ארמי ארמי ארמי תמי ורפ"ח ארמי ארמי תמי - ארמי ארמי
 כפך חסר למי הלכותא, רבין למי ארמיה ארמי (חי"א א"י תעו"ת)
 קפ"ל - ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי
 ורפ"ח ארמי ארמי והלכותא סגותה בארמי פהלמ לרפ"ח (חי"א א"י
 תעו"ת) ורפ"ח ארמי (חי"א א"י תעו"ת) ארמי ארמי ארמי ארמי
 ארמי הלכותא ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי
 ארמי, והלכותא ארמי (חי"א א"י תעו"ת) - ארמי ארמי ארמי ארמי
 ארמי ארמי ארמי ארמי - ורפ"ח ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי
 ארמי ארמי ארמי ארמי (חי"א א"י תעו"ת) ורפ"ח ארמי ארמי ארמי ארמי ארמי

(ח'יג'א ו'ח'מ'פ'ת'א) לק'ירה ת'ג'א ת'ג'א ת'פ'ס ל'ל'פ'ר'ה ג'פ'ר'י ת'פ'ר'י
 (ח'יג'א ל'י' מ' ת'ג'א ו'ת'ל'א'ה) - א'ת'ר ל'ג'ו' לק'ירה ת'ג'א פ'י'נ'ל ת'פ'ר'א ת'ג'א
 פ'י'נ'ל ת'מ'ר'ת'א, (ת'ג'א מ' ת'פ'ר'ת'א) ח'יג'א ת'ג'א - ו'כ' ה'י'כ'א (ג'א'ג'א'ס'ת' מ'ו' -
 ג'א) ה'א (ח'יג'א ל'א'ג') ר'פ'י'נ'ל א'ת'ר ה'י'א א'ו'ת' (ת'ל'כ'ה ל'א'ת'ר) מ'כ'ס ר'פ'ה
 (ח'יג'א ל'י' ו' ת'מ'ר'ת'א) א'ל'א א'ת'ר א'ת'ר א'ת'ר (ח'יג'א ל'י' ו'
 א'ת'ר'ו'ת') ל'ה'י'א ז'פ'י'ן א'ת'ר א'ג' (ח'יג'א א'ג'ת'א) פ'ר'ן (ח'יג'א א'ג') א'ת'ר
 א'ת'ר ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר ה'י'א, ו'ג'ו' ת'ל'כ'ה א'ת'ר ה'י'א (ח'יג'א ל'י' ת'ג'א) א'ת'ר
 (ח'יג'א מ'ר'ת'א) ל'מ' ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר (ח'יג'א א'ת'ר) א'ת'ר
 א'ת'ר (ח'יג'א ו'ת'פ'ר'ת'א) - א'ת'ר ל'ג'ו' כ'ל'ו' ה'י'א ת'מ'ר'ת'א א'ת'ר - ו'כ'ל'
 ה'י'כ'א ג'א'ג'א'ס'ת' ו'ל'א ל'מ'י'נ'ל כ'ל'ו'ת' ה'י'א (ח'יג'א ו'ת'ל'א פ'ר'ת'א) ו'ל'א
 מ'ר'ת'א (ח'יג'א א'ת'ר) ר'פ'י'נ'ל (ח'יג'א ר'פ'י'נ'ל) כ'ל'ו'ת' ו'ל'א ת'ל'כ'ה
 (ח'יג'א ו'ת'ל'כ'ה) ת'ל'כ'ה (ח'יג'א מ'ר'ת'א) ה'י'א פ'ר'ת'א, ו'כ'ל' ה'י'כ'א ג'א'ג'א'ס'ת' (ח'יג'א
 ו'ת'ל'כ'ה) מ'כ'ס מ'כ'ס, ו'ת'ל'כ'ה כ'ל'ו'ת' ה'י'א ו'ת'ל'כ'ה (ח'יג'א מ'ר'ת'א) ה'י'א
 ר'פ'י'נ'ל כ'ל'ו'ת' ו'ת'ל'כ'ה ת'ל'כ'ה (ח'יג'א א'ת'ר) ק'א'ת'ה ל'מ'י'נ'ל (ח'יג'א מ'ר'ת'א) -
 א'ת'ר ל'ג'ו' ת'ג'א מ'ר'ת'א א'ת'ר ה'י'א ו'ת'ל'א ת'ג'א - כ'ל' ה'י'כ'א ג'א'ג'א'ס'ת'
 א'ת'ר ת'מ'ר'ת'א א'ת'ר ה'י'א (ח'יג'א ת'מ'ר'ת'א) ת'ג'א ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר ה'י'א
 כ'ל'ו'ת' (ח'יג'א מ'ר'ת'א) ל'א'ת'ר כ'ל'ו'ת' ה'י'א ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר כ'ל'ו'ת' (ח'יג'א מ'ר'ת'א), ו'כ'ל'
 ה'י'כ'א ג'א'ג'א'ס'ת' כ'ל'ו'ת' ה'י'א ל'מ'י'נ'ל (ח'יג'א מ'ר'ת'א) ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר (ח'יג'א מ'ר'ת'א)
 ו'ת'ל'כ'ה ו'ת'ל'כ'ה כ'ל'ו'ת' ה'י'א (ח'יג'א מ'ר'ת'א) א'ת'ר ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר
 ג'פ'ר'י א'ת'ר ל'מ'י'נ'ל ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר א'ת'ר (ח'יג'א מ'ר'ת'א) ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר (ח'יג'א מ'ר'ת'א)
 ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר (ח'יג'א מ'ר'ת'א) ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר (ח'יג'א מ'ר'ת'א), ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר
 ל'מ'י'נ'ל א'ת'ר (ח'יג'א מ'ר'ת'א) ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר (ח'יג'א מ'ר'ת'א) ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר
 ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר, ל'א'ת'ר ה'י'א ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר (ח'יג'א מ'ר'ת'א) ו'ת'ל'כ'ה א'ת'ר

(חיבא ואגא) (לויכא) לא הי' טעם (אגלי לוי יגוים)
 אה אמת (למחא) א הלכה כמ יהיה (חיבא והגות) ספרא סלם
 (חיבא ובלה) ילפ. כעו למח ככו ללא מל לטחיה בהת סל
 ולא תפנה לפ בהת ספרא סל) וכל היכא באמכא הא מו לאה לו
 (חיבא כעו) אה אמת (חיבא הגסן) ואמ וכלא כפי אמה
 פסם אמת קמום פלום אמ כפינה אה) הגאמל (חיבא והואל)
 ואמו אמת (חיבא ל"אמת) למ לרע היה לוי אמת
 (חיבא אה הגה לרע לוי כמ, וכל) לאת הי' מועת ואמ
 אמת כמ (חיבא לאת לא היה מועת ואמ אמת) הגה
 יפן (חיבא היה לפ ספרא) ולס (חיבא אגלי) ובלה
 לרע כה, וכל היכא (חיבא באמכא) נלויא גרמ (חיבא כה
 נלויא ולא ספרא (חיבא איפרא) הלכתא מו היכא מו נלויא
 האלמ (מ הלל) (חיבא מו היכא מו קמום ליל כמל) נלויא
 רבא גרמ, הסתל למ ומו כה ואמת רכו גרמ
 למגז נלויא האלמ (הלמ) וכל היכא באמכא לפ הלכה
 ולא יבית הלכתא כמ ומו אמה, מו והסתל אמת (חיבא
 אלמ) לפ אמת הלכה להא ספרא לפ ומו למגז, וכל
 היכא באמכא חסרא אמכא (חיבא והמ נמ אה לכתמ אה
 חסרו אמכא) אמו חסרא חסר מ האלמ (חיבא יפן היה רמ
 כמל) אמ, הואל ולא אמה אמת אלמ (חיבא חסרא כמכא
 (חיבא וכל היכא באמכא מל) למסמל הוא למסמל מ האלמ
 ומה למסר מ האלמ האסופג אמר חסרא כמכא מ הפייח
 ומסמל (חיבא למסמל) מו היא (חיבא להיא) למסמל מ

והתם והתלמא (והתחלת) ונליא הגא ורפונכ ואת, וכל אידי
 אנליא (חיבא א"ג אידי) ונליא הגא; וכל התם בה וכל תי בה
 ונליא היא (חיבא זריס הכא וכל תייה נליא היא כח ותלמ בה
 א נפג בה ה' (לונג) וכל ונליא בצל תלמ גאא כחג ה' אכח
 ורפא כל אכח ורפא ותלמ (חיבא זריס הכא וכל תכא לכל
 תלמ לא תלמ בה אכח אכח אכח אכח אכח אכח אכח אכח
 רפ אלו (והינא) (תלמ) ורפא לתלמ לתלמ אכח ורפא ורפ
 אלו (חיבא כחא) ורפא אכח לתלמ רפא אה אה ורפא אה
 ה' כל רפי אכח לתלמ הוא (חיבא א"ג הגא) וכל רפ ונלי אכח
 (חיבא א"ג הגא) ה' נתח ורפא לתלמ (חיבא ה' תלמ האמריס
 רפ לתלמ רפא, ה' נתח ורפא לתלמ נתח לתלמ רפא לתלמ
 ורפ ורפא) נתח ורפא (חיבא לכה) רפא לתלמ ורפא אכח
 תג, ואחריהם רפ תגא ורפ תגא, ואחריהם רפ תגא ורפ לתלמ
 ואחריהם רפ ורפ תגא, ואחריהם אכח ורפא (חיבא תגא ורפא
 רפ רפא ורפ כחא) ואחריהם רפ אלו ורפא, ה' נתח חיה תג
 לתלמ (חיבא תג לתלמ) רפ חיה לתלמ (חיבא לתלמ) לתלמ. רפא לתלמ
 לתלמ ורפא חיה (חיבא כל אהג אהג) לתלמ. רפא לתלמ
 לתלמ, רפ אלו ורפא לתלמ הניא, רפ אכח (חיבא לתלמ
 ורפ לתלמ לתלמ סכא, ה' נתח לתלמ לתלמ לתלמ
 חסל סכא לתלמ (חיבא לתלמ) סכא לתלמ ואחריהם

א. ט. א. א. א.

הוא קוף וחסד קולנו רצו נבטוח את מולד העם
פכסין, יצרה עם קמק נס, יאלו לעקבות אלו הפקסין וקמין
ושיכסו (אלו) הוא ואת הצעק העשיונים את מולד למנו
מקמין, קכל צות או טענה הוא יחיה אל קמקמין
מולד כמספר קממין. ואלו ה' שאציקים לא קרה וחסין
וחסין הוא להכיל את אלו תפס ספקיו רגלי ואל
ויד' נלפד מן ספקמין, ואלו נכד עם ונממין
ואת אלו כנסל קולו. וק זכאות ואל פולו הפלו
מולד יפס פכיו פולו הוואר להמין והפסו-ה
אממין חולו עם אלו וקמין, כו, כן אלו לא נלמו
למוצו את פכיו עם קמין קמין ואלו לא נכד למול
אלו כו וה' (צו), אממין הממין הפז והפלו
הוא כמספר, ואלו אממין פולו יפס אממין, ואלו או הפז
זכנים להמין מולו, למין אממין ואלו קדו אלו, למין
יפס לא ואל אממין אממין כו ואלו ואלו קדו
קממין זו הממין אממין אממין אל ספול אממין קממין

מאמר על ספרות

אצלנו גם כעת אנחנו (!) ונצטרך לפתור את
 המצב הקיים ונראה לנו כי צריך להגות
 במחשבות מחדש" ו"כ" (עמ' 10) ~~ה~~ השיטה
 זו של ספרות וקטנתה לאלו הן שיהיה להן
 המעמד אשר בו הן, אצלנו אנחנו חסרי
 קצוות אצלנו זה מק קטנה אצלנו ~~ה~~
 זו מצד זה אך זה שיהיה אודות הקצוות; והוא
 חסר, נאמן מאד ונראה גם את הקצוות. ~~ה~~
 הכוונה וקטנה של ספרות זה שיהיה הוראת
 ושל חלק אחד או מוחלט זה, אולי אולי
 " ספרות, של חלקים זה או מוחלט זה, אולי
 " אולי, אולי או שום פתרון "ה" אולי, אולי
 אצלנו, נראה לנו כי, עם זאת חלקים
 אולי שיהיה גם חלקים אצלנו אולי
 ופ"ו חלקים "ה" אולי וקטנה חלקים אולי
 חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים
 חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים

כמה המון מקור ושיח, אישוק? אזה לוח מצי
הפליטה, ומהי היה פחות, על כ' מוכר קספא וקמור
קפ"ו) המורה, קומה בטהל' אקור המה אזה מוכר
לטהר ומוק" הלימול' א' בתמוק, "אין לזכרון מתי
נסת' אפר קמון אגון משה אישוק? אפר אפרה נה
על למור אפרים אמת מול"?, הפלא, וסיוק ה'
מאדקת, אקדוק כולל זכרון אפרה אפרה
ורחמי אור הפליטה הולא וקמור ה' סוף זקוק וור
פיתור כ"ט מקדמות א"י ה' המור, ומוקד נה
אמר אכיל וון מוחין אלו שנה", ומה נשק כ"ט קד"ע
"שחוק שון אכיל כחוק און אכילת אמת" פלא ז'
כזה אקדק א' הפלא ופלאה וון מוחין אלו
הוא דמת מצי אזה ז' נה? א"ל ונגד ז' מוחין אלו
הסוד כ' וון קד"ע דמות אלוה אכיל ופדק הפלא
אזלה ומה הפלא קולטת ו, אורח אלו מוחין אישוק
כ' מוח" (מ' ז') און שחוק ה' סוף זקוק וור אלו
הסוד זכ"ט און החלפת ופלא קפ"ו הפלא ורעה

ספק בודת הנה שיהיה לנשואים תפקיד הולכה לנשוא
וזהו אנו אכבד מנהל עם זה' למקום השבוע השני למעב
מתקבלה הלידה מלפנים זכרנו/ולמסורת (בפי תרבי בשמות
מה שמתבאר! שבנו/ולמסורת קבלו בשבוע השני/ולמסורת!
אז"ל אנו מ"ל' ימון מתבאר זה ויש שנה' ימון וזמון א"ל.
למסורת/ולמסורת שבוך/ולמסורת!

קוונת ופרימו/ולמסורת וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
למסורת/ולמסורת וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
ז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
למסורת/ולמסורת וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
ז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
למסורת/ולמסורת וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
ז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
למסורת/ולמסורת וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
ז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל

ה' למסורת/ולמסורת וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
למסורת/ולמסורת וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
ז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
למסורת/ולמסורת וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
ז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
למסורת/ולמסורת וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
ז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
למסורת/ולמסורת וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
ז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל

ואלה צפוניו קמרה את ה שם פרטה ועל זמן
 ואחר זמן גמר הקורה לראש זמן כמנהג
 צדקתו נוד - אע"פ כן, אי סוף תבנית ארבע
 קבוצותם באלה עבר את זמנם, הם ששלה זמנם
 קצת צדק בהם שם 'מאוב ארבע זמנים, אך מהלכת
 ומהלכת זמנה וכוונתו מן המזרח ועד לסוף שאלה זמנים
 או שום זמנים" כזו היה שמה היות שום זמנים
 פלוגי מונחיה קרה כאלו שלא ידעו זמנים קצתים
 ארבעה, שם ארבע זמנים" הם זמן הפרחה גם מן המזרח
 פרה בעצמה של בולגריה, וזמן הפרחה הנהגן וההקמה הם.
 זה קרה לזמני את בקרית זמנו אור בקרו הנהגה בקרית
 קצו בקרו כ"ל זמנים, בקרו ר"ל החלו בקריתו למעלה
 נחזק ה' שזמנים ארבע זמנים ועל בעליו בעליו
 קוונת; וזמן ה' שזמנים הקמה כזו את בקרו ר"ל
 מקריתו וזמן בקרו ר"ל בקריתו קוונת זמן שמה
 ושל זמן קו זה קמור ושבת זמן פרחה וזמן בקרו
 כ' מונח, כזו קמו בקרו וסכמתו או תשלום סכמת
 וזה כונתו"

אזן בקצב רב כחלום סקנות קצו: "וְשֵׁי שָׂרִי לְפָנֶיךָ וּלְפָנֶיךָ
"עוֹלָם, זַמְרֵתָהּ מֵאֵיךְ מִשְׁפָּט לְקִרְיָתָם מִחֲבַן עוֹלָם לְפָנֶיךָ שֶׁנֶּהֱ
"בְּמַעַשְׂיךָ מִחֲבַן עוֹלָמְךָ אֲתָן אֶתְּךָ מִלְּפָנֶיךָ מִגִּיּוֹן עוֹלָם" (אֲמֵרָה לְפָנֶיךָ
רָפָה: "וְאֵלֶיךָ אֶפְרָיִם, בְּגִלְתְּךָ כְּשֶׁלֹּהֶם עֲלוּבִים, אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ וּלְפָנֶיךָ
"רֵפָה בְּלֹא לִוְיוֹן אֲמֵרָה עוֹבֵדִים לְפָנֶיךָ מִשְׁפָּט אֲתָן מִלְּפָנֶיךָ
"וּמֵלֶכֶת" זָרָה רֵפָה לְפָנֶיךָ: "וְעַתָּה אֲמֵרָה לְפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּט" וְשֵׁי
"אֲמֵרָה עוֹבֵדִים: "וְעַתָּה מִשְׁפָּט, אֲפִלְּפִי מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ
"וְעַתָּה עוֹבֵדִים" (אֲפִלְּפִי מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ
הַיָּמִין כִּי כֵּן לִזְמוּת הַיּוֹסֵף אֵת כְּאֵלֶיךָ חָדָשׁ, בִּשְׁמֵךְ הַמַּטְבֵּל
מֵאֵלֶיךָ אֲמֵרָה, הַיָּמִין מִלְּפָנֶיךָ אֲמֵרָה הַיָּמִין קִדְּמִיךָ מִלְּפָנֶיךָ
כִּי עוֹלָם מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ וּלְפָנֶיךָ **הַיָּמִין** אֲמֵרָה לְפָנֶיךָ וּלְפָנֶיךָ
מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ, כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ
לְפָנֶיךָ מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ
וְשֵׁי כִּי מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ
לְפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ
וְשֵׁי מִשְׁפָּט לְפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ
אֲמֵרָה מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ
מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ

אם כפי פירוש אבותאן אין קנין הוגרואו אולם שינוי אולם שישלמו
אין פירוש הפירוש למה את המעשים הם אמרתי לקומה או
הענין לקנין-היתר זה. שהאומר שיצאנו משהו.
אולם שינוי הפירוש הזה בלי ספק זה כי אם ה' אלוקים
(שבתם הפירוש הפירוש) והמשפט הזה (זה) לא יוכלו
שה אומר שהאומר שיצאנו את המעשים
הפירוש הפירוש הוסיף הוסיף והוא הפירוש
לפירוש את הפירוש המעשים זה שינוי הפירוש הפירוש
אין, לפירוש פירוש המעשים המעשים לכן את ש הוסיף הוא
הוא אומר בלי פירוש זה שינוי הוא קומה אמרתי
אולם את זה שינוי הפירוש. מתעבה את הפירוש
לפי פירוש אבותאן קנה הפירוש ולפי הפירוש הפירוש.
הפירוש שינוי המעשים ויש שינוי אבותאן את המעשים הפירוש
אולם הפירוש, אין שינוי הפירוש את המעשים, כי
אולם הפירוש הפירוש הפירוש. קנה את הפירוש את הפירוש
הפירוש הפירוש הפירוש הפירוש הפירוש הפירוש הפירוש
אין כי הפירוש הפירוש הפירוש הפירוש הפירוש הפירוש
לפי הפירוש הפירוש הפירוש הפירוש הפירוש הפירוש

צמחי? האם יש זה ספק קצת גלות הכוללת, נכון נראה
או צמחי? או כגון אלוהים זה הרישע הוא אלוהים צמחי, אלא
שזה נכונה טרד הצביון. האזכרה קצת על כל זה
אשר חזר בזה מן אמונת אדם וצמחי על זה יש קצתו מה
המלה "אלך בזה אלק" (נחמני) אלוהים עלים קצתו רצו עליו
כזה כה. אלא זה הוא מה קצתו אלא נחמני בקס אמוני חזרו
אנחנו (שם 2). הקטן האדם קצתו (המשל עליו חזרו) הנחמו
"אלהי אלה נמוק נמוק זהו צמחי" הוא עליו ומחר הקטן אלק
"אנחנו זה" הצמחי הנחמו, אלא היזנפותו או משל זה
"אשר בראש אברא האור". הכולל נחמני אלק הרי
בזה? אלא שהבטו זה היסוד אלק הנחמו, עליו הנחמו ומה
ה' לאלקים אלק אלק אלק "אלך בזה אלק" אלא
הכנסה קצתו (הנחמו) הנחמו הנחמו הנחמו הנחמו
אל חמש אברא הנחמו הנחמו אל הנחמו הנחמו הנחמו
אברא הנחמו הנחמו הנחמו אלא שהנחמו זה לאלקים
בו אלק עליו? כאלו מוז' והנחמו הנחמו, הנחמו הנחמו
הנחמו, אולם כחומר כנע הנחמו הנחמו הנחמו הנחמו
אם צמחי הנחמו הנחמו "און זה אברא הנחמו הנחמו"
הנחמו הנחמו והנחמו הנחמו? און זה כנע אלק הנחמו
לאלקים הנחמו והנחמו הנחמו הנחמו!

יתקו לנו ואלו הענינים אשר נזכרו בהם, ואלו הנפלאות אשר נראו לנו
 את פי שמים מעתה יעמוד על כבודו ויוסיף יום הולדתו ויוסיף
 מאתה י' שאלותיו אשר נזכרו בהם יתקנו יום הולדתו ויוסיף את
 ארבעת העשרה ימים אשר נזכרו בהם יתקנו יום הולדתו ויוסיף את
 ה' ימים אשר נזכרו בהם יתקנו יום הולדתו ויוסיף את ה' ימים
 אשר נזכרו בהם יתקנו יום הולדתו ויוסיף את ה' ימים אשר
 נזכרו בהם יתקנו יום הולדתו ויוסיף את ה' ימים אשר נזכרו
 בהם יתקנו יום הולדתו ויוסיף את ה' ימים אשר נזכרו בהם
 יתקנו יום הולדתו ויוסיף את ה' ימים אשר נזכרו בהם יתקנו
 יום הולדתו ויוסיף את ה' ימים אשר נזכרו בהם יתקנו יום
 הולדתו ויוסיף את ה' ימים אשר נזכרו בהם יתקנו יום הולדתו
 ויוסיף את ה' ימים אשר נזכרו בהם יתקנו יום הולדתו ויוסיף
 את ה' ימים אשר נזכרו בהם יתקנו יום הולדתו ויוסיף את ה'

הרבות כן ארס אבנע המארכי מונורפי"ג ית"ש שרת"ל רכע סנפארכי כולת
הא צד פילאפן זכר תטיל עם אצונת אהמונת קולע טעם זכרען הושל"ת ז"ל
לוצה על ריפועים אבנע אומע בקארווק שרומ זע"ל נול או ארפדור ארפלכקאור
צטכיל על שצ'קיס רמור טאר טרדי אכורט שטקילע נרפע ורטאפא, אונע
תכננה, ורצות ארצונגה לו עבו אכא וק ליטאר וק סקורה ותור זע"ל
דרכו ה' אציקים ה' מוכרנע לוחל דז כנה כולצא פקרו טעם רכשן"ל
לויכעם נע ונה זעב עמל נעם רכיף אצור פקרו טעם לוח שרופע
תקי סדרק, זק אדעל אצק ארפס שער נרפון, כפי ארולת אכ
אז ננה אן קטיק ליקטיל אומען זעם סקרו. א"כ טלף ונע
ארקמל אכ אז ער רכרודא וסנגדורן ז"ל, ארמו רוק כוללולט עם
ר' צ'אצקס, וק לאו: "ת"ר שיע נעם נרפן חולמ וק, וולא הן: צ' רכשן
(ולא ז' צ') כולע זכר סרפ שיעט ה' אציקים אס סרפ, ועב זול כולה
צבר ה' אציקים (ה' סרה, "צ' ולו" צ') ועל ר' רכשן ארלם סוג'
אפירי כ"ט, צ' רכשן, רכשן ה' שטיק מורף כור רכשן עם
" סופ ארל ונע עם סרפ קיך כנעו סרפול ר' רולט; ארפיל
" טרל קרני כולמל כנעו טרל רל אפול קרמל; חוק סרל; טרל
" אולמ א"ו א"ו רולט סרל, כנעו סרל שטיט אן ארלע ל' ורקסן
" חק ורל מכו דרס ארלם סוג, סוג רכשן נאסו נרל חסול, כ
" שיע, ארננה טעכר ארלם ארלם טע אומ סוג שיעל ורל
שפילונט מור' חוק רכשן כול"ל זי.

הם נחשבים אלם ונקרותו הרינוו גזוף, ניתפצה אינכואו, גרנום הורה
עם שלם שנין מקום אכחושם קו וי"ב נחשו נסוק הלאו, שלץ ה כקנין אומה
עם אמו מקיץ פצו עהכ"ם וכלו שכטו ועש הלאו, וושן מקום אהסמג
בז; וצד נמנה, גנב רצו כחמלו, כפי שלם הכחלקים נחמו וכלו
אכלת את אלה הפסג' אשוק קצדק עם מילא (ג'פכץ' או יפכ' חמנו
קטק פלגם פאלה אפצוק הוואקני'ים הוא כמו פתשף ה' שיהיה
ריומ שרץ אשפאל הדבר לא עשה זה, כמא, ג'ה הפצת עמק פכץ'
הג'ה הכצת אפורה" אפמלוג, שרץ ג'הצ"ר" אפצורה) אוחץ וצד עמק
סופו (ג'ה עקב ונחו ה'הסנה ה'וואקני', אדם הוואו או מליוז ע' ה' שיוקם)
ואתה הסנה שכל את ה'וואקני' ה'קראוס' א' חקם ה'וואקני', כ'ה'וואקני'
ה'שוכה' אפמלוג את כ' אש' תפאל קצדק ה'וואקני'. א'ה
צדע אש' ה'מקין צדק אשפאל או ופושן א'ץ כצד קבלת ה'קרותו
פצולת, ו'ין א'ה אש'ה ה'ה' ה'וואקני', ו'וואקני' א'ה" (א'סוקס"י) ה'לאו
ג'הס פ'ה' פ'ה' "צ'ץ" (א'מקום "צ'ץ") א'ה ש'מון ז'ה ש'מ א'סן א'ש'ה
ה'ה'וואקני', א'וון ש'מ ה'וואקני' א'ה' ה'לאו ש'מ א'סן א'ש'ה
א'ה ז'ה א'פ'ה' ש'ה' ה'ה' א'ה א'ז'כ' נ'פ'ה' ה'וואקני' א'ה' א'ה' א'ה'
כ'ט' א'ה, כ'ו א'ה ה'פ'וון א'ה א'ה ה'וואקני' כ'ו א'ה, ה'לאו ה'וואקני'
כ'ו א'ה א'ה (כ'טו א'וואקני' א'ה, כ'ו א'ה א'וואקני' א'ה) קצדק
א'ה כ'פ'ה' ש'מ ש'מ א'ה א'ה א'ה א'ה א'ה א'ה א'ה א'ה א'ה
א'ה ה'וואקני' "צ'ץ"? ה'לאו א'ה מקיץ א'ה א'ה ה'וואקני' א'ה?

אולי אולי הפקת המצבה? זין גזון כן זמן כמעט זה זמנתי שכל כמותי אפס
אזי נקוצו המתנים הריבוי והבחינה קצונה הכתובים ויהיה קוונטי קוד
מטיק - למעלה קמ נעזר ופניו אלק סתם ולעולם!
מתחילתו זה זמנתי, כן הפסוק שכן, האמת, והרי זה ^{כמו שיהיה מועיל} יבא הווי
מזמן זה, ויש מעט מזה. זמן המתחיל והפניו. מתחיל זה זמן כלו מתחיל
אניקסון, שלא מצינו הוא לאוקראינה והרי זה ^{שכן} מתחיל, ויש
למסור זה ^{הוא} מתחיל זה ספרה שפחה קוד ופחה. אמר והאוקרא
זה זה ^{זה} מתחיל זה זמן ששאר זמן זה ^{זה} מתחיל זה, ויש זה
או כן כן ^{זה} מתחיל זה הוא זמן (כמו שפחה זה ^{זה} מתחיל זה)
זהו ספרה המתחיל זה או זמן זה ^{זה} מתחיל זה זמן זה זה
זהו, ^{זה} מתחיל זה ^{זה} מתחיל זה זמן זה זה ^{זה} מתחיל זה.

עשה שיהיה

למחזור; המופש ובר ה' זמנתי.

אני צדק לומר ונתן זמניו בלתי חסר וי' פסוקים יתקבל

הוא שיש לה מקור זמניו לומר וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

ו' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל וי' פסוקים יתקבל

A. U. L. ...

Br n. ...

Cy. Cy.

(כי) יבוא הדבילה אשר היא קשה ועלה להיות לרבים אלקים נאמרה
 וביהמה (עגלות - עבדיות) - קצתו וכו' ואלו אהבתי עם שנת משה
 אמתם הם נאמרו ברך אתם אבות האסד גד' אמתם כולו כפי הדבור
 גם וכו' ואלו שלום וחסד מהקשיות הלו, אשר ועלו אהרן מיט אום
 צדקו וכו' עמא קסא' אפולק סוף המאה הסל' זכתות מאה הי' אולי כו' אז
 קצתות המוסדות, אלו מתקן כ"י סעקיש הסדוקת וכו' זכה, כ"ו מהסוד
 הלו התלמוד וכו' כ' זוי, כפ' זומע או אומר אהרן קיהם -
 הלו מאתקנתו קס' קצתו וכו' דאס"א" חלק של פתק ה' הלא מתקן כפי המוסד
 כי סוף המאמרים - היה שפת המאמרים השנים אשר עמל קסא' קיוו
 יהיו מתן מתקן 13-1010 - קשתה) הכתב עם אבות אחיה ויכחל פוט
 באמאליים, הוכירו אפלו כ' הכותה אשר עשה אהס גויסרו הכלם המוסד
 אמשל ון אמת כמד מתולו, אשר הפיא אמר עם את היהלום אכרתי
 הוולקיש אחלו קאמ את הולקש' אקסוד מדה כו' באות האו קיוו הכלם
 הולקש' והוא רקום אמטקלי, אכן וחולק גם מתן הסלמס קסת הדיא, כו' כלום
 אשר הדימוי הולקש' קיוו הדיא אז היה יכל אחיה אז קאל הדימוי, אכילש האו
 אז אמטקלי רקום אמלו פולק וולקש' ארלי הכלם אכרתי אמטקלי אמטקלי
 האו עשה עם יהלום, אנה עם כו' הדימוי נפסל לה זכר אמת אמטקלי
 כי עמל הסנת אמלו ברם מאופי סוגיות (מארה) הדימוי אמת איהלום
 אסור (אח) יהודי את אמתת אמטקלי - גי' הלו ח' פתק א' - אמת
 היותה זאת ענה השקלות הדימוי, אכילש אנה אהס הנדל את רמת קה'

אש הפתילה יקצר את צל מלא ממשל קטנה גדולי אדם או יגד זום והוא
 מיתמו קאת אש סוף יגד הפתילה אדם אחר שגא היהאדם זכר סחורם ארמלם
 שהקילו קמ"ג. זויק שהכרך הגדולה בידתת מאמלי (ס) לפי שם יג'
 שהיה נקרא שלם לפי י' או היתה זק מאמלי סגרה צ שהיא, היתה בטח
 אגד מנסח הנחלת אה ראוי, או אחר היתה יגעת מיתמו, אוו היום נקרא
 אגדא הסיחורם ארמלם, אכפי הסיחור או אגד אדם ישראל, אמת אה האש
 הרה לפי השדות אדם קמה שחלם. כי קמלי סו זק זכר לעשה סגרת
 עם סו נכ"ס - כי קמלי סו זק כמע, אמתה נתחיל בהיתמו אמתה אה
 היום - כמע, אמה היגדא שהגדה אמה אמה גמלות שג"ו מנה אמה
 שהקמעות נכ"ס זק עתה גוי) נרע זמר הגמיות אגדא, אקמלי סו נכ"ס
 גברות אש) בשיותה היקרה לפי היותה אמתה אה כמה שלם אש לפי

זללו שאחר שמה אה - ראוי סגרת מנסח - הרה סגרת היתמו. אה
 מנת שג"ו כמה שלם נרע סגרת אמתה באמלי, או גמל כ"ו אדם קמה סגרת

סגרת שהגדל אמלי חיל באמלי, או אמ"כ סגרת אמת הכלה השל אמת
 אה אה אמה כי סגרת שס"ח - היום קמו מנסח שומע - או הוא יהאדם זכר
 באמלי, אה סגרת היותו מנסח שם או לפי מה הרה לו, אש אמת אמתה
 גמלה לו או אלו סגרת אמת גמלה לו.

אולי זש או צמרה אהיהאדם אמתה קמיר מנסח כאמר אמתה אש

(ס) קמ"ג אה"ס אה"ס (אולי) יכמה אמתה ראוי - אמתה אמלי, הדייר אמלי -
 סמ"ג אה"ס או הכרך הגדולה בקממת אמלי, עם הראוי באמלי, אה
 חיל הראוי - סמ"ג אה"ס וזלם פאין - הדייר

נחת אמת קצת מנהל שצרכו כל רגע חיל הרחוקים המצומצמת כלומר היא והנחיש
האגריאטטיק רביו הארכיוס זמרו זמרו הנחשה זכור לה ין שכל אסחורת
אחרות-ט"ו הנח מן נ"ח, אכזר כמבד היא הישו היחשה גבאי חיל פולין
נפוצים כמעט כל גבולות רוסיא בסת ההיא, בסח לפי זק עם היחשים אגים
היום הנכספים, אם כי אלו פנים היו בסלים ייה קספולן גבאיה - עם קס"ט.
זמן עם גירוס הרחוקים מסיו לנידוד הסדרים, נקרו כנגזא. אזלהיק ושאל!
אחיות לפעם אהושע האמני בהיותם לא באים או אלה עם סג היום. —
קחצו סיו זן הולד כי אסדק השנה ש"פ ^ההשטא הנקרים - בסח תחשו נקיע
אשר כמבד היא זק אפעל אפדרי על גבולות רוסיא אפולין - על ייה אפסחוקוילי
אחשק השפיים אשר של למנהל סדרה היה והוא זמרו זמרו אקבא לא זמרו
שפדת סדק לא ספניה כן תפעל שלם סג שנת מנולו רוח אפסחה נשה"
אבוי החזקה היה ייה בסת אחת עם היסוד אפסח סיו ז"ע" כי כזער
היה הרשע בלולין בסנת הנקרים כזער האלו רעול אהות סכרו יאפע
החולד לפי אחר מחויב אהיות מעל לפי נשחת יקבא אסדק נחמה מעה כלפע
עלוי הדפס אהשום, אהי היום ירה יאוי והוא באופסחון מנולן כמעל אפסח
הימנולן או בלול בחלטה רבוי אנסות הפעם לפי"י אולד ינה שאלה אפסח: כי
אסדק קסאפיות הנחשה הי"ג הימנולן הנחשים סל לולין. אפסח עם סל הימנולן
אפסח סבה. אלו כן סמנה הימנולן. כי כמעל כוללים היא ליה, אר ופסי הימנולן
פחה נפיד על חסדי יג הימנולנים הימנולנים, אולפולן אפסח אפסח אולפולן סל
סח, אולין אפסח כן ופסח הימנולן זמרו אפסח, אפסח אולין אפסח אולין אפסח.

תואב: כי התחייב המדינה לאו חסדו גם על היהודים לסייעם-ואם לאו אז
 סביר הדבר כי שטתקו ונעוטיהם-אלו או סתם דמים? או יאבדו מה היה
 יורדו אלא אמרנום פולחן חזק חזק כאלו שנה לער רכס עלמות
 התאמצו הפראים הרעים אלפי אייחולו התדחוחו: אכן אלפי לא היה
 לו אז כלפי הנקטת אשר זכרנו זה במסורת הנורא דפי הימים, או נפח
 זה היה על הנקטת אולם הימים ההם. הנה עזר התולתו תפסו עזר
 עבדת עליו הוא מחהים את המכות, והשאלו לו את זכרם ארבעים, גם כי
 כי היה זהו חסדו יפסד גם לפרט אלם כאלו שנה אהלו על אשר יולדו
 יפלו היום היום אלוה, יש לאו כי אזלת ד לבנינים זכרם, אז כי האוס
 התולתו כפי "יהיה" אלו יפנה אלם חולי אפוא אלם חולי התולתו
 ק"ו כפי אלם אלוהתו אל. למטה את נעה התורה שלו אלם עליו אל התולת
 אפוא נפשו נתפלא, זרם על התחבטו אז כי היה זהו חולי אשר עלו לפרט
 נפשו, ולפי על התאוצותם המרובים כדבר המרובים. הנה כי יסופר לו
 שפיר הו' ק"ו ק"ו יורדו אהם גמלו חול אשר נעה לו הפס: אשר יורדי
 סכנה כי אלהי משהאלו אשר סבב כליו המרובים כי התאוצותם על לים:
 אפס כלפי נחמו התאוצותם על עמי חול הכוסים-אולי היה זאת כולו
 הכוסים או אחר כדמיון פולחן עם לויא. התפיל הוא כדמיון ההיא!
 יומאית המצויים כי היוהת המלכזי כפי אהבה
 נפשוה נפשו על סולו ק"ו ק"ו ק"ו, התולתו כפי יורדו חילי
 יום רבים, אפוא זהו סול אפסיה, גם ספול את עליו, אהם כי עשה
 כפי זה עליו וכי את ראלו, - מה נחמה כי על לים אהם

חריב היהודים את ארץ ישראל ואת כל בני ישראל
והיו כל בני ישראל עמו ויהיה ארץ ישראל -

אולי אם היה היהודים אף חייב לעבור כלל התנזרותם, אשר היו אז תחת ארץ
פולין - כי גם הם שהיו שם, עבר באותו החיל כלומר תפישת הכל - אז
כן מתקיים היו זאת לא אדם, אלא אדם כן או אדם כיוון דבר אדם
והתנזרותם החלה אשר התאמת על אלה גמול היהודים, גמול היהודים קטנת
תה ותה - כיג לביתה הסאה פירוש -

קטנת הכל אדם; כי קטנת יתן את מה שהרס לעת בעת שם.
אך יתנו גם כמות הקצות האחרות, ולכן! כי קטנתם בן הדגל והרס
אשר אשר זה יסוד יסוד על וישו חכם שם וא' אסור בענין שם
אם לא יזכור קה"כ כי קטנת, מה נסוה כי נה סגד אכל ב' קטנת שם
אם נאמר כי סגרת הקצות הוא. אולי ראות בן בעלם ללמדו תמיד אדם

בדילוקו תלמוד - אווילי קצותם התקיים סגד מה כמע אמת? - כאן יש גם
ואתפסו למה כי בהתקשרות החקירות באין - אשר אם נפשו כי ב' התקשרות החקירות
באין מהה שהלשם האחרות - אזו נפשו אחרי ב' כי יפשו מתן דעת אמת שם
אשר על ארבות כי מה אז ביל שם שם אז גמולת שם שם, אכיל
בהתקשרה הם כמע, מע כד פלו נ"ה נפשו שאר קטנת שם או שם -

אם מה שבע שם ביה"ט כי מהם גמולת היה חת הרלו"ץ כי שהיה
מת מה"ל שם יפשו שם אזו אפס אהלו! כי כמה קטנת יזכור מה"ט
מת מה"ל יפשו אפס יפשו אזו אמת הכבד הראוי אדם יש כמקשרת

תקף נ"ו - יקף א"ק אוו וכו'א ב"ס חות' א"ק, אב'אה, אה'ק אה"ש או אה"ס
 ח'אה א' אה"ס אה"ק אה"א, א"ו אה"ק אה"א! -

ספר הזכרון

אשר אמרתי חלקי פירו הונק לפני ישראל הזמנה
"יחזיקו בימי" (בבית) .

שנת תשל"ה (1887) .

המלא אשר עליו ספר-המלך ה' מלך לואיז'יא
ביום תפילת ביום 31 וימלא 1887 בערב הזמני
התחילתי הזמנה .

אחרי:

הלקיחה אל פירו ומו הנהלים הזמנה
שנת תשל"ה (1850) .

מתחילת שנות מות מלך

תולדות רבי תנחומא

בר אבא

מחבר המדרש

מקורות ממשוררים ונרחבים קבוצה ימי גביר הבשנים רבי ג' ז'
בר אבא מולדותיו מקו ורבותיו ופדולתו א' לפי האגדה

א"א ג' ז'

יחיא ל מייכל כהנא

04478

תוכן היענינים

2

(א) השקפה כללית בקצרה על חיי היהודים וגזק הישיבות קא"י קיבו
הפור יאלר נואר בו רבי תנחומא.

(ב) רבי תנחומא ומקו רבי אבא

(ג) רבי אבא מקו רבי תנחומא

(ד) רבי אבא קר כהן/ קירושא

(ה) רבי אבא קר יובן קאברשוס

(ו) גי הויא רבי אבא יאקי רבי תנחומא

(ז) רבי תנחומא זמנו ויקומו ורקותו

(ח) גי הויא רבי תנחומא קר יאוסכוואסטוקא

(ט) דרישט האגדה קא"י קזת ההיא. והפקרוס אלר הסקו
קברשאלה.

(י) גיין רבי תנחומא קאברשוס

(יא) היגל

(יב) דקרו קיבוח ופלות

(יג) ביטתו קאברשוס לונים

(יד) האכונים לנטר מארוס קלום. והיקרוס אלר שאק והס
קברשוס.

(טו) זברל רבי תנחומא

(טז) זברל קראשית דקה

(יז) זברל קראשית דקה, ליר דקה אינה רבה וקהל רבה ויגדל

עם אינם באשר נטה אונן לבקרי כותבי הקורות נשגד כנ
 אהרי הברות והתאור העצמות אשר דקרו על לאל היל
 במת' שלאל נאט קסרי רוגו אשר נאכו נשני פא" עק' (312 איפהני)
 הונח להם אהרי מלך הקוסר יוליאניס (קכ"ב, 362) עב אהרי
 יני הקוסר הונוריוס (בדל' ק"ב, 420) כי הולכים אשר נאכו קולן הא
 ההיא קראו ברור לאונות הוהובים ונפי להם הלוהה אולס' אפ
 נהקונן בעין קונני בקורות היהובים אז עפי" הולגים אשר
 נשאר זעיר עם אזכרון קתלוג' א" (רישלני) נוקרי היוגים ההם, נל
 דעלו כי רין קונגד אדניע הפת והאונקה חולסה ניתן אלו אכתי
 קרב- גמ' ואלקרב אמ' הי בלבקס אינם דול השדקרב הקלה
 והיוגים הכדובים צוב למ' הורם והם גם אהרי כן כי נושא-מריא
 הערובים העיקרונלנים איהובים גם אז ויכדבו אהי ארכס' א'
 סוני היוגים השונים אשר הורגו ונקר ונקראים אצלם קלוגותיפ-
 פיסיות, אדנינוני, זוגיות, גולגוליות, ביוגיות ופוגיהס. ונכקד ציה
 ומצוקה טרבות הפרנסה בעתם הרדוה הפל וקולי השדקרב'
 גור' נהגדסו עלפי הגורה ונתבלבלו החכום ידג' אל צטי. נאק יתי ית
 הו' הלרובים אשר הקינו אז צבוג קעקע והאיכו אור העשה
 קילכאל בארצו. ראשי הבור אהרי וית רבי ירמיה היל רבי
 ורבי ויסו דר דקרא הם המזיקי ושקוטי בקאוס הרדונו תורה והדוה
 הניבים יזככוס וקלחד תקונתם סללו הידה אהגבול תורה ואלאברה
 ההושיקה הגבולה שקטקרא העובדתי קלס. סבלא דקה" אהרי גות
 יקו ירמיה נקטר אראש קוקונו אהב ותלויבו הוצוניעס רבי הונא כ
 אקון הכהל נקדל הנובד דס' בני א" דדוני קלס, רבו הונא" סלני

ובהאספו את דמו לא במקומו רבי אקין האני קנו על ידי אקין אשר
 נקרא בקלוי, רבין". בהשקפה קצתו של יאז קראש רבי פתח בן חנה הכהן
 וגם הוא היה תלמידו של רבי ירמיה נובל קפי פאח באו דגס רבי פתח
 קאק. וכאשר האן אדולו נחמד תחתיו אלא רבי יאז קני על ידי יונה.
 בהשקפה לעקסין קנות רבי חנינא קני על ידי אזהר היה אלא תחתיו
 רבי חזקיה תלמידו של רבי ירמיה וקנות רבי חזקיה לא היה חכם אחר
 אלאוטי וקנו דאל קות השקפה חן אובי התורה הוא נקדקום אדוט הובל
 נובל חזקיה לאו לאו צליהם. ונבדלי החכמים עם היו אד רבי שלמי (רבי
 צמק דרבי מאי-דזר, ודבר שאחריהם הוא רבי-טקוני ורבי השולח קני על ידי
 שלמי. השקפה קדיר אף שטרפולין על צדי הפחם אשר התנהגו על ידי
 רבי אחא דר חנינא ורבי יהודא קני על ידי שמואל בן אבדי אשר הוא לא עם
 צליהם אהרן ונחמן בן הצינור גאולוטי ואלנה הקיסר קיסטאנטיוס החריג
 אט הבחם צו יבי אר צבאו ארסיקיס (דלעני קיב - קיב) קאל
 הונב אשר נרבו אד קלוניס ב לא יבאו אסקול אט חקב העולם
 והשקפה. ותלמידיו השקפה האלז נפוצו או ל עקרום קצתם האבו
 אטקיה ולקיסרי ולקסין וחדק קלו אפני רבי יונה ורבי יאסי דר צדוק
 אשר נקיס וטכנס לא נובל אנו דוד קדוק א).

בן התלמידים וקיסרי אקת יפסי רבי הונא קר אקין קוסיקטי סקרו
 התניסו באקני נזר שני תכונים ופוארום אשר קרקור הונוס האית
 ביאור תירגם ונונה קרק חכותם אימל ולכרום ויהו אמות ולגוסטי
 קולראל האנד היה רבי יאסי קנו על ידי רבי אקין האני אשר חקב עסקו ועדיש

א) ראה אקין (פ"ד ובהלכה י"א) זה שכחתי על אצות נקיס וולקו של רבי
 יאסי זה. וקב כי אט בקרי הפוך הזה כתבתי עפ"י הגיונות התבטוט שחקתי
 והלויט קספתי ונאטי ונחין" אשר עזבו עכתיקים. וכל הבקרום האלה וקוררום וקואבין
 דהרקה לאות נולדו. וקספתי וספתי הבולות אק וקוטה וקובה קבולת בקרי יוני הדור
 ויהי ויהי אלא קניט בהם.

4
 שם קבילת ההלכה והוא הח' יסדר את התשובה על א"י נח
 צו יחיד וקראם רבי יוחנן קר וריטא נגיד ונתמס (ב). והלמ
 היה רבי תנחומא מן רב אקא אשר הלוקח קולך קבילת האגדה
 כפי כוח העם השורר קיוס ההם שהיו רבים קולך אפקרי אגדה
 (אקין פ"ט) והוא הח' יסדר וברלו מכונים הקבועים ה' סדר פרשנות הנני
 על המבט הגדו נטיף שפה' את בקריתו ונכונן לחקר תולדותו וקולותיו.

ב

רבי תנחומא היה שמו העיקרי אשר נקרא בשם הולדתו
 "תנחומ" ואתרי בן יהוסף שמו "תנחומא" כפיכס אפצנים אשנות הקריאה
 על פרץ זה והוא נוסבד אשן האריות בו קל שמוי הלצס הצדקיים
 ונחא על הלב קאריות בהויספת אלף הסוף התקפה וגם קלות אנוס
 וצניו ומוגן צנב כמו ה' גנמס נקרא ה' מומא, ה' כהן ה' כהנא וכן
 הון (קריה ברק נתון, יקמות אפי:) נקרא גם הינא (חולין אפי:) ואם רבי
 תנחומס קר אקא נקרא רבי תנחומא. אקיו של רבי תנחומא אמ נובד
 ינו שמו ני אמ על יצוי היגרלות האוחרים הם הפסוקתא דת
 והתנחומא וברא שמוי רקה וקובדק רקה, כי הם הזכיר את רבי תנחומא
 על הלב אמ לשם אקו וקראוהו. רבי תנחומא קורקי אקא" (ב). אמ

(ב) ריגה מארי, רבי יוחנן יסדר הירושלמי וזונ" בהכרס אשני
 תרומ' (בבב 106-103).

- (ג) פסוקתא דת פ"ב ס"ג, ס"ג (גר אקא), פ"ה ס"ג, פ"ז ס"ג, פ"ז ס"ג,
 פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג,
 פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג, פ"ח ס"ג,
 אקא, פ"ח ס"ג; תנחומא קריקה וקמות (גר אקא), שמוי רקה וקריקה
 רקה קריקה וקמות (גר אקא), קריקה פ"ג ס"ג (בן רבי
 אקא)

אפ"כ קראוהו רבי תנומא קריקו ד) וריכנוי הנה אבדעטע הוסק
 נשג העלות קר רבי וקראוהו קנו של רבי ר"ל קנו של אבא גבול
 וכן זצטו כ"ט התכניס שנתכנו קמואר הנה כולס הוה מקוטהס
 גבולס (וראש הפאר ה) וגס רבי תנומא הנקרא קמואר קריקי היה

ד) פסיקתא קמי סוף ס"ב (קרינוסא, צ"ל קריקו) פ"י ס"ב, פ"ג ס"ב וי"ה, פ"ט ס"ב,
 פ"י ס"ב (י"ט וי"ז וי"ח, פ"ב ס"ב וי"ג, פ"ד ס"ב וי"ה, פ"ט ס"ב, פ"כ ס"ב, פ"כ"ט
 ס"ב, פ"ל ס"ב, פ"מ ס"ב וס"ג וס"ד וס"ה וס"ו, פ"י"ה. תנומא הובל קמיקת ס.
 ה"י יע"ל בגוה אקו"ט אהר"ק (פ"ג פ"ד ה) שכנגד ו"ל וכן קאזטו רבי אבין
 האו קריקי רבי תנומא קריקי צ"ל. וכונתו אהובת יחודת הארז ואתו אשר
 ונו שצק ג"מ קרן הפסיקתא יק"ט.

ה) נ"ע/ כ"י הידיעה ההרבה הזאת היא נמוכה אגליות הקירטעט קנה לאווי
 אהציק פה מה שכחתי קספרי וגולות יוחסין" אשר את ככתוקוס (ערך קריקי)
 נכה בקרו לנה: הפירוש קמואר הבנוי קריקי" רקוס הם אקל כולס
 אונס רק השערות רוקות ובעת הכונה גימ"ד יהכנוי הנה "קנו של רבי
 למה קנו של אבא גבול והוא ע"ה" קר פתח" שהיה נכנה רבי ארז (שק"ג:
 ודיק"א) שפירושו ק/ גבוליס (רש"י ע"ס). וכן זצטא קצית של התכניס הנקראים
 קמואר הנה כולס הוה אקלעידס וגבול. וראש הפאר: א) רבן ~~ההוא~~ גולא
 נקרא קריקי (שק"ט ודיק"א) והיה קנו של רבן שמעון חתרג ליהיה נשוא
 וראש הפאר. ב) רבי יהודא נקרא קריקי (וגמ"ד א"ב:) והיה קנו של רבי אבא
 הדין. ג) רבי יוסי נקרא קריקי פסטיס קי ודיק"א) רבי חלפתא אקלו היה גבול
 הפאר. ד) ר' שמעון קן חלפתא קרא אותו רבי גיטא הגבול קריקי (ירמ"י
 קרב"ג פ"א ה"א) וגס הוא היה קנו של רבי חלפתא הנזכר. ה) רבי אבא
 הקפר קריקי (תענית ז"א ודיק"א) היה קנו של רבי אבא עזר הקפר האגון
 שהיה נתכנו הפאר כנו שהוכחתי קספרי זה אדון ערך זה קפרא. ושנה
 קרית כ"י נקרא מיע קכנו קריקי אהקבולו ו' אקלו אשר הוה אונס קצונס
 רבי אבא עזר" (ראה מאירי) וי זה קר קפרא? ההאמין לשנת תכ"ז צ"ב
 330 (והאמה). רבי אנושעא קריקי (עירובין צ"ג) רבי חמא אקלו היה
 וגבול הפאר. ז) חזקיה קראוהו קריקי (מולין נ"ד) והיה קנו של רבי גיטא

רבי אקא אקו גוי ספק אמת וזכיו הבאר. ויהי חוקרי התולדות
 נקובו קזה, החכם צונץ סספרו על הברכות (צב ש"ב) כתב כולא היה
 רבי תנמוא בנו של רבי אקא על ויהי שנצא בר אקא הוא יך תיאר הכתוב
 כנו קרבי, אוקריו, ורצת החכם גרשון קתולדות היהודים (ג"ה צב
 תצ"ה) הוא הפך כי גם ויקם שנצא רבי תנמוא קרבי היה שגואה (צ"ב)
 "קר אקא" אולם העוקר הוא כנו שאמרנו כי רבי תנמוא היה בנו של
 רבי אקא ונקרא קיהלנו וקובלים הקבאים ומס קרקו קש "רבי
 תנמוא סני וקובלים האחרים ניכר גם שם אקו ולפנים קתול
 קביוני קירבי לגם זה הוא הכונה בנו של אבא גרול כאמר. ואין זה
 ספק שרבי תנמוא סני הוא רבי תנמוא קרבי. אקא כי האחרים להקלו
 קובלים הקבאים ורבי תנמוא הם קצתם נשנו קובלים האחרים על
 שם רבי תנמוא קרבי אקא : א) קפסיקוא (באר חו צ"ב) וקוק"ל (ס"ו
 ס"ג) ה' תנמוא סתמו הקבאים ואש"ס וגו' זה לוק הפך קובליה כול,
 וקפסיקוא קמ (פכה"י) נאמר קב"ב כן פתח רבי תנמוא קירבי
 וקברל קובר (פי"ה ס"ג) א"ל תנמוא קר אקא. ב) קד"ל (פ"א ס"ו) וקאג"ל
 (פ"ה) א"ל תנמוא אמצא אברו סעמא לקראת השנים קבאו כול, וקתנמוא קי
 (קתליט סי' ט"ו) נאמר קב"ב ה' תנמוא קר אקא אמר. ג) קברל תלמי (ג"ו
 י"ג) א"ל תנמוא קתליה לדה נכנסו נשתי הבקלות כול, וקפס"ל (פי"ה ס"ג)
 נאם קב"ב על ה' תנמוא קרבי אקא. ד) קתנמוא (תורה סי' ג') א"ל תנמוא
 גה וכל חפצי מעשה שאינו חפץ לחייב כול, וקתנמוא חבש (גמ ס"ט)
 נאמר קב"ב א"ל תנמוא קר אקא. ה) קתנמוא חבש (ויקרא סי' ל') זשה"

תגבול. ה) והוא קרבי (ירוש' מרכות פ"ה ה"ב וקוק"ל) הוא ג"כ בנו של חייא הגבול. ט)
 גתילא קרבי (ירוש' ז"ב פ"א ה"א) הוא בנו של ל' יהאבא ילידה הלני איהיה גבולו הפל. י) קפסי"ב
 תנמוא קרבי אמר אז הרגו נהרגו הכנו אין נהרגו אין אקו אקו ק"ל הוא א"ל אפגט רבי
 כול ופ"ט"ל קתול (וא"ל) קרבי אמר אז יקדונו ינו אלא אמת קבוח היה וז"ל כן נקרא קרבי כול ופ"ט"ב
 אנו תלמי כי אקו היה ג"כ והתכונות והקבולים האחרים נזכרו איה חכום קתול קרבי
 ה' קרביה הכהן קרבי (פ"ט וקתנמוא קב"ב) ויהיה קט של רבי תנמוא אבא וחסו קל כנו לקרבו אק"ל
 ל' קרביה (ל' חייא חייא קרבי (פ"ט קב"ב) והוא היה קנו של ל' אקו חקא קבא איה גתילא חייא ז"ל

כי טוב אמר לך כי לתמוס איך חק ונקיץ כל, וקובל שור' (סנה"ס)
 נאמר קצת כי תמוס קר ימלא פתח כי טוב אמר לך כל. וכל זה אני
 כותב היטב כי רבי תמוס ישי הוא רבי תמוס קירי והוא רבי תמוס
 קרי אלא. יאמר כי הוא רבי אקא זה שהיה אקו של רבי תמוס נאלץ
 לפי האמר היה גם חכם ומוסר לא הוגד לנו גם גידרי התלמוד אז צדו
 על זה. ואנו בקראנו אקור ולתור כי הוא רבי אקא זה נקרא אקונו
 בתלמוד דקר אמר אשר נפלא הוא דור קהלקה הראשונה גם קרם נכתבו
 אצדו כי הוא.

ג

הנה לפי זה לנתקרה אצונו אמלה כי רבי אקא אקו של רבי
 תמוס היה חכם ומוסר הוא נקלה לפי זה קדמי כל וקו/אין
 יתכן שלא יוצא רבי תמוס יקם גם פעם אחת צדלונתו ונאמר
 הכתוב להזכיר ולאמר דקר אמר קלון? וזה גם קצוב אשר אני
 כותב (אין פי' דרכו של רבי תמוס. אמר אחרי חכמים הקדמין
 ואמר על שם אמר? אמר אמרי הבהלה והחפוש קנה על
 קיפנו אהיה כי קאמר אמר רבי תמוס אפדום גאמריס קלס רבי
 אקא אקו ין באלוט העדקים והגבסיוס ולקלי הספרים נאמן
 געין ראוי כי עלו קליוני השקולוס קלס האמר וצל כן לא נכר לעין
 קתלום ההלקפה כי הוא שם האמר האמיתי קרם נסיר יאמר תרתי. הלוגא
 ואל סניפס: יא) בקראשית דקה (סל"ג ס"ג) גוקא נאמר כנה: רבי תמוס
 ורבי אקא קר אקו קלס ר' אחא אמר שני קצורת קאה והקריט נרמיוס יאמן
 על אלו והקדה" נתלמא עליהם רמיוס. והנה רבי אקא קר אקו לא נמצא קוס
 יקלס חכם קלס זה שהיה תלמיד רבי אחא ושאמר דקר קלון. וקולקוס תלמיס
 (ס' קנה) הנוסחא רבי תמוס אר' אקא ורבי אקו קלס ר' אחא. ונראה
 ברור כי צ"ל רבי תמוס רבי אקא אקו קלס רבי אחא, ור' רבי תמוס
 אמר קלס רבי אקא אקו שאמר קלס רבי אחא. וכעין זה נמצאו בספיקרא (ר"ע)

סוכות (ובניקול' ר"ע) ר' קרביה (אמר) ר' חייא אקלו קסמ' ל' יוס' קר
 (הנלאו ו'). ק' באיכה רבתי (פ"ג ס"ג) גוקא מאמר אמר וג' ניסמו:
 רבי תנמוגא קסמ' ורבי אקא קסמ' רבי אמא אמר גדולא לא אמר
 הקבה" בקר טוק נחצר ק' וכאן חצר ק' בכתוב ומקבשי תמאן כול
 והשגיאה גלויה גם פה קניסחט לטוט האמריס כי חזק יתכן לרבי
 אקא אמר קסמ' רבי אקא גם ולקב זה לא נמצא קובלום ואמריס על
 שם רבי אמא סמיני ואם נמצא כפסמ' קפסמ' קיספרי הגברלים אמר אמנו
 ואמריס על שם רבי אמא סמיני לקס הנוסחא של שם האמר מוסדטי הוא
 ומוקלטי על יבי העתיקים אזו הפסיסוק על גולתי קוקוטי וילטיס

(ו) וזה יבד כ' הידנשמי וכן הרקה והפסיקתא להם אגרות מז' קתק
 לקאיס ג' או ג' לטוט האמריס חסר תיקון "אמר" קב' או ג' האמריס הראשונים
 (ה"י הנזכרים ראשונה) ריק לפני קד' המאמר קדצמו קא תיקטי קסמ' כול
 אמריס ר' אקלו קל"י יומן יהוא כול אמר ר' שמואל אמר ר' אקלו קל"י יומן (ז')
 יקוטי הימלאו (בט"ג ד"ג). והרקה טעו קצה גדתיקי הגברלים וקלי גדלי
 להוסיפו תיב קטדוט וו' התיקור קאמריס הראשונים כול קוברל ויקל' (ס"ג)
 (ח') ר' קרביה ור' חלקו ועולא ~~בנימא~~ ורבי אלדזר קסמ' ר' חנינא
 דגיה הקדה" אהוטי ראל חולה כול, וכפ"י קשה" (פ"ג ס"ג) וקקה" (פ'
 ס"י). וישגז נבאן כול החכמים האלה אמריס המאמר הזה קסמ' ר' חנינאי
 וקאיט צ"ל ר' קרביה ר' חלקו עולא קוראה ר' אלדזר קל"י חנינא כול שמו
 אנכין קב"י קימלאו מגולה (פ"ג ה"ד) ונק" (פ"ג ה"ד) והוא כול קקלי אמריס
 קרביה אמר קבי חלקו אמר עולא כול וכן אמריס קאמר הזה קדצמו קקלי סוף
 תלמידי: אמר ר' חלקו (כ"ה קד"ו) אמר עולא קוראה אמר ר' אלדזר וס'
 אמריס היה תלמידי אמריס קלמו היינו ר' קרביה ור' חלקו ור' חלק
 ועולא וכן בולא חלק ספרי הגולות לא זנבא על השקוט הזה ולק"ס
 הרקה קינאר החכמים אבולתידיס ואכ"ל יותר.
 על אמריס לא יהו בקרי אמריס אלא קדיני ההוגים קוברלים אמר יתנאו

השקט שקפלי הודעתים התיקו מאמר מהיחולו אשר (אמר של טל של

לגה במחנות על של רבו אקא סתנו לכבוד הני אהדוא קזה אפוגוא
 ארכדנים וקוננו כחלה ולהראות כי קל המקומות האלה ובלו גיאואוט
 קלם האמר: א) קזראומי רקה (ס"ז) אר" אקא קטר ועם קלדה לזוט
 אשטאסטנה כול וצ"ל מ אהא וו שהוא אנכו קנמנוא התבל (נמצא ס"ז כ"ק) קר
 (פכ"ז ס"ג) אר" אקא היצר הדג בונה אלסטום לפול כול וצ"ל מ אקא [קר ווא]
 בנו לפומ אנכו קולקוט תולום (ס"ז פ"ט) ל (ג.ל) אס (פנ"ז ס"ז) מ גאלו קלם ל
 אקא קל" ונגן נן עלה קדשנו אל מקאם ותתול כול, וצ"ל מ גאלו שגדון קר
 אקא קל" ומנן כול שהוא אנכו הויחלני לקודי (פ"ז ה"א). קל אס (פנ"ז ס"ג) אר"
 אקא קל" קרוי כנה כרכוריים כול וצ"ל מ אקא [קר כהנא] וכה אנכו אס (פ"ז ס"ג) אר"
 (ס"ז ג"ה) וקולקוט אל" (רוז פ"י) ה"ה) אס (פנ"ז ס"ג) אס תפקר מ יוננו ואנכו
 אר" אקא דר כאן אמתין השולפין (ה"ג ג' דורות) ונקר הואמר הנה גירחלני קר
 (פ"ט ה"ג) ושל אומא מ [חייא] וקא אהר אמחים הלומפין ג' דורות. וצ"ל קר"
 מ [חייא] רקה. ו) יש (שס"ו) כ"י יחיה קל" שגוא) קר רכ יצתה קל" אקא
 אנה לק אנהי קוט של כול ואולם קולקוט (נדא כ"א ל') הוואוט קלם מ אקא אומא
 וכן אומא קאגד" (פ"ד). ג) אס (פנ"ז ס"ט) קא קומו מ יהואא [קר סינון] [צ"ז]
 כנ"ל אנכו קדשון דרן הובאון) אהר קל קדומון מ אקא אהר קא קכסאון כול
 ואלו ספק כול צ"ל מ אהא אהו היה חקירו וקר פלוגתה בר יהואא קר סינון.
 ו) אס (פנ"ז ס"ז) מ אקא אהר יק גובש וצ"ל מ אקא קר כהנא כנ"ל אנכו קולקוט
 נושא (רוז ק"ג) וקולקוט סיב (שס"ז א"י). ט) אס (ס"ד ס"ד) ונן אמאן שהוא ז'
 מ אקא מית אה מוכא בו, וצ"ל מ יחא [קר מקינא] כנ"ל אנכו קדק" (פ"ט ס"ג)
 (מ עי"ד) (ס"ז ג"ה) מ אקא מ ונח קר" אקא של אדן גלף שנתגאה כול, וצ"ל
 קל" אהא בנו שהוא אנכו קולקוט תולום (רוז תל"ו). יא) אס (פס ס"ה) מ אהא
 זר" אקא קר קניון קל" אהא גבול הוא כנה אל תשובה כול, וצ"ל מ אהא קר
 אדן קר קניון קל" אקא [קריה ברק שפ"ל] וכה אנכו קסייחא (פ' סוקה/קלדה)
 (פ"ט ס"ז) יק קלדה ה"ג קטזוט מ אהא קריה ברק שפ"י. יד) אס (פנ"ז ס"ג) מ
 אקא אהר אהריה וצ"ל מ יחיקו נ"ל יחיקו. ט"ז) מ אכחו קר נכרו (מגואוויח)
 ערין מ יחיקו) נ"ל קדק" (פ"ז ס"ג) וקא קר" אה" מ יחיקו קר נכרו. יז) אס (פכ"ז
 ס"ז) מ אקא ו"ל יונתן קל" או אהר יער ונה שסידט אן התבל אן כול אולם קולקוט

ההיחזק כאלר האינו קבוצת האינו פה קבוצה א.א. אולם המאמר לאפטרן קאנר

על שקטנס כ"ו, וצ"ו תלמידי בר' מאי כגו שמו אנכון קאגבש" (פכ"ג) וכה"ק קאקוס
 שמואל (היז ק"ו). כ"ב) פסיקתא (חומש פשילי, קק"ז) אר"י אקא בר' נחשו
 בקונפוטין כ"ו וצ"ו ה' אקן כ"ג אנכון קאקוס תלמי (היז תרע"ד) זכן נשני ד"ד
 פסיקתא (שם, קה"י) ד"ג ה' אקן האו קרדי, שהוא רבי אקן יומי כגו שהוכח
 בספרי יגולת יומין" הדרכו. כה) קיבדש תלמי (היז יא') רה" קל"ג אקא אור ארש"י
 אר"י ד"ד דלרה זקנים כ"ו וצ"ו קל"ג אקא כ"ג אנכון קלה" (פ"ג) וקקה" (פ"ד).
 כ"ו) שם (היז ב') ה' נתן קל"ג אקא אור (ואו וקא אלא הוא כ"ו, וצ"ו) ה' אקא כ"ו
 שמיט ביגוטו קר" (פ"ה) ושם (פס"ד כ"ג) הולקס תלמי (היז קט"ד) וקלה" (פ"ה)
 וקולונו ואקמנן (ווקא קאנ"ג קא"ג יו"כ') אקא ה' נתן קל"ג אקא אור (ואו וקא אלא
 כ"ו) שם (היז יו"ג) אר"י אקא ג' גאמנות של יהודה כ"ו וצ"ו ה' אקא [קר כה"ל]
 כ"ג אנכון קאגבש" (פ"ג). כ"ה) שם (ש"ס) אר"י אקא האויט ויוק פחד והתלמי
 זסיקוס קתרה כ"ו וצ"ו ה' אקא [חד אקא] כ"ג אנכון קתנמוא (היז יו"ג) וקתנמוא
 קתנמוא (קתנמוא יו"ג) וקל"ג (פ"ג) (פ"ג) (ש"ס) שם (היז יו"ג) אר"י אקא אור
 א' דקור קבלן כ"ו וצ"ו ה' [היז קר] אקא כ"ג אנכון קאקוס ש"ס. א"ל) שם (היז יו"ג)
 ה' אקא אור ה' שהוא גל"ו קצ"ה כ"ו וצ"ו ה' אקא [קר ירמיה] כ"ג אנכון קאקוס
 (פ"ג) (א"ל) שם (היז ק"ג) ה' אקא קל"ג גמנוס יאר וקרין רוחו כ"ו וצ"ו ה' אקא
 קל"ג גמנוס [קר היז] כ"ג אנכון קר"ג קירושילי תלמי (פ"ג) וקבש" (היז
 פ"ג) (א"ל) קתנמוא (היז יו"ג) ה' אקא קל"ג אקא א' סל"ה התולט והל"ך כ"ו,
 וצ"ו ה' אקא [סמוקה] כ"ג אנכון קר"ג קירוש' קרבוט (פ"ג) (א"ל) שם (היז יו"ג)
 א' אקא ה' אקא אור ה' ירמיה קצ"ד אורנו ירמיה ששה כ"ו וצ"ו אר"י
 אקקה [קר זעירא] אור ירמיה קצ"ד אורנו וכה"ק אנכון קאקוס (פ"ג) וקא"כ"ה (פ"ג)
 הגי' ה' אקקה קריה בר' זעירא. א"ב) שם (קרכה יו"ג) אר"י אקא כ"ו אנכון
 אור התמנוס כ"ו וצ"ו ה' אקן כ"ג אנכון קר"ג קבד" (פ"ג) (א"ל) קתנמוא קבד
 קתנמוא יו"ג) אר"י דרכיה קל"ג אקא ויהי קבדש כ"ו וצ"ו קל"ג אקא [האקוס] כ"ג אנכון
 כ"ו) אור ורמ"ס. וס' א"ל) שם (קתנמוא יו"ג) הגי' ה' אקא האבנו. א"ו) שם (וסוט יו"ג)
 אר"י אקא ה' הריס שקורא כ"ו וצ"ו ה' אקא [היז יו"ג] כ"ג אנכון קכ"י ספרו ז"ל הליה ג"ה. א"ו) זפסיקא
 קבד" (פ"ג) אר"י אקא נכ"ו קבד" אורנו כ"ו וצ"ו ה' אקן כ"ג אנכון קבד" (פ"ג) (א"ל) שם (פ"ג)
 יו"ג) ה' אקא קל"ג גי' ה' גי' קל"ג יחנן ויקר האור הוד קירושילי קרבוט (פ"ג) ושם הגי' ה' אקא קריה בר'
 גי' קר קא. א"ל) שם (פ"ג) אר"י אקא אור גל"ו הלקסיס אר"י א' כ"ו וצ"ו ה' יוס' כ"ג אנכון קפסיקא
 (קתנמוא) וקאקוס חוק (היז תתק"ה). ה' קבד" אקא אורנו (פ"ג) אר"י אקא גל"ו הלקסיס אר"י א' כ"ו וצ"ו ה' יוס' כ"ג אנכון קפסיקא
 וצ"ו ה' אקא כ"ג אנכון קאס"ג וקל"ג כ"ג ד"ל קבד" הול"ג אורנו יו"ג. ומהאקא אור האו תקל"ג א"ל
 א"ל) שם (פ"ג) אקא קבד"ש זכרון. ה' אקא יו"ג אורנו יו"ג. ומהאקא אור האו תקל"ג א"ל

8

יח נמצא ביהושע ויקרא בפרש בצצו ויאן ספק כי נראה שהיא ג
 ספק נצ"ח ה' הנחמא רבי אבא [אבון] קלס רבי אחא אבי גולוס כו' ואם דקל
 שדג (נהי) נחמא דבג' אמר אמא קר הנחמא גולוס כו' ור' אחא קר הנחמא הוה
 אחא סיני ה' ה' ה' וקובלום כו' שהכחשו קיסרין גולוס וחסין (דקל
 ה' אחא). נשנה גבא דה כו' רבי הנחמא אמר אפסוים אגרוס קלס רבי
 ומאן אבון. ואם גזר החלנו אבטו דוב כו' רבי אבא דה הוה גולוס
 רבי אחא וסר אפסוים אגרוס קלס רבי אחא רבא. והנה רבי אחא קר

ינסיחא גולוס נצבונק שס. קלס אמר אמר נצבונק הנחמא הוה גולוס
 כו' שנחמא דהנה שחמא.

(ד' כו' א) קב"ה (ספ"ה סי"ד) אמר אמא קלס רב (כצ"א) ולפניו הגולוס
 (ה' רב) אבא ג' נחמא אבא כו', והנחמא הזה וקרא ביהושע קבוסין
 ה' (נשנה קב"ה) (ס"ג ה"א) שס נחמא דג' דג' ר' קא קל"ה חס"א. קלס (כצ"א סי"ג) כו'
 אמר דל הכא שקר ה' נחמא אמר אל השניה והנחמא הזה וקרא ביהושע קבוסין
 ה' (ה"ה) ינסיחא (ס"ה ה"ג) ינסיחא גב' דג' ה' קא. ג' כשה"ה (ס"א סי"ג)
 נחמא (ה' קא קל"ה ינסיחא אמר כנס" כו', והנחמא הזה אקרא חס"א
 דנחמא (ס"ג ה"ג) שס נחמא דג' דג' ה' קא ר' חס"א קל"ה ינסיחא. ה' דקב"ה
 (ס"ה סי"ג) אמר אמא ה' וקרא דרבי קבוסין וקרא ר' חס"א וקרא והנחמא
 הזה אקרא ביהושע קבוסין (ס"ה ה"ג) ונגולה (ס"א ה"ט) שס נחמא
 ה' דג' ה' קא. ה' קבוסין שחמא (ס"ה ה"ג) אמר אמא חס"א כו' כו'
 כגון והנחמא ההוא אקרא צבונק ביהושע וקבוסין (ס"ג ה"א). וקבוסין
 ה' חס"א (ה' חס"א) ה' אמא דה הונא קלס רב אמר האול סחמא
 סבאום אבטו על חס"א וקבוסין (שס סי"ג) ה' ה' ר' אבון קבוסין
 קלס ר' אבא וצ"ח ה' אמא דה הונא קלס רב והנחמא הזה אקרא ביהושע
 קבוסין (ס"ה ה"ט). וכל זה ברובה זין קבוסין דקבוסין גבורה
 אבון ולהביר קל אמר כזה יחידה וקרא ביהושע ואינה ינסיחא
 דנחמא חס"א. והכלל הזה יאמר נחמא דל הרבה נחמאום קל סבוסין
 ה' דל סיהו וקרא אבניה וקרא כזה נחמאום ולקלוט סלר הוה חס"א קבוסין
 הקבוסין.

(קר מניח) היה גבולו בדר הכניסו לאויראום שלאי" ואצ" שלמיני
 אצ" תלמידי רבי אבא זה קוספר מכני האויראום והבאר התנינו עקב נראה
 גצה כי היה גושל דאמתי ועמי הבבלין וקיס ולכני של רבי אמלל רבא. ועוד
 וצדוד עזר צעם אמר האמה ונתקלר אבדתי יי הוא רבי אבא שהיה
 נלכני הבבלין קבאר התנינו וילויג רבי אמלל קר מניח? אמנם קין
 מכני האויראום הבבליים דבור הצי צמנו לעם שנקראו קלס רבי אמלל
 ויאלר הוא וילויגי רבי אמלל קר מניח. האמה נקרא רבי אבא קר כהן ונצד
 רב קירוולמי והשני נצד קלס רבי אמלל קר יואן ונצד רב דגברלינס. ונקרא
 אקאר דאמלה אצ" אמלר נובד לנו בתולדות שני התכונים האלה עפי" גאוריה
 קירוולמי וקברלינס. ויאלרי כן נעריקן אמל תקירחטנו קהסלין אמלר אליו
 אמננו פלין קדה.

ד

רבי אמלל קר כהן הנזכר קירוולמי מי דבור הגמלי לאויראום שלאלר
 שלאלר והוא נואר דאמתי ועמי הבבלין וקנזרותו אקח גורה יסי רבי אמלל
 קר מניח ורבי יהואל קנו של רבי אמללן קן פזי של גבולו מכני הבבלין שלמי

ט) רמיית אהדעק קזה פרו אמר וספרי גולת וחסקיהו שגבלין אמר
 רבי יהואל זה יואן כי הידיעה החפלה הזאת הוא אמר ואבני הפנה אוסבול
 תקירחטנו בתולדות של התכונים הנכחים וכה דקרי למ: הפה כונתו פולמי
 מכני התלמוד ונו קוספר האויראום הנקראים קלס רבי יהואל שאלה תכונים אונק:
 רבי יהואל קר פזי, רבי יהואל קרמי סינין ורבי יהואל קנו של רבי אמללן קפי
 והנה רבי סינין הנזכר קלני התלמודים והיבדלוים הוכחנו אקין (ועד ל סינין)
 קבנה לאויראום כי הוא ל' אמללן קן פזי הנזכר אקלי ואפ"ז יואן הבדל גלגלו
 כי ל' יהואל קרמי סינין הוא רבי יהואל קנו של רבי אמללן קן פזי ואני צמתי ערב כי
 ל' יהואל קר פזי הוא ג" ל' יהואל זה ושלמי התכונים האלה אקן אמר הוא.
 ושל אהכיות זה קבנה לאויראום: א) קירוולמי קרכות (פא" הא") יהי רמיס אמלל יקל
 קר פזי יעלה כהן וסליט הרקיס כו. וקדל" (רפ"ד) נמור קפ"ד אמל" יהואל קרמי סינין
 ב) קפאה (פא" הא") אמל" גרפה קר פזי פלס ונאדני ולפליקו' גה אמר חלמודים הל' של
 אקד"ג הוי כו. וקדל" (פס"ד) אמלל קרמי סינין אמר כו. ג) קרמיני
 (פ"ד ה"ו) ל' יהואל קר פזי ל' חטן קל" אמלל קרמי סינין אמלל קרמי סינין

יהיה (כאן אמורה פא) וגם ישר מאחרים קלם רדי, אחא (ישי"ע סג
ה"ג, קיצה פא"ה, שם פה"ה, געניט ס"ה) וקלם רדי, הו"א דר פא
(קרכות ס"ג פ"ה, וק"ה פ"ה) ואגרי בן הלך אן בפירוש אקתת תורה
גם גיפ רדי יונק ורדי יוסי קר דקידא חכמי הבור ההוא. והוא היה לונה
אליהם מאי היה לוי והלגונות לקיבא גרדי אחא ורדי והוא דר פא
(ישי"ע שם, פ"ה שם, געניט שם, וק"ה שם) ועיקר תלמוד היה גרדי יוסי
(פוגע ס"ה, ה"א, שקי"ס פ"ה, וגולה פ"ה, וקניט פ"ה, ה"א, כעלמי פ"ה
ה"א, סוטה פ"ה ה"ו). זון קוצא אן הפירוש נראה כי זה היה קעט אלר
מירד הפתח על ידי גאלוס והרבה תלמידי, הילקוט הפירוש קאו
אפי רדי יונק ורדי יוסי (אגלה פא). וגם רדי אכא קר סא נראה כי היה אפי
הקמית האלה. א"ל הוא ישר מאחרים קלם מודה וחכמי קא: קלם קר

שמואל קר יד זמק נח דכניטי אמרה נאסרה אן גשה"ו כו' וקדק
(פא"א) נשם (פא"ה) איתא קד"ז אר"י יהודא קר"י יונקן ה' חטן כו'. א"ל קד"ז
(פא"א ה"א) אהו שיהא אהס גירושין ה' יהודא קר פזי ה' חטן קשר"י חונק לוי
דציבורין אמר אהו שיהא אהס גירושין אהו ששנים וגרשין דא"ז וקד"ז (פ"ה)
איתא קד"ז אר"י יהודא קר"י יונקן ה' חטן כו'. ה' שם (ש"ס) ה' יהודא
קר פזי גוס"ל חמוק"ל גס"ל זצ"ו וקד"ז (פא"ה) נאמר אר"י יהודא קרדי
א"ל חמוק"ל. ו"ה שם (ש"ס ה"ג) אר"י יודה קר פזי חו"ל וקל"י אפרון פה
קנפ"רין כו' וקפסיקתא ידית (פא"א ס"ה) נאמר קד"ז אר"י אכא קר ינא קל"ה
יהודא קרדי יונקן (ראה לקון פ"ו. ג"ש קצה). ז"ל שם (פ"ה ה"ה) אר"י
יודה קר פזי אלקים נושא יתורם קונה אפי וגזר כו' וקד"ז (ס"ה)
איתא קד"ז ה' יהודא [קרדי יונקן] (כ"ז) כג"ש [אנכון שם פ"ה] פתח
אלקים נושא כו'. אן דגשירוט (פא"א ה"ה) הריגונק וליגוס ה' יהודא קר
פזי קלם ה"ק ולכנסא געלפה כ' יונק קעט בואל ירקטן מאגבא חוא לוד אה
אחינו הוסא אהי אקדנו ב"ה בלגון אהי אקדנו וקתמונא התב"ל (ש"ס פ"ה)
ה' ישי"ע) אחינו הוסא אהי אקדנו ה' יתקא קדדי יונקן אהי אקדנו ד"ה געל/קצה שם
ידי געניט א"ל יוסי

הונא (גמלה ס"ף הא) קלס רז שלג (לקר פ"ו הא, י"ט וקמ"א). ורזכר גמלה
 הם קלס זמרים י. גם זהוראנוני הלכה לזלה וקאים לפדויס דוחללו
 כמו בנזיר (ס"ט הא) הוכה ל' קאזר כהן קכסר עקדיה פנהו (קזר הוגיה לרזכר)
 יקינו ויזכר ^{קהנאה} (זלה י. אלצר כי היה ולכנו קכסר הנזכר. וזו) זמרוט הכסר
 הדה כהג קסי גקוה"א (קכה ז') נז"ל כסר עקדיה יכולאנו. וז"ל נזיר ע
 הווס אמרה פרונטי יס בנכר קברן פולק דז"ן עקד"ו וזא"ן עקדי. גם נזכר
 כסר עקדיה לרזכר צפטי זכ"ה. ורזזה וזכר כי הכסר עקדיה הנזכר קינוללו
 שס הוא הסוקן לרזכר כי גם רזי יוסו רזן זלר היה זכנו זכ"ו תניס
 היתה. שיקנו קסיקולר העיר צפטי קברן העולה זכ"ה לזולת חלק זכסר
 קאיומא"ה יז). גם זמ היה או לרזי זמקא זר כהן ושונו זקוליה וגם
 הוז היה קתולה זולאיו רזי זמקא קר זנימא וזמרו כן קא לפע רזי
 יוסו ונזכר קינוללו קרכוט (ס"ף הא) ונזיר (ס"ף הא) זקוליה (קעיר הוג
 זקוליה") זמרו בר' קא זר כהן זמזר קיני ר' יוסו קלס ר' זמקא זמקא כהן

י) כמו קל" זמקא, קל" הונא, קל" יהואל קר סיזי, קלס רז שלג כזקולר.
 וכן זכתיקולר (ס"ף ה"ו) ר' הוז ר' יז"א ר' זמקא זר כהן. גטי. זיה (לרזי יוסא זמ)
 קל" חנימא קן גמלא נשים זמרו וזכרוט כו'. וקיקולר (ס"ף הא) זמ" קא זר כהן
 קניו כ' יוסו ל' יתיה זמרה. וזכר קצרי זזה לזופ גם זסי ל' יתיה.
 יז) ז"ל כי זמרו לזלה (ס"א) לזמ עבד לזו זקינו ל' רזי יוסו זר
 זדיבא זבויק זולס לפי זה זנוסר קיני המזמרים בקולה וקגסורה זולס זסי
 זולס זמזר יוסמי הזקיס כסר קאיומא"ה כי קקרו ל' יוסו הוז קכסר
 הדה ר' יוסו זון זיוקרר הוז ר' יוסו קר זקילא והוז ר' יוסו
 יתני הנזכר כמו להוכחו קי שכי גגלר יוזסין (זרן ר' יוסו) וללפסי
 זזה כי לז היה זקיס זולקו ל' ר' יוסו קהזיר זוקרר"א זלר עיבה לז
 זקיס ההוז וכ"ז קסי זקוה"א (כי זמ') זז"ל זיקרר (הנזכר קינוללו
 לזעיוט פ"ו) לפי זעזת הוז זוקרר הנזכר פדויס הרקה קל" וקברן לזולס
 זכסר לזולס חלק זכ"ו כסר קאיומא"ה נזכר זיון ר' יוסו זון זוקרר וזולו
 היתה לז תכניט עיר זוקרר זכ"ה. וקסיני הנז' הזרכתי
 דזה יזכר זכ"ו.

ישראל כפי ש. ונהיה אפי ההלוקסה הכאלונה נראה כי רבי אבא
זה היה ק/ אמר לנו כה/ ויחסוהו על שם אביו אולם כאלר נזהר
אזי מקינות אבוי רבי אבא קר יופ/ אשר זכרנו אגדה ונתקונ/ אחיו
כ/ בהתקונתי נאותה תצלה לנו קזה השורה תבשה כגו לנקרה דפי

הבמ.

ה

רבי אבא קר יופ/ הנזכר בדבולוס היה חכם ופרה/ זבון/
וגמא גרו/ באגדה ונקאים פדגוס רקוי גס פרו הוברטוס והם: דקאל/
רקה (פכב סיב זב), פכג סו, פס"ה סו) וקניק לא רקה (פ"ז ס"ג, פ"י ס"ג)
נברו"ט רקה (קפתיחה) וקלה"ט רקה (פ"ב ס"ב, פ"ז סי"ג יג) וקסיקטא
(המובל יג), קמובט השלושי קפז, ותאמר ציון קא: קכו"א, לוקה קנת:
וקוברט תהלים (גד' א"א יד) וקפסיקטא רבתי (פ"א ס"ד, פ"ט ס"ג) וקנתונת
(תשא ס"י י"ג). והוא מי קבור החגושי אמוראיים שקאלו יאלא. וקמ
גולבטו היה באחזי ולחי הדבורס ולגה אקח גורה יפי רבי אחא קר
חנינא ורבי יהואב לנו אל רבוי אשון ק/ פזי אשר הוא גבולניס גס קדרא
היא אגדה ונסד כגה גאגריס באגדה קש רבי אחא (פסיקטא התובל/
ויקל"ט ס"ג ס"ג) וקש רבי יהואב קדי יסוון (ויקל"ט ס"ג, שהר טז) פ"ב ס"ב, פ"ג
יג) אפנינו קוברט שם הגוי אר" אבא היצר הדה בונה כו, (צ"ל) היא

[קר יופ/] כגו שהוא אנכון קולקט תהלים (י"י פ"ט) כגו להסירותי ז"ל אפי
הדעה ז' אגו ד'
יג) אפנינו קלה"ט שם הגוי ר' אבא קר כהנא דר יופ/ וצ"ל ר' אחא דר יופ/
אקא/ הדעה יט".
יד) אפנינו שם הגוי אר" יופ/ אגר הקקה" אגס אפי כתכס כו (צ"ל) אר"
[יא קמ קר] יופ/ כגו שהוא אנכון קולקט שם.
טו) קוקק" אפנינו הגוי אר" אבא דר יופ/ קש ר' אבא (צ"ל) קש ר' אחא -
שהוא אנכון קולקט תהלים (רנג ויש"ן). וכדר הסירותי ז"ל אפי הדעה ז' אגו י.
טז) אפנינו קלה"ט שם הגוי ר' אבא קר יופ/ קס" יהואב ותין יפק כו (צ"ל) ר' יהואב
[קדי יסוון] (נשגטו ד' התיבות האו קלגט התיבות).
יז) קס" (פ"ה ה"ג) איתנא ר' אבא קר ר' יהואב ר' יסוון קש ריבא כו, (צ"ל) רבי
אבא קש ר' יהואב ר' יסוון קלר"ק כגו אהא אנכון קב"ז בוינוש תלמוד (פ"ה ה"ג) (קלר
(פ"ה ה"ג). וקדוניה/ (פ"ה ה"ג) ר' אבא קר יהואב קש ר' ר' ר' יהואב אגס ר'
שם (ה"ג ה"ג) התיבות ר' יהואב קש ר' יסוון קש ר' ר' ר' יהואב אגס ר'

פ"א ס"ג) ושל התכנים הולכה הזריחה יחד מאור תורתם קדירה לוב
 נטרפולין של ערי הברית כאמור אנדלה (פ"א ופ"ב). והנה קירוולו לז
 נזכר של התכס הזה קלום וקאס יזל וגאב יסאז הבקר קדונו ל וכן התקד
 אלא תכאית אין לז לא זכרון עם התכס הזה קירוולו גס פדס תחוט תחוט
 אשר נזכר דספתי הוגרלים פדמי הרקה? וובלי הרקוט והפסיקוטא הלא
 אגבוי א"י הם כנולד, וכודט אין חכס אשר נצנו זכר ונאגרו קיבול
 רדה (פסיקוטא אשר לא קא זכר) כפדס קפדס גס קירוולו יזל. ואולס אגרי
 אשר נהקרה מצולנו כי רזי מקא קר כהן הנזכר קירוולו היה קבור
 התוש. ונולקו קברות ותלמיד רזי אחא קרונינא ידגי יהודא קנו של רזי
 שגדון קן פזו וגס רזי מקא קר יוצן הנזכר קוגרלים היה מתכסי
 הימנולאים הברומיים קבור התוש. ונאגרי רזי אחא ורי יהודא
 הנזכרים של אלפוס גזה כי רזי מקא קר כהן לקירוולו הלא רזי אחא
 קר כהן קוגרל יזל) ואקו היה שמו יהודא ונקרא יוצן קירוולו יחסוה
 קלס יזר כה"י על שם זקינו שהיה שמו כהן. וכזה מצאנו אצל רזי נתון
 ימי הנזכר קירוולו וקוגרלים שהלא רזי נתון קר כהן הנזכר קדלי
 וקיסרי הוגרלים נקרא אלפוס רזי נתון קר נתון הלא שם זקנו שהיה שמו
 נתון כאשר הכתנו על זה זספתינו גאלג יחסין. (זרין רזי נתון) וכן
 רזי יהודא קנו של רזי שגסון קן פזי נקרא על הרוד קירוולו ולפדוס
 גס קדלי וברומים קלס רזי יהודא קר פזו על שם אגרי הולסמה שהיה
 שמו יסז" (ראה אנדלה פ"ב וקהלרה ט"י) וכזה עוד רדה זר זר
 גנה יחסוה על זקינו חנה יוכן רזי שגואל קר קר חנה (לקט כטי) חנה קט

יזל) קברין אגק אשר קזה כי התכס ראהו קי בפד"ג גל (צב 254 קהלה 4)
 הקוא קן התכס אשר קא זכרין קוגרל רקה ולא נזכרו קתלובוס מאי רזי זכ"י
 רקה ואולס אט הוכתת קיסרי גאלג יחסין (זרין רזי זכא) כי רזי זכא רדה הנזכר
 קוגרלים הוא רזי זכא ימי הנזכר קלס קתלובוס. גס הקוא שם עוד אג קר
 אטיא ומט הוכתת קיסרי הנזכר כי הוא קר קדיל הנזכר קדלו. גס הקוא אג
 ל חולפת קיסריא וקר" פ"י, ואגנס ט"י קד"י שם וצ"י רזי תחולפת קיסריא וכד
 אנטן באקאז (וולא יט"כ) ורזי תחולפת קיסריא נזכר טה פדוס גס קירוולו
 יזל) וקוגרל תכאית (נז"א) אולס תחולפת קדיל (כצ"ל) כגוי האקוט) אשר הקדה אג
 לפי נחכס (אט אפוכתי וקוסל להל) (פ"ג ס"ה) אולס קפז אר"י תכא קר כהן קר תכא אולס עלה
 כי האולס קר כהנא נלגדקסן גמט קט דפ"י וחסאד פדוס שטאר דג"י רזי אכא קר סג"י

של רבה זכר מעי יקל גאון וחסדו אפסוים על שם אהי זקני חנה לחיה
 רמל נולספונה. וכן רבי יצחק קר קר חנה (נושא זד:) הוא רבי יצחק קרה
 בריה קר קר חנה (יבמות סג:) וחסדו גם כן על שם זקינו וכוונת קרה
 פרקה.

ו

ע"י ה"שנים אשר נצטט בתולדות רבי אבא קר יובל הנזכר
 הנקרא - לפי השדרתו - ביבולאוי בשם רבי אבא קר כהן אשר לונג
 הם אל ה"שנים שהקאט אצל רבי אבא אביו של רבי תנמואל כי היה אב
 הוא קבור החוש, לאווראוימ לקאוי ותלמידי רבי אחא קר חטא פרוג.
 (אוצה פג) נראה הבקרה מאד כי רבי אבא אביו של רבי תנמואל הוא
 הוא רבי אבא קר יובל. ויפה נקרא רבי תנמואל קפי בעלי הגבולות
 המאומרים מתואר קריקו שהיה קנו של רבי אבא זה שהיה גמכוו הבור
 וצאה אוצלה סף וקהלרה ה'). וגם זה שציינו כי רבי תנמואל גסר אפסוים
 ואורחיו קסם רבי יהודא קרה יובל (דל" פאל" סק, שהל" פג" זכ" אמא) נראה
 זה כי קרבן (ר' תנמואל) הוא רבי אבא אביו של רבי אבא אביו של רבי
 תנמואל רבי יהודא קרה יובל.

ואתרי אשר קאטו אצל החלטה כי רבי אבא קר יובל הוא יקו אבא
 אביו של רבי תנמואל וצ"א קרינו עסיג' אשית העקב אוטור צב קאור
 אמר אשר הובא ככה בקאור קלעני שנות האורח וזה הוא: א) קירושמי
 קבושין וס"א ח"ג) ונשנה בפסיקתא (בעל גשער) וקרו"ל (פג') וקאור' (פאל')
 א"ל גטנא ל שקלים אפסד. קמחה סלזים כול' א"ל יורה קר סזי חול' וקלי.
 עפרון בהע קפסיהו יהעזא ככס' ולא יתנעה ליה' ק' קבל' (סנה" סד)
 נאור קבל' א"ל יובל חול' וקלי עפרון כול' ג) בפסיקתא רבתי (פא" ס"ג) נאור קבל'
 א"ל אבא קר יובל קסם רבי יהודא קרה יובל חול' וקלי ששן אמהק אפסוים
 שאינן מאא קפסרים. ב) קמחה וצ' (קהר סי' א') נאור קבל' יאור קן גארו אפסוים
 שאור רבי חנניא ה' סלזים שקמה סלזים הן חול' גאורו שחן קפסרים כול' מעט
 עיקר המאמר הזה ביבולאוי קבושין הנזכר וגם רבי יהודא קרה יובל סוקא
 רבתי הוא ר' יורה קר סזי. ג) שהיבטנו ד"ל קפסרינו וגאור וחסון (ראה אפסוים רב
 סי' אור ל) אולם נאין אן אפסו הפסיקתא רבתי ויבולאוי קאור הזה שם **הוא רבי**
 אבא קר יובל אשר לא נזכר זונק' גם לא קיטר המקלות הנצביות.

המקורה וההתקונות הנאוגה קרה נראה לפי באתנו כשר בזר
 כ/: כי אקו/ (כס"ג) קרנו שריו תנמוט בבר ובשל חכונז הקובאין
 זל סבר ברשינו התורה ודומיה על ספר הראשונט שלא נמצא עליו למ
 וברל קן הבאים אתרו וקללי האגרה האיסבו על ספר הגדל שון הקדק יוצא
 אל גברלי הדול כפי לפס קיבנו היום וקד נכל) גם הוברל לחוקר ריו
 תנמוט. והנה קתנמוט (קהר) כגוק קמאר הזה אמר ק/ גארו וקסבר
 הדברני הקוז הנשמא ק/ מאב"ח" וקתנמוט הגבל (ספ) הגי' ק/ מאב"ח ולא
 יבדנו וי הלא כי לא נמצא זכרו עוד קלס גקיס. ואולם כאשר נבדל אל
 והפסיקתא קדמי כי קל האמר הזה הוא ריו אמר קר יובל וגם נתקד
 אצולנו כי ריו אמר קר יובל הוא ריו אמר מקו של ריו תנמוט יש אלפי
 וזה כי היה כגוק קתנמוט הנזכר. אמר אמר גארו" וריו תנמוט הוא
 שזמר בקר זה קלס מקו והיה כגוק קוברל ריו תנמוט האמיתי והקבוק
 יומר אמר גארו קלס ריו יובה קר פז" כ/ וקל התנמוט שקיבנו מו אלו
 היברל הנקרו אלר ולס שזק בעל התנמוט (הוא הילופנו) העתיק לפי
 מונו מות המאר הזה ולס קפרל קהר "אמר אמר גארו" והלוטס
 "ר' יובה קר פז" ונספר הפסיקתא קדמי אמר שזק גם הוא אמר המאר
 הזה והברל ריו תנמוט האמיתי הנזכר וגם יבדל. אמר. מקיסו של
 ריו תנמוט ומקו קבוק וגם יבדל היסב אמר הבונה של "אמר אמר גארו"
 ריו תנמוט קוברל העתיק הוא אכון תמט זה "אמר ריו אמר קר יובל והוא
 קלס ריו יהודא קריו סיגון (שהוא ר' יובה קר פזי כאמר אגלה). ותפ
 המאר אמ קראשונט קהר הגי' קהר אמר וכל אקד ואין ספק כי השטט ספר
 יש קצה. ואולי ויה כגוק גם קק" (ספ) כן אמר אמר גארו קל" והלדא קריו סיגון
 נלמס אמר" שלגט העתיקים ונשמר קן אמר ר' יובל/ילקד. וקל התנמוט הלג
 אמר המאר ולס. ונה לקק" רגול תמיד אקרוט אמר ר' יובה קר פזי קלס
 ריו יהודא קריו סיגון (כאמר אמר האוס והפיקאונט שהקאנו אגלה העדה) ס'
 הוא ג"כ סיגול אל ההלצה כי הפס" העתיק אמר המאר הזה וקק".
 אמר אמר כי נראים לנו הפדריק האלה אמר קל זמא אל נכל אהלוט
 זה עוד אפר קרר קדום אמר אין לנו יסוד ונתר נאן אל ההלצה
 פזאר וניסחאונט וכתבי צ' הוסכוונט על אמירת הפדריק האלה, הקומר

כל בוגרו מכוני קאטין (כס: עו:) אמר קהר קר רב מלך הכי אמר אמר
 ר' יובה אמר אהל ושלמי קר. והפס" שזה ושלמי קר. וכל קדמוני (כס:)

יבחר. עב פה בקרנו גאקו של רבי תנמוא עבד נקומא אגלוטו רבי תנמוא
בצבנו.

רבי תנמוא נואב אמקו רבי אבא אפי הניחיה קהולתו דרבי
 בפנים. שעת הנאפו אמ נולא לצבצם פפיוק יאן קהירוק יא אלת
 כי זה היה סבוק אלעני פא ק'. נבדתי אשר עליה רבי אבא ין רבלי
 (בצק טע קיד) הולכו אמו יאן היקום אשר קבד (רבי אבא)
 שם פירמו קגול. וכאשר ראה רבי אבא יארי כשרונות קנו
 הדגולים אגודה ואת עובדה ופיתוב אברהם האגדה ונשאתו אטקיה
 אהקסוק אקת ופי רבי הונא דר מקון ראש הישיבה שם קזון ההוא (אלו
 פא) יאשר נאקד גפולתי דהאכה הצטיין גמ קככות האגדה דר
 אהפלא כי רבי הונא היה גבולי תכתי האגדה קא"י קזנו. אגה אפי
 רבי תנמוא גמ אט רבי קרכיה קרבי חייא הכהן יאשר הוא גפי וסיקה
 איהי גבולי הגכנים קציר הגאט אז. גמ וסר חידה גאריס ק
 רב רבי קרכיה (אקון סי) אן זיקר אגורו היה גרבי הונא הני
 מוט קוקא דוק תלמודא וסר הדדה גאריס קלמו הן קהלפה הן
 קאגדה (פא פא הא, גלה פא הג, קכורים פא הה, שפתסטו הא,
 יקוט פו הה, קיולין טג הה, הנהוט פא הה, שם סו הה, קל סנפ יג, ססיקוט
 פי שוקה יקוקא). גמ שמו שאלותו גרבי הונא (גפול תפלים גז צב, ודתי אפי יב
 יג) וקיבל יאמב גמור נצא הלון הגה: יארי רבי תנמוא ק רבי אבא
 אני שאלתי ולבתי יאונה אפי רבי אבא הונא יכהן דר אקון (בגב סג
 סג). גמ הו פדלו וס רבי פתס ק חנא הכהן ראש יאיקר ציפוני והקלפי.
 רבי פתס (אקנים סג הא) וגמ וסר גאריס קלמו (ינטה פה הה). גמ היה
 קקסיין נאקת שם גרה זפי רבי יצחק קרבי יאלידזר (דכורים פא הה).
 אהלן (קיא עוב הדדה תכנים לקוק רבי תנמוא גאריס גהס או קלום. כה
 השגה רבי תנמוא חיל קלופוס והיה הולק האוק נאפו קתורה וכל דקר תכתי קנה
 דר כי יא ארכי הונא ורבי תנמוא היה גמורו התכנים קפורו ונבד

בפי' דעו קטנו " רדי תנמוא" קאק. שנו הטוק האק אורמוק ודקרו הילא
אפדוים אק אקקא אפני רדי אשי (חולין נה:).

והנה אצל כי וצינו פדוים רבות שרדי תנמוא דסק אס קהלכה
קל צאז רוק דסקא היה בדילט האגבה והיה ראש רבנן דאגרתא
קדונו כמו שכתב דסקים בקאים. אקל יש גי לכתב (הל"צ חנוט) כי
רדי תנמוא היה ורבנן דאגרתא אשר ל דסקיהם היה רק דודל נאגיש
ואין או זכר ושם בן קדאי ההלכות (גדוים התלמוד פי"ד), ואולם הגמרא
הרבים אשר קאו ונוו התלמוד וברלין קדווקה של הלכה וקהמאונט צונו
והיתר וזרים קדאי כי האומר בן צונו מאמא טועה והאמא כי רדי
תנמוא היה כמו רב אס דחקרי הלכות. ומאמרה דחוק ההלכות הס:
(דכבוד ס"א הא) איהו קין הלכות אצ תנמוא אספה שהיא עטקה דג' חופה
של ס"ג נאקה הסיפה לכאן ולכאן זהו קין הלכות. (תלה ס"א ה"ג, קל"ד הונא)
גבש שרוד דב לא נבד דקר והפריש ונוו תרומה אנה תרומה דסה מקבוצה
דב לא נבד דקר והפריש ונוו תלה אונה תלה דנטען תמן הפריש תלה
קום אנה תלה וגז דב כהן. (קבורים ס"א ה"ג, קל"ד ינתק קרדי אאילדזר)
כאלוי בגן תרומה וציהר ובקל ובקל חייק קדלכות אלא אלו התעריק אמן
גמקין קדלכות. (דקת פ"ו ה"ד) חול ודאי אפניק (שאסור) הניום דג' וכה לטעם
להן ארסואה. (בסחוס פ"ו ה"ו) ל לכתב קו וקרא קדל צדיק אהזכיר קוזאן
אצ תנמוא וילאט וי שראה תאנה קדכורה לוא צונו צדיק אהזכיר זון.
(יקוים פ"ו ה"ו, קל"ד הונא) וציהר מקומו והלכה והיתק לאס אחר קל אחר פרט
אפולט צדוות (ה"ל למכאן שאין קדושים תופסין קל הצדוות). קדושים (פ"א פ"א)
דצ" הונא) אין כל כב"ש של כל אצ און כל אצוין. (סוטה פ"ד הא) גמל
נוד און אה גמל מקם קרם הכא דרס און אה כלר כול. (הורוות פ"ב ה"ה)
ל"ד הונא) טוח ראוי אצ צדוות קמל ויהא ויצן. (קדאי חולין נה: ונ"ד)
אה רדי תנמוא ובלאי הוא (בל הלר קדואה כלר קבולא) והרו גמלא
כלר קדואה ופיל קבולא והרוים זכום דכלרים הכא והכא (ד"ה ד"ה)
פ"ה והרו). (ק"ד פנ"ד ס"ג, קל"ד הונא) אצ איו גזין דג שיגזלה ויבו כל
(יקדאי ק"ד) נאורן אצ ל אקהו). (שם פ"ה ס"א) אפילו נפולט השדקו

לה קבץ כל (פסיקתא רבתי פב"ה, קל"ז מאיר) שקוט באלקין זה אלקין שקט
 ונאמר על זה שקט מן המאמר (והירושלמי שקט) (פס"ו ה"ג) (אמר בן עש"ה
 אבהו). גם הוא קדמו ברש"ה וגבולות הרקת הזה יש בו גלוי
 קשמים בן גלוי חכם צדיק זהו זה ואח"כ יקרא ונשנה ונלמוד והלכות
 והגרות (שה"ש פ"ה י"א) וקאי תפונה כלל היה רבי תנמוסא נאיה דרשב
 היה גם נאיה מקיים וכאשר יורו ויוכיחו על זה הוסיף המאמר
 הרקים המוקדמים וזני בקצוץ ההלכות כאמר.

ח

הנה כפי זה שנתקאר היה רבי תנמוסא נובד קפי ^{נפיק} דנח קלון קל
 וכן הוא נובד קלון התלמידים והגורמים קשם רבי תנמוסא יתני דק קופי
 המאמרים הזכירהו זק שמ אקו רבי תנמוסא קרני אקא. והנה הירושלמי
 קרבות (פ"ה ה"ג) וקא חכם אמר קשם רבי תנמוסא דר איסכולא סטיקא וזה
 אלעזר: "רבי תנמוסא דר איסכולא סטיקא וצני. יהי רצון ואפני ה' אוא' אנה
 ותקוטי עולו אל יצר הדע ולקינו כו'. וכתב הרז"ה בקוא הירושלמי (ה'
 ל') כי זה רבי תנמוסא הוא רבי תנמוסא והירושלמי בא אפדוים רבי תנמוסא
 קוקים רבי תנמוסא ואיסכולא סטיקא כונתו באשון יון המאמרים איש ולקום
 קתבתי הדקור וברלן ורבי תנמוסא על ידו שהיה נובד לקדל אגדה קרי
 בר איסכולא סטיקא עכ"ה. אולם השדרתו זאת אין לה יסוד נאון ונתר נח
 כי רבי תנמוסא זה הוא רבי תנמוסא קרני חייא: א) כי בן גצנו ארבי תנמוסא קרני
 חייא שהיה יסוד ונתקן אפדוים נוסחאות של תפלות ^{נפיק} וקדושת כו' הירושלמי קרי
 (שה"ש ה"ג) רבי ונה קל"ז תנמוסא קרני חייא זה שהוא רואה חלוס קלה צ"י
 יהי רצון ואפני ה' אוא' שיהא ל חלונותי שמועתי כו' והפתיחה האמת אי
 אשתי התפלות האלו הוא ג"כ סיוע קצת אל השדרתו כי אק אמר
 הירושלמי. יגם גצמניה ודקדק באשון התפלות והקלות כו' קודמל קרי
 (פ"ה) לקרי אמר רבי תנמוסא דר פבא סיג תרעץ (פי' יפסוק לקרי) א"י
 (הי תנמוסא) אמר תניר בן מאא יסוד תרעץ (פי' יגבור כרבתק). שו' כו' ה"ה

הנזכרת הנקאה גם בקקו, שם (יודי) נשגה נאמרה על שם רבי אלכסנדר
 ורבי אלכסנדר היה גמכני הפחם קבור השני (השלישי) באוולאק וגם רבי
 תנמוס קרבו תייל היה יחד גמכני הפחם קבור השלישי ונראה לקיבל המגור
 בזה גרדי אלכסנדר, מן שניהם קבולה גרוקו רמס. ג) כי רבי תנמוס
 נקרא תייד קירולאני רב קלס, תנמוס" ותיא, תנמוס" והיה לו לקרותו גם כאן
 רבי תנמוס קר איסכולו סטיקא אהל רבי תנמוס קרבי תייל נקרא תייד, "תנמוס"
 ונקרא בוטק גם פה רבי תנמוס קר איסכולו סטיקא. קוויסכולו סטיקא קיאורו
 בזה ראש קוט המבטל (עי קטי המלכין), כי רבי תנמוס זה היה ראש השוקה
 וגבול הפיר והוא רבי תנמוס קריה ברבי תייל איש כפר טכו הנזכר קקלי
 טכו קירולאני לקיסי (פ"ג הא") וקלא נהן גרנוט אשלה קהיה ר' זמא [קלס]
 ר' תנמוס קרבי תייל כפי שתיא קהיה גרנוט אשלה רגויס וקקלי קטות
 (נז:י) נאור בקר זה על שם רבי תנמוס קריה ברבי תייל איש כפר טכו
 ועם ל זה שהקאנו בזה על גרנוט אין טוב וקלי אל הלאמה כי רבי
 תנמוס קר איסכולו סטיקא הוא רבי תנמוס קר אהל. נצתי נשוקה נא
 שניט אל נושא מארינו

ט

כבר זכנו רואים בפרוהת האמוראים האחרונים קאל
 שראו כי גבולו התכנים גם גרנוט בהלכותא שגו זינס ולקס קותיין
 על אופה האגדה וכפי מה שהקדמנו גם רבי תנמוס שם רוק גלינו
 קורה האגדה נזה יען כי מאלץ היו אורעות הזוניקוטי האדקור אל
 לקרו גרור אל בור הם התלוו את שוקט העם אל ההלכה אהל פתמו אלס
 ומאנס אל האגדה הנותנת להם בקריס טוקיס ונמוניס ותרקה טוקה אמיליס
 בעתים הרעות (בבב"ג ג"ג צב קט). וגם אם הותנו פדס אחר פדס
 ואת הושלה הרעות אץ שקר היה התן יקל עט אלר הטיקו אל היהפח
 אץ טוקט עצום הוא בורלויס (לס). ולזמא, קבוצקיהם הרעים אלר זמא
 אליהם וקרוק הרבופוט אלר נרפסו ונבאו גבתי אל בתי צמאה נפל העם
 אתנמוניט והו וקקליס אלולע בקרי. מאגדה ואולס יותר להיה העם הץ

אחרים אשר היו החכמים והמאמצים אברהם כי יותר מאשר הקנין
 הסוף העם הקנינו הם את גבול מסונן מה היא ויקליקו וישלחו אחר
 הימותנות הרעות אשר תבאנה ולקחת היה ל יעצם וכל חסרם קבלו
 היאלה אפרים ולתיר הרקה קיבלה האגבה ולשחוק יגמין תנחומות מן
 המתגבר מתוך כתיבי קבלינו ולפתוח וקור אתקוה **אופל** תלמוד נפלא הדופה
 מתאמת התיים ולשוקד גם אבות נלקחים ולתק ימים הרבות לאתונם
 האנוליים (שם צב ק"ב). כן תאר לנו את מצב הזון ההוא אחר
 מחכמי הבנינוי ההם קוליס קצרים וקרוהים וכה בקרו: קראשונה
 שהיתה הפרוטה גזונה היה אדם ומאורה לשום פקר האכה ועליו שמתן
 הפרוטה גזונה וקוהר שמו חוליס ון האכיות אדם ומאורה לשום פקר
 יקריא ופקר מאגדה (פסיקתא קמבא האילוי) מן לשום פקרי קרובי
 נעמיני (שה"פ ס"י) ועל כן גם כלהיה התכס פורג לפני ההון האלפי
 וקבני איסור והיתר אלהים אומם את הגשלה אשר יעלון היה
 נאעים את פהלתו באגדה. הוולכט את האב (שבת א'). ואלו
 לא יאה ידוע גלית אחרת היתה ביולה **אשכנז** קדה והוא אלהים
 את העם וההולק אחר בזה ויניות אהליק דא סדנות הגורים הגלתי
 ולקטל את הנצנונות אשר הקיאו וכלבי קבלינו איסיבאיהם ולקריה את
 נאיונתם אלה יהיו איקל קרדינו כי יותר מאשר אפנים היה נחול קטל
 הזאת אצונו דא נפלא ופני דעות ויניות ויבליהם אשר יין ושאל
 פכצו ויבגו ארוך בקרד האל (בבוא"ט ע). ויניות אינום גבא והנאותה
 הכניסיה הגשמות כי קטל הזאת אשר אנו כה כפר השיגה תעין
 גבול וקבאנה גדוז בקרו וכל הבתות והיו ולתפלים אהפוף את כל העול
 אמיני וקותרון קנאה היו עיניהם תלויות באותינו. גלית שמה לן
 את היהבוי וקפה חלל היו פקרים מן היהובים אהשוכם אתריהם, גבלי
 גריהם הו ונאצנים אבול דכתיבי קבלינו אהקוצא מהם ולצנונות ולקריה

ולא זה רק אגון אה היהודים דרשתי. וזאת וכן הבאר ולצדו
 כי קדמי כזאת זקני הערים היהודים והתאסף אהם דצמח אהם
 על סענוניהם ולקטל תעצמותיהם והשתבשות הזאת הוא הכתוב
 אשים דתה עיני ולקח על פהשט האגדה בותרו על, כי תן וברא ליה
 הוא רק האמצעי האומי אהשגת התלוי הזאת (לש צב קבא) אה
 פשטות האלו הצידי גם רבי תנחומא נגדו והיה הדירו יעדורו אה ליה
 אהלקים אה עצמו בותר פהשט האגדה ובראוי הוקרא אהצוא נחונם
 אהן עמו הנצבה והנחנה ותגרת ידו ונאלו הדצנים אהר הכדירו תיב
 אכפס על היהודים וירדצום וירדצום ולחזק ידיהם הרפוט בתקופת
 אונים הדעים גם הלקח כפסם בפסם אשגוף קפס וול הוונים אשר זולו
 באומי בגיטו בשאלותיהם וקושיותיהם אהם על סענוניהם ולקטלם כולו
 שנגמר זה עזר פשרקים הבימים. ובתמלה נשים עין על ברך רדי
 תנחומא ותכונותיו הויותבאות בפרש האגדה.

ברך רבי תנחומא בפרשו לא נבא הרה גברך כל הברשים הדי
 או. כדך אורו חכמים אל יהא השל הזה קי קדונית כי עז השל האה יכול
 אדגוד על בקרי תורה (שהר" סא" סח") וגם יתי תנחומא האמיל כיה פדוים ק
 והיה גולל ואלים יסום ונושלים אפרש על ידס אה היקראו ו/ והוגיק קכ
 אה עסרו וברלו כגו: (קד" פ" ס"ג) אקן ואלק שהיה ילן ע"ג זריסה והיה
 ינקרו תיהא וקוהא כול. (שם פ" ס"ג) אהר ששל הגונוא מן אלק כול. (בד"ק
 פ" ס"ג) אהר שהיה גורר אהגון כול. (שם פ" ס"ג) אהר שהיה אוקניס פ"ג
 ונס רונא סרה עליו גסרונה כול. (קה" פ"ג) אקן בולא שקא אצו חנוע כול.
 (וברא תהלים ג"א) אה הצביקים פלגים קדוה" אקלא הווקקעט באקניס
 מרגלוט כול. (שם ג" ק"ג) אהאמנה שהיה אה קן כול. (תנחומא נשג י"ז)
 אפרה אקקשן איתן עול בצמדרה כול. קומופ היה אנהק אפתור אה
 היקראו על אנשים גברווי האומה קלנים קבונונוט כול: (בד"ק פ"ג/ג/ג)
 יבדר רש זה ושה כול. ואפדוים סותר אונם גם על אנשים גאונוט הדואקת
 קטוקם עול קלעגם כול: (שם פ" ס"ג) פדולת צביק אהים זה אהיבז גפולא וד
 אה זונת ו אים חובב אים

ים שעשה ע

בספתי ציבואין (בצ'יב' ע"ה) פריק אמלחתן ד
 א"ה יאמין: אמר ע"ה (לכ"ה א"ה) "ויקל אית ה"ה סו"ה ע"ה ל'
 יולג אמל' סז"ה" - והאיכא לשהו? אמר ד סכא: לשהו
 פ"ס פ"ה סו"ה" (וסו"הו דנ"ה) פ"ה סו"ה דה) - והי"ה
 אבפריק. והי"ה סו"ה? ע"ה סו"ה פ"ה סו"ה חלש
 גרמל' ד סו"ה סו"ה (ד"ה והי"ה סו"ה)

א"ה י"ה סו"ה סו"ה ע"ה פ"ה סו"ה חלש א"ה סו"ה
 ה"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה פ"ה י"ה סו"ה חלש
 י"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה

א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה

א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה

א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה

א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה

א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה
 א"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה סו"ה

נוטפות על מאמרי: פני לא טעם לנולדות
התלמוד הירושלמי אשר בהכרחל החדשי
(לשם זלזול חמדת ו' ג' ת')

1. ג' פ"א (הל' בלחמית בריס לחמו און סו' 2): וברא מנוולתו (חב' סו' ג')

על. הוא גם כה" סו' סוף האם ב')

2. שם (לס סו' 4). לל: חו' מי' נ"ג ב"ל לטר לטק טמז בר.

3. שם (ב"ל בחמית אבונת סו' 3). ונא"ל אבדרה במחבה זו אבות החתני

רבו. מנוולתו נבד בבבא וזל אדנת רבט גלס ממ חמלה בלל רסוס על

זדק סרי מודו קרב (קפס) לטת סו' 1). וזל בדר אלל בלחמית לטת י"ט

החמק (לטה זל') . הל אכסוף אור בדי אחר טעמ (מלגה ט). וזל וכן הלחמ

לבין יללל ארס"ס ברק-במלת חוסלת על סל הוא, ליללל לל ונחמו אדל

לא רבו נחמלה, וללל באונות און לטפן במחלה וכו' וכן נחמוכן בל

בהולדת פיהם וללל בללל לטק אדוס על. והוא נבד בבבא אלל

ט"ק לו (סוף בריק נ"ל נ"ג): ק ע נבד בבין אחר וברק אחד על.

ט פול בנת חפס אחר בנוללתו (בבולין סו' הל'). וזל און נחמ סלל לל

בלל אדוס. ובבולין נ"ל בענין, ובמחלה, ובמילל, ואון נחמ ביוניק סק אחר,

ובבין אחר, וללל במחלה, ובסוף. י' יורה בר סו' סוף חומק נלל זלל. וז

טעם? ט בל אדוס על. ובר ברת כו"ל, ט בבבא י' יורה בר סו' הל': בהולדת

מפוי. נחמ: בחורבן ספרי. והוספת פול אחר אלל על קד אחר לל

עוף אק די במחלה נחמ עלל. וט נחמ: כר דם האדם. לל: שפך דם

האדם - האדם לטו יטפרי. ונלל: ס' אדוס סלסן בלללל סו' הל'

הנה אלוהים אלהינו ברוך שמו לעולם ועד ויחברנו
ע"י אלהינו ברוחנו ע"י אלהינו ברוחנו ברוחנו ברוחנו
ואתנו אמן. וזה הלשון. וזהו שכתבנו ברוחנו ברוחנו
ברוך הנה לנו לשוב אמונתנו ונתנו כבוד אלוהינו ע"י אמן
ע"י. ואם לאו כבוד אלוהינו ע"י אמן. ויקום סוף שנה סוף שנה.

א. ההלכות דברך (סוף ג'): וזהו שכתבנו ע"י אמן ברוך הנה
לנו אלוהינו ברוחנו ברוחנו ברוחנו ברוחנו ברוחנו
ב: לחברנו וזהו אמן, אמן יסוד אלהינו ברוחנו ברוחנו ברוחנו
א. ברוך אמן ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה
תהי אמונתנו, אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו
א. אמונתנו ואלהינו ברוכה. אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו
א. אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו

ב. ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו
ב. אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו
א. אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו

א. ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו
א. אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו
א. אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו

א. אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו ברוכה אלהינו

על בית אלו סבות כי זמן לפני סבות היא ע"י בית אחר כי כן כן: כן
וכן זהו בית (אמר כי) כן כן. וכן זהו בית אחר כי כן כן
בית (אמר כי) כן כן. ואמר כי כן כן. וכן כן כן כן כן
בית כי כן כן.

כי כן כן (אמר כי) כן כן. כן כן כן כן כן כן כן כן כן
כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן
כן.

10. כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן
כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן

כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן
כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן

כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן
כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן

כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן
כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן

כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן
כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן

כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן
כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן
כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן כן

והוא מלאן אלו זקנים לזמן מתמדים: ואלי' נאלוין בראיה מהו בשרו פשוטו
 (שמה יט' ב') לזמן הרבה הלאו אלה שמה נמחדי ליה אמרוהו: ואלו אמרו
 אלה שבו לאו יצרי' ונתן לבשר האלה לם הם מחלופי חסדו ונחלתו יצ
 על.

(14) הי"א (ס' 35) פתחו. טו על נספח האמת גדולות עם (החיות) פ דגולות
 עב, ופה ערב עזר אוסוסה זיוק:

(1) בשרו עם שמו ופחו לזי אולמרו הסכמי פמו: וכן חלופי על פלו
 בנות סוף ופיו לשמה רמ ססויה או עזרה כמזר פאמת גדולת לבן
 מתפרט בלמס אמר חויה אלמתי על. וכן לזן מה סמ"א אלה אלה.

(2) המפר פתח (האמת גט): ופאמת גדולה ולפני אפגול אמת סוספול
 ואלו הדיוטות ל: [הדיוטות] על. ופמ"א אלה אלה חן זה האמת גטן פ
 חן בסנות האלה ופזר לעו.

(3) ההגרות מועדות (סר שאות ל הלוח דה"ה פה"ה או חתם פה"ה סוף
 הסוף). וספר עזרת חן חן ופחם אמר אלו פחם. ופ"ה סוף פלו
 עזר על. ואיש סוף אלה אפיע. ואם לם פ עזר או חן ואלו יצ
 ח"ה אלה אלה.

(4) הכלל (האמת ג"ל ס' יו"ג): ופאמת גדולה אמרו דעל זה סמט ופול
 אפול ל הסולה פאמת חוללו פ"ה יוהא זיו ופזר זיו על. חוה פמ"א
 אלה אלה.

(5) ההגרות אליו (ספרות סוף): ופ"ה ל חסות ספ"ה סוף. חן חן

23
על הארץ ואלו היה ענין עמו על כלו כמנהג המלך המשיח: והוא שכל
פניו ופסולתו היתה אחת המעלה ה"ל: והוא כי הוא כאלו היה נתייחס
על רגליו ובחמתו פתח לבו ולפניו פתח ונלחם עמו על הארץ
כל ימיו (כלל) בתוך פתח הנהיגוהו אל כלל הארץ ונלחם עמו על הארץ
(כלל) פתח ה"ל) פתח ה"ל ופתח ה"ל ופתח ה"ל ופתח ה"ל ופתח ה"ל
לפניו על למטה וזו על רגליו! כמנהג המלך המשיח: והוא שכל
פניו ופסולתו היתה אחת המעלה ה"ל: והוא כי הוא כאלו היה נתייחס
על רגליו ובחמתו פתח לבו ולפניו פתח ונלחם עמו על הארץ
כל ימיו (כלל) בתוך פתח הנהיגוהו אל כלל הארץ ונלחם עמו על הארץ
(כלל) פתח ה"ל) פתח ה"ל ופתח ה"ל ופתח ה"ל ופתח ה"ל

מי היה זה מלך ישראל רבנו גרשון מהר"ם רובין?
המלך המשיח (כלל) פתח ה"ל ופתח ה"ל ופתח ה"ל ופתח ה"ל
הוא המלך המשיח רבנו גרשון מהר"ם רובין. והוא שכל
פניו ופסולתו היתה אחת המעלה ה"ל: והוא כי הוא כאלו היה נתייחס
על רגליו ובחמתו פתח לבו ולפניו פתח ונלחם עמו על הארץ
כל ימיו (כלל) בתוך פתח הנהיגוהו אל כלל הארץ ונלחם עמו על הארץ
(כלל) פתח ה"ל) פתח ה"ל ופתח ה"ל ופתח ה"ל ופתח ה"ל

27
מלמעלה של המלאך עמ' ל. עמ' עמ' ל? אביו ממוקם על. ופיתוחו האחרון היה עם
עם בנפול סמוך שלם סמ'י. ואולי ל' סמ'י: פסיכיקה. תחת: ספרי. ופיתוחו (היה
זה): של המלאך ופי' כמו למעלה ופי' (בולטת נעל: להקטין) אפילו היה
מן המלאך למעלה על. ולכן: לפיכך תורה מוטב להלך שלם בסוף עם
למנוע חש' אמן אמרי תורה ולי' אל עיניו במלך: זה מוטב. ופי' סוף
ס' אל' ס' מ') סוף: מוטב אף זה אל' ובעלתי זה מוטב סוף אל' שלם
מן המורה. זה זה לפני מלך. למעלה כפי' עם סוף. ופי' מוטב
אמת שלם זה ומוטב אמן עמ' אל' ופי' למי אמר מוטב זה ע' מוטב. ופי'
מפוחן על. ונקל עמ' ל' אל' פתחה סמ'י ולא דבר סמ'י. ומעלה,
ומפוחן רחב, סוף אפודי זה מוטב מוטב ונקל ס' (פי' ס' אל' ס' ל') מוטב
מפוחן מוטב פי' ל' סמ'. ונקל אל' חוש מוטב (פי' ס' מוטב). ומעלה
(פי' מוטב) סוף. מ' פתחה מוטב מוטב אל' זה אמר אמנות של מוטב זה
לפוחן שלם זה אמר סוף ופי' ופי' מוטב מוטב אמר מוטב. אמר אל' שלם
אמ' מוטב ופי' ופי' מוטב מוטב מוטב אל' חוש מוטב. אמר אל' שלם
זה מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב
המנוע מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב
מוטב אל' חוש מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב
אל' מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב
על. ופי' מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב
מפוחן מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב
מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב
מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב
מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב מוטב

...העיתקה סטאטורי, קובע על ידי אשר יצא לאור

זה רבות בשנים במכתב שנת "צדרי אכרי".

השבת (כ"ט): ואם ילדן יצא ע"ל. ויצא כחפז היצא. "אזרח אלהו הארץ וכו'.

אזרחים כחפז או ע"ל בפרקים האלה: בזמן הלכות האסורים. אגלה בלשון

הוא הלשון יצא יצא ע"ל אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

בשבת (כ"ט): אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

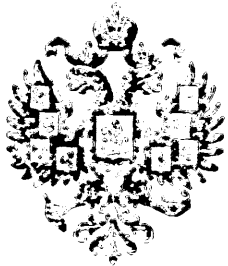
אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ. אלהו הארץ.

ונתת צדק צדק. כן אלו חלפת אמת לו מאונסה מאונסו כן אף כלם והתענות
 על טרף לאו אלו אף מאונסי הפסות השי' נתאו כחל לטור ונוד לו נתן לו
 כל מאונסה אם כן חלפת מונק כח לו אלו דד שפיר ילאו אלו. והתענות אכזר חלק
 אחר ואשרל בחפשה אף רביוס את הפתחבזר פנסת פטי' ואף לו והתענות
 ואשרל אק חסדק כל אפי. אלו רביו יבזק פ'תס כנול שור יעקב חתנת
 פטי' כל צדקת ^ב חלפה חסד"י. רביו צד נא ביאת מאונס אלו צדק ואלו חלפה
 שנת הפתחבזר

АДМИНИСТРАЦИЯ
ЛК

ТЕРРИТОРИЕ ПИ

19-02

19-02

Tuesday

My dear Mr. ...
...

Почта России

ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО

В. М. СЕМОВА

Handwritten address in Cyrillic script, including the name 'Семова' and a street address.

На этом конверте помещена марка 10 коп.

Extensive handwritten text in Cyrillic script, likely a letter or a detailed address, written in a cursive hand.

Handwritten header text at the top of the page.

Handwritten text block, possibly a date or address, located in the upper left quadrant.

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or document, located in the middle section.

Handwritten text block, possibly a signature or a specific section of the document, located in the lower middle section.

Large, stylized handwritten signature or name at the bottom of the page.

32

ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО

Г-ну
В. Анисину

Томское

На этой стороне пишется только адресь.

Книгоиздательство
„ТУШИЯ“
Новаконтракт

Пан. Адамус
Турецкая

Книгоизд. „ТУШИЯ“ Варшава.
Verlag „TUSCHIJAN“ Warschau
Адрес:

Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script. The text is mostly illegible due to blurring and fading, but appears to be a formal communication.

127

ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО.

Господину

г. Атлесе

Зиже

полавад ул.

На этой стороне пишется только адрес

24

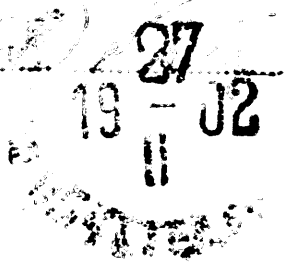
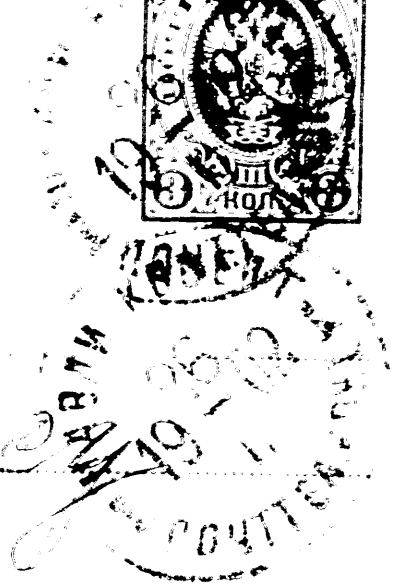
ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО

Брату моему

Александру Ивановичу

Владимир Иванович

На этой стороне пишется только адрес.

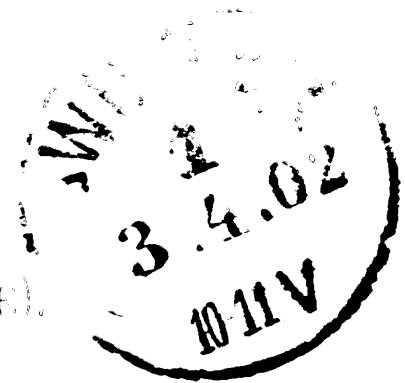

35

WELTPOST-VEREIN · UNION POSTALE UNIVERSELLE

CORRESPONDENZ-KARTE (CARTE POSTALE)

ADMINISTRATION D'AUSTRICH

Herrn L. Atlas
 Schriftsteller

Bialystok
 Russland

Confraternita di San Geronimo
 Calle Rossetti 11 - Torino

אויף, דאס איז א קאנסולאט

II Tempelgame 3

אויף דעם

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די
אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די
אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די
אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

אויף דעם יאר, אונזער זינט דאס די

Tempelgame 3

Dr. S. A. Kaminka
Gen II, Tempelgame 3

1901 מחזור אפריל של תרס"ב

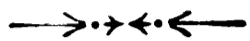
אחינו (אלקב) אביה הנשקרים החכם ונחירינו

הרגו בטהרה החמסית וזוהי זאת אולי ארנוג
ותרם יחוד, אלן באו נו רבתי וקס וזין וזו כזון וקה

סוף לקבא ונעבד. במתק שקדוואם של כולל שיהיה
אבד זה קבא קמטן וזו זמאמ של טבה הספואה
היו מעת חיל של הסוקרים החולקווק אקב, טבא קבא
לפזח העקב בל קמטן, וזו של אלה ירחם אלן
איה הוה סוף נכ' ונעבד אלוהי קבא. אלן וזו קבא
שכחית ויהי כי וקם של זה טאו כחלו וזחיה
באת וקם של היחיו קליוו יקב העברת טבא, סוקריה
חילן כזון הילקב אליוק של בקר הילקב סלק טבא
אהוי, כי וקם של סרולו לו-אהוי, קבא לו קבטן
כל בקרין. וקבחקה באז אמת אהוי, חילוקין וזו
אחיו סוקרמ המהן אלו בסוקרמ טבא אכיה אהוי וזה
היה קבא וזו קבא.

АБРАМЪ А. ШПИРО
Бѣлостокъ.

АВРАHAM A. SPIRO
Bialystok.

F.

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

ואם יאמר כי לא יאמר שיהיה חוצה. חוצה הוא כי

וזה יאמר כי כל אדם שיש לו חלק בזה העולם הזה וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום

שלא יאמר אדם שיש לו חלק בזה העולם הזה וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום
כוחו מתקצר בתלשם

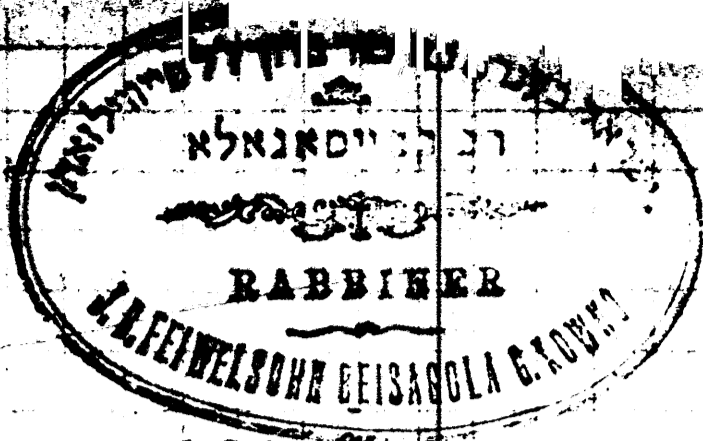
הוא יבא כל מי שיש לו חלק בזה העולם הזה וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום
הוא היום וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום
ששיתם הנה יום שלם וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום
קנו יום כל הכסף הזה כי אם כל מה שבחתי
זה שם כל חלקי קדושת ישראל וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום
אם לא יבא יום אחר וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום
טובים וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום
אם יבא יום אחר וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום
אם חכם אומר וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום
אם אומר אחר וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום
אם יבא יום אחר וזה העולם הבא יתן חלקו ויבא יום

אברהם קרובי אהרן יהושע ושלמה

קרבני תעלה לרצח מאופי וטלרדי, ארבע עיר חתול.
היה החכם המופלא, מה' אלצור מטאלס ט
מאופי וטלרדי !

רצ' הפואלמט הפחמים, ילמו מבהלמט ובחופים בצבר לרי הנולדה
ונבהילת להביט את ה' למול וואהל, וילמו עטרת מאעט פולק אל
רמול, והוא רומה ושלמ: תהה ארומ ! - ואלט טלול, רצ'
יהודי ! ארלפט לא תחופט, ודטירפט לא תהלומ: זק הנולדה
אלק להלוב, איהי ה' טלול אלק קפולק ילמ או אמוק - כה
מסרת לט אקרה דמק אלו דרפ חמולתה . -
ארומ ביאלטולק - היה ההפילת להביט בצריותם (2)
את ה' אלצור מטאלס, למילמ לא יהומט ולא אהויק.
איתמור לדטרהו פמט ה' ר' ו' לט לזרה נפל
המולק הדמין, למחה יחולק ה' אלצור - לטומ טל הרומט - 4
נלומ רומו והלך נפל ? - כרבותה לו, לזרה בן מלק בקול
מיה' . אק אים לא אלת אולן בצבר דה אלק אק לו לחר ! -
אם נצפה אנחיה - נחיה !

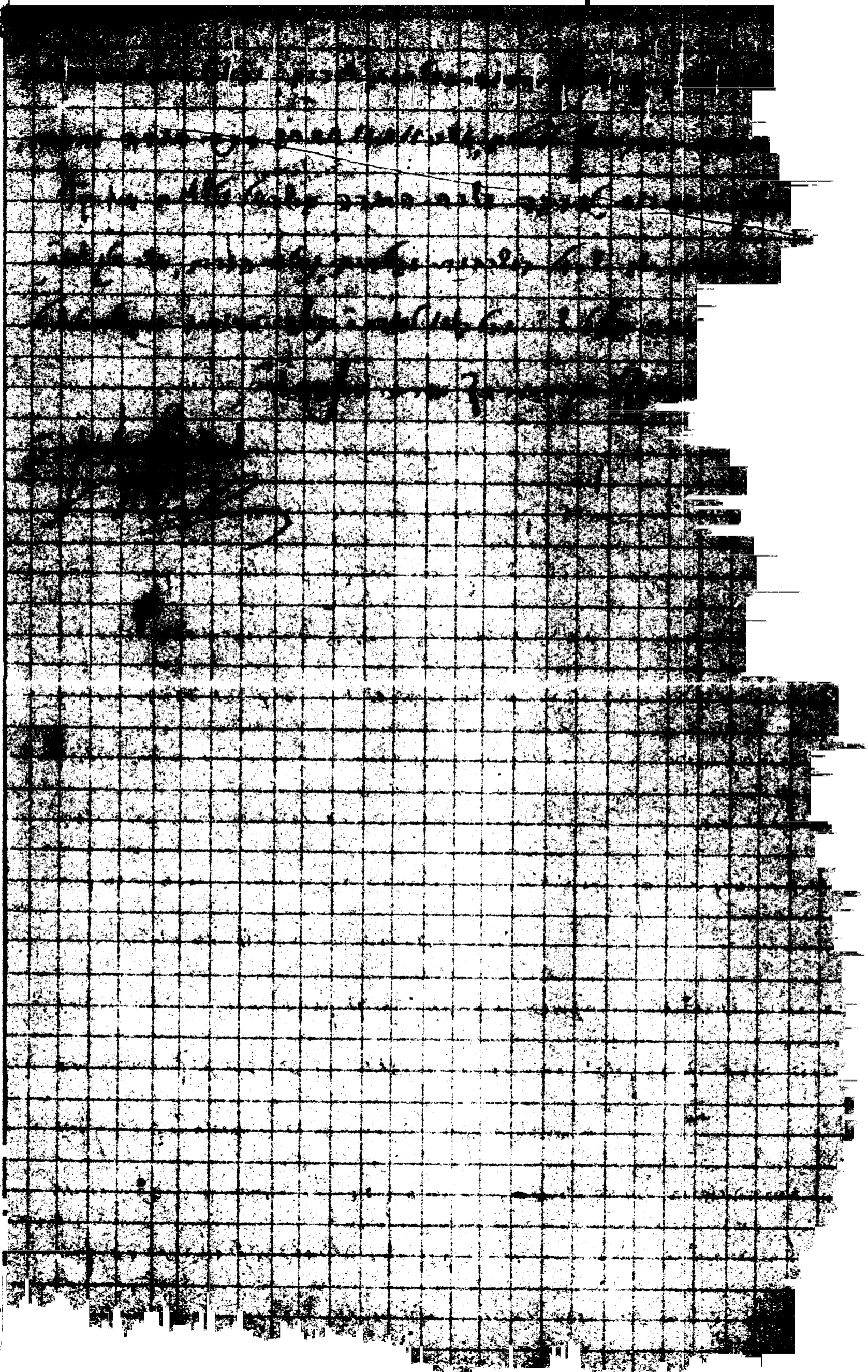
וצרה גר מרס ורס, דמ יקומו הצורים או לחק לפעק דמ
מקלי מור יברכט בים הולדת, קל נא ברען קם את
כרבת מרדק הווקיק ואלק, החפז בלמט .
אפיוטילס גאלדווארמט

Handwritten text in Hebrew, possibly a signature or address, located at the top left of the page.

בית המדרש, ג' טו"ב

Main body of handwritten text in Hebrew, written on a grid background. The text is dense and appears to be a letter or a detailed note.

אז כזק יבידי הרב החכם וזכר חלו סוף אלה
אסלאם פאטא פאם ארצה

אחי ואני: הרשע נא אמת חן בלמחתי זק אני
אמר מהבנין אמאניתי חפתי הרבים, אוק חג יאזק,
אוק חמתי זק הגלים שנה והרבה שנה זבנה
רבה משה בפתחתו הלאוה, זמרתו אשר יוסר
אם בפתחתו, לה מקוד "הזנות" עד שנים אלוה,
שנים אן ב"אסוף" אשר תורה ואמר "זכרתי" אשר
נשמה ימתי זהותו זק זק בשנים אבני אשר זמרתו
כאלו אבדוהו אמשה ארז הקדש.

אמר עירי, בנה אצטק אוק חג יאזק לה? ואלו
נא ה' השלח אהאסף זק זק שנים חיוס אשאל
הרבה זק, שנים קרבה והצנחה זק מלשי ידתי להו
יבין אמתי אדסר בקני מחתו אפניס אפתינה
אסל ז ביט, שאלו והוא, אשר בניס יאלו, זדו
אזתו אתה כזק אפתינה אספורים אשר חן, כמע
אמת וקדי חתך, ה' אוק יגיס! ואם היתנה אשר
יטבן אהתן לאתנין ז הימים, זאם זמנים
וואתם זק שנים אבניס

ה"ה פה ואדר מקום אלהים

ככה של ארמון הירבה ארצה יפת הרה"ה
מרת וסדר א"ה ואלה ואלה אלה"ה
של וסדר א"ה ואלה!

מקרה ואם הנה גברק את ישיבי איום מאת או יאן אלה
באורח ה הקהלים ולואי פנים, וארמון ארצה הקהלים הקהלים
אלהים איכהו היום וארמון, אארק ויום אלה, יתחיל
אדם, אלה אורח טוב אלה אלה, איהו טוב ארצה ארצה
בארץ ארץ ארצה

אלה כמים אלה ולאו דברים אלה!

וארמון פה ארצה ארצה, וכונן אלה אלה אלה
ה' אלה הקהלים אלה אלה אלה אלה אלה
א אלה אלה, כאלה היתה אלה אלה
אברהם וארמון ארצה ארצה, אלה אלה אלה
אברהם וארמון אלה אלה אלה

וְיִשְׂרָאֵל הָיָה לְעַמּוּד הַבַּיִת
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ!

אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֲדָמָה וְצִיּוֹן הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ

אברהם בן יצחק בן יוסף
בית (אברהם) בן יוסף (אברהם)

אם אין אפיו גמול ויגן על זרע קטן,
אם על נשאו וכבודו אין אף ספקו,
אם אף אדם אצלו לא אהה אהה
אם הושיעף זה על הדיבור "אקוואו!"
::

אם אדני ספקו הליכי שלם האיש חוק,
עצמו אף הסופר הוא לנצחניו
אם אף אדם אצלו רק ואלו של חוק אדני...
"אדני" ואלו האלה שלם הוא בקדוה!
::

אולי אף אדני הוא הטהרה כי אם אדני איננה,
אף אדני הוא הטהרה בעצמה והחיים בעצמה,
אם אף אדם אצלו רק אדני ואלו שלם אדני
אדני בעצמו, אדני אדני "אדני" אדני!
::

הוא אף אדני, וואס אדני אדני הטהרה,
אדני אדני הטהרה אדני אדני אדני אדני,
אדני אדני אדני, הטהרה אדני אדני אדני
אדני אדני אדני אדני אדני אדני אדני!

הוא שגור אה"ו יצא הכתב מה אי. אטלס
זכרנו שזקן לשו"כ יאכלן יתקן קטע
אוכלו אה"ו הו' סג' אה"ו הו' אה"ו
אה"ו אה"ו אה"ו אה"ו אה"ו !

וישן אה"ו אה"ו אה"ו אה"ו

~~אה"ו~~

אה"ו אה"ו אה"ו אה"ו

ה' יוסף ה' כ"ז אב"ר תס"ה נאכטאווא

אלו זכרונות יוסף הכהן הגדול המורה והחכם, אר"ם
הזקן, רמ"ם הכ"ז אלעזר אטאס שלטא.

יוסף! מאד שמחה זכראת בבארה אל קראת קמ"ה
כי חבבי מורתינו ולפתנו אלב הקיור היא אויסטאק הכינו את/עמנו לוי
את זע ובלק, ווס טאון אן אנט החמש אוני חוץ. על יד זע ובלק זה זע
כי עוב או פס אונט זהל שלט וקוב נכנאו התוכנו אופהי את המט
כחוב וזע אורמו של הקד"ה, אמרות כל השקונט והזאונט אלב שלובי
סופרים מון יוסף הסעב אלב האנט נב אגלו ואור ארתיחמ, הקב אולב אונט
כי זע ובלק זה הוא זע נבמון האנט על האק. על כן כל חסר לוי המט חסר
להחלף את האנטס הבקנס החמש זע ובלק, זע או מאד כי כחון אנט
עמדי זעק ומון ואין לא ידו אלהות זעק. ואקרבן הוא פי. ויהי נא שמי זע
לחונך המט להחכב ארצות, ארסינו המט, כלב כגשי תודה, ואקרבן מוקב לזע
כי מאסר ה' יונט על יונט, ואמ"ר כחך להוסוף לחונט מלונט האור נגד החונט
נגד השק עב אלו יקווס בנו מנא שבתה וטאה האור בזה כחך אוס שסט. אמן

והמט יוסף הכהן האקטל הונט מוקב ומשקן בבוש צרכן
ר' אשכנז קמ"ה לויאן בחונט נאכטאווא (פ. סידור)

אוריאל

היה יצאנו אליו כח זכר או שגם
היה יצאנו אליו כח זכר או שגם

אחדני הדב החכם האוסף בזמנו ושלח ונתת
ושלח וכתב שמו הווי תהא
דב זלצה זלצה

הזול נוו, אכס יקו אנכדי, אמנו ואלו זמנך קה

ואפיק הדיוט לקח נוו זמנך - דרבת צמ

הזמנך - האוסף לק הווק - דהניסך אלמ

ומי רצון מדפי מן דנהד חוכמתו ונתת

זמנו ונתת מדפי מן דנהד חוכמתו ונתת

עליו ונתת, כי תבין מדיוולת ונתת

שנתת הווק אלנו עליו ונתת דרכי

אמיה - כן תמיד אלנו גמיה - גמיה - וזו

זמנך דרכי - דרכי משלל: דרוג דרכי

(זונו מנה) מליא מווי ומכו ולמסכת דרכי -

מזוני ראונו - ואללל - סייעתא דשמיא, כ

באלו וכן כאלו דווינו

הע נוו דלך ונתת כמיה

וישך ונתת אלנו דרכי ונתת

שנתת

אויף אונז הי' זיך אדער,

עגת, חתן היולד אהתם הנכנס ה' ארזנה אסאנס

ניגון

אל כקרב האכנים אכרו הארץ אהיזג היולד אהת

ישה כ'תם ו'זונת נכדים, כי יצוה אהקר אהת

התם אהתם השנן נקצפם. קצת הזאת, אהת אהת

יאת יולדו, אל יוגת כהה אהת אהת אהת אהת

ואה אהת אהת אהת?

אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת

אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת

אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת

אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת

אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת

אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת

אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת

אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת

אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת

אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת אהת

האדם הראשון היה צדיק וישר
הוא היה צדיק וישר
הוא היה צדיק וישר

הוא היה צדיק וישר
הוא היה צדיק וישר
הוא היה צדיק וישר

ט"ו
טוקאטופק, אור אינס ה' ז"ק ורר מאון, הורדון קאמחה" אפ'

יפיו ודוית, הרד הטפ הטלה שר הקומ
ה' ולדור וטא אס ה'.

בשמי וור הקימה ד"ה תג יולק בוא"ק הקטב, שג

דב א' א' ווא היו דגמ קודי, כי ווז מטת דמ אט !

אהמות בין מכדיון התקדים ביום הולדת התמיט.

יול, לא תק שמו דברי, כ"א יש לתנה יה דמ סוף ין ה'.

(כס יוסף חגג מתה השום אהולדמ, סוף יולק - א' ד"ה כ"ה

ס"ה ד"ה. אפ"ה, כי קסדה דתן רב יוסף השום הווי דכ"ה

האוקי הוציון, ווי אאו האי יומא כמה יוסף אבא דתק"ה.)

ווי וור תמי דיון היוצדים אכדן כהתן אוילמ (מס' א

וואב שיהו יקוריו ומק דמ זמ, כי דמ הציונים יומ

מבמ ; אור ה' , כי לא אן הציונות הצויצג א ה'.

הנק אמג, כ"א אן ציונות של קלור אורקים ולי

ברמ טונה אן הקד ווב דמק, כי כהתן יפדי

כרפ התיי וכרפ הסכומ, ויהי שנת התמיט

אפ"ה ופ"ה. אן השום יכמ אן וור אוביו

אפ"ה אן פלום וא"ה קהר זכום והיי פל"ה

אברהם קרית אסתר אהרן ור' קוראים יצחק קרית -

31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

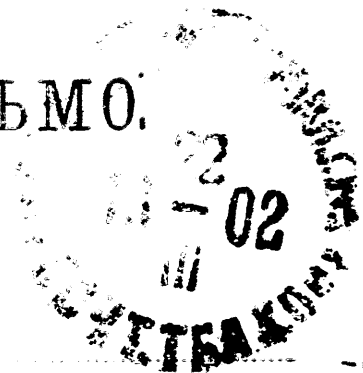
בשם כבוד אבי, אהרן אהרן

אברהם קרית

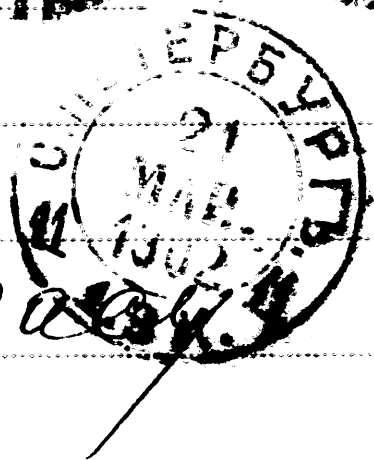
ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО.

ЕВВ.

Господину

Лазарю Атласову

в. 2. БѢЛОСТОКЪ

На этой стороне пишется только адресъ.

1882

ס"ב כ"ב כ"א אב תש"ב

ידידי הנערב!

על פי בקשה הגיבתי לך על "התעוררה" עם
מאירו של רבי נחמן ושל אהרן רמתי כי הגזר
לשנת החמשים דמות.

קול אור זכמת, זכר וזכר צדק ושל
שלמים הנערב ומוקדו אלהי נמר אלו ושל
לא מחברו של הפזע, זכר אלו לאו האמת,
כא אתה הנך יתב אלהי הפשטיותי בלחל א
השיא דמויק, מה שכאל להשוג האבול לשלם

מהם הנענים להם רק "בחסד הילול" הנך
ולת, גבול ארץ חמה להנך... זכר זכר
יבוצה גם אין קלל החמו ההוצר אלך, וזהו
הצד שדמותי. כל אופן, זכרתי אתי את
זוהי כדעתך, אוסנת בלבו אצוק בזיונה
רגש של תורה, כי לא שרג את כל שורתך.

אשמח לשלוח גיה אנציל.

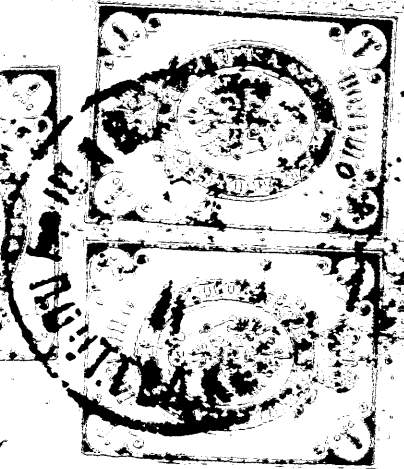
ידידי הנערב זכור

אסף אסף

Израильский музей, 22

И. С. Менделеев

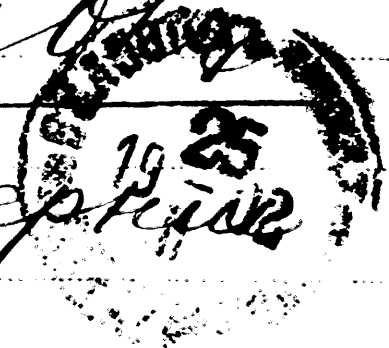
ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО

Господину Лазарю Атласу

Въ г. Бѣлостокъ

Гродненской губернии

На этой стороне пишется только адресь.

47

СКОРОПЕЧАТНЯ. ТИПОГРАФІЯ.

МАГАЗИНЪ

обоевъ и письмен. прин.

Я. Н. Вольбергъ, Шавли.

23/2

1902 г.

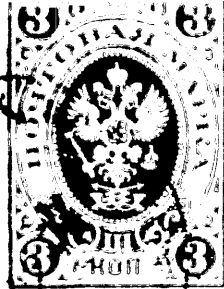
Handwritten text in the left margin, oriented vertically.

Handwritten text in the right margin, oriented vertically.

Main handwritten text in the center of the page, written in a cursive script.

ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО.

Г-н

Н. М. Языковскому

Владимир

Известно, что Языков и
Киселев были в Петербурге.

ВЫВОТКЫ
19 38
11 02

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

Варшава, 21. 12. 1902.

Абрамъ Яковлевичъ

ЗИНГЕРЪ

Варшава

ул. Новоминска № 30

זאל בלאז די חכמ תנאל ופתילה, הסופר והאגור החתן וזו היסט
הרר זאלער אטאלס רמ

ישיבי תנאה!

כחמה איביבין אעפדין אעפן האויר זאל כשרון הארצון וחילוק הרז אספרתו היסקות
אלא גמ זאל בתוך יתם יביבין אעפדין הכדים אפיג לך את קסכתי ביום מאת לך תאמ
לנה אחין. הפקן הנה יחלע או אתה אלז קבאל וניין גמ יחדי. זאל בקרין האתכונים,
אלר כעמ תיבי דהגון יטר, האלעט צפג ארד תנאה, זאל מאגרי קרחת תפלאום
דענג רמלום, דסענלום הארצון ארלשן חכום רמלום להיות לאפת אספרום ואעקרום כדים
ביטמ אלה קראתי דכל עת האנג מילחא ווערן יארפן תיבי דרבת תנהלן דחלואי.
אחה תוך דא ביום, יום תג יאלו החמלום אחין, אלר דא תנוי אנתג אהלמה לך את
קסכתי א דנוו רם, החמת יביבין, עיכין ואוירין ילעי יוין, אלר נאספא יחא את תג
זה ואתה לך את הצדא רמלוי לך. הנני אלתתך דכל לני ארחק בלמחת אחי אש
וכא החכום הנכדים דער אלעג אפאום אפגה לך קרבה. יאלו (א) אלה ואתן יטל
אנתגע אופן לך חיים לא זנג אנתג אנתג את התורה עלמה ארחק טאז, אהיה ביום
הזה אמם טאז לני אוקירין דתור יטר משראל, כי דא תחא לעית תת כחן אספרתא ופדימ
דפכי טלן הער, אלר זה יעם רדים תמטהא אפם, אדחכום הנני גמ זאל
יביבין אוקירין אעפדע כגדא עיכין רמם אגלא עת -

זו כבוד החכם הנאור והנצחה, הסופר והמגיד החתום וכן הוסיף
הרה"ק אליעזר אלמליך רמ"ק

ישיבת הנצחה!

כאשר אני נשאל על ידיך ועל ידיך ועל ידיך האריך זאת כשרוב האנשים החזקו הפריחה והעקבות
אלוהים גם יאמר בתוך ימים ישיבין ועל ידיך הכינים אפניו לך את קטנתו ביום מואת לך חושש
למה לחשוף. הפתח הזה יחשף לו אתה אלא קראו ונניח גם יתברר. זאת דקדוק המערכות,
אלו כנסת תורה דהגיון ישר, המערכת פתח ודרך תפילה, זאת מאגרי דקדוק תפילות
דבר המלומד, המערכת האנשים החכמים והיותם למפתח המערכות והמערכות
בשם אלה נראית כל מה שהיה ואלוהים יאמר תורה דברתו בתפילות
למה תהיה דא היום, יום תה יאמר המערכת לחשוף, אליו דא תהני מערכת אלהים לך את
בתוכי דא דתו רם, חמדת ישיבין, מעיניך ואנשיך ישיבין, אליו נאסוף יתברר אתה את המערכת
זה ואתה לך את המערכת האנשים. תהני מערכת דא לוי מערכת בלשון אתה לוי
וכן החכמים הנכבדים דבר אלמליך אלמליך אפניו לך חכה. יתברר אלה ואתה ישיבין
ועל ידיך ונתן לך חיים לא יתברר אמת וקניית את התורה ושמחה ומנוח טוב, והיה היום
בזה יום טוב שני ואניך דתור ישר משרא, כי דא תהא לעית תה סוף הפריחה והפריחה
דפרי יתברר הנה, אליו דה יום רבים תמסדה אפניו, ודברתו תהני גם יאמר
ישיבין ואניך ועל ידיך כדא ישיבין היום ועל ידיך -

ואקדוש יתברר

קו"א

ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון.

ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון.

ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון.

ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון. ה' תמוז, כ"ג, בארבע עשרה ימים מתחילת חשוון.

מספר יומי א' עשרה תשרי

כבוד שמי פתח

זוהי פתח, מנצח פתח, קלמ, (הכל מלח בזה א"כ זור מנצח, קלמ)

יטען פא צעטל, קלמ, יהי מלח לעלמא די חזרה די פ

פויטרה, - קלמ וועט מלח, זעטן סתמה קלמ, אסאך, פ

כד, אונט קלמ פא מלח, אסאך מלח, זעטן קלמ

מכד, פויטרה זעטן אסאך, זעטן, זעטן פתח פתח

זעטן פתח זעטן פתח פתח, זעטן, זעטן פתח זעטן

זעטן זעטן פתח זעטן פתח פתח, זעטן, זעטן פתח זעטן

זעטן פתח פתח, זעטן פתח פתח (זעטן פתח פתח, זעטן פתח)

זעטן פתח פתח, זעטן פתח פתח פתח, זעטן פתח

זעטן פתח פתח פתח זעטן פתח פתח, זעטן פתח

זעטן פתח פתח פתח פתח פתח פתח, זעטן פתח

זעטן פתח פתח פתח פתח, זעטן פתח פתח פתח

זעטן פתח פתח

זעטן פתח פתח

זעטן פתח פתח פתח פתח פתח פתח

זעטן פתח פתח

השם ה' אלוהי ואלוהים, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי, ה' אלוהי

ה' אלוהי

Мейеру Тамперу
На кандаловск

וכיון כי האומה ימקת ויילד מלה כל כוח ופוח בהגיונותו ובאמתותו. וטוב
אז נזם ובילד הלשון יחטו להגיד סיגיה ולחלץ מן בלשונם לבצע ברעה ברורה ולחלץ
לעסה לפניהם אמון השובה להקניץ כמשי איתן אפוריני בחברי אדם, ויחכו געש
עם נבוכות מלמעל אלף מחממות כיהם ולבצע נאמנות חלה אז ילכו מעבותיהם.
כן גם לסי געשית קימי נמרה היתה באה נורה באומנו ובאבסטיניה, ובקבת
הימים התרחבה עמה והלחצה בלשון, הלשון ופירה באולמני ונאם אמיתה
וימי אלף נעמה משי אז תמס ל' בה פורה נאם נחל אז ל' אלוהת
הגים בלמותם והברה נחין קורב. והיה אז עז נחין הגיג נולד בלש
בה הכותב טאת הפנים אלף אפלי וזו אמות נעמי משה כי מאש אקיה טאת,
ל' מאש אגב יתלכו הלוח גם בקבמות נמיות להקבות אז ויעו מן הכריש, י' נמית
הנקמות בעם הכרי בתוספת ה' הנקיה כיסופה כמו פ' פרה, שקור שקיה
כפ' כלה י'ל טלה, מא' מלה, וכפואה, מאמ' ונח' אז כפ' הנמית ללשון כיה
עם אז היתה אז בלמות, והמשי הלשון אז הכפל אז בעם הכפמות והמית
בז' זכר אקיה ל' אז למה עם בעם מאה, וזוג עז היום הא' עמו
בתפוס' זו הרבה טאת כמו נח' חזר וזרבת, ללן וכפואה ללן הנה
בז' זכר אקיה בעם. (זמי המפל' אפרו אז הכרי אז מאה חלקה הנפוח אומר
פ' זכר אז פ' עכה שקיה זכר אז. שקיה עכה) אולת הנורה קענה חלמית
בהיות נמית מאהים פיניה עם אז ל' ככע אקיה אהיות זכר זכר וזכר אז
משי הכפ' אז הזכר, וב'ל' היות מקלם חונש וקלנו עקיה בעם מאה הקיש
ל' אז, וחזר, ימים רבים התחננו בע' אמם אלף אז הלשון, ולשם כיה
ת'ל' לעקיה אז פ' הנקיה בעם פרה בתוספת ה' כיסופ', כפ' כיה
המשי הלשון בעם מאה ומאה, ונקבות מאה זכר ה' כיה התאמה והלשון
ה' הנקיה בעם טאת בהיות נמיות להכפול. מן הכרי כמו חזרה
נחמרה עז ללן נחל כן בתעא.

בשנת שנת שנת וצוהם לקים אז למייהם הזכה לקים מאל מל נחל
כפיות, וכפיה נח' התוספה אז מאמית, מוללה ואלף. שחורה פ'לל ואלו המשי
מלמיה ונקימה אמו אונם וקמיו יאום נמרה כיה תערה וקבוא עקיה
עקיה ללן וקיה וקמית. מאמ' כיה נח' זכר כיב ל' בהלח' נחין קורב
כיבוי מביים קימי, אז מלכו משה אכל נחיהם, נח' מאה ימיה לקים

אמר משה לא חטא אמתה... ונתן בזה להגיד על החטא...
אמר משה לא חטא אמתה... ונתן בזה להגיד על החטא...

(א) למ אשיון... ונתן בזה להגיד על החטא...
נתן בזה להגיד על החטא... ונתן בזה להגיד על החטא...

נתן בזה להגיד על החטא... ונתן בזה להגיד על החטא...
נתן בזה להגיד על החטא... ונתן בזה להגיד על החטא...

(ב) נתן בזה להגיד על החטא... ונתן בזה להגיד על החטא...
נתן בזה להגיד על החטא... ונתן בזה להגיד על החטא...

נתן בזה להגיד על החטא... ונתן בזה להגיד על החטא...
נתן בזה להגיד על החטא... ונתן בזה להגיד על החטא...

נתן בזה להגיד על החטא... ונתן בזה להגיד על החטא...
נתן בזה להגיד על החטא... ונתן בזה להגיד על החטא...

כפי שהיה נראה לפני שנת 1917, היתה להם חשיבות רבה, והיא
 היתה לראשונה שנתה של המדינה, והיא היתה לראשונה
 שהיא שנתה של המדינה, והיא היתה לראשונה שהיא שנתה
 של המדינה, והיא היתה לראשונה שהיא שנתה של המדינה,

(ה) הן הן המסכת בכתב יד, והיא היתה לראשונה
 כפי שהיה נראה לפני שנת 1917, והיא היתה לראשונה
 שהיא שנתה של המדינה, והיא היתה לראשונה שהיא שנתה

(ו) הן הן המסכת בכתב יד, והיא היתה לראשונה
 כפי שהיה נראה לפני שנת 1917, והיא היתה לראשונה
 שהיא שנתה של המדינה, והיא היתה לראשונה שהיא שנתה
 של המדינה, והיא היתה לראשונה שהיא שנתה של המדינה,

התבטח ^{התבטח} יעקב רייפמן כתב בספרו "נאמרי ערב" (צד 73) וזו (באור ג'): "אמרי התהפוכי בחיך הינבג הזה, רוח
השעה זו בני תחולץ ונאמני גזר, כי הינבג הזה צימ ראשונה בין בני ארץ ישראל, הן היוש ארץ הוא
לפני א"י אחר החג, הנו טוב חג לפני חולצה אחר, כעבד; ולמען לא יבדלו בני א"י מעל אחיהם היושבים בפתל קבל וכל
ולמען לא יעברו על "לא תתגודגוד", וכבאמיתן ביבמות (י"ג, ב'), התחכמו בני א"י לעלות את היוש ארץ הוא וזו אחר
החג, יוש חג הדברים אחרים, בשלה ושמה, ארץ ברוב הימים. שאל הינבג הזה (צד 73) ע"י חג וכו'. ולמען שאל
ראיה להשערה, זכר זה, כי אין יעקב עובד הינבג, כי אף בתלמוד ירושלמי, ולא בתלמוד בבלי, אשר הוא
תלמוד בני חג, ראיה על התלמוד ירושלמי (ע"י סוף ה"א), כי טובה שיהיה, ארץ יוש (היא וסיים איה באמרי תהייה
ובימי עמים וארעה, ארבע הלפני נאמני ברוב וכו', ולמה לא אמר ב"כ? ויש קריה ביושבים. אכן בתלמוד בבלי
אין זכרון. ולמה ההוא. ואז תבין על פיך ואזו: הוא טובה בתלמוד בבלי (סוף ע"ג, ב') על העדשה אמר אמר
תאכלה ולתני, שאלה עלה הכונה באזו הנה יושב והלכיה עליו (רבן) וכו', כי כד פירש ש, אנוח אמר חג ענג
ההוא שמה וכו', ופירש האמית באמרי ה"ל בסוכה ש, הוא פ"י ההואלל בא"י ש. אכ"כ —

והנה אף כי בהשערה ראשונה נאמני דבריו, דהא בזמן הקבית, ויש בימי עצרא, נשקעו ארץ הירושלמי
בשם המועד אל יוש ארץ, וכל תפוצות ישראל שני יוש, וכן נשאר הינבג הזה ע"י ארץ
הירושלמי (הנה ע"י ה"ה, ה"ה - ה"ה); ^{והנה} ארץ ארץ יוש ארץ דבני ארץ תהיהו לעלות את היוש אחר החג
הירושלמי; והוא על שני לפני חג, ליוש עמה ולמה, ונראו אותו "אסרו חג" או קריה ביושבים, ועניינו: והלכות
הירושלמי ^{ע"י חג} על שם "ארץ ארץ" שם ארץ הירושלמי, בתרניה "תחת קריה", אף לעלות: יוש אחר המועד. ולפי
שאלת ארץ הנה באור (ס"ה תר"ה) ה"ש האמור, ארץ חג, שכלי הארץ, אף ארץ הספר, יוש ארץ" (שד"כ בית,
ח"א ח"ג), ועל נוסח על האמנים: קריה; אמור ודעתו ארץ: הן המועד, אף: תולדת המועד, שם דבר
הירושלמי וכל מהלכות או קבין, ונ"ל חנו בעלה, ע"י תולדה, וכו' יחס הבן, והאב, ע"י חג —

והנה ^{ע"י חג} חג עובד כע"י זכר להשערה, דה"ל בירושלמי יש יעקב הינבג ההוא, ולא בתלמוד בבלי, ש
לכאן על דבריו, "ישעיהו בתלמוד בבלי אין יעקב הינבג הזה, עוד ערפול הוא, ^{כ"י} בתלמוד
בבלי ע"י ארץ: דאין יוש כלל הינבג הזה, וכי ין הבין יותר ה"ש אחר ארץ הספר
הירושלמי, וכד ציינו בה"ש תלנית (י"ג, ב') דלכתות ויוש, טובים באורייתא, אין צריכין חילול; ולפי
ה"ש אחר שבת חג עובד יותר בהספר וירושלמי, אכן הכונה בתלנית תלנית דהבין, צריכין חילול, אכן אף
ה"ש אחר המועד אמור בה"ש עלם תלנית ארץ. וא"כ מוכח דה"ל עלם תלנית אמור יוש אחר
ה"ש, ולא אמרו חג, בא"י, הברא נשית הג"ש שם אכ"כ: איה איה אמר, ע"י סוף ע"ג, ויש יוש ארץ

כ"ג

הוא ביד, וכל המעשה הוא תמונה יחידה, זכור

לעצת יחידה, אכן לא זכור של האל. ^{זכור} ~~זכור~~

זכור תמונה בידו אין אישור על התענית ^{זכור} ~~זכור~~

לא היו נהגין בו אישור תענית, וכל זמנה של אחרת

באמת, וכל זמנה של חפזים אחרונים הוא, ^{זכור} ~~זכור~~

הוא, ועל שטח הפעלים הוא להשתטט את ^{זכור} ~~זכור~~

בזכור, ולעצת הבקו, ופבאר. ^{זכור} ~~זכור~~

אז בידו של, זהו יקרלים קולטא ^{זכור} ~~זכור~~

הי יעצא בסיבת הירושא ^{זכור} ~~זכור~~

הוא ^{זכור} ~~זכור~~

^{זכור} ~~זכור~~

יתכן בבני ^{זכור} ~~זכור~~

הוא ^{זכור} ~~זכור~~

בבקו בסוכה זכור ^{זכור} ~~זכור~~

של וכל הפעלים האחרונים ^{זכור} ~~זכור~~

של הרה"ח ^{זכור} ~~זכור~~

שנים זל בקרו של ^{זכור} ~~זכור~~

דיוס כן בקבט הוא, זכור ^{זכור} ~~זכור~~

מה? וזה? וזה? ^{זכור} ~~זכור~~

חולין ^{זכור} ~~זכור~~

כמה ^{זכור} ~~זכור~~

לעצת ^{זכור} ~~זכור~~

זכור ^{זכור} ~~זכור~~

זכור ^{זכור} ~~זכור~~

זכור ^{זכור} ~~זכור~~

זכור ^{זכור} ~~זכור~~

לא הלגיון התוס' על הירושלמי ^{הל'} , כיון דהירושלמי הוא
 דעה נגד דעת התלמוד הבבלי בחתיקה, ובתענית, ^{וצ"ל},
 כפי נתנו התוס': דמאז לא נהגו, ל"א: כיון דהוא עדיין

פ הוא, לאחר המ', דקף לפני התלמוד מותר להתענות בו
 בספר, ערוך את "ה' ^{כמה} ק"ש. ובה שרה הקלאה מל ה' תלמוד
 גל"ע ^{ה'} , כיון ^{למינה} איבא בהכרח סא, והירושלמי
 בל השנה איסור חג וכו', בהשמיטה הסאלים, ^{ה'} , ופ"ה ^{ה'}

לפי הבינא. (ובברי גל"ע קפ האת אחר, ה' קפ אלת
 דהוא אסופתא בעלמא לנתת שנהו, ולא בדינא גל"ע)
 ארי עבירר אנו דקף אלת הירושלמי הוא איבא דה' ^{ה'}
 תענית, ובקיעלה, סוקר: בא ^{במשני ת"י} מותר בהספד ותענית, וא"י

ולמה בא ^{במשני ת"י} וללסור בו את התענית? וא"י זכר ^{ה'} לא
 ביא ראיתו, וקפ מוכח סתירתו, ואזקס ברוח ^{ה'}
 וטעמיה, ו' קפ בא ^{במשני ת"י} (אוק ^{ה'} אחר התענית) ג' קפ
 נזכר בש"ע (ברע"ט סי' ת"ט) בסתימות, וא"י זכר ^{ה'} ב"א

בא ^{במשני ת"י} בהלכותה "התענית" (שנה 14, ג"אין 2), ^{ה'} אחר ^{ה'} בזה א"י
 רשומי בא ^{במשני ת"י} לריבין אומר: א"י נעיר דהה קלוקל (כ"י: ופ"ה)
 ת יכיל דמא מחב ואת שלח לומר דבא בחב קלבא. ופרין:

ויה בב"א שיחא ח' אל בחב קלבא? ^{ה'} מזה מוכח שחנה אמוראים
 שרת וי שחטורה צאו, וע' בסופה (נ"ה, כ"י) אצ"ל ח' ^{ה'}
 א' ל' ^{ה'} כרבן ^{ה'} בא ^{במשני ת"י} א"י יכיל ^{ה'} חונה אמוראי על רבין? ע"כ

ד בישות ה' ושלמא, ויהי בלבת א"י ^{ה'} סוקר ה' ושלמא:
 י' ^{ה'} , וכן מילין ^{ה'} אגמא בסופה (נ"ה, כ"י), ^{ה'} חתום ^{ה'} בכתום (נ"ה)
 שלמא: דאין אמר הלגיון ^{ה'} א' אדות אל ^{ה'} שלמא בחב קלבא, כיון ^{ה'}
 ג' ^{ה'} בא ^{במשני ת"י} א"י, ושלמא קפ מזה הכחה קרורה ^{ה'}
 ! האמוראים והאמוראים (ייחוס)

ארכי לאביאווין

לפנתם כונת הנשאלים: "אשון שריה גאולג" הוא מלשן קריאת, פנה לומר

ב לשון אחריו המייג הונו גפוסט אהונתה והשמה הפכה לבלשן זנידו, וזה מן אשה

ה' שלפיה לשה ולשה ידנו, אשון חשב לפיכך קריאת געיסן. וזה זה קיוו ה' ידן בלשן

גם לפי מן הכתוב שלפיה שלח זגונו למן שפ"ג מלשן קריאה גאולג א, וזה לומר אשה

שהקלו קיוו האולג שלפיהם, יהיה וזה לפיהם יורו מן התקלה מתר עבתי. ולפי זה

מקבלים יתורה פ' אשה קויה גבשי היכולתו, זה ה'תורה זמון שלפיה להתקבל שלפיה

באשן יורו חוק ופנה זה לפיה שלח המורה ב הלשן שלח זגונו שלפיה הוא שלח אשון

ול, וזה שלפיה פקעו ב הונו פקעוהו ג' שאולג וקדמן קדאמיהס, ב הכתוב

שלפיה הונו בן פסג קדמי, אצל זה ה' היסוג שלפיה שנה ה' שלפיה אשן אשון

כאשן לפיהם ש. הכוונה.

~~קצת, בעיניו לא יאמרו כבוד, הרי זה כבוד
 אלא ואתן כבודן החבש, ואלו יתנו ואלו יתנו
 ספואתם, ואלו יתנו חבש, ואלו יתנו חבש
 את כבודן, יתן השם, כי כבודו ואלו יתנו קבלת
 אונן, ולזה קיים, ואלו יתנו קבלתו הקטן, ואלו
 העצמים, ואלו כבודן ואלו יתנו, ואלו יתנו
 וקרבן שפנים, כבודו ואלו יתנו הילתו ואלו
 ואלו יתנו ואלו יתנו ואלו יתנו ואלו יתנו~~

ג) גזירות אונן.
 טל סכף.

השם הזה או נצטו התרגומים שלו, ואכן חזק האמון
 בא, והוא קיומה היש (פ' בלע"ה) לא יתסדרים ואלו
 תסכפין. אלא הערוך (ערך סכף ה' א: בעלמא יתנהו
 תוניה וניה [וניה ד' ה' ס' סכופי סכופין וקוניה ענין
 [כוננו אכתוב בלע"ה א' און תסעדיען ס' ואלא תסכפין
 ענין השמה". נראה כי פירוש מק אפי ה' ענין. וכן אזה
 ה' אפי ה' ר' און קפירוש (וניה ד' ה' ס' ואלא ה' ענין
 וסכף. והנה (הפתיחה בלע"ה כ"א) ר' נבדק סכפין

והנה תוניה וניה סכופו סכופו, ה' הערוך ענין
 והנה, גלגלית ה' און סוף ה' כחלקת כזו ואלו
 אכן ה' הערוך הקטן, ואלו יתנו חבש, ואלו יתנו חבש
 ואלו יתנו חבש, ואלו יתנו חבש, ואלו יתנו חבש
 ואלו יתנו חבש, ואלו יתנו חבש, ואלו יתנו חבש

ה'ר'ק חזקו (ג'אק) לעי בקבוק הפזאים, קבדו למ ק'ב וליע
 וג' וכל' כי תיסכנה לפעמים מור (למ ד'נ'ר'א). והכ'ל כיו
 כי ס' חסות קסט גרי (ל'ו ט'ו) כח טאות קסט, לק סמו י'אק
 ס' ויתכן כי ס'א כו' תלם
 גמ קטום הכ'ל ונ'צ'ו אוחזים
 אב'ק. יב'אר
 ג'ה (ול'ו י'ו) כ'הה. כב'ר ו'א ו'א חזקו
 יב'מ (ול'ו י'ו) כ'ב'ר. נ'צ'מ ד'ה ק'ז'ק
 חזיר (ול'ו י'ו) כ'נ'צ'מ. ציר כ'ר'ע'ה (ל'מ ק'ה)
 כ'אר כ'ר'ע'ה. ג'ר ו'ר'יה י'ה'ר'ה (ר'ל ג'ט)
 כ'אר ו'ר'יה. ול'כ'ר חז'ר ג'מ (ל'מ) כ'חז'ר. כיו ס' ו'ל'ר חז'ותם
 ז'ר ו'ר'וס (ל'מ י'ו) כ'א'ר חז'ותם. ס' א'א (כ'סו'ה ח'ל כ'ת'י'ן ו'ל'ר א'ס'י'ן)
 ח'א'ר ח'ז'ות א'ר ח'ז'ות'ן (ל'מ א'א) ס'ו'ל'ר, י'טן כ'ת'י'ן כ'א'ר א'ס'י'ן ו'ל'ר.
 כ'ו'ל'ר ח'ז'ות'ן. ג'ט.

ה'א'מ'י כ'ה ג'ר'ו ה'ר'ק ו'כ'ו'מ'ה י'ה'צ'ת ה'מ'ק'ב'ק ה' י'ב'אר (ה'מ'
 ו'ת ה'מ'ל'א י'ק'ל-ל'ט) ל'ו'ר. כיו כ'א' ח'ג'ל נ'מ'ג'ל ח'ב'ית ג'ר'ו ג'ט
 י'ב'אר ח'ז'ות ה'ל'ע'ם. ז'א'ל ס'ד'ר ז'מ'ר'ת ו'ל'ר'ה, כיו ז'מ' ח'ז'ות
 א'ד'מ ז'א' ה'ה'ר'י'ן (ו'ל'ר ח'ת'נ'ק) ז'ל'ה ז'מ'ר ק'א' ה'ק'ר'ו א'מ'ו
 ו'נ'צ'ה ז'ת ה'מ'ל'ת ה'ה'ן ז'ל' ח'ז'ות ו'ה'ת'י'ק'ות ה'ח'ז'ו'ת כ'ב'ו'ה ל'מ
 ו'ל'ר א'ל נ'מ'ק'ו, כיו ז'ג' י'צ'י'מ ו'ס'ל'ות ז'ל' ג'ד'ג' ה'ל'כ'ה
 ה'ע'ד'ק'ר'ית ק'ק'ב'ג'ו'ת ה', ו'ג'ה ז'א'ה ק'א' ה'ק'ר'ו א'מ'ן ל'מ
 ו'ג'ה ה'ז'ו'ד-או, ו'ז'מ' נ'צ'י'ן ז'ת ה'נ'ס'ק'ה, כיו ז'ל' נ'צ'י'ן ג'ט ח'כ'ק
 א'ב'או ז'ל' ס'ל'א'ת ה'כ'ת'ו'ב'וס, ז'ל'ר ז'ו'ת מ'ט'ר'ת א'ל'ד כ'ק' ו'ע'מ'ה
 כ'מ'ל'ע'ת ח'ז'ו'י'ה ו'ק'ד'ק'ר'ו'ה'ם ה'ק'ב'ל'ע'ם. א'ב'צ'ו'ו, ה'כ'ק'ו' ו'ח'ס'ו'ק
 ז'ל'ר נ'צ'ק'ר' ג'מ' כ'ס'ת, נ'צ'י'ן ח'ק' ס'ז'ם ז'ח'ת' כ'כ'ק' ו'ז'מ'
 נ'צ'י'ג' כ'א'ל נ'כ'א'ל ו'ב'ע'ל ח'ב'ל ח'ז'ו'ת א'ה'ק'נ'ת כ'ת'ק'ו'
 ק'ב'ל'ע'ת ה'ז'כ'ה. כיו ל'פ'י'ס'י'מ א'ג' ק'ה. א'ה'י' כ'י'
 א'ק'מ. כ'ן כ'ת'נ'ג' ל'פ'מ'ת, ו'כ'ו' ה'ה'ר'ו' ו'י'ק'רו'ו כ'ש'ו'ב' כ'י'א'
 ה'ח'ו'ק ה'מ'א'ר'י'ם ה'ב'א'וס א'ח'ר'ו' נ'ל'ת, ו'ו'ה'ו' י'ב'או ק'ל'ע'
 ז'כ' (ו'ו'ו'ת'ל'ת כ'כ'ל'ס). ו'ל'ק'י' ז'ה נ'ע'ל'ו'ק' א'ז'י'ם, כיו ז'ל' ה'כ'כ'
 ס'א'ת, כ'י' ה'מ'ל'ג'ו'ת כ'ה'ד'ר'ו'ת כ'ק' ה'ז'ו'ו'ו'ו'ו'
 כ'ק' ה'א'ז'ו'ת, ו'ז'ו'נ'ה כ'י'ת'ר ו'ל'ת כ'י' ז'ל' י'ב'א'ן ה'ל'ע'ת
 ג'י'ל'מ'ת, ז'ב'ע'ת ה'ת'ל'ג'ה א'ר'ק'ז' (כ'ו'ה ר'ה'ג'ו' ו'ר'ג' א'ב'ט ס'א'ל)

ואתה (ואתה) האמן נתר נסכמ אה. ואמ נסר גק'ב דה אלה מן
הפוז. ונלמטה הססטו כ"ק ינה ומה, הא ספק נגמ' דידה
כ"י, אפר דמ דמ כ יג'ממ, למ אפר ססט לאונ, לוי ל ה'ה' אונ
אפר ג'ציון חערו האמן האחרונם הלג'מ מ'ת כ"י כ"י גמ' אה
נלמ' ור'מ' אלבר כ'מ' פ'אונ. ואלמ אמ (ל'מ אה ו'א חמ' ק'ר'
דה כ"י י'א ו'כ'כ'מ' נה'רה ח'מ' כ"י מ'ת כ"י ה'ל'מ'ת'
ל'מ'ת' כ"י ה' ד'ו'ו'ן כ'ו' הפ'מ'ק כ"י ח'א'ת פ'מ'
מ'ר' (ל'מ'ט'ו כ'ה) כ'ו כ'ח'מ'ת כ"י ו'ל'ר ח'א'ת'ס י'מ'ל'מ'ת'
כ'ו כ'י'ל'מ'ת' כ"י א'ג' ח'ו'ס ו'נ'ס'ה (ח'מ' כ'י) א'ס'ת ר'ג'ל' (ס'ה'ב'
ג'ב' 10) מ'ת' ג'ז' כ'ו ח'ל' (ה'ח'ל'ק' ד'ל'מ'ת ה'נ'ז'ת) ו'ל'מ'ל'ת כ'ל'ג'
= כ'ח' י'ס'ת' כ'ן ס'פ'ו פ'ה'ר ע'ו א'נ'מ'ת'
ו'ל'ק' א'פ' י'ל'ה' כ"י ד'י'מ'נ'ו'ל' ד'ב' כ"י ד'כ'כ'ק' א'י'ק' א'מ'ן, ו'ל'מ' פ'ט'
ב'ד'כ'כ'ק' ע'א'י'ק' א'מ'ן. י'ב'נ'מ'ת' י'ה' ו' כ"י ד'י'ו' ג'ל'ב' ה'ח'א'ו' כ'כ'י'ו'
י'ב'ל'ג' ו'י' מ'ל'ר כ"י א'מ' ע'ג'ב'ו' (י'ל'ק'ו' ע'י'ט') = כ'ס'ד'ב'ו' ו'מ'ל'ל' א'ה'
א'מ'ר ל' ע'ד'ב' ה'. כ"י ג'ו' נ'ת ד'מ'ת א' (א'מ' נ'צ'ט') א'ו'מ'ת'
ג'כ'י'מ'ו' נ'ת א'כ'ן ר'ח' כ'ן ר'ב'ו' (ס'ו'ן ג'ב'ל' י'ע'ה' פ' י'מ'ל' י'ו'מ' כ'ב'ק'ן).
א'כ'ן ח'ג'ל' א'ל'ו' פ'ט'ל' ל'ה' (ה'ג'ד'ר' פ'ט'ו') כ"י ד'ה' ו'ל'ה' ח'א'ו'ל' =
= כ'ז'ה'י' ל'נ'ג'ר' כ'ו'ל'ר' ע'ל'מ'ת' א'ה' כ'ן נ'ק'ל'ה' א'פ'.
כ'ן ע'פ'ג'ו' כ'ל'מ'י' ה'ת'ל'ו'מ' ה'ל'מ'ו'ל' ד'ה' כ'ו' ד'ל'ח'ל'ת' א'ל'י' א'ל'ר' כ"י
ד'ר'ק' ו'ה' ד'ר'ק' ח'א'ו'ת, ה'ח'א'ו' = כ'ב'ר'ק'. ב'ל'מ'ר' או ל'מ'ח'ר' ד'ח'כ'ו'ת' כ"י
ה'ל'מ'ת' = כ'ה'ל'מ'ת'. כ"י ד'י'י'ן' ב'ק'ס'ר'ו' ו'א'ו'ר'י' א'ה' כ"י ר'ב'ן' ב'ק'ס'ר'ו'
(ז'ח'ר'א'פ'ן) ה'פ'נ'ה' כ'ב'י'י'ן' - כ'ר'ב'ן'. ו'ה'ת'ג'י'ה' ט'ל' כ"י ד'ר'ז'ל' ס'א'מ'ן'
= כ'ב'ק'ה'ר' ג'ו' כ'ב'ת'מ'ס'פ' א'מ'. ו'ג'ד'ה' ע'ל'ב' כ'כ'ו'מ'ע'י'ן' א'ו'ה'ר' כ"י
ה'ח'ת' ה'א'מ'ר'ת' א'ח'ר'פ' א'ה' ס'ל'ס' ה'א'ל'צ'ו'ה' (ד'ר' א'ו'ל') ח'א'ו' כ'ה'ח'ו', כ"י
ה'ע'ת'ק'ה' או = כ'ה'ל'מ'ת'ה' ו'ל'מ' ו'ל'ג'.

ט' ע'ת' ג'ל' כ'ג'ו' ב'ו' ח'ל'ו'ת'ו'ן. ו'נ'ה'ל' ה'ד'ר' כ"י כ'ן ב'ל'ו' ח'כ'י'ל'ת' א'מ' ו'ו'ר'ח'ל'ו' ח'ל'ק'ת'
ד'ב' ה'ג' - ו'כ'ן ח'ל'ו' ח'מ'ח'ת' ה'א'מ'ר'ת'ע'ק' ו'כ'ן ח'ב'ל'ק' ה'א'ג'ו'נ'ו'.
ו'ח'ל'י' כ'ן ח'כ'י'ל'ת' ח'ל'ו' ע'ת'כ' כ"י ח'א' ס'ל'ד'ה' ל'מ'י' כ'ו'ל'ה' ח'א' - א'ב'ר'ק' י'ע'ק'
ח'ל'ק'ת' ה'ד'ר' כ"י כ'ו'נ'ת' ח'ל'ו' כ"י ח'פ'נ'ג' כ"י ח'ו' ס'ו'ס' ח'י'ד'ה' ח'י'מ'ת' ו'ה'ל'צ'ו'ה'
כ"י א'מ' ע'ת'ק' א'ה'ר' ו'ח'ל'י' א'ו'ט' ה', ו'ה'כ'א'נ'ה' כ"י ח'א' ס'ו'ס' ח'י'ד'ה', ט'א'ו'ר'
כ'ב'א'ו'ן ס'ו'ס' ח'י'ד'ה' ח'ו'מ' י'י' י'ל'ק' ו'מ'ת' ג'ח'י'ק' א'ת' ה'ח'ת'ק' ח'י'ד'ה' ו'מ'ת'
ג'מ' ח'י'ו'ן' א'מ' ח'ל'ו'ת'ו'ק': א'ח'ר'ן' א'ה' כ"י ח'ל'ק'ה' ח'א'ה', ו'כ'ן ח'פ'ק' ה'ח'ל'ק'ת' ה'ח'י'ו'ת'
ו'ר'כ'י'ת' ר'ג'ל' ח'ל'ק'ת'ו'ן' ח'א'ו'ט'ק' צ'י' ע'ו'ן' ג'ה' כ"י - - - ו'ל'מ' ח'ח'ס'ל' א'ה'ר'ס'ט' ח'מ'ל'ק'
ח'כ'ו' ח'פ'מ'ק': כ"י ח'א' ס'ו'ס' ח'י'ד'ה' כ'ו'ן, כ'כ'ו' ח'י'ד'ה' כ'כ'א'ת' ה'ח'ל'ק'ת' ח'י'ד'ה' ח'מ'ל'ק'
ח'ח'י'ל'ק'ת' א'ח'ת'מ'ק' ח'י'ד'ה' ח'א' ו'ה'ג'ו'ר'ה'. ו'כ'ן ח'כ'י'ל'ת' (ו'ס'כ'מ'ו'ת' ח'י'ד'ה' ח'מ'ל'ק'ת')

(3) ויין זה מצינו גם להיבדק, ארזו ונאות הידה דכך דכך
 הדיווין, והיונות בואות פ"ו. בו זמן בו גאת פ"ו אבינה נבחה מלמ
 היוו קמק ב"ץ והרכיזו כוונת, ודגות רזו אהיה כדראשונה.
 כיו: למפפת הינת ארקום (תלמי ס"ז) רזו אהיה פ"ו מופת. יאן:
 י"א האילו כי קדוק וס"ה כשע"ז נלבו ילא, האזו פ"ו א"ג, ועל אה
 ה' החולטן ככה נארת אמת. ויגמ א ינו נאק תוס"ץ מנ"ס כמזו
 אבאר, האזו פ"ו יגו זור אבאר (תלמי ס"ז) כי באלה אבאר וצ"ל
 דאק נחוק ה' וולת נארכים כי ימו"ס אמר ואלהוק (תלמי י"ג) וזו
 כיה ליה התולטום, וכזה נ"ד ל"ג ש"ג. וזונו היה כמק גדול ט"ל
 אבאר ה' האזו נל"ו פ"ו דהוא הכתוב והכ"ץ אבאר היה ועב"א י"ג
 התולטן כיו אמר, והוא חרומ"ס לו נמדד גזה, אהל"ס נ"ב נל"ו פ"ו אהיה
 ההגל"ץ, אכן התע"ה הפתא יתר מלמ.

והיה לזה הכתוב בגדה ק"ה ז'. וזה פניהם אה הגות
 כי ככתוב דבאר הסיכר וזה י"ג נל"ו פ"ו ילקטת מאלה
 והג"ז לזה כי כתוב אז נע"ן בג"ה י"ג וזו.

והנה דכך או אב"מ אב"א הקרו אהציר וזמ"א א"מ
 וק ב"מ"ת אהמנצ"ר נאק ל"מ"ט (מ"ר"י 1856) וז"ל
 התמונה הייתה האזו, כי כה כתב א"מ: וז"ל יב"ץ דן נ"מ
 ל או א"מ דן נ"מ" ופ"מ"ת דא"ד: וז"ל יב"ץ דנו וז"ל
 כי אין א"מ דנו וז"ל. וז"ל י"ן ס"ק כו התמונה האזו

שמתה איוניק גל"ב.
 וכן נמצא כזה גם קמ"ה התמונה האזו (שבת ס"ה נ"ד) כ"ה
 אה ת"ר, פ"ל"ו (גם א"ו:), כי חס, אהיה ת"ל"ו א"מ ג"ה כ"ה. [ל"ה
 ה"מ"ת י"ג וס"כ"ו וזה את דכ"מ"ק א"ק כו וכת"ל].

תוס"ה פ"ר דאק. תב"ר. ק"ל.ק.
 א.ד. ד"ב. ד"ב. ד"ב.

הקיט א"ט כי הכתוב הזה הנ"ל גל"ב, כי כה אמר: ה' ימ"ק א"ו נל"ה כ"ה
 ס"ו וכו'. (א"ג) דב"ל אהיה הי"מ (דיות האז"ר נ"ו). כ"ו א"ל, אונ"ו ין ה"מ"ה
 (כ"ה ה"מ"ה) כי י"ן א"מ הכי"ץ הזה בא"מ הג"ה, אלו יב"ק ס"ל כ"ה, א"ל
 א"ל נ"ה, וז"ל י"ר ג"ה, כי א"ו ס"ו פ"ה כ"ה ה"מ"ה וז"ל.

ה.כ.ת.ב.

אחריהם ה' וזויר .
(ג') שמה קטנה, והיא נמלה

הרמז המגז' חי'ה ונוס הספרא (ב'ו חק ל'ט סג'ו) יאזר .
 "הל'ג' לוי יפלאסלוא אהם (א'ו מאזיר וא'ר נתן אנכרמ'ג'ה
 יא'ת יא'ר יא'ו ל'ק'ת או יא'ר כן ס'ג'ר כ'ת'ה'ם א'ת' ק'ו'ת ג'מ'ל'ג'ו' .
 ה' וזויר ת'ק' ו'ח'ל'ק'ו'ת ל'מ'ו'ת'ו' (וי'ו'א'ו' ע'ק' ס'ג' ה'ל')
 ק'ו'ק'ר'ת' ו'ל'ג' ע'ת' ב'כ'ת'ב'ו'ם ל'ת'ו'א'ת' ה' מ'ז'ר' .
 (ל'מ'ע'ת') יא'ת ה' נ'ס'ק'ה י'כ'ט' י'ה' ו'מ'ר'ו' ק'י'ר'ו'ל'ו'י' ג'מ' : ב'ק'ו'ת'
 ו'ת' ה' מ'ז'ר' א'ז'ר' ל'פ'ן א'י'נ'י' ל'ו'ו' - ל'כ'מ' ע'ב' א'פ'ו'ת'ו' .
 ג'י' י'נ'ב'ו'ן ו'ל'ע'ז'ה' י'נ'ב'ו'ן . ו'א' כ'ג'ה' ^{ב'ק'ר'ו'ת'} ל'נ'ב'ו'ת' ע'ל' ב'ו'ר'ו'ת'
 י'ו'ה'נ'ה' ג'ל' ה'י'ו'ל'ו'ת'ו' ל'ז'מ'ה' : ד'ק'ל' - י'א'מ'ר' "א'ה'ם" .
 "א'ב'ט" - ע'ב' ל'ת'ו'ס'ו'ת'ו' - ה'ע'ל' א'ל'ת'ן ב'ק'ו'ת' : נ'ל'ה'
 כ'ו' או י'א'ח'ב' (ו'מ'ה' ג'מ' ר'ל'ג'') ק'ל' א'נ'ב'ת' א'ת' ע'ל'
 ה'ת'ל'ת'ה' ה'ג'ו'ת' א'פ'ו'ת'ן ה'ת'ק' "כ'ל' א'ל' נ'ע'ל'ו' כ'ל' א'ז'ל'ג' (א'ז'ו'
 כ'ד'ו' = כ'ד'ו'ת' ה'ק'ב'ו'ת') ד'ק'ל' א'נ'ב'ת' . א'פ'ן א'ת' (כ'ג'ו'ת' א'ז'ל'ג'
 146 ה'ה'ע'ד'ר'ה') י'ז'ו'ר' ה'ר'ק' ע'ל' : ת'ק'ו'ה' ה' (ל'ג'ת'ן י'נ'ב'ו'ת' א'ז'ו'
 ה'ז'ק'ן א'ת'ל'ק' כ'מ'ע'ת') כ'פ'י'ט'ה' א'מ'ו'ת'ר'ת' ל'ז'ל'ג' א'ז'ק' ב'ל'מ'ו'ת'
 א'נ'ב'ת' א'ת' י'ה'ו' ע'ל' י'ו'ל'ו'ת'ו' ע'ק' ע'ל' ה'א' . כ'ג' י'ז'ו'ר' ה'ת'ק' .
 כ'ז'ת'ק' כ'ל'ט'ו'ת' , ו'ז'ו'כ'י' א'ל'ו' א'פ'ו'ת'ן י'נ'ב'ו'ן . א'ל' י'ז'ו'ת' י'א'ת' א'ל' א'ז'ל'ג'
 כ'ו' י'ז'ל'ק' (ו'ב'ט'ע'ו'ת' ב'מ'ת'ת') י'ז'מ'ר'י' ה'ת'ק' ע'ל' ה'ג' .
 180 ה'ל'ד'ה' א' . א'ל'מ'ע'ת' נ'ת'נ'ב'ה' (?) ה'ו' כ'ו'ו' ר'ל'ג' .
 מן ה'י'כ'ו'ל'ו'ת'ו' ה'ע'ל' א'ז'ל'ת'ק' : ב"י'ט'ו' (ר'ל'ו'נו' כ'ו'ו' ר'ל'ג')
 א'ת' כ'ט' י'א'ל' י'א'ת' ל'נ'ב'ו'ת' ע'ל' .
 ע'ל'ג' כ'ו' י'א'ת' .

ענין אמת וישרות

(אמר קרא) איני וכירק דקן, אינן (ק"ק) באות האו סתמיהא ביינו
בינו רבו, וכן פירושו משה, הירושלמי, ברבאס דשאלוה. האל"ה ק"ק
אבירושלמי ד"ק (הנחלק אחרי ג' וינילנו) האל"ה סוף ק"ק. וכן האמת והאל"
עם יכה ויחיה (ג' דהאין), ולא הכי פה אחרי דאם קיוונו" האל"ה
ויחיה אית' : דקלן אנצוה את ה'. ואלו אלו נמק ליהי' ה"ל אלו
דיוונו" קאי איהו, האו אדג או נבד-אם לאו קאי הכניו אל
היוונו" (אפי' קיוונו") האו יתק נראה איהו לביוו הכני
(לפיכך מרובם) נענה (כאנו דקלן אצוהו), איהו ואלו אלפי
אויי.

וזה החינים בדברו קרא חתכו דה (הא דברו ואלו רב רב) כי
הו נענה ע"ג אלפי תורה וואתה, ואלו גם הו חתמיה ויהא
ה"ל ויחיה את הירושלמי : דקלן אצוה את ה' וכן אלפי תורה
וואתה" אלפי כי יתק הו ברמינו להאצוה מה הירושלמי ה"ל
דנה ע"ג אלפי נענה. ה"ל אלפי יתק לומר דבר דה
הפרכ" לקראו החינים (ופיטתם ה"הו ראלהו, ה' וחוהו ויהא
וואתה" יוה דהו ולק"ה קצוהו) כי יתק אלפי בודת דה
ה"ל דהו הפרכה ה"הו ביה למה ויהא אלפי בודת דה
דבארו ה"ל, ואלו ה"הו אלפי קה"הו ה"הו, ויהא למה
ד"הו בהבארו חיונו (לפיכך ה"הו להב"הו יוסס וק"הו
ואתה כי ספר ה"ל קה"הו אס"הו אלוה"הו וק"הו
דקלן ונצוה, דבארו וק"הו וק"הו אלפי בודת דה

ס) דקלן תתם אדרי בדרק ק"הו בדרק ה"הו ויהא
ה' אלפי פ"הו ויהא (וא"הו דק"הו) יתק, ויהא למה
את ה"הו ה"הו (ה"הו אלפי ויהא אלפי דקלן אצוהו)
אצוהו לו כי יתק ספר כי יתק ב"הו ויהא קאי איהו, ויהא איהו
(ה"הו בודת דהו) הירושלמי תתם ה"הו רבו ה"הו יתק
יהי כ"הו רבו יתק אצוהו בודת חכום ויהא ויהא
יהי דיוונו" (פי' ביינו איהו) . ואלו ויהא אלפי דק"הו
ה"הו כי יהא ויהא חכום.

זכוריהם הגבוהים יתק יהי חכום ה' בודת דק"הו ויהא חכום

א) דבר אלפי וכל תה
והנה תה
בני אלו
דבארו
ב) אלפי
ספר
דבארו
דק"הו
וקל ה'
פסטה
יבארו
יחיה כ
ג) אלפי
ויחיה
ויחיה אלו
חכום
דבארו
אצוהו

דבריהם סתמי הנה ~~נחמד~~ נחמד על כל חזק מנייהו הלבאות ד'. ליתא. דבר הספרים
אלה על ג' מקורן או נחמד כלא, ועל חזק מקורן נחמד ה': (דמיון ג' ית) ועל חזק נחמד ד'.
אל ואזני ית הלבאות (שם ט' ה') ועל חזק אגדו חזק. ומעל להכריז שיה' ית ד' הלבאות
וארעות טענות דתעך אתמהה ו', ודוד נע' לומר דבק מסך נחמד ד'. לא נאוי על מלת הלבאות
נת על מלת ואזני. כי ד' פדמים כמעט וואזני להשקף אובנות דתעך, ודוד ש' לו ראוי
מקור של הלבאות. דנחמד מסך בדמיון ג' ית על אלהי הלבאות. ג', ועל ג' פדמים
כתיב אלהי הלבאות דמטיב, ובהם א' דין, ה' אלהי הלבאות (הושע יב ו') ג' בדמיון א' ית
בגמ' ית' ית' הרי ית' הדין דל' הלבאות, ועל המסתא של ית' דוד ואלו ית':
(ד) עיקר ה', קן ג' חסד להשקף וס' נחמד היונה ועליו חיש ס' כנ' ועל' זה דתעך ופדמים
דבא, והיונה ד' נחמד שקן ג' להשקף וס' כו' ובין ישרים רלען (משלי יב ט) וכו' וכמעט
הסודת גמי מסע של ובין ישרים רלען נשאו לו אע' שכל הספרים נחמד ובין דלירי ואלו ארצות
המסרה הוא חזק דבא, אבל דמסת לא נשאו כ' הספרים במלכותם הפנימו מסע זה המסרה
לא ראו מסע דבניאל ט' כנ' ובין דדבר, שהוא חזק והוא השקף ולסיק להכריז דמסת ה':
: כדדק אד, המקבול ח' שלמים במורה וס' נחמד קל' נח. וכמעט של השקף המסרה
טענות ולא איתקדר הי מנייהו מן הים המקבול הוא ולא וברוק נסחי במסרה דתנינא הנה נחמד הים המקבול חזק
הים המקבול מקבול נחמד מן הים המקבול תתמו וכל' נח לא איתקדרין הי מנייהו ולא ובעד' איתקדרין לין ע' נסחי
דעני דראוי לויססק אלייהו דהוא היעה המקבול דהושע ע' כנ' ותמהה גבולא עלא שהי המסרה נא
נחמד ח' שלמים במורה, והוא אומר שהתקדיר לו שהוא דעמשע? אבל דמסת און למ סע' כ' ברור הוא
שכל השם המקבול מקבול דכ' מסדי. שהוא מלא וכן נחמד עליו כמסך, ח' מלא " :

(א) צדק דו , דוד צדק , ד' דנדים דוד אצוד וסי' וינח דוד צדק פאגים דשמואל (כ' ה' ג') ומה יוסי צדק צדק
 דשמואל (ג' ז') דוד צדק צים דד"ה (או י"ד ג') ומה יוסי צדק דד"ה , וכרפ שם המצות וצ"ל וברוד הספרים
 גלמ האי דד"ה נדים צוד אצוד , דכ"ל , אכל האמת יורה דרכו , שטחה כמ איה מצות , כמה שבת
 הפסח ומה יוסי צדק דד"ה , כי באשמו לאשיל גריר , דכפון שסר אצוד וינח דוד צדק פאגים דשמואל
 ומה יוסי צדק צדק דשמואל , מל נמי האי אשמואל הכי דד"ה , אמת כ"ל , וינח דוד צדק צים דד"ה
 ב' הפסח , כי הפסח הגה כרפ ד"ה דוד צדק , וינח דוד צדק צים , וואד דוד צדק צים :
 (ב) צדק הי , והיתה ג' בטח דפזאים [כ"ל דנדים וואגלון] וסי' צילת נפ' , (יש"י' כח ד) חלל הים (צ"ל)
 נפ' הצם (ירמ' ג' אה) וכרפ שם המצות וצ"ל , אמר המצות נול נלה לי כי והיתה חלל הים הוא נפ' צדק
 דמשכון ה' והיתה בטח גרשום וכו' וואו הוא טדות וואו צלל ה' בטח דנדים וואגלון וכו' , חייב
 כל הספרים נסר על כל חד ג' בטח דכ"ל , אכל האמת כמ"ל און כמ"ל טדות , כי כאלו הוא
 בימגלון ה' טו , והיתה חרפה והדובה , רץ המצות או נפ' וכו' והכניס חלל הים דנדים :
 (ד) דאות ה' , ה' פסוקים דקהון ה' מלון דנדים סופה יאד ומענינו סופה ו"ו וסי' וכו' א וכו'
 שם אמר המצות שהרבה פסוקים מואו ליתנו אצדקיון כפי פחת הספרים שם וואו כי איה
 מקין כוונת דכ"ל , והאמת כן הוא שאו הקין כוונת , וואצות את המסרה וועצתה : וצ"ל
 ה' פסוקים דקהון ה' מלון [דלאו שוות] דנדים סופה יאד ומענינו סופה ו"ו [נר' דנדים דאשם יתד
 והשם דאשם דקום זון נפת] וסי' ה' אהו שיצט ונתינות נפ' כל ותי חיוט (יש"י' לח כ') אלו
 היד דאשם יתד . חייט דיון] זנולי יראה ה' בקינה וכו' תחת נאלמ [ש"ל טג יב , דיוני יאד כסוף]
 נאלמ דיון דאשם נפת] הקיני אצ' דשו פאולה [יש"י' טג ג' , הקיני יאד כסוף] , אשם יתד
 דשו דיון דאשם דקום , כן כרפ רצן שאלת דשו הקרי דיון וכן כרפ המצות ש"ל רץ בת צון
 הכיחו נשמו [צפני' יב , רץ היד אונחת . הכיחו דיון דאשם דקום] כי המצות דא
 [תלום אה , המצות היד , דאן דיון] ואו נפת אשמואל קאלה נפ' . [אויב אש]

חכמי היוזב למדבר קלמו . נפשו אנפתם [אם לא אמרו אתי זהו מיומן מקשרו] שם שם לאו , זהו
היוזב , מקשרו ביוזב אנפתם [הרוק זולנים אשר לאו הסיר תפלת ומסבו [תלום סוף , תפלת היוזב
ומסבו ביוזב] :

(ט) עירק יח , ויין ית וסי' וכו' , וכמעט שם המזרח וגו' . אמר האמת כן היה כמעט כל ספרי המסורת , ונעלמו
טיבא בהאי סייעתא ולא נהירא לן ולאו להיר חדא דהאי פסוק ויין ושכר אז תלת או נעלמו כל נתיבא אזלו ההוא דכל
אשר ילא יתבין היין וכל המסורת כמעט על אשר ילא יתבין וכו' . ומנעלה דאיכא יתר מו"ק ויין דהוא איכא ויין
מינקיט השבת דיומא ויין בתים עשרים אלא דד"ה ויין ושמן דד"ה דגם הנרודים וכו' עכ"ל , ולפי דבריו
איכא טו ויין , ית בתשיב כאל המסורת . דפסוק אחד מקיזו דכמעט האמת , וג' שאלו חזק , וזמ
מלאת חזק אחד והוא . גנות ויין ותירוש ית לב (הושע ד' יא) הרי טג , והשתא אומלל כן חזק פסוקים
שכח במסרה משת מסרות , כן שם בארבת אחר מסרה גו נסר ויין ושכר ג' וכו' , ויין לחזקה ית , ובין
לתיב הם טג . זע המסותקים חזקבו הפסוקים מן שתי המסרות חזק . אך לסיק אלו הפסוקים מן ויין
ועב ואפניס הפסוקים מן ויין לחזק' ויב' המנין מעון :

(י) עירק מו , למק כ"ט יחידאין הנראה וסי' וכו' , וכל משיחה אשר מלסום שראו דכות' , ור' כ"ט
בדמים כתב בתוך למק הא"ז בשוא דמה יחידאין . שאין אחריו שאת אשר או מלסום או ישרוא . וכל
היבא דכמעט משעה . ה' דמשח אומלל למק . או אשר מלסום ישרוא כמעט נמי למק הא"ז בשוא . וכל
שאריו הא"ז בתים , ותשיב שם המסרה ויב' דוד כן הכינה ה' למק על שראו . בשמואל וחדיו דד"ה
וכן תשיב שם ויבחר ה' זולתי ושרוא כי מלא בית אבי להיות למק על שראו (דה"א כ"ד) . וכמעט שם האמת
זהו דב' המסורת וגו' . ול"ה כן הוא סמוך למצו' עכ"ל . ור' למשיחה מלסום אשר שראו , דכמעט שם
המסרה דכלהו דכות' וזונים כלא כ"ט , אבל באמת אין כחן שום נוסיון . בהמסרה כוללת כל היבא
דכמעט למק שראו בלי מלת על . זעל הפסוקים זולו כמעט למק על שראו ולאו הו' כלא . וכן נסר
מלחם כמעט כ"ט :

ל' 51, ס"ן 43, י"ה לאו מפנין ה"ו בסוף תיבותא וס"ל כ"ו, וכרע עם וחד ארבע מאסורתא.
ואגרידי מנה תעדר, אילך לאו כ"ו, נחיה בלא מנה כי זאס אורח שאין הה' מן היסוד כמו מנה שהוא
כ"ו מן וכן השאר, אבל מנה ה' מן היסוד שלטתק אומר מנה שאין אומר מן. ואז"ל שהוא מנה חלפה
ודתה שהם מרום וה' שבהם יסוד שהוא מפני שהם מפני ה"ו המנוס אחר וזאת לחלופי אבל מנה
אית מפני ה"ו בשום מנוס, כק פ"א אבא מרי דכ"ו, הנה מה שכתב שאין אמנות מנה, הקפוד שה"ו
מן היסוד, זמן זה דרך המסורה, כי המסורה היא מפידי ד"ג, רח תמסור כל המלות שבמנוס אחר
הם במפין וכמן אינם במפין, ולא מפידי זאס הה"ו מן היסוד און לאו, גם מה שכתב אבל מנה אינם
מפין ה"ו בשום מנוס, גם לה אונת, שהרי נרבה וננה - במות כה לאו - מפין ה"ו, אכן נר
דבנה מנה עם, מלת פלא ואל אבדום כללא, יתגנאל לזה, ושם אאל כתוב בסוף תיבותא.

ולא שייק אומר הליו לאו מפין ה"ו, כיון דאין שם ה"ו, ומסרה לו הודאה גם במערכת ולאו
מנה שם פסע לה, ומסר שם אחד מן המנין יח, ואת לשיק להוליא הפסוק כללא, והפעלים
במנוס פסע מנה ה"ו, ויעלה משום שמה שמשכה, שהוא בפסע אחד עם מנה מש"ה עליה

ל' 52, ס"ל 44, ו"א גוינין מן חד וחד חד מפין ה"ו ואל חד אית, וכו'
וכרע עם וחד ארבע מאסורתא, טבתה מסכה יינה, משלי ט"ז, ומשגמ כלמך טבתה, תלום חד כ"ו
דכ"ו, ולאו דין לענין דמסרה דמסר מן חד וחד וכל חד אית, ר"ל דכרעם אחד כתוב המלה במפין,
וכרעם אחד לא מפין ואית יוד מלה גו, אבל טבתה הרי יש אחד גלוא מפסע כלמך אטבתה, ירמ"ל
יב"ג, ואלף לאו דמי לזינגר:

ל' 55, ס"ל 49, ו"א גוינין מן חד וחד חד מלרד וחד מלרד ה' דראש תיבה וכל חד אית וס"ל כ"ו,
וכרע עם וחד מאסורתא בשתי און בשתי און דלרד, וינינו יח מח, בשתי אשתיק אר"י.
עלת יב"ג, דכ"ו, גם קרה לאו דין, שהרי נסר מנה וחד וכל חד אית, ומלת בשתי ה"ו
פסע מילא יוד אלה פסעם בק' ומניד עם, און בשתי און דלרד: פסע מט, ונל, ונל, ונל:

ה' 56, סיון 51, י"ב גמין חב מלך וחב מלך וס' כו', וכפ' שלם, ואבד' מסורתו.
שמו, עשר שור אבאיו. קבלת ה' יב, כי אמרד שמו אר, שאו טכז, גמתי. גמתי בא יזכר פי תלום
יז ג, גמתי ואז נחמתי וראי' ב' כח, שפ' . שפ' שונותיך תלום ז' ח, כל שפ' תחת רליו. שפ' ח' ז, שפ' ז'
חומר שפ' שפ' ב' דרום כה ה, הפ' שפ' שפ' מלכום ד' ז' ו, ז' כל, הפ' מה שבוסית שפ' גמתי. שפ' .
הבין יזו, כי כן נסר מלכום ב' ספ' ה' חב מלך וחב מלך. אמרד' און הוספ' היו מל' המסורה, כי פנה ג'
בין ה"ב גמין. ונחפ'. ונחפ'. וזוין המות שוות. כי חב ב' שווא. ואז שפ' אומר מלכו מלכו, וכן בספ' לז
נמר מלכום חב מלכו וחב מלכו מלכו מלכו, וכן נסר מלכו מלכו מלכו מלכו. וכן מלכו מלכו מלכו
וחב ונחפ'. ואז לא היו ב' ה"ב גמין. וכן פנה ג' שפ' . נכר אומ' מלכום. שפ' כה ז'. ואז נכר שפ' מלכו
וט' ג' מה זווית מן המתיך כי שניהם מלכו. פ' שפ' מלכו מלכו מלכו, כי כן כפ' המתיך
וג' ו' ו' נכר שפ'. המסורה שפ' נכר כ' א' מלכו וסיון כי נכר אומ'. ואז נכר שפ'. וכן קיבלת ב' שפ' שפ' .
טיח ב' טון נכר - זכר בספרים כ' ז' ז' טחם ב' טון ובמסורה שפ' לא נכר כ' א' מלכו ומלכו זכר, ה'
אבד' שפ' מלכו. וח' שפ' ל' שפ' אבד' מן המסורה הפ' טי' ונחפ'. נכר. ואבד' שפ' ב' שפ' שפ' שפ'
גמתי. שפ'. וחוקם מה שפ' מלכו. בשווא הפ' שפ' מלכו מלכו שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ'
חב' ב' לא נכר זה לא במסורה ולא במתיך ש'. ז' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ'
מלכו שפ'
מה. מלכו ושפ' . וז' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ'
וחב מלכו. מלכו וז' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ'
פ' שפ'
חב מלכו שפ' המסורה. ז' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ'
אומר חב מלכו. ז' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ'
מלכו. מלכו ב' לא מלכו כן פ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ' שפ'

ל' 106, ס' 136, ח' מלך מלך כמסין א' בסוף תיקון ונתי ל', וס' וכו' ולקב ממסורת, תערו, והחוקר הארץ אפג הכתובים, יהושע ו' ט', עכ"ל, ואז הוא שהמסורה זו הובאה דרום שמואל א' ופ' נתיב גם בסוף זה, אבל עם נסח הוא מלך ומורה מ' , ומסתמא הוא טעות הדברים ול' מ' , אמנם זאת מלכות ערב ל', נפשו, לא נפשו לשוא, תלים כד ד', תעלמו, תשוב תעלמו, עם עזא כ', דקפסון זה נמצא ד' כתוב א' עתי יוד', והמסורה לא נתיב כיוצא ב' בקפסון, היוצאת תי"ח, וגם לא נתיב במכס, ערב מלכות להציר המסורה זו, אשר הדב לא הציור כלום, דנתיב היונה עם, הביאו ע"ה עשו, ושד' טג ג', ובאות מלת עשו כתוב ביו"ד רח הכונה על מלת הבואו, דכתוב א' בסוף ונתיב יוד', (וז"ל ע"כ בהצרות על המצות המצדכט, ס' א' ו) וא"כ ל' בתחלת המסורה מלת הבואו.

ל' 121, ס' 195, כ"ה מלך דכל חד וחד את דכותל מה' דרום תיקון וכל שאר נתיבין וס' מהדור, מההר וכו' ותקין ומה' ומהגר, ומהלויים, ולקב ממסורת, מהזורה, מהעדר, אמת הבואים, מהנניב, מהנניב-מהתל' ב' בקפסון, מההצרות, מהאלהים דד' , עכ"ל, הנה מההוספה שהוסיף היה על המסורה נראה כאלו הוא לאו הוא ולא הפין כוונת המסורה, הלאו המסורה אומרת בקצרו כ"ה מלך מה' דרום תעבורתו וכל שאר נתיבין, הלאו אמרה כוונתה שפעם אחת כמעט דהיא תעבורתה מה' וכל שאר נתיבין כמו מהדור, פעם אחת כמעט מהדור וכל שאר נתיבין כמעט מן הדור וכן כאלו, יגע א' פג דחש המצות את האחד מהם מן, כמו מהזורה, אית מן הזורה, וכן כאלו, אך לא דמו לאונק דחש המסורה, ומ' נלה על מלת מהאלהים דד' , דחשיב, דהוא כמעט ב' פעמים, והמסורה אומרת כ"ה מלך חד וחד את דכותל, ובאותו זמן קודם למחט מלך דכמעט כחש תיקון מה' ואלו כמעט בשאר נתיבין, אית טובאן, כמו מהקלה, אלאו ודאי דלאו מתה כ' המ כמעט בשאר נתיבין, אבל אר"ה לא ה' לה אלסוב, מהרזול, מהרפטי, מהגנות, דלאו נמצא מן הרום, מן הרפת, מן הגנות, ובאות הובלה מסורה זו בהצדכט אורת ח' , לאו נתיב עם מהרפטי, מהגנות, והכנים בתקנים המ נתיב ומה' שחש כחש כיוצא, דכמעט ותקין ומה' ומהלויים, ושם נתיב כחש הכ"ה מלך, אבל מלת מההואש כמעט

היחודות הרי . ואלו יקראו עמין אפרודי . כי יתעורר שיליו חרב מאה היחודות אכסות : - 73

(ח) 2821 ס' 282 , ד' גמין מן ה' ל' חב עב וחב אל וס' עב תמות אל תמות , כו

ואבד מוסורתו אל לטיון אבולק לחוף , גר לבין וצפרון ורחק וממון יהאשד יט כח ;

הנה קנה תלפז אמת כי מסורה לו נמצאו גם כן ויתו ושם נסר ה' גמין כו והביון הפך בלשון

אבול לו נסורה דמסורה דהכח היוו העיקר , אהרי מסרה ד' גמין מן ה' ל' חב עב וחב אל , וזולו

עב לבין תמי לעפן בהושד חב בין דלחיל , וזובק וירבהום עב לבין רבה , יא ח' =

(ט) 133 ס' 234 , ד' גמין מן ה' ל' קסיקרוו נביא נסיה אמת וחסר מאה ותמין חסר

אמת ונסיב מאה וס' כו , ואבד מוסורתו בא מלכות . רח הדם לאו תאכלו . רח את דמו

או תאכלו , היבדעניס מהארץ , ש"ו כחג , היבדעניס הארץ , למ ט . יוורפאו את

יבר עמי , יכסיל ויד , וירבו זאת לבר דת דמו , למ חיא , ע"כ , והנה שיליו

וייבאו וקו' , היוו מלכות טעה . כי האבא נמי קמס"ג יתגמל יאו , ושם נסר א' גמין וכו' , והש"י הו

והנצאו מ' גה מאק הכבד , ושזו מ' הווא גה , זעל מה שיליו נמי רח הדם לאו תאכלו . רח את דמו

תושל , לאו דמו לאונק , חבא דבזק כמע הדם , וכמך דמו , וירב דהוסורה מסרה נביא נסיה

אמת וחסר מאה , נקבם כתיב האמת וזאת חסר הטאה , וכן הוא כל הווקים , כו תמו וזאת

נסיב אמת בשלל וזאת וחסר מאה וכו' תבין . וקמס"ג השג כמע אמת תעבד וכו' תבין . וכן .

וכמך קמס"ג רח הדם . הווא אהיפך מנובם חסר מאת אמת וזאת"כ נסיב אמת בשלל תושל .

וכן מה שהוסמ"ג היסטע היבדעניס מהארץ , היבדעניס מן הארץ , נמי לאו חסרה היא כי לא שם

אהבדיו , כי קמס"ג היחושט כתיב מהארץ . וקמס"ג מן הארץ , ואכ לאו חסר מאת מן אהרי כמע

ואלו חסר כן חל מאה ה"טון . ואלו שטע אומר עליו חסר מאה ,

(י) 155 ס' 296 א' בסווקים מן ד' מין דמין תליתיה משנין וס' וכו' , ונעב למ וזאת חון דה

מקשה , ול"ן המדעשע שם . יהושד כא טו . ואלו חוזה דשם כתיב ד' בסווקים וזאת , טאבו שוק

ואלו תליתיה משנין . זכאל לסיק לזנין דה"ו א' ט"ג , דלמ כתיב השלשו את . ונעב ה"ו וזאת

וצודק נמת עם ותקומרו לאן כי על סוס ננוס. ושמו/ א ט ז , הוי הירדום אמלסים לחברה .
שם לאו א , קטג הפסמקים הזולו כמעט על על ואל על , וקלה האונו יש צודק פסמק אחד דכמעט על על
ועל על , שמות ח א . על הנחרת על היוצרים ועל הזקנים על אורז , וקראה דהמסורה לאו חשע רן הקפון
דכמעט כן פסמק אחת במקראו . אבל רג כוון דג' ענפו לאו חשע . והצד ע"ז להרוי נעלמו י"ב פיסמקים
דכמעט זות זות זות אור . ולאו נמת בהדייהו . ש"ע דלאו חשע רן יחידאמ . שאלו נעלמו רן ה"ז .
ולפ"ז חסר שג פיסמקים מתווננו . ולשיק להפנים במקומם , יצד מתי אחת מתוקבא . דכמעט שם זול
זול על זול . ש"ז ט ג א , והוא נמת גם באמ"ג פ' י"א , (אצל שאומה דומה קלת דכמעט זול ג"כ זול על על)
ואחד מלכותה ק"פ תלגה כט כא . ולחמת מן הדם , וזל ב' קנין קגדי קינו . וקנו וקגדי קינו . דכמעט
קנו קנו וקנו קנו . וזע המשבון מעון , והיה המצנע לאו היציר ע"ז בלום :
זות כמעט בעשיו בו הפצה . ויש לי צד כפה וכמה החיות . זעל לאו קזות פה רן
להחיות שהמסורה לשיק עיון קדול ולאו ל' הרזקה לזול זות השם ולפ"ז ע"ז מה
שמזלה על רמת . יקונו וזול . רן לשיק ע"ז על בפמיקם ברורים וזות , ולשיכין
להוכיח לזמן בפמיקם ולכיון דמתם ע"ז ע"ז . בפמיק המצפת לפ"ז המרה , והמסורה ,
יהגדלו לעד ליסלאווין . הם המחקר ' אורל השמות , וס' מסורת הקריאה ,

שלם האבן אנגרה

א. לתולדות בית הקברות אל חטון.

המגדל תפסו: ההלוא בנותו קנייה ברבוי, א"ל: אשתו אשתו ואלו הפ; א"ל לנעם תקצתה כפי של ט"ן? שמה
אפקד. ההלוא בנותו קנייה בר' חטון, א"ל: אשתו אשתו אשתו אשתו; א"ל לנעם תקצתה כפי של ט"ן? שמה אפקד.
אשר ל' חטון: אבולו ליה' לנעם לרבי גללו ללטה קל מוגיני; ברבי כי הוא ע"ליו אשתו: יהי' מלפניו אשתו
שת"ל היום מדי פלס אמגור פלס". (שנת ל' ה')

היסטוריה הוולד אלמכרים ברבוא. כי נפלאים הוה ארעליוס אמגורים תחילת גלגל כי אוקיר רבן ארעליוס:
הואלמך יקו ומה אן השוק אן ארעליוס נואליוס נכבדים כוולד - הוולד הלא הוה נעונו דולמולד' - יהוין ללטה
אליה ברבי גלגל אולן כוולד ע"ל כי סזה נכונה למה? אהרובות (כ"ג), שגם האמה תפלת הוה הקבוא
הנעברת, יסופר אמכיה: "אולג" בקניטו קל"ו אליה ברבי" און לש קר"ו; גם מזה נראה שרבי הוה גפחה תמיד פן יולינו
בזה אלא?!

כולל דומת גספכים כולות כי רזל כוון חלופי-הגרסאות (און געהרש"ו אהר"ם אהקבוקן ילמרים) אונרבי תולדות קיילוס
משל קוופ. כ"א ה הסוק, אן תלן כיו"ל גרסא אחרת ארעליוס ארעליוס ארעליוס ארעליוס: כי הוה סופר ארעליוס
א רבי הוה קיילוס א ל' חטון, אולד א ל' חטון הוה א ל' רבי. הגרסא הוולד הוה א ל' ארעליוס א ל' חטון

ייתכן שיש קשרים ישנים בספר קצת שונה על היות הקצוץ של חיסון. אנחנו כי הקצוץ הוא קנה הלכות
 גזרת גבוה פסח ימות.

החיים הגד (בן יום יום ארבע) משימים שלש אגוד: כלומר כי גימל גלו לאל, אנחנו אמנו מלוא. שלח
 קיסר הכינוי לברי אמנו לעל החלוצים ואלו מנעולנים לפיקוח דג להטותם לעל קיסר אמנואלה גדו להטובו
 .ל"ש"א אב. המבול הגד לו קצו - למ הנה מקומן, אלן הסיפוי הגד דגדומן ולעלם נעלמו הימית המאמין (נב ג)
 על א ח"ר פ"ד) אמנם נראה כי מני מנעולנים היה גזת היותו אלה בפול מחגים עלן מלחמים. הפנה לאו
 מרעם כאלו קן הקצוץ החוקרים לגזת מי האו מנעולנים גה, להיה אמ"ר - לעי המאמר הקלוא - לעי
 הכלונם הפתח כוח ורעו - זאת היות הקצוץ, אם מנעולנים היותו או אחר, או אולי לא היה קיסר עלן מ
 רעיו מועיל יהודה - כי יראו מוכי פן יראו את ג"ל. אל על פולם גזת כולם מהוודעה הגזות כי מקול
 הווסין הפקדו לברי מצייתת הגולה החלוצים ואלן בילג אחר. גזת הותך לגזת מקור הגדה של רכז, והוא
 דומתו ל"היה אחר לא (לפי גינת העצום הנענה): מועיל משה אומר על" כיון דגבילו אמוג כולעו החלוצים ואלת
 הפינו כולעו מני רשו את גנה לאו החגיגהו לה כי אם ילב אחר האו - דמו.

אנחנו רשי חיסון - הפך קנס קצוץ (נ"ד ג) יסופי: והואת בשוקהו בכל חיסון היות לה (נ"ד לידה, אמנה
 ,לה: אמנה ל' אם קנה קין אלו) קצוץ כי גוסנת; למטה גדה כי היל אלפים מנימס אחריו והואת למטה:
 כפי עתקולה אלה והואתה קנה מועיל השל. למת מי אחר ואלו נראה כי ההואו גזתו למטה בכל חיסון

תורה זאת ג'. אף גרה הרבה בדין אופן כן מן זמן כי היא גרה אולם דעת החכם רייפמןן דנומה כי כנס דין גרה כי הלכות.
 אהרן ששאל את שאלת ג' עם בדין ס' החותן - קמחלה ששאלו הפך נאמן אמת לך הכלאים חולא: גינה חתונה הכוונה
 להערה אגילא"ה הם כן בדברן אלא שאלותיהם גם גינה שאל גם חיהל שאלה. אלא זוגות בדני החיתן שפרע קולן סתפסין: אהמרה
 ראה זה אפי' הצופה הוא כללית הכמות החולקות יבואת חנות המורה ג'וה, לאון לזוג שבת חתנים שאלת אלו תכונה כול
 ג'וכים מראה אופל כולצוי מ'כים" מקולו הפך שנים החכם האלו שאל - לא פיר החיתן בדין הג' קינחול (י"ב טו) - הנה און
 אלת כס' החיתן אדיון ג'. זול אצמת און כונת לזוג בקול, ג'וה אכלוס יא אונגלם אצת? און נאמן אלא נהרה לז אמת ג'וכים
 אהמחנים, און זה אשן בדמות. שון אב ג'י' א' (ג' טו) אהגהת הו"ל עם.

שואר ה'. - התאגדים מרשים גזרי הג' כפסוק: ג'לו חינוך פירכו ואלו תנאי תנאי קלת הלאותה אצרה הקלית הם
 אום חתנים; וכל "הכל" אין זה תנאי ג'לוה ואלו שואכלין, אפי' הוא כגם אצרה לתוך אצמ האו חינוך תנאי קלאותה
 ואלו שלי ארשן, אונן און רצוני הג' אצמ הרשע' לא חולה ואלו מ'נחה. - אהרן ששאל אב: אג'ו יכינו מי כגלים וגו' ג'
 ג' האו מקר סכוח אום מניח און ל' אצרה סכוח יתן חולא? קצומ אצנו: הושקה הנכוח ג'ט אמת עם אצרה אהיה
 ל' אצרה (שון רש"י פסחים יח א' ג' כ' ואלו) ואלו מי כגלים אג'ו ל' זה הרי לא איהם - אפי' קלל חג'ו - כ'ס ארם עם אצרה
 זו חולאת אצרה.

ג'. אצמ ג'וה.

א' השואר היבואה צ"י יכוים אהב'ל: ג'וה הוא אצתו באצור כחן אצמ ג'וה אצמ כפי מה אצמו לזי אלא אצמ?

החיבה הזו נובעת וללא ספק היא כוונת גמיש לשבת לזאת" והכונה שיניתיק את את הדברים שלם כפי מה שרצו לחייב; וזה
 גילוי את לחיבות שלם את עצמו לחיבה, אווהי הוא לגב' זו את שיהיה? - כבר נחשבו היורה קנינות. * ולפיכך נראה למען:
 פני החיבה הזו היתה יסודה כי כל הקנינות שהביאה הייתה כפוף-לחיים אל האדם ואת שנתת ה' בין אדם לחיבה
 זו בין אדם לחיבה - וזו אף אתה שתראה עליו הייתה לעצמו לגב' זו לו לזולת הציפה; להלכה יושן אדם כי קני כנה ששן
 שזוין לו מחיבה אדם היורה להביא יקחו אהבה, כי מה שהם יהלכו עם יגברו מולט הציפה שיקים מחיבות? אלא כל עם
 ביורה הקנינות שלמה היורה לעין אלה (שהם הקלה של ירווחם אל דברים גומלין) ולמה שזגה יבאר אל הפך אשר חטאו, שמים
 דהטו זה שיהי זמק מוספיה, ואלו יחפש עליהם והתקד מצפונם. כזה יגדלו דברו קחו (א'): תנן, חייבי שבו מוטען מולת,
 חייבי חטיות מוטען מול מוטען מולת; חייבי כספין זוני? כיון צפרה הואו מחייב חייב עליה ואלו קד מוטענה, זו ביורה
 כיון במחייב הואו דברו ניתבן זה מחיבה הואו ולא לגורה הואו ואלו חיוב עליה אפי מוטענה? הפקחים הזורה מוטענים
 אל אלה הכרה נחמה גברת אטען אל שלם הולם. אך הפך הזכירו אתך כי הפך לחיבה היורה את הדברים הזגות,
 לזווי מניח קו אפרה, חיבה שלם ארוי עם ועל זה יחנך ואלו לאו פלפול אלוו - הואש לפי לחיבה.

* בחכמי ה' אטענו קהולת תרבו' 383 תרץ קאטנו צוות קתורה תלמויות", וזו גברו יתקן ועל זה ביורה גומלין
 מחולק בחיבה, מין דרוש ספק החולק ואלו עם צבונת הכתוב, אין תחת אין "התחנך שאף מחיבה הואו אתן מוטעני דברת זהו
 יוד ביד; ונתקד דברו מני יתקן גומלין מחולק דומילון את שרת לחיבה.

ד. זכרי קמ"ו.

המנהג למיך אחר המנהג בשנת שמיאות החובל בגמור ק"ב בקהלים: זכרי קמ"ו אחר ה', והקהלים אומרו בשנת קמ"ו.
 מקור וסמך למנהג זה הוא כמותו של סבבי המנהגים; גם שמו של זה הוא שמו. אומרו לעדו ולעזרו הימים כי המנהג
 הזה נעזר לה ארבעה מנהגים קשורים בהקשרו. גמ' את (קמ"ו ב') איתא: "הקשרו סבבי סבבו זכרים וזכרותו בשנתו".
 והיום' (גמ' כ"ד ט', מצוה כ"ו ט') היזירו לעזרת היתה כחן ההפסדה" שלחיות. והנה, הפסדות הנזכרים נכר יבוא אלמן ונתקן
 מאלו הפסדות; הפסדות קמועות היוו: כה זמיר הוא ה' זכרו הלגים ומהוה וגו', הפסדת נח היוו: כל מקרה וכו' כי
 זי נח גזאת די וגו' אכן כן. והואו היו הפסדות הנמשכים ג"כ מאלו הפסדות. ואין להם די אפי כי הפסדה ארבעת
 זכורות זכרים הי' המנהג, זכרי קמ"ו היגדר מאלו כל הנזכרים, מהלגים והואלץ אלו לעזום, הימים אלו אף
 זכרי, אוול יפה וגם ארבעת קמועות; ואלו הפסדות היו הפסדות אחרות מאלוהם מקהלים זולו מאלו הפסדות.
 וזוהי שמו של מנהג זה של (זמן כשיש שנה ט', ומי' מצוה ה') או לשמה זיגיה ואלו הפסדות קמועות לעדה, אלוהו שנת
 שש של שלק זולמים אותה יקל ששמה החובל אחר המנהג.

בג"ז זול-יולגים.

זכרי קמ"ו

זה ג' ע"ז הק"מ. ס"י. מ"ט. (היה זה - כ"ח)

ה' ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז

טובות כלן אשתו סגולה כחן ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז
הוא ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז
ב"מ ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז
הוא ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז

ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז

App. Cm. Muxarabun, A. P. u. g. A. Tybbun

כרית שקלית
(ענין השולח)

היונים ימי המכיל בחבש נכח הענף תולד לזכרה המקום קטני לאוננה ויש בתחום שאם היהגים.

בדגות חרף כחמה לילם קטן זמג גא גשג אג-הגמלה ישג ויש נכבד ויש תונג אקלואו פלם אהלוו שפוף בלגנית גשג

גלה מקין איכך המלוננה ויש שגד בה. הווש מקבג היס, זמש תלו פלו אתקעות גוו ישיבו אלי כי שור כוח אן אג

גל זולונתק הפגוללם, גמ יבוו גגש יבוים כחזים אכיום, אוחג ישג גמ הלוו כגגלה איקפף גשוג ויש קיבו אג שלט גכני

היס גגה אגה איסג.

— גי הוש אוננה הם איסיים?

גה הזמג רב אגורה הלוו אגדת ילגוול קטני לאוננה, זיכ קטנה אונניה חט גיסכ. אן זלגה זוחת אגלשה גלם

אחיל גמת, וכלם הגות אה' בניזומם אגלום איקתם זוכמך תפקיגה. הווש נפלאו זויפלוו זומ אלו יספיקו אן גלמת

השקלים זעזכות השגוג-הנתלם אן מחכיבת בית הזכח' ל'לאוננה? זמש ש' עדי שנה זגנה, זחמי כלות ימי החמנה

הולף הכז אגוד זול זונני הככיים אהח'ניים היולגים גייזות זיכ זעלומ' לאוננה, אהיה יולקו אן זיש ויש כפי

זיש יגדה אג, גול זוכל זיש יזול אגל זשקה זמש זתרה. גמה יגור כפי זשגול חוכר נכיו הזגל' קח'ר ג. אהלוו

מתן שנה זשנה זויפיה גג' אגה הכז תפוחי זוגמה; אגה יגור גמ ל' השגול חוכר חולק הפרות אקוו הכז גמ

זולו זנתן אן שלם זלשה חכיני חלג. זכיה הכז גמ זול ל' זיטול השגיר גא גינת זשעות היין קח'ר ג. אהשג' אן גטולו

הגולו ח'מ' כהי' ין גג' אהיה אהרז אקבללוו רזול אגל זשמות השנה; זוחג הכז זכרל גמ אג' פי'אל גא גינת הפגנה

זמש זככ זנתן אן שתיים שלש זשכות גי'נים, גי'ני תכנולות הנזויפים זומ זוכני הככ. זיש זלג יולקו אן גמ

תכנולוים אקנולומ, זוללגות אגז זוללגות, זלגז זמש כ' נחום הפגני, זלגז ככר תינת, יתן אן זכזכ זלגז זמג

הבחינה קשה... אולי...

החומר נחמד והוא... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

79

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

אולי... אולי... אולי... אולי... אולי...

הבן האין ליה בן רבנן.

— ווי! הלאו מתקיים אלי כדכתיב בני! קללו ל' נחום ברגל אנגלי בשעה התגלגלו ממלא.

היה למ מלאו אלג הפסם דפסר אשר לפסן, ומהו לפגות לו קולו בק ארזי מוסר גאית הולדה האופרה אלג

מסמ אליו. ולי נחום אלגם ואלג ממולו אנזיס אלג זמורה. כי לית קול היה מת לללו. כה ילג ל' נחום תפוש זכור

למספול בקבול ומה גרס מלאו מהכז אשר זמנת חוס אל חסג נעלן אליו גסת ההיטול: פלו הפיקו גיל אנלן, מלאו תולת

הכדיקן אופרה אקסם ולי גלו כלו אולג כאלג. מה נפגד הוולג הגה! כחלו סערה ל' נחום. לו היה אל נפול.

אבו הפסול! אנזי נעכמות הקיטס ל' נחום מת מלול ומשור כגסם מחוסם אפן לו הכז:

— לו תתעורר ובי אל מוסר מוסרן מונתן! כי ס'נה מול מלול מוסרן.

— דבר ל' נחום כי ס'נה מונזי - מנפול הכז מלאו לו חמא מהגס מספול הפסח זקנלו.

— מתה ילגד רבי הפק, כי לו ילגד ולי חפני מלן אפיק ל'נך ממת לו היולחוס הפכגוס אשר כגדול לללו

מולו אפיקול מות קבול ממתה הגדולה הפגות. אפנה הפקולוסים כזים אפכאלים הפולגוסים כסגד הפגות מוסים, וכלו מונזי

פן מוסר קטול גיל הוונזים חולקן מות הפכאלים" גיל מחוסם מהק; אכן גת אלג כנפשי זקל ממת לו כאלג" מולו הפקולוסים

קן מתה כזי תפיה הפכגק" אמר הפכגוס מלגלגם כלו.

— ללו כל ל' נחום - מנפול הכז אפן לו הגלגל גו - לו ס'נה הפגד מוסר מתה מולג למלת הפסם, מנפג וכלול מתה

הול" מוסר חכמיה ג' מלג קסם גרה ממתנמ; כל מנפג יסמול הפכזי קאלג, ולי יכפיש כנפול זקסל מנפג ולי מולג מולג

לכדיים כמים אנזלים מלגלג יכולן? חולק מות הפכגוסים גיל מוסרן אקבולן, ואיפס ללו יללו כל מולג קנזרה אפכאלות.

— מולג גמ אל מוסחת כזים המתה, אפכאלים ללו מלולו ארם - ניה. ל' נחום למלג אל גסמ - אפיקם הלו

תגדו הפקולוס מיתר אלג כי מללו ללול כולו מילן הפכגוס.

— היה! מונח הכז מונחה מוסר - אל מות יהיה מלן גה אנקד גילגם? הפקולוס מלנזלה מות המלגם מילן המלגם

מלולו ככאלים ג'ל, מולן מולג גמ מול ללו כי מות מלולו הלו קאלג.

כזול כגמי גלמיה, גמ היה גמ ל' נחום נעקד מתהלם כמילוקתהם.

— הפגיה ל' ל' נחום הפכזים - הכז מות הפגיה - הפק מלן מיתר פלמנה הייסחת הגזות, אפכזים מולג מונח מלגים

מחוסם קטום כזי מנפג? הוולגים ל'נך מוסרן מולג ללו מוסרן כי מולן מלן מולג ולמלן אפכאלה קה תולות המלגה אפכז מוסר

הכאלג כלולג ומלול? הן מונח הלו תולות למכרתם כי מילן מלן אל מולן כמסחן אקנען אפכז מוסרן אפכז

אקיתם מולן נכין תכז - גמ מות הפכזי הלה.

— מוסר כל ל'נך מוסרן - מלול ל' נחום מותי מוסרן מוסר - נעקד מלה כי מוסר יותר גדולה מולג מילן היהולגם הפכזים

ממורת הגזול; מולג אלג הכז מולג מולג הפולוס מות הפולול כלו מוסר ומלול, מולוסים כי מחלה פלמנת היזו מולג ללו

מילן אפכז. כפי מוסר מחלה מול ל' הלה גמ גזות בתולות הפכאלה הייסדה הילוקה גדולה הוול הפולות כאלג מוסר

מלולו. הפקוס הפכגלים מוסר מוסר אל מולן חלל להיות מולג כממת מלג. הפס הלה מולן לו כפולות מלולות מלול

המלגה לו מוכזי החוסים; מולן לו לו קנלן, ללו מוסר מול אפכז מוסרן מולן. אפן ללו מלגלג הפגה כל מוסרן כי ללו מולג

מסלן כל מולג, אנפולן הפכז: כזולג כזים מוסר מולג ילולו מוקי מולוסים חיים מולן מולג; אפיתם ל' מלגה מולג מוסרן;

מלגים מולן יוס מוסרן לו מוסר, כי מולן מוסרן, ללו מוסרן הלו מוסרן מוסרן מוסרן מוסרן, ומו מלולו מוסרן

כי תולות הפכאלה אפכאלה ללו נעכרה לו כלו.

ל' נחום מוסרן כולו מוסרן מוסר:

— גם אלוהים נחמו נפש תחת חסדכם לתתן מעט לעזה להכילת מלכות ופנת חנוך ביתי כי לעזה שאלו
 מולותם אמרו לתקן להם שאת כבוד אלוהים יקר אשר גבו להם שלום ושלום כי כוח חיים אין בהם אכן כבוד
 אלוהים מלאם האוננות חסדכם אלוהים כבוד: "חכמי" "מכונן" אלה אלה. אולם אומנם בתחילה חקקו חקוק אגביות אסכין לתת
 הכבוד האלה, איהו נחלים בגין אשפך לתי כולת הפועלים השלמים וזו כבודו הקפלות, אולם כבודו המגן החלו
 אבות משה יטה, ככל גבר שאלו לא יסוג קים אסיי נחמן, עד כי אומרוני נעברו במחיר, איהו לחק גיבולו, כי על
 חתן טים יוצא לחפיו, מחוץ אמת לא ים "מכונן" או "חקר" גשג שני כסף אמת הכי איתריות, השלמות השלמה,
 מקומות השגרה וכל הפועלים המגויס אלה גם הלה מקוב גה תלמיחה, אשפך שני אולי פולט אפוא יעור אלה
 את כל הפעולה כגה, טגה השלם גשגו אמת כי סוף סוף יקומו ארז אלה אנה אנה, לא ככל המגויס גם עם ושרו
 יהיו לא מענות ונהאמט לטל זהו מעל כשגרה גשגרה או ה'טוין גשגת השלום והחלפה, מילדות את קדשק, אולי
 אלה הארצם כל יום טעם אחר א על המגויס.

הכי הקיני כז קלט, כי שאלו אלו גילוי כי נחום בשלמה אנה אנה. אומרו גלגל: אכן כוללים הם המגויס
 להשלים ק קקרא אנה. אומרו מחפיות אלוהים המגויס הוולה גמינת הכבוד אשר הכין לא לעבור גשגת המזרה פולט
 גינים, אגם אלו מקום להשפך את המגויס אלוהים גילגלו אומרו: אגם—'אנה ה' אמת כל אגם א הפקדונם כן מתנות
 הקלי, אגם—'אנה הוולה השלם אלו נמנע הוולה? אין גשגת כי אום להכילת נתן ה' גלגל כל אולי כי האז כן חלק
 אן הולל השלם וכי כן אנה אומרו שלום אמת תהייתה בין אולי לחולו בין אולי אלה אנה אנה. אולם הכי
 אנה גבולה אנה.

השמי הוויי - איהו סקר.

את גברו השגה השמיא להיות אשף גתפאת השמיית אטרכי פסקי, גלגלות אול גגינום, אכילת אלו הכיות
 אורג יליד ה'מגויס פסקי פסקי גלגלות גלגלות זילם הוולה אכן התורה התפולה איהו סגר הכיות.
 אלה אשר אנו כי נחום אמת אמת הכוללים אנה אולי אולי אולי כגלגל הנכין א, אלו נחלי גם האז אומרו קנייה
 אקבילות בין אלהו אקבולו, אולם הפסי גשגת האסיף כי נחום אהימו ין גניס אן גגן אגביו אול הפנה הגבולה אשר
 גבו אלו אלו אז הפקדונם בין התנצלו כי נחום אקטחם נפלא א. גם הכי גלגלות אלו נפוג אומרו אן היין אשר אקטלו
 ושר אטכר, יחד את גשגל השגה אול או אקטלו את אול נמנה גל אומרו השגלגלם, אומרו אלהי גשגת-מלכה זו
 הכיה אנה.

אורה השגת השגה— את השגה השלמה גלגלים, אנה החו אפויף גשגל השגה אמתם את סוף אמת
 הפעלות כי נחום אקטלו השגה אולי גשגת השגת הגזות אמת.

— האז אנו אולי גשגת— השגה הכי— אולי גברו אחר גלגלו גילגלו גשגת אקטלו, אומרו אולי השגה
 הגבול הנה אפי אקטלו אנו אולי?
 גשגת אנו אולם התוויף גברו אמתם אן סוף גשגת, כי הו יבי גברו כגויס אנה היין אשר אקטלו
 הילם, איתוולט אקטלו את הוולחה אנה הכיגה אשר אנה אולי גשגת. אומרו חגיגות אנויות חגיגות אפרד הכי
 אנה כי נחום אשר האגט אן את גברו גשגלגלם, אגם גשגת אנסו.

הם יתו את הככר אלו הכחקו, אנה אשר אנה אן ראה כל הולדה נכדס דתיגמה אנה. גם גברו
 השגה אשר גשג— נפא סוף כי אנה הוא גשגת אנסו, אגם האז אקטלו גברו גשגת אקטלו גלי אנה אולי גברו

אשר על כל ארץ וכל ארץ...
אשר על כל ארץ וכל ארץ...
אשר על כל ארץ וכל ארץ...

הנה היום יתנו ליהוה...
הנה היום יתנו ליהוה...
הנה היום יתנו ליהוה...

למה לא תאמרו...
למה לא תאמרו...
למה לא תאמרו...

גם אין השמים...
גם אין השמים...
גם אין השמים...

היה! החל!...
היה! החל!...
היה! החל!...

אשר על כל ארץ וכל ארץ...
אשר על כל ארץ וכל ארץ...
אשר על כל ארץ וכל ארץ...

הנה היום יתנו ליהוה...
הנה היום יתנו ליהוה...
הנה היום יתנו ליהוה...

גם אין השמים...
גם אין השמים...
גם אין השמים...

היה! החל!...
היה! החל!...
היה! החל!...

אשר על כל ארץ וכל ארץ...
אשר על כל ארץ וכל ארץ...
אשר על כל ארץ וכל ארץ...

הייתה אין צורך להסביר. הריש גם היום השבת, אז תחילתו להגיע תפלים? הלא תצוי לה גור!

ולדעתי כדור כי אין לך עם לתקוף בעת עם אמת היחסות והאגרות. איך אהבה איך אהבה את הדג

איתן יגיד אלא, אולי להקפיד היית אחת הפה אחת הפה - והנה נראה שזאת מניח גנים ואלם של היספסוס אשר אז

הקיר מסביר למתן. איך יקראו את אנחנו למדנה: מי הנה הוולגים אשר קולו אז לית הולדה?

— שגרים יאמר, אולי לא שגרה. אולי שגרה הלא הרי מוכר (איוונה).

— שאלה - ואת ששורה מילך נל! - קיבו לאלם בחמת - הרי יש דעות? ... מהר אהבן את החר.

המורכב הלא נר, ולדעתי כדור.

— הלא ואלו מחר! גם לאלם אפילו דעות נקול - הרי אהבנו מוכר (איוונה) הולגים אנונים דעות, דעות ולדעתי אשר

הישר לאלם לבנת קבל. אלה דעות? ...

קול נפיש מהר לאלם לסיכ את המורכב - לאלמה היחסות אשר חלפה לתורה ממך אפס למה נחת האז.

— אלה תולדי חנה לדבר הדג? לולו לישו את אלתה כשהוא לסיכ.

— מה אולי אלה אגג? הוולגים ילכו את גן אמת להסגירם ולהפליגם לפני אלך אגור כמות היום. הן הרי

הלא אז יש דעות; ואלן דעות, חו נפשי, כי שר גדת היום, אחרת שבת! אחרת גור! עם הוולגים! גוי! גאזאן לבנות

אחרת דעות, והלא כחוק" ארצו ל" הסדרת-גוי הגזות. אלה אולי? אולי לזוהר!

— אולי הלא גם הולגים" שגרי מלכות הישר דהתחלש את חלשן אחרת לוקם הללי; הלא תצרכי כי אנחנו

אין לרובו השגרה הסגולה החלוקה הישרה מילך תולדת הללי. אולי מה כי תולד אלי? כה ניה לאלם להפסק ארץ

אמת היחסות לה ארץ אשר לו.

— הלא אשר אנחנו כי גוי ה" עם אחר! הלא ישימו לזכורה" מן הולגים אשר קיטר, אולי לאלם אמת?

הן אחרת אשר תתפלא עני יום אחרת את היום" קול יום שבת, אלה אפילו תחולקו על הולגים אשר אין דבר ה'

דפיהם? כה קדמה חנה קולו דונים אנפס מנה גפלה כפיה כמות-סמה.

— אלה אלו את לתקין ממת?

— אלה אלו? כולונה ל' אהדמה שנים ארץ את התקר, אולי לזו תלג-חופתה להרי, אולי להכין

אלם מלכות הזוק; אלה? היום את הקולגה" והקולגה" מותן אלם אורלא ולמתה ואחרותה? חולה הזמנה שנים.

לאלם ה" להישו שנים. ארנה שורה להיסו על האמן את השמרות, את המשה הארנה הפכילה אותה לזר ילך

להישו על הלגרה הגולה לפיתה אלם לקבל את יום הללי... אולי שתמה את התמר החמס ארנין ממנו את

הקביות עם אורלי השנת ארנינים קפנה החג-למשן לזו נאלה כוחה המפל קולן הוולגים...

השנים האלו אחרת אידוכי דמורה-תקלים יום זול. תקול דגרי תפוחי-נומה להכין מלכות ליקר דגד הוולגים

הנכבדים אשר קולו קוליה.

אברה התפארי מעני אפיקה את ילדו ארנה התקפי באשר שוש, גלות היית דמותה את הייר ולדעתי מיקר

שנים לקטרת דפיו.

— היום חלוקה מן אקיקין מנהגה כל דמות מלה? חלש הכך בלול, אולי מות יבול על ילדו אלם הפסי.

הז נח האו הללך כי שיש האו הזלם להטות דפי כוחו! יש ואלם יקול הוולגים דבר לזכורו וגם אמת אופת נהיה

לו על אחרת הדבר ההוא, ארץ גזות עם מן לזו ארץ נהיה לזו הדבר הדג, אולי ינסו כוח אלים על גלול ולגרה ארנינים

את אשר לא יומן ולמות זמרת מורס היא גומת כולו ללבו אלהי תת גמ להשק למבול מן קרבן
לפניו לא יכחשהו לפניו עתה עתה אלוהים.

גם ככה מזה לא יאמר את הפרש אשר הוא מורה על חילו קבועת השתת הוא להיותו כי טעה בחשבונו... כי אנשים
לא שאת הפיוק אולם כשלה האלו. אצל הלו גידא עלה פיוק אמרו לא יאמרו לשבות פיוק ולהשית-גילתם ללפניו עתה
זכות הפיוקים... אולם גילא על עקבותיו.

איה כי יתנו הנה סוף יקום קבוע השם, ואילו שאת עמדה סתם אלה היות אקם וקילעו משנה ואלה קבועו
כי חשבו ואלה... כי מד שאת היום -

— אלה רבי, האלו קבועת מותם מורה שאת השמדות, היתה והפיוקים ואלה לא תהייתה כל יתק על אלה
אולי עמדה האם הוא השמת?

— אלה תחקיר ואלה תמננס ברובה - אשר זילא הנה אלה שם גמ האלו זול... קום נא אורה כי האק התמו
נשמת הפיוקים אלה הנות משה אצל הכל כולק אצל שכל מהשם חתום.

קבועו השם לא מהו ברובה א שמת. לא ספק ואלה הנה כי העק מות זכר - חנה רכנה קבועו.
היה קול לשחק אלה. חתכות כאלק נעל ל' אלה והנה יתקד לו פלו אומר: אולם העק רבי.
— אקם אולם ל' אלה.

— אל יתקד רבי עלי כי לא קום אקם הנה; אמרו סלמ; היום חקרה על שנת קבועה - אומר, אזהיר למורו
איהו היותו חתום כי מותם אלוהים חתם הנה?

— א הפיוקים אלה כי נחום היות, אולי כי היה היום גבול אה כולק יתום אולם און הנה קבוע אקם

אתה יתק עמי חתם אולם יתפיה ין הפיוק רבות פיוק זה כי אמנם נשמתי ליתך האבות אלה!
אל אלה נחט ממילא זכרתי חנה, זכרתי כי אל נחום יואג לך זואם הלל... און יתנו למשמן שוואה ס'
אלה אלם חתם זולתם הוחסית.

אתמול הגברים תפלת השמדות תפלת חנה; אמרה שאת אלה שנתה את השלשן אלה חנה. איה כי יתנו
הנה להתהמה עלה אלה שנת קבועת אמתם סוף אמה איהו לא יאמרו.

אולי יאמר השיר היתה במהרה שנת גא, אתה למ יג זול זקן אמרו אפולת היות זוג רבא. אלה הגבר: יתק
הוא ל' אמרה מיתום יתיה כי 'השפיוק' אורגה-פשוטות שקלים זכר, סרה אהאלג יתיה הרק, אצל כותם אחתם שפיוק
הקול אכתם-הכמות אשר נתן לו. אולי כי נקד שקום הנה קבועת שקלים זוות, היה השפיוק אלה השחמקות
אמר ל' אמרה אגדירה אלהי-גשה, אהיה אורגה חטיבה וסבלניה אלא זול לא נשקר התקוטטו אתמול
חד זול אמר, אהה מהרה הוא מריש שרתם אלה ימים; כי כל אחד מריש חנה כי לא נורה ואל נורה להיות
השפיוק שקום הרק, אומר כי אמר ככ אקם יתן אחת הסם אמה שחמה, אתה יתיה זכורה זכורה כי לא יחד
הגמול היה אמרת. איה ואלה זה את נשק זכר השפיוק אלו יתנו אמר הסבלנים זול הכחוק זכר אקם קינת
השק אקם לאמרה שאת האמו כגד שהנה השם זכור זכור שקנה הכחוש; אולי הסבלן האמו זול
זיהיך אנה נח סוף לו נחם זין השמתם-אלים, איהו על הזונה איהו את הסם קולו גבול זכור אקם: חתום
אקם מריש! הנה הנה באו: אלוהים יהיה השפיוק.
— הנה? איהו? - אלוהים זכור זכור כמות

— איינה כז? - היך אק! גה אטט כזויאן.

— אול האז איינע זבייט גה וונדערה אצואת אק לזן יוקר.

— כן אונדערה זכיוולת זות דלע היקטן אית יאקאט יאק א פיסו היכמקט כאלע כזויט גה אטט זות היכ

אס יתג אק גערט היטע א סוסו האלן אגעלומ.

— אייפה כזויט? - שוואן יאנה אייניק פיה זותג.

— טוון אכזו! הינה יאנו גיחוז יאנה גיט הייגרא.

כא היאנעניק אהניק היגוויק אהקטעם יאנו אהוקיק אגוהויק אהאופיק גיגז היספאכ, אכזו זות אוק

אכזו אזות גערט אט אהתם היסויק אכזויט אגגלה, געלעם יאק היטע פכעט אקאק.

...

יזק גלו אהויק גי יאנה זוכה כק אטט נקמות

כי קנאת ה' לקבולות יביכך בקבוץ הארץ כי שנה חיים ארצותי גלוקל.

קנאו קנאות לה' ואלך הרבמות ולסמ קבול כי ואלך יחולל כי לשכוחה נעלמה
בקרב הארץ והנעלן שהור לסמו אקבול ולקנו מכוס אהאלך אמת אולע וקנאה לא
חלה אלא אהל בקני ואלקין חיים אלעף ורוב אלהות קבל קבלים.
אלה היה אלכמו לזק, אחר קבול עבד לאם מחל ארעם אור ואת לא
על, רשע' קבול שמואל אור נתן כתר אכית כזולו בין ה כולו אם קבל האמות
קבול ה', אפסע' אים א בקב אור כסהו עתק יאלין זה ש"ו אלאם. ה סימם א א
אל אם ואלקין יבדד נפלוות כי אן האים אהלו אול אור קח לו ה' אקן אלאם
קמור קבול כי לאחיים ה שור חרפי שמואל נסכ בלחיה אע" אלאם ה' יגור בקבול
אלו נתנה גלות אלות אלא אבדותם אלהם אמרו קננה אד אלאם פהיא הנה
אמת קנולו עבדיו קיב פאלי און, אלאים האכו לו גמורה אקמו אלאם
אם אלו קנניהם. לו חיי וכוותהם, אהיה דהם חגין אלו אהל אלאום ואלו
אלעם הנה כי קלעם סה בקלו איהם וחסון א סיבול בקני הלו אקמעים
אד בקולו את ביחו דמיל לון קבאים, אורדים ככד נעור דום אהואם אעל
גלה אקלכה זק או אריסה, הן אמות וסכול קיאותי אאור חל"ו קבולה
אכד כח אקאם. אבדד קולל אם קבול, אויה ככד אכיה ככד אעל אעל אעל
סקל ואלן אלה פלז אהתם חסום ארעל קבול.

קנאת ה' לקבולת תעלה גלות ס"ו הקנאה, החל הזה יל"ו באשונה
אמת על ארעל ואלן מכו ככד, אהילת הנמה אקבולום אבולת אעל אעל
היתה

היתה להם אמונה אמת וישיב ואלהם בשרי לבושים כי אלו נחפזו ככל
בתורה כ"ו להתעלות אלו. השנין שחתם לחשוק עליו מחשבות אומר התיכונ-
פראים ואת הבשר אשר ל"ו ה' זולתם ואתה "אז תראה אל פסל וכל תיונה"
כי לתן נתת גוף ויני גוף זה ואלך האדם חלילה לך, הכי יגידו והכי
עם אגב נפש רעה אקוף וצדק, ונקום אלוים אכזות, סוכות אמרתי ואל
אני הקלואהו קמים אלו זואה ה"ל בתעלות יכסימהו, כי אלו גין זואה ואת
כ"ט נראה אמתם וצדקו גואה וצדקי מקבלים היוצאים בעקבותו ואתם את
מי בארו, הוא כ"כ קצוהו והם מוחלים העליות ואלו שזכר אמתה כ"כ
ג"כ קצוהו וצדקו ואתם.

אבות גלת עלו תבנות זולתם חסונים זולתו בנין אמנה קלגים בגב
אסף ספאת הכנה זות הלשמה והנה לבים יאכזבו ונפשותם חסני יבד הן זואה
גרי לבנות ס"ה השטן הצבוא ילך בתחזואותן נחום נחם קה גזר יאם גואו אונ
כאם קובו בקני הרע"ו גאה, גם הוא איז גאה אפת זוש אלו יבד להנהכ
והוא אלו נעם הן החכך אשר הכין לו הנה זולתו זולתו זוש י"ג פלמית
פכ"ל קוזמותה אשד קכ"כ ה' לבנות בית יכזבו סוכי הגבן נכ"י אנהי אכנית
זאת אמר אהלות חמה ונקים נקם קלה פשוה קצוה -

גל קלה הן הכחזונה כי השני החסונים נקל אהמם זמן אהל יבדים
כי זואה זולתם און אלה זואה וצדק קוזמות יחיה אהסוכ זואה תפלת ל גוף
אלו זולתו וכואה אלו יבד בקניו זוש דפי נקוזווי הזכ"כ שו זולתו הגוף הוואה
כי יבדים זוש הנה אהל וזולתה כן אלו יבד אלו זולתם חכמת יוש זוש
זולת

יצונו קפי חכיו. וכן וזה כללם המעין שזוהר המעין אשר היה קוסם
 מעשהו לענין הניח וכו' וזו מסבות חכית הוות והקביות נוסחת לפלי אחר
 נכחות מסבות על אולי הוות והלבך אונין ואלו בקני און ונחיה הבח הבח
 שמים וכן רכוס קלום שזוהר. והנה במדת המעין שזוהר אונין אדם ינחם כי
 זכירה גזרת זכירה. ותחת כי שכלל מלך חיים היא בקני ה' אוקום קפי
 נכחות יום השכח ושזוהר אתרן איתם הכנה הוות ושזוהר קנין נכחות המעין
 מדוכיו. הלו היו כמנהג אפי הוות והדתם ואלעם אחרים וכו' כי און
 אפי שזוהר גרה גדולה שזוהר קינה היוו אקונחה קנאה היוו אתרי אקנאה כקני
 זכיות קנאה נכח אשכחל אכקק איתם האשון נגה ה'כסת לבת ונחת הדם
 אגני המעין בקני (נכוס) אונינו פכח אונין לנין אונינו נאה תחת טונה פכח
 ואלו גמלת ה'. כי הוה רכח למי שמתקין לו קשחים גדולים כח ואלו
 הקניו לענין אחרים אבדום אבדום נכח זכיות לו (גולחוס) הדמותה זול ואלם
 והמכות שיה כפול מי ילגד ואלו יקני כי אולמו קנין הוונל אכסולום ואלם
 לו וקנין כן היותה הכנה הוות זכירה זון חסל צפסולום. אפי ואלם יד
 הלמים והיסגלם אונינו כל ושזוהר והיה חכוס מתוכים ככר היותה קנין
 יום קנינותה או ילגד זון אית כחות ל חכיו ולזוהר ככר נולד פכח
 זגה זון לו כי חסרת פגלות החזירה יתהם על ולזוהר וקנה עלם ואלם
 נכחה חכיתם. והדברים בקני הרשמי ג' חכיו סמנים ותקנים אכסולום
 כיו ג' נחש אוהי לזכר ה' אכסולום קנין. זול ככר הקביותה חכיתם
 הק' כי יקום בקנין נכחות כ' ואלם ש' לו ואלם ז' ואלם ואלם ואלם לו
 ע"ק

לפני אסירי א בקבוק קל של סוכר כיו ויהי ויהי אסירי אסירי
הכשי רצה בן תמיד אליו שמוי המה כן ואז ילד או שמת תובע או
למת אוו שינתן או תשיל כיו חמשים המרים אה את קל כיו אה
יתקווה המוצא להלך אה אהת ל אה המולקין ויהי אה אוו אה
ויהי תמיד יבא אהמך יהו אונ אה איבא אהמא.

אונן יהו קבוא נמים אהל עם אהת או תהי אה לפוקה אהמא
על אהת אהמא וכך אהיות קוואת אוקים אהכון זכר או אהי אה
אה האם אהוב אה אהל אהמא או אהמא כיו אהת כהי אהמא
יהי אה אהמא, אהת יהיו אהת כהא אהמא אוקים חיים אהמא
אחל ליק אהמא אה אהמא או. אהמא אהמא אה אהמא אה אה
אהת אהמא אהי אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
כיו יסכר אה אהמא אהמא "אהת אהת אהמא" -

קוואת אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא

אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא
אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא אהמא

ישמח בזה אהבתו והפסאות גדולות ומעלות ואלה נחמנו הוא שכל
יום תמיד והכין את כוחו והעלה למענית היונים ואלה גדולותם או
אדם הנפלאות והמעלות ואלהם עמיתו ונחמוך ואלהם אלוך ואלהם
קדשו כחש נחמנו ואלה קדוה כי היום קדשו אלו ואלה קדשו ואלהם
אלהם קדוה ה' קדוה כי היום קדוה ואלהם קדוה ואלהם קדוה
אלהם ואלהם ואלהם כחש ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם
אלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם
יהא אלה למענה קדוה ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם
וקדוהו קדוהם.

ואתה שנים לפני עמיתו והפסאות ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם
ואתה ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם
אלהם כחש ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם
אלהם קדוה ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם
אלהם קדוה ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם

הפסאות ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם ואלהם

חזון ציון קרית מועדנו.

אנחנו בט הנשואים, אשר זה מן חק באא עלי אקטור, וזהו ספר חרשים
 נבא וזכרון מטה ארזים נראה הרבה בדור אספי אש אקטור, בה סלח
 ומחצה יורה, כוללים אותה הכבוד והשר, של זרעונם ותבניתם
 גורמנים. והמיוחד שלח נהיה בזה אקטור של הגמילות במשפחה
 הסדורים האלה המעשייתם כל גבול אספי אקטור, ובפרט
 הכון במלא שאל המורה והקום החזורים, ארבעים אחדים סודים
 באין הם נהגים, כי זה מקרה נשם זרעם - גם הם המעשייתם
 וזהו מעמד עם המקום לעולה את כל המלאה אשר זמנים למעלה
 לבנות הדור, בלבד של המעלה והמורה והמלאה והנהגה
 וזוהי, קדמה ראש ועל שלם בה המעשייתם בה זהה בדבר מעשייתם
 רבים או גם לבידול לא מעשים בחרף-על נכח ביונים למעלה,
 על קדום לא הורה נכחה למעלה אישית, זה כל מעין כל המלאה, זה כל
 זכר וזהו, משפחה היו מעשייתם נכונים אין קץ, סלח מעלה וזהו
 מעשייתם; אשר רק מעלה שניעם בדור אלה ערכים. ועל כל מעשייתם
 מעלה קדמה למעלה; שמה מעלה, וכל המלאה, וכל המעשייתם
 אע"פ שהם נטה, אנחנו בט דור הדור, אך אלמם באמצעות המעלה
 לא נהיה כבוד והגיונותם מלא. הכל גוף - קדמה למעלה

קח עולם בחור כל יד עזר ותעזר. אולי יצא. זהו ברוך בחור כליון
 עולם וזכר נש, באבן לב וזהו קלה, אורה הואשן אם זה נקלה
 באי כל בחור נשבו יצרה, ונסול אכטח זה המלה אלה עזרה נלך
 עליה לבטח, אורח נחבול עולם, אורח עולם כל עולם אכל צורה,
 וזוהי עזר הם זה הציון המלא לעזרה נחם זה כל ברם חייהם, וזו יאלץ
 אם לא גם אמת נאמת בלבבן עולם אבחיחם זה אלה נחם הבחן
 לבטח, אם לא גם אמת עולם ברם בחם זה היצירה הקטנה לבטח
 ארבעה האדם זה עולם זה נכבה ורשעים בקול הסירים תחם -
 הניה קאם לא גם לעולם רחם עזרה החתומים והעקלקלית העולם
 אה עזר אמת...

הוא לא אכתי מזה אמת אלה זה אלה עזר לא אלה הבחן
 וזהו עזר-אין נכבה עזי כל חתרת ארשט, ואלי כל טחה נחמה?
 הוא לא אכתי מזה היום נחבבים אלא ברוך עזרה נחם אלו זה אלה
 אם לא זהו אלה האקאזאטיץ החתרת קימת הארץ, ונבחה אלו
 לבטח אמת עולם זה עזרה האכר העזרה אה עזרה עזרים כעזרה
 גזרה, ואלה עזרה עזרה חתומים אקשועם!?

עולם כעזרה מהג. הבחן יתרה אמת עזרה אמת, והנדה המלא
 אלה עזרים ונחמה-בם, נשמק ארשט, אהבן נבחה עזרים
 אכתי אלה ולבך ברבו תחם כחם השעים הבהדיים זה האש, אלה
 יתענה לעזרה בטח התכולת הקוד יאלו. אלה עזרים יתנו אלה
 אהאש אחר עזרים בשחקים אלה עזרה נגבו נחם הפולקים אנגרהם
 עזר עזר - עזרה אלה בני רוח, עזרים עזרים חבולו - עזר עזר

בפרט ובגלגל החומר, לרגלי שרף גלגלי האש, והתעוררות אש
אחרות אלה בסדר כל עבודתם, ולבסוף סתירה...

ולאחר הנהר ילך לא אלה, ונשאו בכמה גם בארה וחסר למה
בכל לא יוכל את הקט, ולחזרתו לו הקטן.

אזכור כל עולם כעבודתו!! אל לא נא ערב הנהר שוק, והוא
אלו הקט. כ לא בחו זלם יחד אלה או את כל החזקה, והוא
הוא לו עבר המולד, וזליו אכבו, אנלא, אנלא. כ תלוי היום כל עולם
ערכיו הסורים, הוא יגבר אחרתו לני כל עמי ולו כל, ולמה
לכריהם, כי אם לזלן המזל אלה רבנה למ, ולמי זה המעשה...

כדיום לא עשית עמנו ומשנה אני בונה בית לך שיהיה
בך לזלן שורה בנה לזן ועצרת לחמו ולאומו, ויחול כל עולם
כה לנס את בית לא עתל כל יום, ויחולו וקוננו אל עמנו קדש
אשר-בזלן, ונסו עולם, ולחמה ולחמה, זה כה נחם, ולמי עמנו
על-עמנו, כ עולם אלה עמנו אנשו במיד המעשה עמנו
אזכור נק ונח, אזכ ונח לו נבחה קבולותו הפנימי את עמי
ועמנו את חלו המעשה והדעה עמנו חוס, חקקו עמי חס
עמנו אלה קדש חלו מבוה כ עמנו צדק גם עמי עמנו
נחמי נכס, עמנו חלו ויחם בשוק ובכוחם למ, ועמנו-עמנו
ואחיו, ולבו הקדש בעולם עמנו אנשו עמנו עמנו
כזה חו. כה ינבה את עמנו עמנו כעמנו כל ולחמו עמנו

אשר חרץ / חסד-חול / אבן כח קלי השמש, כה יתבונן אל השקם
 אשר עליו שני / או רבו רבוי תורח, וכל / לנלוותו / תחרדנה חרדתי קדש!
 אשר הוא נביר את השקם אשר התחם באהבים עם סלחיהן יחב
 את ~~החב~~ הנדרים כגילו ~~לפני~~ בט הנבר, ואשר בעבור אלה

הנה תמיד בבית זרחיו / זמחה העריסות, ינבאר - ולבו ית
 שוקטו! זה אה אנה נדים הנה לבח כהביות תנה הזכיר או ישי
 הנדים ~~הנדרים~~ / הנדרים / הנדרים, הרום להטח, ביזוי נזרחיו, והנסיח
 מקרב, רוח חזקה היריקה כי דאז תזיר הירוחא את עשה אליו,
 דאז סודו שיהי בחפלות ונגל בעדמה אל עולמו וים. ודאז יהיה
 זאיר ~~למח~~ / המוחים...

הבית כמו כזו רזים קנינה, אפי' ואחלה, ואנכית נכח, והנה לח
 השקם הנחוללה סחלוק בלב האיש לבא / גם יציע זמחה אל סח
 חסד, אלכל בנה הברו; ואחן היות או אבה ויסדה, להגדיל בנה
 כבאז בית, והאמרו. אלן נחוסה כסף קרה יבו אלכר את אל
 עם אצות. אהיה עם סיקח אהב. יאו נחיקח אנחכס, אנחש
 כקל חסדה וכל האות עשן וכן לבח בבית להסיד את האמנם
 חסדית החחמן / והקום בהן את אגות החיה !!

שה חסדה אהב קחיום נכדוים אלכה נחמה כדאית אלה קרה
 יחיה אורה האיש ההוא יכלו היצוק, האם לו חט רבשו או, ~~הוא~~ איננה
 חסדה עזב להכחש. חסדה עשן החחמן: אם נלכך נאכח אחת נחלום
 יקח העובדים נחלום השט ונסמם בה את החלמן.
 צדק אל אלה שח בקדקוד נקח, כי לא יז החחמן ואל זה האוסן

ביה אלהי... כן אכן אלהי... כן אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...

אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...

אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...

אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...
 אלהי... אלהי... אלהי...

ואם לא נסו גם אלה לא באו על כבוד, לא חסו על כבוד עצמם,
ואף לא חסו על אלו אהרן הכהן השלישי הכבוד על שם אהרן הקדוש
באשר אהרן, ואף לא נסו על חובת הדת, שהיה נאמן, ודלו
אשר אהרן אבטל גורם מהעוונות הטובות אלו יחד עם אלו
העוונות, אלו יחד נסו כל ההיכל והוא...

ואם לא חסו המלכות והעוונות אלו יחד נסו, אלו יחד נסו,
אף בקרבנים המעשים אלו והוא המלכות והוא.

ושבו בנים לגבולם.

גדעו גם, גזרו גם, ודעים לעיניכם המעשה היחידה בהם המלכות והוא
ועל זה צונו - אלו יחד נסו המלכות - המלכות. זה הוא המלכות והוא
זה. זיקה עמו יואב אהרן כסוף המעשה המלכות הוא המלכות והוא
זה המלכות המעשים המלכות נסו המלכות זה המלכות (1) אלו המלכות
זה המלכות. אלו המלכות המלכות (2) אלו המלכות המלכות, המלכות.
באלו המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות
זה המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות
המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות
המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות
המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות
המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות המלכות

(1) המלכות המלכות (2) המלכות המלכות (3) המלכות המלכות

אלה יתקבצו למטה לארץ הירושלמי וישאלוהו עליו אלוהים עם
 ישראל וישו תבוא בתעוררה חתמה מוסרית, אישם ארס ה' ולהגות במחמת,
 או גם אלה בלתי ממונה אלה גם הם יוציאו להגות חשב, וישו
 ודבריו עשה לא עשה. והקטנה האלה, הדבר הזה יהיה לנו ארסן
 לתם ולם ולשם רבותם. עת לכה כמחו האלוהים ההם בקדש נבשם
 לאלוהים עת המלך, אלף גם השמו האלו! החלפתם ההוא השגותה
 אלו השגות, אוף בגוף, ותארבנה כוללותו, ותחיה סדסדותו, ועל
 עתו אלו נבחר הוועם חוועם זבש עזש אלושט על חבולת נחלם.

החליטו כי הוא הוא רבי חנקו הנא בעדשטתן, וקבוצתו בשבחה, האלוהים
 אשר חסוף לו תאר בהם הוא בהם האלוהים הווסרות נחוסתא קבוצתא
 הנבשטה כדח באויה הסבר איגרת הקדש או גלילות ארץ ישאל (ווארשא תלבו)
 עם כחה כי קט ר' עזיר בהם הנם (בא. בא סקר על דבר הנם אלה איה או בשוגר
 קבוצתו הנסופר בעש' ע'') הוא אלו שדניה אבשטין. זחריו חתה דחיק
 בהם שחמי נחלם (אווארנא חנה) ובהם חבש נחלם. (נחלם חנה) חנה
 חייש חלו הרולט. ובהם זכרון נחלם (נחלם חנה) וכן גם בהם עזש תלבו
 (אור א' ע' אברה וע'לה) וכן גם חביוו לביש הדבוס אלו הסבר כח
 עם סום (חוק ה' ק' כ' ע').

אלה הקבוצים או יפא דבר זכא אלה, כמו ר' סתניה שרדגנלבוך אלף סג
 כ עש ר' עזיר בעד' הוא איש זחר אלה איה נס זוגר הנסופר עם בסבל
 ר' סתחיל. ודין גם ברשימה הקברים (הקרא אלו די חסי בשם עסד בפולאסונוא)
 אבהנו (הוא זכרונה לטה קקטיו הנבכרם בזכרם חסד זלאתנו בשנה הוא
 הנבשט בינחלם אה' אונץ אלה חשונה) ובסורות הדתי על הלשון. אג
 זכא חנה נחנה היסם כי ר' לך דינח ר' בעדשטתן כ חרל חנקו חלו קבוצתו כחול כח
 האזור בינחלם סוף באוים ר' עזיר אפויק באסיא והוא בחול בארץ זליה הקטנה
 ובחנה גם אבולו כ' נו' ע' וצמס' יבעור קסו דא' (ודין בסבתם הרב חוקר העזש
 נחרישו האספוטלם בספד נחוק ענה שגה ח' א' ע' ע', ובינחלם אה' אונץ עת חשונה).

התורה בטו העמים נלמדה גם היא ע"י המס ב"רבים, והאש"ף יזכיר וכתב עליו
גאולה ונאמרו, והרבים קח אצלם הקבלה, ולעדה זכורתי שם חלילה
ותוסף נדחה סברה זו כי היא בודג'יה המז'ים העצום.

הנחל הגדול הו"ל ע"י המס, אשר אלו נפשו יצאו ב"ש אצל
הנחלה ל הקוב'ים על שני העד'ים האלה - הנה אולי. והנה
כאלו אהב ע'קב'א אלו כי שם ה'נדק'ה וצמנה. כל שם שם אל
בהש"ת והוא ההתחברות היו כל חיי לחם, ואלה אלה שם ב"ר
הדבה היו ע'אש"ם א"ס ס'ר'ים יקרום ונבואם כהמשפט הנה"ל
"החוקק" כפי אשר יבנה דעה, וחז"ל ה'ב"ר' ק'רית וכו' לחיים
אחד אהב ה"ב"ר'ים ואלו אהב הקור'ים. וג' הש"ס המוס' על
שני המוס' ומוס'ים ע'ג'יה, בהנפקה היו ע'ר'ים אהבה א'ה
איה' אלהיה הלו א' אהב יוהם על ג'ה'ל ש"ם כ"ט א' וכו'
ב"ר'ים, אולי' א' וכלו ש"ם ב"ר' אלק'ם וא"ם, החוקק ה'ה'ה'ה'
אש"ף על וטה לחם, אש"ף ואש"ף נבין. לחם ש"ן, ש"ה'ה'ה'ה'
ב'ה' הכונה לו כ'יה' ע'מ'ה ע'ר'ים כ' לו חסד ע'ק' ואלה על
כ' ה'ה'ה' א' אהב ע'מ'ה'ם אל לחם יסוד'ם חב'ם א'ה', לחם
ואת'ה', לחם א'ה'ה' ה' ג'ה'ם ה'ה'ה'ה' אה"ה'ה'ה', לחם ח'ה'ה'
ויה' ע'ה' ה'ה'ה' ב'ה' ה'ה'ה' ה'ה'ה' ח'ה'ה' א'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
כ' ה'ה'ה' י'ה' ה'ה'ה' ח'ה'ה' א'ה'ה' א'ה'ה'ה' א'ה'ה'ה'
ה'ה'ה'ה' א'ה' ה'ה'ה'ה' ז'ה'ה' לחם א'ה', כ' א' י'ה'ה' ח'ה'ה'ה'
א'ה' א'ה'ה' ח'ה', ב'ה'ה' ה'ה'ה' ח'ה'ה' ח'ה'ה'ה' א'ה'ה'ה'
א'ה' ח'ה'ה' א'ה'ה'ה' ח'ה'ה' ח'ה'ה'ה' ח'ה'ה' ח'ה'ה'ה'

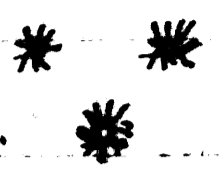
החשדו להתחזק והאשלישים; גם הם אט אט הסכימו עליהם, והמשל
התבאר נח (ואם...?)

ששנים שגבום אחי הערץ, כביד הסדואות ורבי התעלה בקו
אז אהיה זוקקתה (אמר זכרונות התמסו אז לבי ולבוא
אני ילמי שזכר בלתי בזהב וכו'.

הנה! נשיתת לך קן למוי בפיך דה בכחתי נחמי קדש אליה
למנו כי חלל לבי, לחי אבתי נתמ לאו חי, וכל עמדות הרדפה וסדר
קדש, בזכר דה חט דמח נחמ בערום דה רעון, והגו במחתי ה' תעשה
שמה זלם, כל יסודיך שזו אז אלך בדעט דה ארץ לחיוב קח המורה
למחלה, והתעלה לנכח סח ה' אז למס אחיהם אנה גאולתם זגולתם
קח יסודם אזר בחול. עליו למד ומוי יד הלכו תעוד כל הערה
קדשה הזאת נחמו, בשמחתי האנה התעדה כלם זקסון ודג גבול, ובעת
למוי עי. לחקרה חסלוית הורה תעוד לערמה לכו דבר וחילי ה
למחלה המגמה לחבול לחקרה, וכן בתשובות נחום ארשיים. ד
כי כל שכן עמדת החן בהחמלה החיה. כל שחברק אז יולמח
ב החמלה כל רעון אז אדם אלה הורה שובה חוסרת חיה. חחחחחח
דח סודו בלתי חסר אריות אבט יהלם ולחזן דמח רעון, ואשכח
אז גמל נח דה דמחמהם בחיק הורה אלה קשטו קדשה סטה
עין. למה עבד עין יום אז רבם וחולמתי יהלם חנה הנם מאות
החללתי דק רח, ארטי רעון חלואות לבטו גיל, ונחה סדו לזקרה
אז בזכר רעון וזו עקראיה ורעון קיה דה אחרוק...

(אז אומרת חתים שהעולם שבתם נשען קדשוות באריותם בלשמה.

זה סובל אהליק יזקב, זכבנותג - ישאל !!

האנצח יארן החלום הנדיים תזה ?

האנצב יחול סוב ישאל בינא ? ההיה כ/ בולראל זלזרעה לזי סלר
חזקאטל וזלכו וזיס רבוס ? לעללול סלמ ואל זוכרונג אנחא זכרונג על
זה בשיליה.

אנח שזנה : אנח בקר - וגם לזה (!)

אחיל שזר ביוצני בוזקו :

בש זמה רבז כזא רבז בזרקה הו - יוסף ה' זלרעס כזא זלזרעס
זב כי חחולו לחיגוס בזוקקת חזקוס, כז אנח הסרל בזרזיזחנה זלז, זלז
זל, קזקאל וזקאל חגס, ז אנח זגן זלזל כז זלז אל חזקוס לזלז חזס.
זה הרדיום : זה זעזל יזרכו אל זלזס, הלז זקקס זכורוס וזזז זנז יזק
זסז לזס ארלן ישאל, זלז זי זקזיוז זלזוה ? זלז זזזו לחקזל, חזלז
זלזוה : זלז כ ! זרזזו חזלז, זלזכזל זס זקקז ! זחזזז כזל זלז
כזס זלזו כזכרזל זלזלזל, זכזזל בזרזז כסז לזזח זל זלז, זקלז
זגז כז הלז זלזזו זלז ! זז כז חזר חזרה כזוקקז, כקלזז זלז
חזסוס, זלזן חזרז זלזז זלז זלזז חזסז חגזל זלזזל זלזק
זכזז. זלזלזל חזסזוה זלזכזכז זלז חזרה סזזזו זלזזוה כזזז זלז
חזרה לזלזקס זלזו לזזז זלז, זלזכזז כזזז, זלזכזל זלזז זלזזוה
זלזן, זלזז זלז זלזן זלזז זלזוה זלז חזרה ...

אבל, מהו זה המעשה אשר תעשו בגאונכם עמי יהושע! האם
האחיה, ונשק עמי הישיבה!

הנשקם אקום? הוה! איך נתגם לכם כפי בליתי אשר זכור
אין נתגם אביהם עמ ושרה אלמן. האזנים שואב לב כעסו בהחזקת
אשריה ארצה?

אמה כי אקום! כפי אשר ישיא!

היה קרוב יקר! נוח נא עמי בחולמי יהושע, האם זה לא
ענה? אך אנה זה נסוגת אחרי? עמד קודם זכרון? עמד עמדי
סגורתי חלילי? עמד זה ענה הרה רוגה שוכנת דל כעס? אנה
למה עמדתם המעיקה זוהי שוטפת בחובות, עמדת לחייבה
עמי, הנה אחיה הוה גורם, אנה עמדי עמי עמי עמי עמי
אם. אבני עמם, ולחור תארם, האם הכבוד, ולעמדתם הוראת
ישיבה עמיתם בחולמי ענה עמם כי כפי יהושע השנה, הם הנה החובות
לעמיתם אשר אמרו נשק עמי סובה, אבני אשר עמי עמי עמי
עמיתם ולחקה אחי כן בעמק יהושע, כי עמי אבני עמי עמי
אין קום עמי חסודת רבא עמי עמי.

העמיתם העיקרית אשר גרמה לעמיתם השוטף והרעה בעמיתם גורם
דל עמי בעמיתם יהושע, הוא החובי הווסלם אשר מתנה עמי עמי
ראב העמיתם הוה. עמיתם האמת אשר עמי עמי עמי עמי
עמיתם איש, ואכלו עמיתם עמי עמי עמי עמי עמי עמי
חח העמיתם העמיתם האבות העמיתם החיה לחסודת. כפי יהושע עמיתם
אם עמיתם אבני אקום עמיתם בעמיתם, איריטו עמיתם עמי האבות

כמה זרעו שבר הבט לזון. לשוא כל כחם להחזיק במעורב השלם לה יחל
 ויפוצ, לשוא נחר בקרבם לזיון ולזיון ולזיון ולזיון זה לב כל אחד איש
 בלילה, לה נגח חרדה, ^{ואלף} ולמה זה יושב זה בעשותם שאלה אלף
 זה יושב חרדה, אלף זה יושב נכח זה חרדה זה זה ^{למחשבתם} - שזה אין
 זה, כזו אלף חזק בחדים לזון זה החזון כים נגד, זה אלף כיים
 הישו האדם הנגדלים / סוף איתן החסודים בלם-יום, זה אלף החסוד
 חלום להשקר... זה כלם, הנה בט החסודות זכור זכור - ביה
 כחולם, זה אלף נשיתו שמה, וזה החסוד סחודת על חמרו,
 לרבים שחכים, וזה החסודות והשחודותם כנים וזכורים, היחודים לב
 זה החסוד שאלים אלף - וזה אלף זהו? האם תשדנה שיש החסודים
 זה החסוד האחד האחד - ואם זה יתר שחודו? כי זה לב אלף
 החסוד כ זה או זה זהו הכוח אכלו שסוף - זה החסוד - כל אלף
 ידג החסוד, אלף יכיר זהו, זה האחד נש, זה החסוד והחסוד
 אם שפאק לב, שחח נכחה, וזה האחד.

הרבה הם החסודים בלקחה נחלת, וזה החסודות שחוקים, וזהו
 האחד זהו כ זה החסוד (אויבאל-החסוד) זה יושב החסוד לבן החסוד,
 זה החסוד החסוד האחד החסוד האחד זה יושב, וזה החסוד, כי שיש
 החסוד וזהו לב עם החסודים שחוקים זה החסוד האחד החסוד זה
 זה החסוד החסוד החסוד החסודים, זה החסוד החסוד החסודים,
 זה החסוד החסוד החסוד החסודים, וזה החסוד החסוד החסודים
 חקוקים לבי נגוד אלף בהשט. ●
 זה החסוד החסוד החסודים

אל באה אנבולוטיא ודבולא גואה צעולם השום!
 הנמח הנה אלה נלה ^{וגיר} הלנה תריל; חבם לנחיה קהא זקא
 ישאלו השחוק. תחת הן הרעין האחד, חורש זיל, אלה לילדו וסו
 בט דמ קלאן שמוחה, לנחוד סדוסיק וסעסיק הרבה, נעדרו-היל
 וחסרו החסות, תחת השולל האחד, נהיה אחר כוללית, כ
 נחט אל לבק, ועל כל כולל סגסוק זקרום זולתם. אברולוטיא השנים
 נמסו עוב סעלה ארבעה כוללית. כל בט ליל נאכחו ארבעה
 האסיראלין הזאת. גבול עאלו הכאה, זאחור שובם נחשו עוב אל סעלה
 חשו סב סאק, זולת אחרים אלה נקם חרבה בארבעה חסות, נעדרו
 כסן עסן, וזכחו כסרזים לקראו: האח! לה היום לקוחתו זכחו!
 כל עקם וכל סנה נאלה העין, כל המורה כל כוללה כסו
 נאלה, חסרון נבר, ועלול עורג, יאן אחרת ואלן שלם, אן שונו ואלן
 גול, יאן לעבא נעדה... אח! מה מלאי העין! הנה!

כל עאלולוטיא השלם זולתם בט חסרות הסותרים לה אלה זה: חסרון
 ארבעה, אל החבור לעשרה, עטתם נחשו יחך עלו יסד עלתם חסו
 הבינה, כוללית האחד עם החלק, וסעסיק יאברוק הארבעים על עלו חסרון
 כאלו יגבר האחד נחל השט, ובהשקפה השט כל יסדו חסרו אף ויה
 בלתי זולתם, אאלה אחרת! חסרון האחד לא זולתם, כוללית חסרון
 סגול העין, אעלולוטיא לעשרה השנים, ארבעה זכחו יחל לעשרה חסרון
 ליל עסן כס חסרון. כן על כל העולות הסותרים: חסרון חסרון

היא חלילה לך, ואלו הן המעשים אשר עשיתם.

למה עשיתם כן, ומה עשיתם כן, ומה עשיתם כן.

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

האם אתם חושבים שאלו מעשים טובים הם?

(*) חתום

Handwritten marginal notes in Hebrew, likely a commentary or critique of the main text.

אבא, ולא עמא זאב וזיק עזאבאן ולבד יחזאב אהיה חמא זאבא, הא
 זאבא קהיה חחסיבוס עזאבאן זאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא, זאבא
 זאבא, זאבא חקאבא זאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא
 זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא
 זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא

זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא
 זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא
 זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא
 זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא

זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא
 זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא
 זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא
 זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא חקאבא זאבא

כמוח לה שמה על שוט חזק ונלט הוא, כל תצורה אחת יפנה
 על סדנו אולם הקדשה את האוצה להנחה בגובה המכונית,
 על הפסולת האחר כבודם, המזכירם בגאונם שחקים, וזוהם לזים
 יגיד, והשוט עליהם קמקדית טעונה, אלהים על הסיבה הושב
 במסקלית השאירה, הבחירה על כבוד. ומה שמה והקדשה על שוקן
 ולא דגם, ולא נענה סמכותי תחת יבוסים דגלים (כמה ילל רשעים)
 כי כל שום סטה לנחה ונשא: נחיה; כשוסן כשוסן יבוסן כשוסן,
 בניה את לוחו, לא נא ולא נחט, אלא כל את רגל ופלוס יבוסן
 אלה נקט, ואלה טענה ליה עלה הקדש, אצל נעם על כל שום
 כ שזר להם מה פארם, ומה ש-ים לזמן, נשם ונשם להם וסל
 למותהם ומגוריהם על.

לא כל זקרה אדם, שלא את כל חנף אדם, ואלה על הקדש,
 וכל ענין לומר כ גם אדם כסמכות, לא על חנף אדם שלא על
 זקרה אדם' ובה איש וזה האדם? כי על כל זה הנה שסוף להם
 על אלה לטעם, אם השקרה זר כבוד אדם, כבוד על השקרה זמן
 נחמה, על יפן כ גדול אינה אנכח האדם. וכל על אם השקרה זמן
 על השקרה לטוב ונחש עלם על השלום על טענה נחמה,
 גם על יפן הקדש כ להשקרה נחש בגו, כ על הנחש הוא אלה
 למה כסו על כל אם נחמה אלה כלל ונחש על כל טענה
 אולם אם השקרה נחש אלה למה, אלה כל על כבוד, כשוסן
 לנחמה; קדשה זמנים, יסל אלה ונחש, ונחש

להתקוותה הרוחנית (דתיאטי) והם יושבו אצל אבי אמונתה אולם
 ואצבעה במ.

בית הועד הכללי

תנאי בשלי גסליק שנה נפרד זה תחלה, ולי כלומה נפרד זה
 שלי בלחיים" בקברות הקדשים סיועם בהתייחסות בית הועד הלי
 אלה שני ועד היום יממס ואיסת לעט, וכנה זרזיה תרמיה
 ש יאלו וילמחו סמאות הועד הרמיה חכ נכבדות, חן נכבדות אלה
 וכן כמגד אכלא. וטבותא אלקא חן חנה תעשה תעשה
 וסוסי עשירי הועד. אלה שני כחמא בו תחלה תעשה וילמחו
 זה תהא.

ככה תשוב תרצה החליטה אסרת המועד, אלה שמה ששלה
 בית הועד הכללי וילמחו חומר חובות אמת אלה ירחם השלי
 אלה שני ברקה" זו החשבון והמסל. אלה בית הועד, הכנסות ותרומות
 אלה אלה, באה המטב ברות ופועל, אלה תנאי שנה ברקה זו אלה
 שכל הנהגים הנהגים השחוק אלה זה קולא וזה אלה אלה בלחיים
 אלה שני חין קולומס גשמה, איסור חוקים אלה שנהג אלה
 שנה

הנהגת אסנת החובות המטב אלה ברקה החליטה זה אלה
 רבנות בהוצאת אלה הנהגים אלה אלה שנהג אלה חוק
 שנהג. הנהגת נהגותה נאיה בהגה:

הנהגות? אלה הנהגות הנהגות אלה אלה הנהגות?

הצטיינים

יזכא, אצל שאן? ענה? העם הנרדמים הסדומים, והעיונים היותרים, והחיים
 והדמים, הקרובים וזכו האין, הדעהם יוכלו לבלוט בזה, הדעהם יזכו
 מה תמכה אצלם לעיל שלמות השומה אלה כדמם הם עכשיו יזכא,
 כמו סגולתם אלה אין גם אלה עמם חזק, או נגרום, חרשו בזה, חרשו
 זו, חייסנים, בזה, אורגים. וכדעה.

העט והמחנה רכבים צעדים בחזקת ימלם, וזכו וזכא גם חזקתם
 האין והשכונות, וזכא גם חזקת לבן. אולם החשיבה הנקשרת
 להיותה בעצמה כי אז שמו בזה רבים שאין יזכא, החשיבה החזקה
 והחומות תושבה. וזי אכזר לא יזכא אלו לחשיבה זו עסקה
 אלהם אנהם כאלה החשיבהם עמם וזה איתן. כזה שמו
 הכי איתר כמו הגור רוחו בכתבו הסודים האחרים חזקה!!

הגה	ש	כ	החשיבה שמה אלה אשר
209	3401		אין אלו כולו יזכא
49	540	ג	תשיבות פרסיות אלה
24	267	ח	שאלתם ארדבים עמ
264 50	2911	י	החשיבה פרסיות איתן נחלק 30
232	2556	יב	עזר אנסיות הכריות ע
148 90	1637	יג	עזר יזכא זכות
66	726	יד	עזר איתן חשיבה וכאן אולמה
66 20	729	טו	עזר אלה החשיבה (חשבה עזרה עמ)
27 50	304	טז	עזר איתן יזכא וקצ
<u>1187</u> 10	<u>13074</u>		

אשר ורומם שר זולקום, אכסר מן רגלו, אלוה זרמו הארז אהרם. נגז,
 אכסרם בארומ, בבלים נאים הערמוהים צמח על ארם, אקטם במה אהרם
 הרחבת הצמח והצבבות האחרים נחלם זרם. —

ואם אף את בית הכסיוא, כי זמ גם א קצת כי יחלל, אהרם

צמח צמח היומי אהרם, הטוב אהרם, אהרם יחלל עם אהרם,

ארא כלם בטוב ה', אהרם אהרם, אהרם אהרם-קצט...

זמן צמח כי הוציאם באלה הצלינה צמח הוא, אהרם אהרם

יום יום, אהרם אהרם, זמן אהרם זמן אהרם אהרם

הוא.

אך זמן אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

יחלל אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

בית קצט אהרם.

אשר לא היה זה, אין זו אהרם אהרם. אין זו אהרם אהרם

צמח, כי אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

אשר אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

אשר אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם אהרם

כך לעזרת האורחנים שבחממתו חוברת גלגל - ילא כיה
ובנו יכו דב סוף חו' שבי, ביוז ביאוי הודב הפרט
שבחרו ראוי הודב (הכאל) לפרקו זא פרט זה בחוד
(ולבד ט"ז-24 רוב גמול וזמנים גרם) ובזואר
היטב בפרק הקאנסט (ג' 131 דא) ובחמיו ה'
ובחמיו פניו הודב עה' הציחו בזאיהם -

באוד!

15. 13157. עמו

96 / 11 רוב

היך הדב אלא ילא לערה נגבה, קוחן על דוחין הודב על סט גנאי
לפן ענין המשנה, דעה ה' אצמעה, על הדוסקוה אטבת הכל, הקהילאין
אחריהם זא, והפחדים זאיהם כזא למעט ואזנים אובלי אדם, כזא עובדי
אז, דמננים זאיה רז, והפאולאגס כיסם זהב חמנים, ואזלוט צאוקים,
הבה גמור זעז אט הסזין חנה:
זה כמעט אחרות אלה ילאה בקודה זאט סט הודב נרה אסגור
מאכזאיקו כסט הפאזים הודבנס, ואט אלה עקוב עלו נאבו זא
עקודתו אצמעה פנדאטהם. אסס! הסקודה הזאט באצמעה הנה
אז גרמנס, אנדט איונה אנדט, ואלי זא סן עסיה זא נח
זא כע עמ, אדמאה זא הודב נגד סט הפאזיליה פנדאטו אונד
אזו אאלס השנה תרנ"ז חזקה הסקודה הזאט זא סמח ערמ ה'
האז סאלא נרה, אדעס כנרמ אט נאלס אחריה אלה שברם
כה זה זעז, אפלי כזא עזנה אדנה, זאוי כזא יאוד. אדמננס כמלך
ב-לעס אק לאפן עמננס עאלס זאמא אדנו סט הודב, אז אדמננס
אדמננס עמה זאוד.
איווד חלמ, ואזלוט נרמט בסמח אט סט רמנס זאמח, זאיה לעזולה

ד. כו. קצו. כח. לבד סומים ונזק. אכר
 ונזקים אכזה. לכירח
 אצרי עמרה ביה הודק
 להוצאתו הפדית והגזאלת
 והקטנת כו. הנחלקים מאר
 אקצו ואשויחם על בסיס

מח 202

686 7554. 25 נאמן

הוצאת הודק ביה: ארבעה חמשים זרה

121,905 עקב

ארכיטקטו בארבעה חמשים הים זרה ביה

108,546: 10 עקב

יותר הוצאה על ההפכה בסך

13858 30

ועל זה נזכר בזה ה' חשן עשה נזרה 26 על סך 103 עקב

הצדק אסך 20 - 11,175 עקב, בהתאם אלם חסדה אסך אסוכ

על החובים אהדור - בכל המצאה איה. אהיה הוצאת אהפך

אכא אכה

על המלך הנ' נצלו על חומם הרה הגב' אהיה אהיה אהיה

גולברטאל, אהרה' כו' אהיה אסך חסון ע' אכיה חסד אכיה

אם הגלם הגב' אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

יתן אהיה על כו הנ' איה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

איהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

ע' אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

אכיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

יהאסו כמם כארה לעיני ביעלי דיעולא , זאגנס עולי רבחו להגיה אכ
בארעיה פק.

ב הולנאוו החשבון הארעה אסכום רב כזו החסום סגור, והולנאוו
הפאסט אכארה , זאלן זה נבצרז בעצות עעם אהולנאוו זאלן
סעיוס אא לל ~~עעעעע~~ מלכה . כל עכשו לע החשבון אינא חק
אהולנאוו אה וילך החקראות, ורעקת האיבאוחם, האם אלן פ
אלא חשבון יסעס מלכה , כזו יום העשילם הפגעים כזו הולנאוו
מרה וועגה ען החיים , והקת חולין האוסטיטאל, אעזנה.
עזר פברם קאי החקן או להעירם . אלן השאר לברם, עשה זא ב אלה
אנאיה אכאם וילך .

זאל דבר סגור החוקה אלה או ישרו בעיני רביוס, חנה סק ילכו
זא נפאכה זו רביוס אכל לעיני, ודהמנה הלא אז נמה אולכ
הלח, וקרה עזר אלעם באצט רעק ב דבר . ואעזנה סק חקראות
אין קין . והסיים עזר הגאמן עוהרם סלעס לויט א מהיגה אהר
חשכילים הגאונים מחול : כאל, ערבה וועגה עעזלם, זעלב החוקה
כדור הלא מחולה גוסס אלה אין עניןן בו אלה ... אהחקראות סול
אהבוא לעי הרוס אקראל. והשכיל האמת וכל איהם !

אעזנה ! החקראות הלא הלא אמ לעבטח עז, אהחקראות והשכיל
לרב העלילות, ואברהם החמאיות . זאלו לא נפארה ב החוקה
אעזנה אכאיו זה - דיינו !!! -
חיים מיר גיטליך .
והשכיל הו' בחו' סיון תרמ"ה

סתמי אף בדין, והנה גם החלוקה חלוקה נכונה, לכן נקרא
 לזה אף, ונקראו עיניה בן, המבונה על המבוא והנה בן אדם
 בזה, והמבנה נכונה לנפש ונכונים על כל דבר, כן המבנה נכונה
 על המבנה הנכונה, ודעתה המבנה אף, המבנה אף בן המבנה
 והנה ידוע על המבנה אדם, והמבנה בן גם המבנה המבנה
 המבנה נכונה נכונה המבנה נכונה, אף המבנה, המבנה אף המבנה
 המבנה אף המבנה, אף המבנה המבנה והנה המבנה, והנה המבנה
 המבנה נכונה, כן המבנה המבנה, המבנה המבנה המבנה אף
 המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה

המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה
 המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה
 המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה
 המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה
 המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה

המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה
 המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה

(הוא בן עולם המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה
 המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה
 המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה
 המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה
 המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה המבנה

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written on a grid of horizontal lines. The script is dense and fills most of the page. There are some faint markings and possibly a signature or stamp at the bottom left. The text is written in a dark ink on a light-colored paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is dense and covers the upper two-thirds of the page. It appears to be a personal or official communication, possibly in a historical or religious context. The handwriting is somewhat slanted and includes various flourishes and abbreviations.

Handwritten text in a cursive script, continuing from the previous section. This section contains several lines of text, some of which are more clearly legible than others. It includes what appears to be a signature or a closing phrase, possibly starting with a large initial letter. The text is written on a grid-lined paper, which is visible throughout the document.

חיים מיכל
ברוך מיכאל
בירושלים
Dr. MICHEL MICHAL
JERUSALEM

היה יורשם את בתו וקטנתם

באת הרהור הקבוקים ואל ספר השנה "בניית יריחו"

היה ליראה צושהם הקצתים מאורי, חזק לון קמה נודעת סוף נתיב
אז נקם בהפסוט הפלך ואם יאילו יעלה אכרם תחתו, השלך ילד
כי אם ארצה אלך הוצאתי הזה כקם ימסם, אז אלף נתיב אהדע
אם שרם הרתה אוליבת אל החיים, הפקוד חוונק האססיסטל. ארה
עתיים, אלה הנה, הדינו הדיניע "נבחר" יקראו בקרן. אכן אם עם
השעלם האסטרטגים עליהם.

איומם תחתיה בעצם זכו הרים נ" אלה העני גם מה על ידי

השקל
אזכור לו התייבום נפלתם מאורי, נכרומה אהק ואלף השג
אם בודע אמת לו אנו בהפסוט. אכן אם סבור, אף
אזכורה. אכן לו יעלה!

בטח נלאו לי בקרב עמי' אהם, וארבע, אף הפסוט
צוהם אמן! ואל ארומהם. וארבע באו.

אחת עתיים האמה ארובתם חיים ושל אשפת
אורה שבה עסק אהו בהם צוהם בקרן

Handwritten text in a cursive script, possibly a letter or a note, written on a page with a vertical line down the center. The text is mirrored across the line, suggesting it was written on a folded sheet of paper. The ink is dark and the handwriting is fluid and somewhat slanted.

Handwritten signature or name, appearing to be "John C. ...".

5

מחלקות דת הגשמי

סימן: א"י, ס"ה, א"י, א"י, א"י, א"י, א"י

מחלקות דת הרוחני

סימן: א"י, א"י, א"י, א"י, א"י, א"י, א"י

6

ספרת הכולל ומהותו א"כ' הנהא?

סימ: י"ג, י"ב, י"א

השקפת הרמב"ם - להלכה ומהותו א"כ' הנהא?

סימ: א, ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, י"א, י"ב, י"ג, י"ד

לע בוקימורא מתעבדים (סד ליד) אי באה? 7
אם לאם יתל לזינגא ק. 52?

סדר תעבד לזינגא

סימן: רפ"ג, ט"ט, ש"א, אל"ג, לפ"ג, תפ"ג, תש"ג,
תק"ג, תמ"ג, תנ"ג

לע בוקימורא: ס"ג, יב"א, ס'
אם ספרי תעבד: ס"א, א"א, ס' תעבד
ס' י"ג

ר' דוד בן אפרים זכרון

סימן: דה" (שאלת הירב דוד בן אפרים), שצ"י, תפ"ה

מקומות: יג"ו, תפ"ו, ש"ו, תפ"ו I יג"ו-תפ"ו

ר' שלמה חסדוני: שד"ח, תפ"ה, תפ"ז

ר' שלמה ב"ר רחובין: סי' ק"ה (תפ"ז: דע"ה בגמרא), תפ"ו
(זונוואר) ב' יתבאר בן אב"ד

9

ה' שאלה רבני גזניקל . אמר לשמואל ?

סימן : אב"ג - פ"ג

המחנה 7227 מ"ה ז' ע"ה

סימן : אב"ג , ר"ב , אב"ג - ר"ב

סימן: א"ל (אמר אף זכור מניין ושלמה) א"ל, א"ל,
א"ל, א"ל, א"ל, א"ל, א"ל, א"ל, א"ל,
א"ל, א"ל, א"ל, א"ל, א"ל, א"ל, א"ל,

שמות מוגנים

סימן: א (אלהים במ מלכות), ב (ב' שמה שלמה), ג (ג' אברהם עברה), ד (ד' אברהם עברה), ה (ה' אברהם עברה), ו (ו' אברהם עברה), ז (ז' אברהם עברה), ח (ח' אברהם עברה), ט (ט' אברהם עברה), י (י' אברהם עברה), יא (יא' אברהם עברה), יב (יב' אברהם עברה), יג (יג' אברהם עברה), יד (יד' אברהם עברה), טו (טו' אברהם עברה), טז (טז' אברהם עברה), יז (יז' אברהם עברה), יח (יח' אברהם עברה), יט (יט' אברהם עברה), כ (כ' אברהם עברה), כא (כא' אברהם עברה), כב (כב' אברהם עברה), כג (כג' אברהם עברה), כד (כד' אברהם עברה), כה (כה' אברהם עברה), כו (כו' אברהם עברה), כז (כז' אברהם עברה), כח (כח' אברהם עברה), כט (כט' אברהם עברה), ל (ל' אברהם עברה).

היבוגים בישראל

סימן: א, ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, יא, יב, יג, יד, טו, טז, יז, יח, יט, כ, כא, כב, כג, כד, כה, כו, כז, כח, כט, ל.

12

אילנות

סיון: כ"ב, כ"ג, כ"ד

כ"ה

הדפוס יפונית

סיון: כ"א

13

ל' יחודים בן זושא

|| סוגיות: א"י, ב"ד, ג"ה, ד"ה, ה"ה, ו"ה, ז"ה, ח"ה, ט"ה

פליגוסה

סוגיות: א"י, ב"ד, ג"ה, ד"ה, ה"ה, ו"ה, ז"ה, ח"ה, ט"ה

גמ' סלמה גלוי בזרמנוס : גכ"ג - גכ"ד

אשכנז - זה יטעיה ב"ה מנחם מרי : גכ"ה, גכ"ו, גכ"ז

אברוהו קנה זושנה - גכ"ח

אמקמי אמקשט - גכ"ט

אושבתי - אקמ אברמי מוזרמלומ : גכ"י

זה בלממ אכפא : גכ"א, גכ"ב, גכ"ג (אברממ)

אנה קמחמשה - גכ"ד

ברמה - זה ולמ מוזמול אכפמיה : גכ"ה, גכ"ו

אבמ גומה - גכ"ז, גכ"ח, גכ"ט, גכ"י, גכ"א

שום א' מוזממ אכפמ : גכ"ב

גומה - זה מיימ ב"ה מסף גלוי : גכ"ג, גכ"ד

גכ"ה שרמול ב"ה שרמול : גכ"ה

אכפמיה - זה מסף בן שרמול : גכ"ו

אשכנזיה - אבמ משה זה סלמיה כמיה : גכ"ז

אכפמיה - זה אמ סוב סכפמ : גכ"ח, גכ"ט, גכ"א, גכ"ב

קלמ ממש - אבמ סלמה בן גלוב : גכ"ג

גכ"ד - אבמ סמול בזממ : גכ"ד, גכ"ה

אבמ אברו בן מוזלמרי : גכ"ו

אכפמיה - זה ולמ בן מוזממ : גכ"ז, גכ"ח, גכ"ט, גכ"א, גכ"ב

א' משה מוזמ - גכ"י

קלמ ממש - אבמ סמול בזממ : גכ"א, גכ"ב, גכ"ג, גכ"ד, גכ"ה, גכ"ו, גכ"ז, גכ"ח, גכ"ט, גכ"א, גכ"ב

למקרא ספרות - רכ"ב, רכ"ג - רכ"ד, רכ"ה, רכ"ו, רכ"ז

שיחה - רכ"ח חמ"ח רכ"ט: רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

למקרא ספרות - רכ"ג, רכ"ד, רכ"ה, רכ"ו

רצף חנוכה - רכ"ז חמ"ז: רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא

ספרות - רכ"י חמ"י: רכ"א, רכ"ב, רכ"ג

רצף חנוכה - רכ"ב

שמואל - רכ"ג חמ"ג: רכ"ד, רכ"ה, רכ"ו, רכ"ז, רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

רצף חנוכה - רכ"ז חמ"ז: רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב (זיכרון)

רצף חנוכה: רכ"ג, רכ"ד, רכ"ה, רכ"ו, רכ"ז, רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

רצף חנוכה - רכ"ז חמ"ז: רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב (זיכרון)

רצף חנוכה - רכ"ז חמ"ז: רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

רצף חנוכה - רכ"ז חמ"ז: רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

רצף חנוכה: רכ"ג, רכ"ד, רכ"ה, רכ"ו, רכ"ז, רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

רצף חנוכה: רכ"ג, רכ"ד, רכ"ה, רכ"ו, רכ"ז, רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

רצף חנוכה - רכ"ז חמ"ז: רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

רצף חנוכה: רכ"ג, רכ"ד, רכ"ה, רכ"ו, רכ"ז, רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

~~רצף חנוכה - רכ"ז חמ"ז: רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב~~

רצף חנוכה - רכ"ז חמ"ז: רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

רצף חנוכה: רכ"ג, רכ"ד, רכ"ה, רכ"ו, רכ"ז, רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

רצף חנוכה - רכ"ז חמ"ז: רכ"ח, רכ"ט, רכ"י, רכ"יא, רכ"יב

ערליסולא - אר' יחזקאל בן טעב : רפ"ב, רפ"ג, רפ"ד
 סתקסטה - אר' אבנן זלכוני : יר"ל
 חרעזע - אר' זכרונא זלחאלי : ר"ל
 מוכנה - אונקסטה זכני : רפ"ג - רפ"ד, רפ"ה
 מוכנה - אונקסטה זכני : רפ"ה, רפ"ג (זיניני), רפ"ד
 סתקסטה - אר' זלמן זכרונא : רפ"ג
 שטויזבה - אר' זכני בן זכני : רפ"ג
 אטקטא מוכני : רפ"ה - רפ"ג, רפ"ד
 זרעניק - אר' זלמן זכני : רפ"ג - רפ"ד
 זכניני (אטקטא) : רפ"ג, רפ"ד, רפ"ה (סתקסטה)
 סתקסטה - אר' זכני זכני : רפ"ג, רפ"ד
 מוכנה - אר' זכני זכני : רפ"ג - רפ"ד
 אטקטא מוכני : רפ"ג, רפ"ד
 שטויזבה - אר' זכני : רפ"ג
 אטקטא - אר' זכני זכני : רפ"ג - רפ"ד
 אטקטא מוכני : רפ"ג, רפ"ד
 שטויזבה - אר' זכני : רפ"ג
 אטקטא - אר' זכני זכני : רפ"ג, רפ"ד, רפ"ה - רפ"ג
 מוכנה - אר' זכני זכני : רפ"ג, רפ"ד, רפ"ה
 מוכנה - אר' זכני זכני : רפ"ג, רפ"ד
 מוכנה - אר' זכני זכני : רפ"ג, רפ"ד
 מוכנה - אר' זכני זכני : רפ"ג, רפ"ד

סכסכה - זקניו גמ ונאור זן זקניו : לט

ספוסה - זקניו זקני : סס-סס

זקניו זקני : סס, זק, זק

זקניו זקני - זקניו זקני : זקני, זקני, זקני

זקניו זקני - זקניו זקני : זקני, זקני, זקני, זקני-זקני

זקניו זקני - זקניו זקני : זקני, זקני, זקני

זקניו זקני : זקני, זקני

זקניו זקני : זקני

זקניו זקני - זקניו זקני זקני זקני : זקני, זקני

זקניו זקני - זקניו זקני זקני : זקני-זקני

זקניו זקני - זקניו זקני זקני : זקני

זקניו זקני - זקניו זקני זקני : זקני-זקני

זקניו זקני - זקניו זקני זקני : זקני-זקני, זקני

זקניו זקני : זקני

זקניו זקני - זקניו זקני זקני זקני : זקני-זקני, זקני-זקני, זקני-זקני, זקני-זקני

זקניו זקני : זקני

זקניו זקני - זקניו זקני : זקני

זקניו זקני - זקניו זקני זקני זקני : זקני

זקניו זקני - זקניו זקני, זקני

זקניו זקני - זקני

זקניו זקני - זקניו זקני זקני זקני : זקני

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה - תג"ה

אזכורו - זה יצאן ארבע : תג"ה, תג"ה, תג"ה, תג"ה

אזכורו - תג"ה

אזכורו - זה מסבא בן ארבע : תג"ה

אזכורו - זה מסבא בן ארבע וארבע סמא : תג"ה, תג"ה, תג"ה (תג"ה)

אזכורו - זה מסבא בן ארבע : תג"ה - תג"ה

אזכורו - תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה, תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה, תג"ה, תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה

אזכורו - תג"ה - תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה, תג"ה, תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה, תג"ה, תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה, תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה, תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה - תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה

אזכורו - זה מסבא סמא : תג"ה

אזכורו - תג"ה - תג"ה

1 פאטל זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט
 2 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט
 3 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט
 4 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט
 5 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

2 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

1 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

2 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

2 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט
 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

II זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט
 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט
 זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

זאגט זיך - דאס איז א פאטל זאגט זיך: זאגט

6 פנייה - זה סמך גלוי : ז' - ז"ח, ז"ח - ז"ח, ז"ח - ז"ח, ז"ח - ז"ח

7 ז"ח - זה סמך חסד : ז"ח, ז"ח, ז"ח - ז"ח

12 פנייה - זה סמך ז"ח : ז"ח

1 ז"ח - זה סמך ז"ח : ז"ח - ז"ח

13 פנייה - זה סמך ז"ח : ז"ח, ז"ח

4 ז"ח - זה סמך ז"ח : ז"ח - ז"ח, ז"ח - ז"ח, ז"ח - ז"ח
ז"ח, ז"ח

14 ז"ח - זה סמך ז"ח : ז"ח - ז"ח, ז"ח - ז"ח, ז"ח - ז"ח

15 ז"ח - זה סמך ז"ח : ז"ח - ז"ח, ז"ח - ז"ח, ז"ח - ז"ח

3 ז"ח - זה סמך ז"ח : ז"ח

3 ז"ח - זה סמך ז"ח : ז"ח

2 ז"ח - זה סמך ז"ח : ז"ח - ז"ח

הרשב"א : רבנות - הרשב"א, רבמ"א ; רבמ"א - ר' שמעון
ר' אברהם גמל ב"ר יצחק ; ר' יוסף קט אברהם
רמ"א הרשב"א ; ר' רמ"א בר אבא אסקרווא ; ר' יצחק בן
גרת.

ר' שמואל בר יהודה מובן ופס : רמ"א בר אבא, רמ"א בר אבא
רמ"א בר אבא ; ר' יצחק בן אבא רבית ופס.

הר"ב ר' אבן ג' אבן : רבמ"א - ר' אברהם אבא, ר' יצחק בר אבא.

ר"ב : רבנות - הר"ב, ר' אברהם בר אבא.

בריתו סוף יתן : על אמתו הירושלמי
יוכיח בתינו באמתו ובריתו

בשמים ובריתו ובריתו
בריתו סוף יתן : במשורה על יד שרש
על יתן לבנות אמתו ובריתו

בריתו ובריתו ובריתו
בריתו סוף יתן : מה שפירש על בריתו

לבריתו שבעולם הרבים והגבול ובריתו
בריתו סוף יתן : רבות שגה שפירש

לבריתו במה ארשנו ובריתו

(בריתו) סוף יתן : בריתו המקום גישה לו

התורה כלל לבית המדרש ובריתו

בריתו סוף יתן : אמת היתה הנה
מה שגבר ארשנו ובריתו במשפט מלכות

ובתוכם אמתו ובריתו ובריתו

בריתו סוף יתן : אמת ביה שפירש

התורה והוא אמתו ובריתו

זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש
כזש כ זזש זג זחג זכ

זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש
זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש

זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש
זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש

זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש
זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש

זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש
זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש

זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש
זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש

זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש
זחג סו' ענה : זעש גמזוי זעש

פגזים מוטו' יצק פוטו' יאמץ (ב' ע' 16) 16 ע' 16 יאמץ

פכ"ט

3

זמיר ס' ק"ע : אלד' להמ' זלען
שזוער שלו מהוו' נחמ' אצול' ופ' 3

אהר' ס' י"ז

ז' ס' פ"ז והיכו' דווק' לך ליה א' ע' 16
ג' ס' י"ז ופ' 16 א' ע' 16

י"ז

ז' ס' מ"ה : ע' 16 א' ע' 16
פ' 16 א' ע' 16

הו' ס' א'

ז' ס' קס"ז : י"ז א' ע' 16
ז' ס' פ"ז א' ע' 16
ז' ס' פ"ז א' ע' 16
ז' ס' פ"ז א' ע' 16
ז' ס' פ"ז א' ע' 16
ז' ס' פ"ז א' ע' 16

4 שנת ימי וזילת
23 (הג' ס' י' א')

ליום שיש בו חמשה עשר
ועוד ששה ימים
ועוד ששה ימים
ועוד ששה ימים
ועוד ששה ימים
ועוד ששה ימים

24	מח. החרס נניש	20	20	20
	עו הספנה	20	20	20
	יה סהגס רן עו זכח חוה	20	20	20
	זה סרמני חוה זכח חוה	20	20	20
	אם היה בלען חסנה יו	20	20	20
	(201 - 201)			

	זכח חוה זכח חוה	20	20	20
	זכח חוה זכח חוה	20	20	20
	זכח חוה זכח חוה	20	20	20

	זכח חוה זכח חוה	20	20	20
--	-----------------	----	----	----

	זכח חוה זכח חוה	20	20	20
	זכח חוה זכח חוה	20	20	20

2. (1) 2001
 3. (2) 2002
 4. (3) 2003

- 2004
 2005
 2006
 (2007)

2008
 2009
 2010

26

am -

मन्त्रे मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान्
मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान्
मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान्
मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान् मन्त्रान्

मन्त्रान्?